

۱۱۵

م

بازم و بی مال زن چای
بودن بر داده به ارکان و ن

طبرانه

۱۴۲

آهوف

۳۷۴

۲ بعضی طبرانه و ابر

۱۴۶

كتاب العمدة لمصطفى بن علي
كان لله لها

II

بخط

لا اله الا الله محمد رسول الله
صادق الوعد الامين

در قدر
۱۲۹

مکتب الحدیث
مکتب علی بن ابی طالب
لله تعالی

۴۶۷۴

کتابخانه مکتب علی بن ابی طالب
کمالی باشا زاده

کسینه مانع اولیه زبر
ایچه سی ر... ربيع اوليك بکیر...

بدیجی کوننی که بنحشینه
کوننی ادرنه ضرابنده
النمشدر بنمدن

۳۹۰ لغت
وصف سلطان العرب و اعظم و سلسله حاکمان الممالک
فی العالم اسرار الهمم و فائق اسرار الهمم
الممدوح بالسیاسة و العبد المذنب لعلیه و السلام
اسرار سلطان الهمم و اسرار الهمم
مجموعه اسرار الهمم و اسرار الهمم
مصباح سلطه الهمم و اسرار الهمم
سراج خلاصه الهمم و اسرار الهمم
الکرم و الهمم و اسرار الهمم
ماجره الهمم و اسرار الهمم
عقده

سپاس بی قیاس خدای بی ستمایه که کلزار بدیع الآثار بیانده از تبار
 رنگین معانی اظهار ایلدی شناخسار وجود پر سود انسانی اوز زنده مزار
 وستان خوش الحان زبانی شیرین کفزار ایلدی در یابی بی کران معانیدن
 استیفای معانی ده نظروف حروفی وافی قلدی آسیاب کردون کبی متحرک اولن
 اشیایی نسکین مرند حروف قافی کافی قلدی بزقطه ده صد نه از کتک لطیفه
 مندرج اولدی برو مدیه بی حدوبی شمسار و قیقه انیقه مندرج اولدی و درو
 بی حد و عد ناصب لوای کرامت احتوای مقام محمود کدر التمام روضه سه
 صبح و شام و اصل اولسون که شمشیر بر آن زبان بلاغت نشانده عالم فصاحتده
 جهان کیر و زمان بیانده صاحب قران اولمشدر و صلوة صلوات بی کران اول
 والی عالیشان حوالی بلاغت متوالی علی تعاقب الایام و التیالی متوالی
 اولسون که تیغ زبان معجز نشانی قاطع فصیحی دوران و بلغای زمان اولمشدر

محمد کم غرض اولدر جهان ندن وجودی جوهر و عالم عرض در

بو موجودات دن مقصود بارک او در بالذات باقی بالعرض در
 چون یاری باری بچونله زبان دریده که عیب یب و نبرمی در و جهان اعلناک
 اختیار ابد کلری صحیح و فصیح لسان مرکبری در بوساله رنگین کلامه و شیرین
 مقاله ترتیب قلم اشجار اشعارده اولن از تبار اسراری اظهارله اول
 لسان روشن میانک کلشن صفا سنک تماشا سنه ابنای زمانی ترغیب
 قلم و متشابیه لغت لک حقیقه لرند متعلق و قیقه لری مشتمل
 اولد و غندن اوتری آونی و قایق اوروم مجلس صفا آفرای اصف رای
 حضرت ابراهیم پاشایه که صاحب دیوان سلیمان زمان در کتک اتمک لایق کوزم

بای ملخی پیش سلیمان بر دن عیب است ولیکن حضرت اموری
سخنی کفزار سخن حرف سینک فتح سیله و حرف خانک ضمه سیله مستعمل در
 نته کیم بو بیتده واقع اولوبدر **ف** فاتحه فکرت و ختم سخن
 حمد خدایست بر و ختم کن **و** و حرف سینک ضمه سی و حرف خانک
 فتح سیله و فی استعمال اولنور نته که بو بیت ده واقع اولوبدر **ر**
 بسا جایها گفته اند این سخن **ب** بکن نیکیونی و بدر یا فکن
 معناسی سوز در که آک لسان عربیده کلام در لر لفظی نه و نفس نه کلام بی
 شامل ایسه نته که بو بیت آکا دلالت ایدر **کقول العو**

ان الکلام لغی الفواء و آناه **جمل** التسان علی الفواء و لیلای
 سخن و فی سوز و فی ایل شامل در هر سه اطلاق اول نور کلام ملفوظه سخن و دیگرای
 بویتدن ظاهر در **د** سخن آخو بدین میگذرد موزی را
 سخن تلخ خوانم غنش شیرین کن **کلام** نفسینک منعی فواء اولدوغند
 که لسان ترکیده اکاکوکل در بویتلده اشاره در **د**
 کوهر کان کن کان سوز در **د** بوکلامی اشت قلن سوز در **د**
 بقرت در آدمی آنده **د** صدف اولمش در کوکل سوز در **د**
 هنوز و فی تلفظ اولمدین سوز در **د** سخن اطلاق اولند فی خواجه حافظک بویتدن
 ظاهر در **د** زبان کلک تو حافظچه شکر آن کوید **د**
 که گفته سخن بی بر ندمت بدت **د** گفته **سخنک** معناسی سوزک سوینمش
 و یک در ولالت ایدر که هنوز سوزک سوینفاشته سوز اطلاق اولمش **د**
 سویند و کندن فکره سوزه سخن گفته در بوینمدن سخن ناکفته در نته که بویتدن
 ظاهر در **د** بس گفته اند این مثل در جهان **د**
 سخن گفته سیمست و ناکفته زر **د** بیت اول بود که **د**
 بفتار بسیار کم کن شتاب **د** که خاموش بودن به از در و سر **د**
گفت و ناکفت سوزک صفتی در و اما سخن گفته و سخن ناکفت متکلم صفتی **د**
 نته که شیخ سعیدیک بویتدن ظاهر در **د** تامر سخن ناکفت باشد **د**

عیب و هوش زهفته باشد **نکفته** تک اصلی ناکفته در ناول الف
 حذف اولمش در تخفیف الفک حذفی لسان فارسیده شایع در نته که مواضع
 متعدده ده مثالی کلمه کرک در باذن الله تو **گفتار** ک معنا سوزی
 در تک در اینجو در تک کبی عرب او که نظم کلام در نته که فرد و سینک بویتدن ظاهر **د**
بعبری زبان تیز بکش **د** **بفتار** واد سخن داده **د**
گفتار کاف عجینک ضمه سید در کاف عربینک فتح سید اولیحی سرتلان در
گفتار رفتار دیدار کبی ترکیبی خفی اولن العظم کبه دندر آ آور و ندن
 اصلی آرنده در مذکور جزاک بر لفظ لری آ در کتوری معنی در اسم فاعل **د**
 آور و ندن اصلی آرنده در تخیم اولمش در تخیم که آخر کلمه دن بعضی حرف و تک
 حذفی در لسان فارسیده شایع در مواضع کثیره امثله **د** اطلاع حاصل
 اولسه کرک در باذن الله تو **گفتار** ک معنای ترکیبی سوز کتوری در نظم
 کلام سوزی کتور که باعث اولدوغندن او تر و **گفتار** در باعث فعل فاعل
 اسم استعاره ایدر در هر دله واقع و شایع در ترتیب ترکیب مقتضای
 عبارت آری که مضاف در **گفت** و زین مضاف الیه در تقدیمی مذکور
 لفظ معنای عام ترکیبی ن معنای خاص علمی **د** نقل اولیحی قاعده ترکیب
 تغییر اولبت مضاف تاخیر اولندی بو تغییر مذکور نقلک جمله علامندند **د**

بر در لودنی علامتی ار در در یری کلد که بی اولن کر کدر باذن الله تع
 مثلا علامت فر بوده لسان فارسیده ولان اسامی مرکبه ده شایع در
 مثلا شاهنشاه و مردان شاه و ایران شاه و شروان شاه علم اولدیرله
 تقدیم و تأخیر اولن مقتضای معنای ترکیبی تغییر اولنمش در کلام غیر
 منظومه ده که لسان ترکیده که کلمی در لرا مجازا کفتر اطلاق اولنر زته که فرد و
 بوبیتنده واقع اولو بدر بگفتار پیغمبرت راه جوی
 دل از شیر کیرا بدین آب شوی بوبیت ده ده کفتر اول معنای

شاهنشاهی شاهان شاه مردان
 شاهنشاهی شاهان شاه مردان

عصمت مکن اندیشه ز کفتر رقیبان کاواز سکان کم نکنند رزق کدارا
گفت و کوی گفت کاف عینک ضمه سیله و کله کلن سوز در که همنوز دنی
 سولیندین سوزه سخن در لر گفت و مزلر نته که سابقا اشارت اولنمش
گفت اسم در گفتن دن مأخوذ در گفتن مصدر در معنای تلفظ در گفت
 معنای مذکوره اطلاق اولنر و غی بوبیتده ظاهر در
 مکرگان گفت و انایان نه بر جاست که دلرا دل بود آینه راست
 لسان ترکیده کئی و بییه معنای استعمال اولنور گفت مثلا دیده اشده
 و یکج یرده عجم گفت و شونور نته که بوبیت ده واقع اولو بدر
 بنظر بامه گفت و شنو داشت ولی دل جای دیگر در کرداشت

گفت فعل ماضی معنای ده کلور صیغه مشترکه در سولیدی و یکج یرده
 عجم گفت یر نته کم بوبیت ده ظاهر در
 چه خوش گفت اگر سنک از نمشش بود که نمت هست مقناطیس مقصود
کوی کاف جمیل کوییدن دن مأخوذ اسم در کوییدن مصدر در معنای آتیک
 مرجع تقطیع صوت در اغزله تلفظ حروف کر کسه بولسون کرک بولناسون
 یر لایحی یر که یر لاد و غی وقتن تلفظ حروف کرک بولسون کرک بولناسون
 کوینده در لر بلبلی ده آنو کله توصیف یر لر نته کم بوبیتده واقع اولو بدر

اول اردو بهشت ماه جلای بلبلی کوینده بر منابر قضبان
 فعل مذکور دن کوینده اسم فاعل در کویک معنای سندن لسان ترکیده ساو
 و یکله تعبیر یر لر سو فوسا و و یکج یرده عجم گفت و کوی در نته که بوبیتن
 ظاهر در بعشق انگوز گفت و کوی ترسد
 جومی خواری بود کر بوی ترسد تقطیع صوت تکلمده بولنر و غندن
 او تر و تکلم اییدی یر سخن کوی در لر نته که بوبیتده واقع در
 سخن کوی و بر بطازن خوش سرود چو آب روان دست ایشان برود
کوی اسم فاعل در کوینده دن ترخیم اولنمش در کوی صیغه مشترکه در
 امر معنای ده کلور سولیدی و یکج یرده بکوی در لر نته که بوبیتده ظاهر در

صبا بلطف بگو آن غزال غنارا گسر بکوه و بیابان تو داده مارا
بگو تک اصلی بگوی در آخذن یا حذف اول و لغش در الف کبی بانک حذفی خصوصاً
 آخر کلمه ده سنا فاسیده شایع در مثلاً روح افزا و سمن در لر اصلی
 روح افزای سمنای در بد خو و ترش و در لر اصلی بدخوی و ترش روی
گفتن دن نه فاعل شتق اولور نه امر ایکیده گویدندن شتق اولور
 اول اعتبار که سابقاً اولندی جست و جوی و شست و شوی ده
 گفت بگوی کسی در **وجستن** و **شستن** دن نه فعل کلور نه امر ایکیده
 جویدندن و شویدندن کلور بوده بر نوع توسعه در که سنا فارسی مخصوص
 سنا عبیده یو قدر جتن ایله جویدندن کلمه لرینک معنای بری برینه قریب
 برینک معناسی استمک و برینک معناسی آرتیق در اول سبیدنا وندن اخذ
 اولنا جفی بوندن اخذ ایدر لر **شستن** ایله شویدنک معنای بری برینه قریب
 برینک معناسی یومک در برینک آرتیق در اول سبیدن مذکور توسعه بونده ده
 ایدر لر اول وقتن که لفظ **کوی** شتقا تندن اوله معنای اوله که بیان
 اولندی شول وقت که لفظ **کوی** اسم جامدا اوله معناسی طوب در نته که
 بو بیتدن ظاهر در **فسحت** میدان ارادت بیار
 تا بنزد مرد سخن کوی کوی اسم جامد شول لفظ در که مناسبت
 معنوییه حسب لفظ آخذن یا خود اولیه ذکر اولن معنای کاف عجمی ایله اولن

کویک

کویک معنای در نته که سابقاً تینیا و لنوب در کاف عجمی ایله اولن کویک
 معناسی سقاق در نته که بو بیتدن ظاهر در **س**
 بگویش سلسبیل آسبیل است برویش خرج یک نقطه زینل است
 ایکی صفا اولن لشکرک راسته معرکه کاهه تشبیها گوی در لر استعلا
 طریق لفظ اطلاق اولنور نته که فرد و سبک شویندن ظاهر در **س**
 نیاید چون سپر بودن درین کوی که پیش از زخم پرچین کرد و شش
گفت کفتا بو عبارت لکر بریسی مقام جواب ده استعمال اولنور
 معنای همان سابقاً بیان اولنان معنای بر سنده لفت زیاد سی جوابی
 سوآلدن فرق ایچون در اما غالب بود که سوآله گرفتار جوابه کرر نته که
 حافظک بو بیتدن ظاهر در **س** کفتم که خطا کردی و تدبیر نه این بود
 کفتا چه توان کرد که تقدیر چنین بود بو بیتده ده ایله در **س**
 کفتم کیم دمان ولبت کامران کنذ کفتا بچشم هر چه تو کوی چنان کنذ
 بو بیتده و فی ایله در **س** کفتم غم تو دارم کفتا غمت سر آید
 کفتم که ماه من شو کفتا اگر بر آید اگر قولای کلور و یک یوده
عجم اگر بر آید دیر حضرت شیخ سعیدینک بو بیتلرنده ده مذکور الف جوابه
 کمرش در **س** بدو کفتم که مسکی یا عبیر
 که از بوی دلا ویز تو مستم بگفتا من کلنی تا چیز بو و م

سوالی و برستی مقام

6

برودن با مضموم ایله قیاس مقتضای اولدیکی بروده با مضموم اولیدی
 فتحی تبدیلیک جهی دفع اشتباه در برنده دن مشتق اولن برکه کبھی معنی
 بانگ ضمه سیله در برودن مشتق اولن بروده با مضموم اولسه ارزنده
 اشتباه اولوردی **بر** لغت مشترکه در پنج معنای وارده برنده بیان
 اولن کرکه رباذن لله تع **پیامک** اصلی پیغام در غینی حذف اولمش
 خبری بی پیغام در لرگاه اولور الفنی ده حذف ایدر لر پیغمبر در لر پیغام
 ایله پیغام بر معنایه در **انت** که بو بیت ده ظاهر در **د**
 بدانت کآن روح پیغمبر است که بهر پیغمبر بدان اندرست
پاسخ با عجمیل جوابدر **عجم** جواب اشت و یکا سیده پاسخ شنودیرنکه
 بو بیت ده ظاهر در **د** پیامت شنیدم تو پاسخ شنود
 یکا یک بکو و بزودی برو **ه** جواب و یکا یوده پاسخ ده در لر
 نته که بو بیت ده ظاهر در **د** سخن پرسمت کر تو پاسخ دمی
 شوم شاد اگر رای فرخ نهی **ه** سخن دن بو بیت ده مراد پرسمت
 قرینه سیله خبر در **مخصوص** جنک سخن لفظندن اراده سی بطریق المجاز در
پارسی دری پهلوی پارسی تک معنایه منسوب در **آفرنده** غنی یا
 یای نسبت در **رومی** ده کی یا کبی **پارس** بر دیارک آدی در شیراز دیدکلی
 شهر آنک دار الملکی در **انت** که سعدی شیرازینک بو بیتدن ظاهر در **د**

اقلیم

اقلیم پارس را غم از آسب هریت تا بر شمس بود چو توای سایه خدا
 مذکور نینک ملک سلیمان دن کلتانده واقع اولوب در وارث ملک سلیمان دیو
 پادشاه شیرازی روح اتد و کی یرده مرادی اقلیم پارس در **نته** که خاقانینک
 بو بیت لرنده که خوارزم شاه خراسانی **عراقینی** پارسی الودغی و قطن
 دیش در **نته** که بو بیت ده ظاهر در **د** **شکر** که خوارزم شاه تخت صفایا گرفت
 ملک عراقین را سپو خراسان گرفت **ماهی** قوغ او قلعه کردون شود
 مورچه تیغ او ملک سلیمان گرفت **فارس** پارسک معرب در **بأنک**
 فایه تبدیلی علامت تعریب در **تعریب** معنای لفظ عجمی عربی یه ذکر
 معناسندن نقل اتمیدن اول اقلیم نسبت اولنان **دله** عجم زبان پارسی دیو
 عربان فارسی دیو اول دلک فصیحی در **ده** در لر **نته** که خیر البشر دن
م منقول اولن خبر مقبولن اکلنور **حافظ الدین نسفی** کافی اولو کتابنده ابو سعید
 بردی دن نقل اتد و کی اورزین **اول حدیث شریفک** عبارتی بود **لسان**
اصل الجنة العربیة و الفارسیة الدریتة فارسی تک درستی نازی که
عربینک فصیحی در **مقابلک** سنده **دگر اول نور** **نته** که شرف الدین یزدینک
 بو بیتده که بوسه معنای در **انده** واقع در **د**
 زلعل یار خواتم ضد شرقی **بتازی** و دری و قلب و تصحیف
نازی عربینک بدویسی در **بوی** آتیه است نازی در لر **نته** که بو بیتده ظاهر

حضرت شیخ سعدی گلستان آدلو کتابنده بیورش در

اسب تازی اگر ضعیف بود همچنان از طویل خ به

اقلیم پارس ده بر ناحیه مخصوصه ناک آدی در کبک دری و سنادری

او که نسبت اول نور در نیک بانده بر اصل خود فی وار در شول سال ده که

سنادری تک مرتبتی بیانند . سنادری غیر السنه اوزرینه تعصیلند

تفصیلند . ترتیب اولش در **پهلوی** تک معناسی پهلوه منسوب در نوب

آخونده غنی یا نسبت در **پهلوی** شهر در نته که بوبتیار دن ظاهر در

سی بود تا یک زمان شهر یار ز پهلوی برون شد ز بهر شکا

بدان کوه سرخوش کنجی روست که یک موی او بهتر از پهلویست

کوه که اهلی کوهسار در انجی حذف اولش در سرقالمش در پاک انجی حذف

اولنوب بی قالد و غنی کبی نته که بور باغی ده ظاهر در **د باغی**

شدم بامور خطش کرم و کفتم چراپی برمه و خور می نهادی

سلیمان نیت مورایوسف است او چرا بر فاتم آوسرمی نهادی

پهلوی ده فارسی ده دری کبی بر در لودر نته که بوبیتدن ظاهر در

بیاموخت کز بی و چاد و بی بدانسته چینی هم پهلوی می

فردوسی بوبیتنده پهلوی جادویه قافیه ایروب لامن پهلونیک مضموم

اعتبار اتمش در بیت بقده کینجروه ده قافیه اتمش در لامن مفتوح

اعتبار ایروب ایسی ده جائز در نوبی شوه ده قافیه اولور مفتوح

اعتبار اول نور نته که عمر خیامک بور باغی سندن ظاهر در

یک جرمی کهنه ز عمر نو به هر جا که نهی طریق بیرون شو به

یک تاک به از تحت فریدون وکی خشت سر خم ز تاج کینجروه به

دوبه ده قافیه اولور مضموم اعتبار اول نور نته که عمر خیامک بور باغی سنده

ظاهر در نه جامه عمر کهنه نو خواهد شد

نه کار کسی بجام او خواهد شد منزل بکنار آب کیر و لب جوی

کین کوزه چو بشکست سو خواهد شد مذکور شاع مشهور ک بو شوندن

آکلن اولدر که مذهب باطلی تناسخ مذهبیه قایل اولن نا اهل لرون اول

زبان پهلوی اله توصیف شاع مذکور ک بور باغی سنده ظاهر در

روزیت خوشی هو اند کرم است نه سرد ابر از رخ کلار می شوید کرد

بلبل بزبان پهلوی باکل زرو فریاد می زد که می باید خوزو

لسنا پهلوی ده فصاحت یوغی دو غنه بور باغیده اشارت وار در

پهلونیک بستنده مبالغه قصد اید یک الف نون زیاده اید لر پهلوانی

در لر نته که فردوسینک بوبیت لرندن ظاهر در

کشاده چو از زبانیت هست سخن گفتن پهلوانیت هست
 اگر پهلوان ندانی زبان بتازی تو آرد و نداد و جله خوان
 بوالف و نون زبانی ده کی الف و نون در مبالغه ای چون زیاد و سی لسان
 عربیده اعتبار اول نشد در نته که جوهری صحاح ده بیان اثمد در لسان
 فارسیده ده مستعمل در مثل کیه نسبت ده کیانی در لر خسر و نسبت
 خسروانی در لر لسان فارسیک فصیح دری در نته که سابقا بیان اولندی
 پهلوی سی فصیح و کل در نته که لسان عربیده ده حال ایل در شهری سنک
 دنی فصیح و کل در بادیه نشین لرک دنی فصیح در پهلوانینک بر معناسی
 دخی وار در پهلوان مغز ایل پهلوان مرکب فرقی بیبا اولند غی پرده
 تقریر اولن کرک در باذن الله تع **زبانک** معنای حقیقی آلت تکلم
 اولان عضو مخصوصه که عرب اکالسان دیر و ترک دل دیر نته که پتیده
 ظاهر در **د** زبان در دمان ای خود مند چسپت
 کلید در کنج صاحب هنر لغه معناسده استعمال
 اولنور استعاره طریقی ایل اول دخی آلت تکلم اولد و غندن او ترور
 کلتانده شیخ سعدی بو کلامنده بیچاره در ان حالت نومیدی بزبانی
 که داشت ملک را دشنام داو ن گرفت واقع اولن زبان دن مراد
 لغت معناسی و کلدر کلام مذکورک شرحنده ای بلسان الادی فی فیه وین

کسند خطای فاحش اتمش در اول تقدیر چه عبارت بزبانی که داشت لغو
 اولد و غن بلمش در عبارت لسانده ده استعاره مذکور شایع در
 نته که سابقا وایت اولنان حدیث نبویه واقع در لسان اهل جنت دن
 مراد جنت اهلنک استعمال تکلمی لغتدر دل لغظنده ده اول استعاره
 وار در مثلا عجمی اولن کسیه دل بلمز در **اسب و ستور** اسب خصوصیه آنک اسبید
 نته که بوبیت دن ظاهر در **د** پیاده از انم فرستاده طوس
 که تا اسب بتانم از اشک بوس **ستور** مطلقا تنک در آت اولسون
 قاتر اولسون اشک اولسون دوه اولسون شیخ سعدی بونظمنده ده
 واقع در **د** آن شنیدستی که وقتی تا جری
 در بیابانی بیغیا دار **ستور** گفت چشم تنک و نیادار را
 یا قناعت پر کند یا خاک کور واقع اولن اطلاق او زرنه در **د** حصیله
 آت یا قتر مراد اولد و غنی ظاهر و کل در تمام کلام اول تعییننه توقی یوق در
 ستور لغظنک دوه یه اطلاقنده بر قید معتبر در حافظ الدین کردی قناعت و اسنده
 بیاتمش در بو عبارت تل لغظ ستور لایتن اول الابل الا اذا کان فی موضع
 بر کب الابل بحم ستور لغظنک اسم یسینده آنک حکم بیاصد و نده ایراد اولمشند
 کلام مزبور مذکور لغظک عربی اولما سن قناعت الیمز بنیلین چار پایه ستور اطلاق
 اولنم بحر الغرایب صاحبی که ستور طوار در اسم عام در جمیع درت ابعلو یه اطلاق

اول نور و میش در اصابت تماش در یکی تلویجیه یوله کیده . بر نینه برنی
 یکا ییده . دو اسپه در لر اسم مرکبدر آخونده غی تا . معنای عام ترکیبی دن .
 معنای خاص علی بی نقل چوندر **چارچوب** . ده کی تا کی هر درت انجاه چارچوب
 اطلاق اولنور اما چارچوب مخصوص در سنا ترکیده چو چو وید کلری سنه بی
 غیر سنه اطلاق اولنور **دو اسپه** . ده او یله در هر یکی آت دواسب دنور اما
 دو اسپه دنور اول وقتن دو اسپه دنور که ایکسی بر کشک اول اول کسه اولدی
 وضع مذکور وزیرینه استعمال یلیه . و یار عجم ده . اولقده عادت اولغین و اسپه
 اولاقده . اعلام غالبه دن اولمش در قاعده مزبوره بوساله ده مکرراً ذکر
 اولنوب . امثل متعدد سیبیا اولن کرک در باذن الله تعی اولقاعده وزیرینه
 اولیجی دو اسپه معنای مذکوره وضع اصلی سید اولنر مجازم طریق قبول استعمال
 اولمش اولور اما آخونده غی تا . اختصاص چون اولیجی **دسته** ده کی **پایه** ده کی
 تا کی لفظ مذکور معنای حقیقتسنده مستعمل اولمش اولور خوف تا تک آخر کلمه
 بو معنای کلمه کی بوساله ده اعاده اولنوب . نچه مثال ایراد اولنسه کرکدر
 باذن الله تعی عبارت **اسب** اگر چه که بای عربی تلفظ اولنور اما اصل
 بای عجمیله در نته که سپهک اصل بیانشه ظاهر اولور **اسبه** اصله اسپه در
 مرکبدر اسپله های اختصاصدن معناسی آتودر . قال حمزه بن الحسن
 اصغرها اسم مشتق من الجذیه و ذلک ان لفظ **اصغرها** اذ ارد الی اسم

الفارسی کان اسپان و سی جمع اسپاه و اسپاه اسم للجند و قال یا قوت
 الجموت الاصب بلغة الفرس هو الفرس مان کانه دلیل الجمع معناه
 الفرسنا و الاصبه الفارس معنای اصبی تعیین ده اصابت اتدی
 اما مان جمله دلیل جمع صاندی آتده غلط اتدی اداة جمع الفایله نون
 و ما در . فاما اما امارت نسبت در که اختصاص چوندر نته که سابقاً
 اولندی تفصیل مذکور دن بو تحصیل اولدی که اسپاهک اصلی اسپه
 اوله . الفک زیاده سی تا کید نسبت چون اوله . اول مصلحت چون الفک
 نون زیاده ایدر لر . نته که بوساله ده بیان اولن کرکدر باذن الله تعی
 یا لکوز الف زیاده سنه قابلجی تکلف مقام تا کید ده . زیاده حروف
 سنا فارسی ده شایع در نته که مواضع متعدده بیبا اولن کرک در
 باذن الله تعی . اسبک سانی سی و القابی چوقدر . مثلاً شیده . پور باره
 نوند . سمند . خنک . جرمه . ویزه . ابرش . شبدر در لر اما آت شیده
 اطلاق اولندی غی فرد و سینگ بو بیتدن ظاهر در
 نشست از بر شیده راه جوی بنزدیک کوه در زبهار روی
شیده نک اصلی شید در که معناسی کنش در نته که بو بیت دن ظاهر
 بدو گفت زان سو که تا بنده شید بر آید یکی پرده بینم سفید

آفرنده غنی ما، اختصاص دادن مراد، مناسبت و مشابهت در اول معنا
 اکنون مذکور ما، لسان فارسیه و در در نه که بوسه ساله ده، مثال آفرده
 بیانی کلمه که در باذن الله تع، شیده تک معنای ترکیبی کنش بگز
 آت در، اما آت پور اطلاق فرد و سینگ بوبیتدن ظاهر در
 کرازان کرازان نه اگر ازین که بیزن نهاد دست بر پوزین
 پور لغت مشترکه در، او غل معنا سنده کلو رنته که بوبیتدن ظاهر در
 یعنی بیت مذکور در، اما آت باره و دکلی فرد و سینگ بوبیتدن
 ظاهر در، نشست از بر باره تند یا ز
 همی رفت با وی بسی رزم ساز باره کی ده در لرنته که بوبیتدن
 ظاهر در، فرد آمد بیکسو باره کی بست
 در ان اندیشه بر نظاره کی بست اما آت نوند دید کلی بوبیتدن
 ظاهر در، د نعل نوندان پولاد میخ
 زمین راز جنبش بر افتاد بیخ آت نوندک اطلاق حرکت سه سرعی
 اعتبار دله در، حقیقت او صافند ندر، نته که بوبیتده ظاهر در
 سمند نوندش همی راند نرم برو بر همی آفرین خواند کرم
 اما آت سمند اطلاق بیت مذکور در ظاهر در، آنک اطلاق ده
 آت باعتبار الوصف در، نته که بوبیتدن ظاهر در

نشست از بر تازی اسپ سمند، همی تاخت تزدیم کز ند
 کل رنگنده و لن آت سمند در لر، مقدمه الادب صاحبی اویله تفسیر اتمش در
 عبارت بوزر، سمند آنک رنگ رما و وارده، لسان فارسیه کله رما و در لر، عجم
 خاک تزدیر، اما آت خنک اطلاق بوبیتدن اکلنور
 بتارک ز پولاد بخش کلاه، نرس خنک بر کستوان نشین
 بونک آت اطلاق رنگ اعتبار دله در، بوبیت مذکور در اکلنور مناسی
 آت در رنگ بغیری آت ده خنک اطلاق اولنور، نته که بوبیت ده واقع اولو
 فوس قرخ کشت گمان وار کوز، از دو طرف خنک پی سرخ توز
 اما آت جرم اطلاق بوبیتدن ظاهر در
 نشست از بر جرمه سنک رنگ، پوشید سراب خفتان خنک
 بونک اطلاق آت رنگ اعتبار دله در، نته که بوبیتدن بونکده اطلاق اکلنور
 بوالغرایب صاحبی جرمه بوزات دیش در، بوبیتله استنها و اتمش در
 بر اینکخت پس جرمه کرم خینر، در افکند در عهد وان رستخیز
 بوبیتده اول دید و کی معنایه دلالت یوق در، یقین رنگه دلالتی بیت
 سابقه و وار در، اما آت دیش، اطلاق بوبیتدن ظاهر در

بفرمود تا بر نهادند زمین بر آن دیزه پس تن روز کین
 قاتره ده اطلاق اول نور نته که بوبیتدن ظاهر در
 قطار است و دیزه صدوسی که بارش طشت و طشخان بود تپسی
 بونک دخی آت و غیر حیوانه اطلاق رنگ اعتبار بد در لسان فارسیه و دیزه
 شول رنگ دن عبارت در که ترک و لده آنی یا غ عبارت تله تغییر ایدر لر
 عجم اب دیزه دیر ترک یا غوات دیر آخونده غی ما اختصاص اچون در
 بنفشه ده کی زده ده کی سپیده ده کی ماکبی و لسان فارسیه
 آخر کله ده اولن مانگ بر قج معناسی وار در نته که یری کله که بور سال ده
 بیان اولن کر کدر باذن الله تع اول معنادن برسی مذکور معنادر و دیگر
 معناسی یا غ اولد و غی اعتبار بد قره یغز آت شبذیز در قره قویی اولیجی شبرنگ
 در لر شبذیز آت باعتبار الوصف اطلاق اولن ان اسامی دندر نته که بوبیتدن
 ظاهر در من درستم و سب شبذیز و تیغ
 نیارد بد و سایه کتر و میغ بحر الفرایب صاحبک جمله غایبیدن
 بری بودر که دیزه نک تغییر مذمتش در که اول رنگ در که آتده غبره
 اوله یعنی بوز رنگ اوله توزر نخلو اکثر آت و صفند استعمال اولر هم
 عارضه و بهم معروضه اطلاق اول نور جمیع رنگ دلالت ایدن نعلک حال بودر
 کلامک و نته ده خطا تمش در نته که سابقا بیانندن ظاهر اولدی آخونده

خطا تمش در دیزه دیزه فرق آتاش در لوانگ اسمی دیزه ملونگ
 اسمی دیزه در آخر کله ده کی مانگ زیاده سی افاده ایدر ایدر کن اکلماش در
 اما آت ابرش وید کله ی بوبیتدن ظاهر در
 چو بر ابرش تذکشتی سوار بلز پیداز هیتش کوهسار
 ابرش اول معنادن عبارت در که لسان ترکیده ده اوذن ابرش تله تغییر ایدر لر
 اما ترک ابرشک الغن مدله تلفظ ایدر لر اصل ده مدو و دکل در بونک ده
 آت اطلاق باعتبار الوصف در **کستان** و **لسان** کستان اسم مرکب
 ستانله کلدن لسان فارسیه **ستان** زمانه مکان اده سنده مشترک
 اولن طرفک اسمی در زمان مراد اولن یرده استعمال اولنر مثلا یازده تابستان
 در لر معنای ترکیبی سی حواری زمانی در لسان فارسی ده صوت قلعه زم در لر
 قش ایامنده صوت و قهنگامنده کیروب و تراجی زیر زمینه **زطاک** در لر
 طبر انک طبیعتی باره اولد و غندن او ترو زمین دیشله در اصلی **زمی** در
 معنای ترکیبی نه منسوب و یک در لسان فارسی ده آخر کلمه ملحق اولن
 حرف یانک معنای چو قدر جمله سندن برسی معنای نسبت در مثلا ترک
 نسبت اتسه لر ترک در لر عجم نسبت اتسه لر عجم در لر اول نسبتی تأکید قصد
 اتسه لر حرف یادن صکره فون زیاده ایدر لر مثلا رنگین در لر و بالین در لر
 یصد و غه بالین وید کله ی باله نسبت دن او تری در **بال** او موز باشی در

این کلمات را در لغت فارسی و عربی و ترکی و ...
 در این کتاب درج کرده است و در بعضی موارد
 توضیح داده است که در بعضی کلمات
 تفاوتی وجود دارد که در این کتاب
 به آن توجه فرمایید.

نته که یالده بالک فرقی بی اولند و غی برده تفصیل اولند کرک در معین اصلی
 او زرنده استعمال اولند نته که بوبیت لوده واقع اولوب در **دندان**
 زایوان تابایوان که آدمی رفت همه بر آسمان فی بر زمین رفت
 خرامنده بر سبزه آن ذمی **دندان** خیالی نیایی بجز خرمی **دندان**
 زمین کبی **آسمان** ده مرکب در **مان** ایله **آس** دن مان مانستن دن **دندان**
 بگریزی در **آس** دگر من در **صو** دگر من **آسیاب** در **آسمانک** معنای ترکیبی
 دگر من بکزد یک در **دندان** دگر من کبی در **صو** او زره کردون
 دونه دونه ایدر ایچنده کن اون قاتردوندر دوگی دگر من **خواس**
 در **دندان** نته که بوبیت ده واقع در **دندان** پیش شهر عقل کلی اینی **خواس**
 چون خان چشم بسته در **خواس** **دندان** مکان مراد اولن پیروه
 استعمال اولنور مثلا شهریرینه شهرستان در **دندان** بزازیرینه بزازستان
 طشلویره سنکستان طاعلویره کوهستان ققولویره بوستان در **دندان**
بوستانک اصلی بوی **دندان** در **دندان** آخونده حرف یا حذف اولنشی در
 گاه ولور حرف اووی ده حذف ایدر **دندان** در **دندان** بوبیتدن ظاهر در **دندان**
دندان ایچنده کورش اشک باشی قیب اول خودیشک باک ده بر خوش مکان کرک
دندان چون کرک دیدر مره اشک باشی کیم دیدی کیم اشک باشنه بوستان کرک

له ۱۴۰۰ له ۱۳۰۰ بهشتی
 له ۱۴۰۰ بهشتی
 له ۱۴۰۰ بهشتی

بهارستان تا **بستان** قبیلندن کلدر **خارستان** قبیلندن در **اونداغی**
ستان طرف مکان در **دندان** طرف زمان کلدر **دندان** معنای ترکیبی **بهارستانک**
 بهاریری در **دندان** فارسیده **بهار** سپر اخده اطلاق اولنور چکده ده ایکنندن
 اعم معنای اسمی در **دندان** که برک ایله بهارک فرقی بیان اولند غی پیروه تفصیل
 کرک در **دندان** قاعده مذکوره مقتضای **دندان** معنای ترکیبی کلیری **دندان**
دندان ده صورت ترکیبی ظاهر در **دندان** تلفظ ده **دندان** لامن **دندان** سیننه
 اولشدر **دندان** **دندان** **دندان** **دندان** **دندان** **دندان** **دندان** **دندان** **دندان**
 جایز در **دندان** فصل ده جایز در **دندان** کل **دندان** کل **دندان** کل **دندان** کل **دندان** کل
 ظاهر در **دندان** این ابا ورت اولی **دندان**
 چشمها و کل **دندان** در **دندان** **دندان** شتق در **دندان** اسم
 فاعل در **دندان** معنای ترکیبی کوکل **دندان** **دندان** اصلی
دندان در **دندان** اولنشی در **دندان** فارسیده بو صیفوه **دندان** ترخیم که آخر
 کلدر **دندان** بعضی حروفی قطع دن عبارت در **دندان** **دندان** **دندان** **دندان**
 اصل لری ماننده داننده در **دندان** **دندان** **دندان** **دندان** **دندان** **دندان**
 لفظ **دندان** ده مشترک در **دندان** اما معنای **دندان** **دندان** **دندان** **دندان**
 ده کی **دندان** مشتق در **دندان** **دندان** **دندان** **دندان** **دندان** **دندان**
 اسم مذکورک سوز بلجی در **دندان** **دندان** **دندان** **دندان** **دندان** **دندان**

پنجه زار پنبه قلن در سبست زار یو بکلن در شکر زار با جق لوق در سبست
 فارسی ده کاف عجمی ایله کلن بالحق در نته که بوبیت دن ظاهر در **د**
 صبحدم غم چمن کن که هو معتدل است وز نم نیم شبی راه نه گردونه کل است
 ترکم دله کاف عجمی ایله کلن دید کلن نه عجم کلن در بر نوع بالحق اولد و غندن
 او تری نه آن که خصوصیل انکچون وضع آخره موضوع اولد نته که شنج سونیک
 بوبیت لرندن ظاهر در **د** کلی خوش بوی در حاتم روزی
 رسید از دست مجبونی بدستم بدو کفتم که مسکی یا عجبی
 که از بوی دلاویز تو مستم بگفتا من کل ناچیز بودم
 و لیکن مدتی با کل نشستم جان بمنشین بر من اثر کرد
 و کرنی من همان خاکم که مستم **کل** اولدن مراد کلدر کل تانیدن مراد
 بالحق در طرف مخصوصه کلدان دید کلری ایچنده کل طور دو غندن او تریدر
 قاعده مذکوره معتقنا بنج مرغ از شول بره در لکه چوق اوله قوش اورا
 مرغارده کی ترکیب توصیف ال مرکب در معتبر اولن زار مشتق در زار یون
 اسم فاعل در معناسی زار یلق اییدی در مذکور مرکب ده مرغ موصوفدر
 زار آنک صفتی در جمله بر اسم خاص اولمش کل در اما مرغار وضع آخره
 اسم خاص اولمش در وضع ترکیبسی اوزرینه قالمش کل در اول سبب
 بونده زار مرغ متصل با زلور آنده منفصل با زلور قاعده اطار عایت و بقی

تلخ بار شکر بار بو ایکی لفظ مرکب دخی مشترکله کلدر بارده اما معنای
 اشتراکله یوقدر تلخ بارده کی بار **میش** نته که فرد و سینگ کلان
 ظاهر در **د** درختی که تلخت اورا اشترت
 گرش در نشانی بیباغ بهشت وراز جوی خلکش بهنگام آب
 بیخ انکبین ریزی و شیر ناب سرانجام کوشه بکار آورد
 همان میوه تلخ بار آورد میوه ایله بارک فرقی وارد در
 میوه آدم بیجک میش در خصوصیل بار مطلق انجده بتن میش در کرکس
 آدم میسون بلوط کبی کرکس میسون شاه بلوط کبی ترکم دله آگه کستانه
 در لر اول برینه پلید در لر **بارک** بر ایله فرقی وارد نته که وجه تفصیل
 اوزرینه بیان اولن کرک در شکر بارده کی بار مشتق در بارانیدن
 اسم فاعل در اصلی بازنده در ترخیم اولمش در معناسی بخیرچی در بار
 لغت مشترک در دخی معناری وارد در برنده بیان اولنور **دار کیر**
 چوق زمان کوروی کجوروی چوخ پیر کورمدی بر بو بخلاین دار و کیر
کیر و دار دخی در لر مذکور لفظ لک ایکی دخی مشتق در لفظ کیر امر در
 گرفتن دن مشتق در معناسی طوت دیمک در دار ده امر در داشتدن
 مشتق در معناسی صقله دیمک در خاطر ده محفوظ اولن نسینه یادداشت
 در لر امر کیر و داره محل اولدوغی اعتبار یله جنگه کیر و دار در لر دار و کیر

کوز در اول کوز کوز و بی دکل در کوز خد متنگ آنتی در آنگله

در لر نته که بوبیت ده واقع اولوبدر **د** تا جهان رسم کیر و دار نهاده
وار و کیری چنان نذار و یا **د** **د** وار لغت مشترکه در دکلو بطوران
اغاجه دخی وار در لر نته که بوبیت دن ظاهر در **د**
کشیده زهر سور سنهای دار **د** ز بالا بزیر زمین و سیاه وار
بوراده جانباز اینده اطلاق و نمش دکل در بحر الغرایب صاحبی حلیمی اویدله
صائم غلط اتش در شول قوشه که ترکیده اکا اغاج دلی در لر بجم و اسنب
در معنای ترکیبی اغاج و لچی در **د** سنبیدن **د** اسم فاعل **د** وارک
درخت ایله فرقی وار در نته که بیان اولنه کرک باذن الله **جهان وار**
جهان بان جهان دارک معناسی جهان صقیلابی در اهل جهان حیات و رعایت
اندکلی اعتبارله **د** پادشاه لره جهان دار در لر **د**
نباری اولور **د** جهان دارنگ **د** اولور ارقه سنده جهان دارنگ
جهان وارده کی **د** **د** داشتن دن اسم فاعل در **د** دار اول عربی در معناسی
او در **بان** اسم جامد در **د** بانک معناسی کوزجی در **د** باغی کوروب کوزتد و کندن
او تری باغ کچی سنده باغبان در لر کچی کوروب کوزتد و کندن او تری کچی کیشیبان
در لر صحرا ده اولن مزارعی کوروب کوزون دشتیبان در لر **د** صفر قماجه صفر سورینی
کوز ادب کودد و کندن او تری کله بان در لر **د** بلکه باد بان ویدکلی استعاره
طریقیه در **د** ییل کوزه در **د** تشبیه اولنمش در **د** کوزجی یه دیده بان دیک ده ده

نوع توسع وار در اول کوز کوز و بی دکل در کوز خد متنگ آنتی در آنگله
کوزه در نگاه بان در لر اول ده اویدله در **د** کوزتک دن مراد اونک
امرنده قیام و اتمامه اهتمام در **د** کلهک امرنده قیامی و اعتمادی اولد و غندن
او تری کچیلک شهری بکلینه پاسبان در لر **د** پاسک معناسی حمایت و رعایت در
نته که بوبیت دن ظاهر در **د** برتست پاس خاطر بیچارگان و شکر
بر ما و بر خدای جهان آفرین جزا **د** قاعده مذکوره مقتضای جهان
بانک معناسی جهان کجسی در **د** کوروب کوزتک دن مراد بوراده حفظ و رعایت در
نته که بوبیت دن ظاهر در **د** **د** کر پدرم رفت جهان بان منم
وارث اکیل سلیمان منم **شان ایشان** شان لسان فارسیده
جمع غایب ضمیری در نته که بوبیت دن ظاهر در **د**
در ان گوش تا جک باز انگلی **د** و کر چند وانی که شان بشکنی
بو جوک مفردی یا کوز حرف شین در **د** که آخر کلمه یه لاحق اولور نته که بوبیتده
واقع اولوبدر **د** **د** باز آمد آن می که ندیدش فلک خواب
آورد آتشی که نمیرد **د** **د** آب **د** مذکور حرف فعل لاحق اولد و غنیلین
اسمه ده لاحق اولور نته که بوبیت ده واقع اولوبدر **د**
مخار حوض راه سر و نازی **د** **د** ز نخل قاشش داده طرازی
فعل و اسم لاحق اولند و غنیلین حرفه لاحق اولور **د** مثلاً کش در لر نته که

بوبیت ده واقع اولوب در **د** یکی چهره داری چو تا بنده مهر
 خوشامرکش سرو پاشد سپهر **کشک** بر جوی که دره شینله اتصالی
 اولیجی آخونده غی مای غیر ملفوظه که حرف اصلی و کل دره ساقط اولور **ایشان**
 ده ضمیر جمع غایب دره نته که بوبیت دن ظاهم دره **د**
 ایشان دارند دل من ایشان دارند ایشان که سزلف پریشان دارند
 بونک مفردی او دره بونکله شانک فرقی وار دره که بضمیر منفصلک جمع دره اول
 ضمیر متصلک جمع دره لسان فارسی ده مخاطبک ده متکلمک ده ضمیر متصل لرینک جمع
 الف و نونله اولور مخاطب چون اولن ضمیر متصل مفرد حرف تاد که آخر کلمه به
 لاحق اولور نته که بوبیت ده واقع اولوب دره **د**
 ترک دنیا کن برای آخرت از بدن برکش لباس فاخرت
 آخر تک آخونده غی تا تا تا نیت دره فاخر تک آخونده غی تا تا تا خطاب دره
 مذکور تا تا خطاب الف و نون الحاق اید بیک ضمیر جمع اولور نته که بوبیت ده
 واقع اولوب دره **د** از آزار من تان بود دل تهی
 مراد بر پیر می چون رسمی حرف که تا تا خطاب متصل اولور ده
 کت دره نته که بوبیت ده ظاهم دره **د** دروغی که جان و دولت خوش کند
 به از راستی کت مشوش کند متکلم چون اولن ضمیر متصل مفرد حرف
 میم دره که آخر کلمه به لاحق اولور نته که بوبیت ده واقع اولوب دره **د**

ولیکن نیندیشم از خشم شاه دلاور بود در سخن بی کناه
 مذکور میم متکلم که حرف الفایله جمع اولن ضمیر جمع اولور نته که بوبیت ده
 واقع اولوب دره **د** چو آگهی تو که ما شهر بند تقدیریم
 در هدایت و توفیق ما تو بکن **آن** او آن لسان فارسیده اسم
 اشارت دره بعید چون دره لسان عربی ده کی ذاک کبی دره قریب چون
 اولن اسم اشارت فارسی ده این دره عربی ده کی هذاک کبی ها اولور انگ
 اولنه و او کتور لر روان دره وین دره نته که بوبیت ده واقع دره **د**
 آن نیز گذشت ازین گذرگاه و آن کیست که نگذرد ازین راه
 بو و او ک اصلی بیان اولنه کرک در باذن الله تع **آنک** اینک آخر نه کاف
 زیاده ایدر لر **آنک** و **اینک** در لر معناسی آنجور دره و بوجور دره اول ک کاف
 جعی که لسان ترکیده او که صغر کاف در لر لسان فارسی ده تصغیر اچوندر کاه
 اولور آنک دن النی حذف ایدر لر **نگ** در لر مولانا ی رومی نک قدس سره
 بوبیتده واقع اولوب دره **د** نک قراضه چند ابریشم بها
 خرج کن اینها و باز اینجا بیا **آن** لسان فارسی ده بر معناده وحی
 استعمال اولنور مثلا کیم کنسی در دیک یرده **آن** کیست در لر نته که
 مولانا ی رومی نک قدس سره مشوی سنده واقع دره **د**
 کنت زاهد در سبوحاچیت این کفت باوه کنت آن کیست این

گفت آن آن فلان میراجل کفت طالب را چنین باشد عمل
 او لسان فارسیه ضمیر منفصل غایب در لسان عربیده کی هوبکی
 عجم آن کس در آن زید را بگو در او کس دیز او زید را بگو دیز آن ایله
 اونک معنای نده مغایرت وارد و غی بوراد ن ظاهر اولور وجه مذکور اوزده
 فرق ستری اولدر که انگ مدلونی مجر و اشارت در مشار الیه دلالت ایدر
 اسمله جمع جاز در اول اسم کرک مبهم اولسون کس کی اونک مدلونی شیئی
 مبهم در لاجرم بر اسم مبهمه دخی که شیئی مبهمه دلالت ایدر یا شیئی معینه
 دلالت ایدر جمع جاز و کل در اونک اصلی او ی در نته که بوبیت دن ظاهر در

از من کنه آید و من آنم وز تو گرم آید و تو اوینی
 وز ده کی وا و وا و عاطفه در اصلی و از در سابقا مذکور اولان و آن
 ده کی وا و دخی و وا و عاطفه در وانگ اصلی و آن در انک مدیله گاه و لور
 او یک الف حذف ایدر و او ک و زرنده ختمه ثقیل اولمغن فتحیه تبدیل
 وئی در لرنه نته که بوبیت ده واقع اولوب در
 من او را چه گویم چه زنگ آورم که نادست وی زیر شک آورم
 گاه اولور او یک اولنی ده آخرنی ده حذف ایدر لسان و او ساکن قلمور
 اول و او ی یا لکوز استعمال اتملوا و لیجی ساکن ایله ابتدا متعذرا و لمغن

تو یک ایدر فتحه اخف حرکات اولمغن فتحه او ی و در لرنه مثلا و در لرنه که
 بوبیت ده واقع اولوب در تو کردی و را رستم داستان
 و کرخ خوی بود در سیستان اما چنگلی اولنده کلله اخوی اول
 تحریر که حاجت اولم اول و او ی حاجت اوزرینه ابقا ایدر یعنی سکون ایله
 استعمال ایدر مثلا کو در کونک اصلی کا و در نته که بوبیت ده واقع
 اولوب در کوه دشمن شوخ چشم بی باک
 کو عیب مرا بمن نماید او لکی کو قافه معناسه در انکی
 کو در فرد اولن بوراده نیک نیکو نیک معنای یور در مقابل بد در
 که معناسی یرام در نته که بوبیت ده ظاهر در

هر که او نیک میکند یا بد نیک بد هر چه میکند یا بد
 بحر الغرایب صاحب نیک ایله بهی فرق تماشا در خطا المش در بهک معناسه
 یکدر عجم بن سندن یک بلورین دیجک یرده من از تو به دانم در نته که بوبیتده
 واقع اولوب در کفتی که ستاره تو سعداست
 من طالع خود به از تو و اتم نیک یولک در نیکیت که نیک است
 و کر تا هیچ است نیک نیک آخوند غی اولنی یا شول یا در که بر کلمه یا لاحق اولور
 او کلمه نیک مدلولنده اولن وصف زانندی فاده ایدر مثلا سردی در لرنه معناسه
 صوو و قلق در مردی در لرنه معناسی ارکک در عورت تک مقابلی مجازا بهادر که

نشد به پوستین در لره اتدن دوزلشته گوشتین در لره ننه که بوبیت ده ظاهر در **د**
 همیشه عادت مردم چنین است که دل سکین و قالب گوشتین است
شیرین نوشین شیرین طلعو در لره ننه که بوبیت ده ظاهر در **د**
 عجم تلخ و شیرین در شیرسوت در لره یا بای نسبت در نون تا کبدا چون طلعو در **د**
 انسانک اول طند و غی لذیذ سود اولد و غدن او تری طلعوی او که نسبت اتمش لر در **د**
نوشین خوش طعم در مطلق داده عجم مزه در لره داد مزه بی مزه در لره **جاشنی** حیم عجله
 دات دکل در بلکه مطعومه دن شیشی قلیل در که دات کور کچون یر لره یا ایچ لره اول
 مصلحتک مباشره چاشنیکه در لره مذوقات ده چاشنی مبراته نمونه یرینه در **د**
 حلیمی که مزه ایله چاشنی فرق اتمش در لره بحر الغرایب ده مزه فتحه ایله و ضممه و زرا و جریله
 داد چاشنی معنا سده دیش در غلط اتمش در نوشک طات معنا سده استعمای
 مولانای رومینک قدسسه بوبیت ده ظاهر در **د**
 کر نباشد کندم محبوب نوش چهره برد کندم نما و جو فروش
 نوشین ده کی یا و نون نسبت مؤکده چون در شیرین ده کی کبی کاه اولور لذیذ
 و خوش طعم ننه لره مجازا نوش در لره باله اطلاق نوشک ننه که بوبیت دن ظاهر در **د**
 آن چشم سخن کونک و آن لب خاموش وان تلخی گفتار و شکر خنده چون نوش
 نوشین ده بو طریقی له در لره ننه که بوبیت ده ظاهر در **د** اسمی اوله لسان فارسی ده بالک

اسم خاصی انکین **د** ننه که بوبیت ده واقع اولوب در **د**
 انکینی بروغن آلو در **د** جو شیرین جو صحن بالو ده
 نوشک مقابلی نیش ده اکلماسی ده اول اعتبار مجازی ایله در ننه که بوبیت ده
 واقع اولوب در **د** همیشه تا که فلک نجم سعد وار در بخش
 بدام تا مکس نخل نیش دارد نوش حلیمی که باله و سایر طلعوی نوشک
 معادن صنمش در غلط اتمش در نوش نوشیدن ام کلور مثلا ایچ در **د**
 یرده بنوش در لره ننه که بوبیت ده واقع اولوب در **د**
 تا که نساقی شنود بانک نوش پنبه برون کرد صراحی ز گوش
 گفتا نه گفتیت سخن کر چه محرمی در کش زبان و پرده نگره داری نوش
نوش اسم فاعل ده کلور مثلا سوچی ایچی حبیه باده نوش در لره ننه که بوبیت ده
 واقع اولوب در **د** در دور پادشاه خطا بخش و جرم پوش
 حافظ قراپکش شد و مفتی بیاله نوش جام اعاجنه ده نوش در لره اما آنک
 اصلی نوز در زرا و عجمیله **بزرگشت** در لره برز بانک فتحی و راه مهله تک سکونیه
 اکن در کاه اولور بانی و او قلب ایدر لره و رز در لره ننه که بوبیت ده واقع
 اولوب در **د** در ختان بسیار باکشت و و رز
 کسی خود ندیده است از کوه مرز آکنی به برز کر در لره ننه که انور نیک
 بوبیتده واقع اولوب در **د** کار خالد خدیجه کی شود مرکز تمام
 زادگاه باده نیش

کان یکی جلا بستی داند و کبر بگیری **کشت** کاف برینک کسر سیله
 تارل دره نته که بو بیت ده ظاهر در **د** هر آن همواره کشت از بیروی بخت
 جو کشت بر کلوخ از ماش سخت **کشت** کاف بچینک فتح سیله کشتن دن
 فعل ماضی در بر حال دن بر حال آخه دو نمک عجم کشتن در بر مکان دن مکان آخه تکراره
 استعمال اول نور سیر معانی سنده کشت بوند نذر چک سیر کلاکت در
 نته که بو بیت ده واقع اولوب در **د** کند اند از این صید کهن دشت
 درین وادی کند زین کوزه کلاکت کاف برینک ضمه سیله کشت فعل ماضی در
 کشتن دن معنای اول در دی دیمک در **کشا** و ز اکنجی در نته که بو بیت دن ظاهر در
 کشا و ز آهنگ و پای باف چو پیکار مانند شان بحاف
درو یعنی دره نته که بو بیت دن ظاهر در بسیار است این کشت در و
 ازان ذره که یوسف برود داده بود کشت ده در و ده فعل ماضی
 معنای سنده استعمال اول نور نته که بو بیت ده واقع اولوب در **د**
 هر آن تیر باران که آمد فرو و پلارک می کشت و جان می در و
کاشتن و **کشتن** اکام در معنای کشت اکی در در و دن بچک در معنای در و
 بچدی در در و د لغت مشترکه در استک معنای سنده کلو نته که بو بیت ده ظاهر در
 ولیکن ز داغ تو چشمش در و دلش پر سلام و زبان چر در و

برود اسن دره اصلی با در و دره نته که بجز ذک اصلی با خرد در عجم اسندی و یک برده
 برود کرد دره نته که بو بیت ده واقع اولوب در **د**
 بکفت این و ز آب مره رود کرد بیوسیدش از هر برود کرد
برود و باش اسن اول دیمک در نته که بو بیت ده واقع اولوب در **د**
 سیاوش برود کوفت که برود باش زنی تار و تو جاودان بود باش
 بحر الغرایب صاحبی که برز که کشتی فرق المیوب برز اکنجی در کشت معنای سنده
 دشت در غلط اتمش در **برز** بانک ضمه سیله یوجه معنای در نته که بو بیت ده
 واقع اولوب در **د** بیابا بود چون یکی سرو برز
 بگردن بر آرد ز پولاد کر ز **انگشت** اخگر نقش آزر
 انگشت کاف بچینک کسر سیله قاره کومر در نته که خواجه سناینک بو بیت دن
 ظاهر در **د** بینی حج دید و د لب زشت
 چشمی از آتش و رخ ز انگشت کاف مذکورک ضمه سیله بر متق معنای در
اخگر قزل قور در نته که بو بیت دن ظاهر در **د**
 یکیک برود بخلق فرو اخگر بخوم از منقل شهر شتر مرغ و ارا بر
 اخگری تفته یله تقیید نته که بو بیت ده واقع اولوب در **د**
 هواش آتش و اخگر تفته بوم بکاهش همه زهر و بادش سموم
 مجازا حمان دفع ایچون در سویندکن صکره قوره اخگر در لسه مجازا آجا

اما **تفت** دید و کدن صکره اول احتمال قلمز تفت تفتی دن اسم مفعول در معنا
 و منش در **آتش** او در که عناصر اربعه تک بر سیدر محسوس لوسون غیر
 محسوس لوسون مرکبات دن جز اولاده ده آتش در لر اما آذر و فر آذر
 اول قرزن محسوسا که او در انگ اسمی در آذر کون او دن در بر چک آدی در
 که او در زکنده در کافی یا به قلب ایدوب آذر یون ده در لر ترک دله اول محکه
 خطمی در لر سمندر وید کله قوش او دایچنده معیشت اتد و کندن او ترو
 لسان فارسی ده آرتش در لر اصلی آذر توش در نته که توشک بیاننده ذکر
 اول نور **پاداش پاداش** **بها** پاداش اول مع در باو اش ناخ مر کبدر
 مفردک معناسی جزا در نته که بوبیت لر دن ظاهر در
 بترس از خداوند جان و رو ان که هست او توانا و مانا توان
 کر اندر تکیروت فرجام کاد بگیرد پاداش روز شمار
 سن اتد کله و کی و نتمه یولد اش بولینر همیشه البت پاداش
پاداش مرکبک اصلی با پی تاش در باسی حذف اولوب تاداله تبدیل اولنش در
 معناسی بقید اش در نته که بوبیت دن ظاهر در
 طغله در و شمش بلر بل کسبی سر کردان زار پنج بجنون کله دی بیری که پاداش اولدی
 لسان فارسی ده **تاشک** معناسی شریک در که ترکی دله او که اور تاق در لر

یکی تو لک افندیسی بر اولسه اولده خواجه تاش در لر نته که بوبیت دن ظاهر در
 من و تو هر دو خواجه تاشانیم بنده باد کاه سلطانیم
 ترکله تحریف ایدوب توش تاش در لر یکی که بر بولک ده اولسه اولده
 خیل تاش در لر نته که بوبیت دن ظاهر در
 چه خوش گفت بکباشن با خیل تاشن چو دشمن خاشیدی این مباحش
بکباش اسم ترکیدر بک در مرکبی مرکبدر بر جزئی **بک** در سخت معناسی
 بر جزئی **تاش** در سنک معناسی **بها** پاداش هم با یله پاداشک
 فرق وار در سمرله پاداشک همراهه یولد اشک ممر ازله سرداشک فرقی
 اولده و غی کبی لسان فارسی ده هم موافق معناسی در یکی کشک یور کده
 ایقلری بری برینه اویشسه اولده هم پاداشک باشدی و یوشسه سمر در
 سیلری و یوشسه سمال در لر طوغد و غی قلدی بر کسه ممر از در لر نفس
 او یوشسه سمد در لر بری بیریگ غیر بلر دن کزلد و کنه واقف اول
 اول جهت دن موافقت لری اولسه اولده ممر از در لر تاشک معناسی
 سابقا بیان اولند غی اوزره اور تاق در معنای اصلیمی اعتبار یله پاداش
 میا دن ابلغ در سبالتق معناسی کمال مناسبت اولیجی پاداش در لر
 کانه ایقلری برکش در مسمره مسمره و سایر لر نده و غی حال
 بو منوال اوزره در ده **دهقان کند** **روستا** ده کوی در

نته که مولانا ی رومینک قدس سره العزیز بوبیتدن ظاهر در **د**
 ده مروده مرد را الحق کند عقل را بی نور و بی رونق کند
 و هیک آفرینه کاف تصغیر الحاق ایدر لر دهگ در لر معنای ترکیبی
 کو یجگر در اونک آفرینه یای نسبت زیاده ایدر لر دهکی در لر دهقان
 معرب در فارسی و عمان در اصلی خان ده در مرکبی علم ایدر یک
 لسان فارسی ده تقدیم مضاف الیه ایدر لر شایع در اما قاعده معرزه
 و مطاوه دکل در مثلاً شامان شاه در **ر شامان شاه** شامان در
 مردان شاه ده ایران شاه ده شروان شاه ده ده حال بویله در
 خواجه سرای بستان سرای بر بطن سرای در لر بونلده ده مضاف مقدم در
 لسان فارسی ده **خان** رئیس معنانه در مولانا سعد الدین کشف
 حاشیه سوره آل عمران آفرنده تفریح آتش در بو عبارتله که
 الدهقان رئیس القرية و مقدم اصحاب الزراعة و هو معرب انتهی
 چو آید بخت دهقان در کرانی دلش مایل شود بر بخت رانی
کند شهر در سمرقند معرب در فارسی شم کند در اصلی کند شمر در
 مضاف الیه تقدیم اول نمش در سابقاً تقریر اولان اسلوب اوزر نه شمر
 بر جاریه نک اسمی در که معموده مذکوره لیا اول اول جاریه چون بنیاد آور
 ابن خلکان تاریخنده بویله بیان آتش در عبارتیه بود که بعینها نقل اولنر

ان شمر اسم جاریه اسکندر مرضت فوصف لها الاطباء ارضاً ذات
 هواء طیب و ارشاد الیه بنظام سرور فاسکنها آیه فلما طابت بنی به مدینه
 و کند بالترکی هو المدینه فخانه بقول بلد شمر انتهی شیخی که کندله وحی
 فرق آتماش در نته که بوبیتدن ظاهر در **د**
 ملک صورتی دیدی لر قوندی کنده ایر روی نجسولک ایون کزنده
 دیش در غلط آتماش در **روستا** فرعه در رستن دن اخذ اولنمش در
 اکنکلی اعتباریل کویه ده اطلاق اولنور نته که بوبیت دن ظاهر در **د**
 قول پیغمبر شنوای روستا کور عقل آمد وطن در روستا
 گاه اولور که واو نی حذف ایدر لر رستا در نته که بوبیتده واقع در **د**
 هر که در رستا بود روزی شام تا بامی عقل او بنود تمام
 فرعه انتسابی اعتباریل کوی اهلنه روستایی در لر نته که بوبیتدن
 ظاهر در **د** زان نمود از عدل در همه چیز
 شهری آسوده گشت روستای نیز نظامی بو کلامنده **مزارع**
 روستایه شهر ایچی ندان کلور آندن چر روستایه دیگ برده روستایه
 دیش در غلط آتماش در **خدا** خدای بریسی مغفود بریسی مرکب در
 لفظ خدا که مغفود اوله معنای صاحب در که لسان ترکیده اوندن استی
 دیکله تعبیر ایدر لر مثلاً عرب صاحب فضه در عجم بیسم خدا در ترکش استی

نته که بوبیتده واقع اولوب در **د** هم سیم خدا و هم قوی پشت
 خلقی سوی او کشیده انگشت قوی صاحبند که گوی استی در ده خدا
 در لر نته که بوبیت ده واقع اولوب در **د** هر که از دست رنج خویش تره
 بهتر از نان ده خدا و بره کشور استی و یک یروه کشور خدا
 در لر نته که بوبیت ده واقع اولوب در **د** بدرگاه تو سر نهیم بر زمین
 نه من جمله کشور خدایان چین او استی کتخه اولوب نته که بوبیت ده
 واقع اولوب در **د** زنان داشتی رای زن در سرای
 بکد بانویی فارغ از کتخه ای **کد بانو** ده کتخه اکبی مرکب در برخی
کد در معنای خانه یکه که نک فرقه بیان اولند و غی یروه یقین اولند و برخی
 و غی **بانو** در اصلی نکیونک نیکدن فرقه تقویر اولند و غی یروه ظاهر اولوب در
 اما لفظ **خدای** که مرکب اوله اصلی خود ای در معنای ترکیبی کند و کلمه کلی در
 نته که بوبیت ده واقع در **د** آمد بر من که من رسو لم
 کفتم تو برو که من خدایم **ای** اسم فاعل در آمدن معنای اصلیمی
 مطلق کلمه کلی در اما حق تعالیست علمی اولان خدای ده او ندن مراد وجود
 مظهره کلمه کلی در خدا نک معنای ترکیبی اول تقدیر به بنفخه خارج کلمه یعنی
 بزاره موجود اولوبی در امام فخر الدین رازی مطالب عالیه اولو کتخه بنده بو معنای
 تقریراتش در عبارتی بود که بعینها نقل اولند و قریب من هذا اللفظ یعنی من

لفظ واجب الوجود قولنا بالفارسیه خدای و اصل هذا اللفظ قولهم
 خدای و هو مرکب من لفظین احدما خود و معناه ذات الیش و نف
 و اننا قولنا آی و معناه جا بنف و ذاته لا بغير جای و المراد
 من هذا اللفظ الوجود فصار قولنا خدای آی بنف و جد و ذلك هو اللفظ
 المطابق لقولنا واجب الوجود لذاته انتهى بحال الغرایب صاحب صاحب
 معنای اولان خدای واجب معنای اولان خدای دن فرق اتیه شد
 غلط اتمش **خان فانه کده** خان مطلقا منزل در انسانک اولسون سایر
 حیوانک اولسون نته که بوبیت دن ظاهر در **د**
 ز تیر اندازی زنبورک از دور **مشک** سینهها چون خان زنبور
 کاربان سر سید خان دید کلری یو چینگ کند و یه و طوار نه منزل ولد و غی اعتباره
خان لغت مشترکه در معنای آخری و عقانک بیاننده کجش در **خانه** خصیوه
 منزل آدمی در که لسان ترکیده او در لر او نزه غی نقل اچوندر معنای
 عام دن معنای خاصه مرکبات منقولده ده بو مانک زیاده سی شایع در دستوار
 و انگشتوانده ده و چارچوپه ده و بوندک امثالنده مانک زیاده سی معنای
 عام ترکیبی دن معنای خاص علمی به نقل اچوندر اما کلمه مفروه ده بوهای نقل
 نادر در اول نوار در **میان** میان مطلقا مابین در میان وسطک چاق
 اورسی در که تعدده قابل و کل در خانه نک اسم عربی بیت در عرب دار

دید و کند عجم سراسر در نته که بوبیت دن ظاهر در
 سپیده دم که شدم ناظر سراسر در شنیدم آیت تو بوالله از لب
 آخونده غنی یابی گاه و لور حذف بر سر در نته که بوبیت ده واقع در
 بز اول کل یوز لنگ کویینی برستانه کورد کم اطرافنده بیزم کبی بیکستان بر کورد
 و حافظک شعونه واقع در حافظ تو جام جم مطلب جام می بجواه
 کین بود قول بلبستان سراسر جمستان سر داده اولان بستانه
 در لکه مطلقا محل قرار در کرک اوزرنده بنا اولسون میکده کبی بنگده کبی
 آتش کده کبی کرک اولسون ادی کده کبی نته بوبیت ده واقع در
 آن دز که بجد مهای ایام وادی کده شده سراسر انجام
 بومر بجانگ ده خزلری که ما در معنای عام ترکیبی دن معنای خاص علمی نعل
 اچون در بومای نعل اچو کلیمه مخصوص در اول سیدن در که مرگب خا اولی
 واقع اولسه اونده ما اولر مثلا کتخا در لکه بانو در لکه خدای کده بانو
 کده آی و مرله کده آید و لغور کن او قپوسه کلد و کندن او تر و کدای دیشلر
 بونده غنی آی خدای و غنی آی کبی در کد انک کاخ اصل ده کاف عبیدر ترکیده
 کاف عجیل استعمال اولنور مذکورهای نعل مفرد اولد و غنی حالده ده کده لاحق
 اولور نته که بوبیت ده واقع در جو آمد کنون نالتوانی بدید
 بدیکر کده رخت با بد کشید کده دن بوراده مراد مقرر مخصوص

اولمغن که اول دار آخر تر نما، نقل مذکور اولمش در بو تفصیل دن
 کد ایله کده نک فرقی ظاهر اولد و غنلین کده ایله خانه نک کده خانک
 و غنی فرقی واضح اولدی خانه ده خان ده بنا معتبر در ذی روح و ذی
 حیوة اولمیانک مقرونه خانه در لکه و نه خان در لکه ایله کده ده بنا
 معتبر و کل در ذی حیوتک مقرونه اختصاصا صلی بو قدر مان عین مان
 لسان فارسیده کله تسکین در طور و یکجای برده عجم مان در نته که بو
 بیت ده واقع اولوب در کردم بر اوج سرج خویشن ظلوع
 مان ای حکیم طالع مسعود من نکر **هین** کله تحریک و تحریف در تیرظوت
 و تیربوری و یکجای برده عجم عین در نته که بوبیت ده واقع اولوب در
 چوبشند اول شه این گفت و کوی بجم گفت هین چاره خویش جوی
 مان ده تسکین عین ده تحریک معناسی بوبیت ده قتی ظاهر در
 فلک باستد اگر بیت تو گوید مان زمین بجند اگر حشمت تو گوید هین
 مقام تحذیر ده ده عین استعمال اولنور مثلا صاق ایتمه و یکجای برده هین
 مکن در لکه نته که مولانا ی رومینک قدسی الغریز بوبیتده واقع در
 عین بجا روب مژه کردی مکن چشم را از خسته آوردی مکن
 مان دخی اول معناه استعمال اولنور نته که مولانا ی مذکورک بوبیتدن
 ظاهر در مان مان با او حریفی کم کنید

چونکه کا و آر دکره محکم کنید **نخت پیش تختین پیشین**
نخت اول در آخر مقابلی در نته که بوبیت ده واقع اولمش در
ای از دل هر شکسته آگاه درست وی ملکت ترانه آخونه **نخت**
و بومر اعدن و فنی ظاهر در **مصرع** آخر کردی **نخت** می دانستم
اولدن و یکب یوده عجم از **نخت** در نته کم بو نظم ده واقع اولوبدر
بیا مطب آن جره طفل و شش جو طفلان ببر کبر و بنواز خوشش
نواینی که تعلیم شد از **نخت** بزن چوب تا باز گوید درست
نختینک معناسی اولکی در نته که بوبیت دن ظاهر در
نختین صبح که آخر بی فروخت سید رویش باو اش در **نخت**
صبح صا و تو که اکنجی صبح در عجم صبح دومین در نته که بوبیت ده واقع در
بکتی بایدت حورشید رویی جو صبح دومین کن راست کوی
نختینک اصلی **نخت** در بانگ لوتی نسبت چون کلور نونک زیاد سی
تا مجدا چون ندر **انگشت** نده کی کبی اصلی **انگشت** تر در بانگ نسبت چون لاحق اولمش
نون تا مجدا چون زیاد اولوب در **انگشت** نین بوزک در نته که بوبیت ده
بهر دهنهای جو **انگشت** نین ساخته از لعل مصفا نکلین
انگشت اصلی **انگشت** تر در نانگ بری حذف اولوب در لفظ مکتب در برجی
انگشت در معناسی بر مق در بر جویده تر در معناسی تفضیل در باش بر مو **انگشت** تر

در سایر بر ما قلدک و زرینه فضلی اولد و غی چون و یوز که انگشتی دید کله
اول بر مانع نسبتی اولد و غدن او تر و در بقاعده سابقا بیان اولوب در
پیش با، یعنی ایل اوک در مقابل پس در که معنای آرد در پیش جاستیک
برسی ایدو کی بوبیت دن اکلنور **چپ** راست و پیش و پس و زیر و بر
زینهای بت روی بدسر بسر **پیش** با، عربنک گریل زاید معناسی در
مقابل کم در که معناسی ناقص در **پیشک** و **پیشک** معناری بوبیت ده ظاهر در
ابا های الوان ز صد کونه **پیش** بخونهای زین نهادند **پیش**
صنعتی اولمش کشی اوکند اولوب اشک و کندن او تر و اوکند لسان فارسی ده پیشه در لر
آخر نده غی تا اختصاص چون در روزده پنجه ده هفتده ده دستده
اولن ما کبی **پیشه** با، عربیله اولیجی میشه معناسی در **پیشه** نک و **پیشه** نک
معناری بوبیت لردن ظاهر در در قلب سپه تیغ زدن **پیشه** ماست
مردی و هنر همیشه اندیشه ماست هر شیر که در جهان شکاری کیرد
مردان دانند که آن مم از **پیشه** ماست **پیشانی** آن در نته که بوبیت دن
ظاهر در **پیش** انیش داغی بر کشیده
جو خطی بر خطای ترکشیده **آخونده** غی بانگست چون ندر الف
ونون تا مجدا چون ندر **بیمانی** ده خسرو اینده زندگانی ده مرگانی ده
زباده اولد و غی کبی **سان** عبیده ده بوالف و نون نسبت ده مبالغه

اچون زیاده اولنور. مثلا صافلی قباشی یه لیمانی دیدکلی کبی و ربانی
 و صیدلانی ده اولن الفونون مبالغه اچوندر. آله پیشانی دیدکلی باشک
 اوکنده ولدوغندن و ترو در صدر کلب پیشگاه در اهل مجلسک مقدمک
 محلی اولدوغندن او تری کاه محل معناسه در قیورینه درگاه تخت یرینه
 تختگاه در لر پیشگاهک اصلی بوبیت دن ظاهر در
 ترا در سر ندیشاسی و هم بهند اندرت پیشکامی و هم
پیشین اوکندنکی در مقابلی سپین در که معناسی صکره غی در پیشل پیشین
 خستلختین کبی در او یله نمازده نماز پیشین در لر معنای ترکیبی
 اوکندنکی نماز در کوندز قلنان نماز لروک اوکن قلنانی اولدوغندن
 او ترو او که نماز پیشین در لر **فزون کاست بیش کم** فزون ارتق
 نده که بوبیت دن ظاهر در ز پیشین فزون بود سومان بزور
 چه سود از فزونی چو پرگشت هور اصلی فزون در اسم در اقرود دن
 که معناسی ارتق در اولندن الفی حذف اولنش در مقابلی کاست در
 معناسی اکساک در اسم در کاستن دن که معناسی اکساک در نده که بوبیت دن
 ظاهر در شمار اسخ کاست باید می
 ره خوشتن خواست باید می افزونله بیشک فرقی وار در ادغله
 زاید اولن سنه یه افزون در لر ابتدا زاید خلق اولنه افزون در لر اما پیش

در لر کجک کاستک دخی فرقی وار در نده که فردوسینک بوبیتدن کلنور
 که ابن یمن حخته قرنداشلری دیندن سولیشدر
 گناه ابن یامین بد بخت راست که از اولاد یعقوب کم بادوکاست
 اکساکلناقص اولانه کاست در لر ابتداء اکساک خلق اولانه کاست دفر لر
 اما کم در لر نده که بوبیت ده واقع اولوب در
 کل اندر نازکی از سرو کم نیست ولیکن در وفات ثابت قدم نیست
کم بیشک مقابلی در نده که بوبیت دن ظاهر در
 بشهر این مثل شهده عالم است که هرکش خبر پیش روزی کم است
 مجازا آزنسنه یه ده کم در لر نده که بوبیت ده واقع اولوب در
 رسمی بحال مانکنی زان سبب که تو امثال این سگسته دلان کم ندیده
 کلمه تر که ادوات تفضیل در مدخولک مدلولنده ترقی معناسی افاده ایدر
 ایکی سنه ده لاحق اولور کمترده در لر بیشترده در لر نده که بوبیت ده
 واقع اولوب در زکوة مال بدرکن که فضل زرا
 چوبانغبان سیرد بیشتر دهد انکور فزون تر دخی در لر نده که بوبیت ده
 واقع اولوب در چو کردد ابرد دولت بر تو پر بار
 فزون تر باش همچون شاخ پر بار **بهر** بحر مکتب در برجوی بدو
 و برجوی ترده بهک معناسی یک در نده که سابقا بیان اولنش در مذکور

تراوات تفصیل در **ا** و **ن** که ده معناسی سابقا تفصیل او ننش در مذکور
 مرکب معناسی یکرک در **پ** لغت مشترکه در **ب** بر معناسی دخی یوه در **ن** نته که بو
 بیتده واقع اولوب در **د** دل را و معدده را و جگر را مقوتیند
 سیب و به و انار بترتیب و نشر **م** در **م** مرکب در **ب** برجی تر در که معناسی
 بیان اولدی **ب** برجی ده **د** در که معناسی اولور در **م** مقابلی که در **ا** که معناسی کچی در
 نته که بو بیت ده واقع اولوب در **د** جواز قومی یکی بی دانشی کرد **ا**
 نته که رانزالت ناند نه معناسی **ا** ندیدستی که کاوی در علف زار **ا**
 بیالاید همه کاوان ده **ا** معترک معناسی اولورق در کترک
 معناسی بجرک در **س** **س** سرخوش در **ر** سرخوش در **ر** شول کمد در که **ا**
 ایچدی و کی مسکردن باشی قوش اوله **ا** اما دخی حد سکره و ارش اولیه حد سکره
 وارد قدن سکره و که **م** در **ر** خسروک بو بیتدن سرخوش ایله متاک فرقی
 و ازاید و غی ظاهر در **د** خوش آن شهرها که پیشش بودی که **م** و که سرخوش
 جهانم فی شود تاریک چون باد آرم آن شبها **ا** **س** سرخوش و صف مرکب در
 صفتله موصوف دن **ب** برجی **د** در که موصوف در **ب** برجی ده **خ** خوش در که
 صفت در **ج** جمله دن مرکب و صف اولمش در **ا** مذکور کیفیت الة متکلیف
 اولن کسب **س** سام کبی بوجس مرکبده کاه اولور صفت مقدم اولور **س** سبکسا
 سبکسا لاغ میان کبی نته که بو بیت ده واقع اولوب در **د**

اسب لاغ میان بکار آید روز میدان **ا** کا و پرواری
 بوجس ترکیب مرکب مخصوصده کاه اولور ایکی نوع ده رعایت ایدر لر
 مثلا عنان کشیده در **ر** موصوفی تقدیم ایدر لر **ن** نته که بو بیت ده واقع
 اولوب **د** عنان کشیده روای پادشاه حسن و جمال
 که نیست یک سر را می که داد خوانیست کشیده عنان ده در **ر** صفتی
 تقدیم ایدر لر **ن** نته که بو بیت ده واقع اولوب در **د**
 میان عالم و جاهل تفاوت این قدر است که این کشیده عنانست و آن کسبها
ج **ب** باد **ج** بی سبی در **م** میخانه سبی دور دو غی **ر** نته که بو بیت ده واقع
 اولوب در **د** کلش خسته قالدی چونکه صحبت یارته
 یارله میخانه لر کجینی کل خوش کور کبون **ب** **ا** دخی خر خستند نته که بو
 بیت ده واقع اولوب در **د** هر نه شه کم آلور ال باد
 خرمن ملکنی ویرور باد **ا** آنوک دخی اصلی اوزم صوبی در
 نته که بو بیت دن ظاهر در **د** بیاده دست میالای که آن نمده ننت
 که قطره قطره چکید است از دل انکور اما پخته اولینجه باده و فر **ب** باد
 مطبوخک آدی اید و کنه منظومه شرحنده صاحب حقایق تصریح اتمش در
 عبارتین بودر که بعینها نقل اولنور **ا** والباده **ا** التی من **ا** العب **ا** اذ **ا** طنج
 ادنی طنج **ص** وغب **ا** قتل من **ن** ثلثیه و غلی **ا** شتد و قذف **ب** انزید **ا** انه

حرام قلیل و کثیره **قال** خواهر زاده هوفارسی معرب لانه فی العجم ستمی باده
 باده نک پخته لکن حافظک بو بیتن ظاهر در **در**
 چون پیاله دلم از تو به که کردم شکست بچو باده جگرم بی می و پیمانہ سوخت
 رنگ لون در **نته** که بو بیت و ن ظاهر در **در**
 صفت رنگت زیر صفتو رنگ نیست بالاتر از سیاسی رنگ
صفتو رنگ یدی قات کوک در اصل صفت او رنگ در ترکیب او لمبختی
 الف حذف اولنش در معنای ترکیبی یدی تحت در بو مقامه متعلق کلام
 مفصل تخیله او رنگ فرقیک بیاننده کلمه کرک در باذن الله تع **رنگ** لغت
 مشتکه در حیل و ناز کلک معناسه ده کلور ترکی ده اول معنیده استعمال
 اولنور مثلا فلان فلان رنگ کچی در **ر** بو بیت ده اول معنی ظاهر در **در**
 من او را چه گویم چه رنگ آورم که تا دست وی زیر سنگ آورم
 طالع کجسی نه ده رنگ در **ر** نته که او کلمه بزرگ فرقی بیان اولند و غی برده
 تفصیل اولننه کرک در معیار جانی و **ب** الفرایب صاحبی رنگ حیل معناسه
 کلد و کندن غافل اولمش در **ر** کونک معناسی در **ر** یکی در لو لون لون یکجک
 یرده عجم دو کون رنگ در **ر** نته که شبید زله کلکون و صفنده خسر و کبو بیتنه
 واقع اولوب در **در** چوشه دید آن دو باد تنگ بسته
 صبار بر دو کون رنگ بسته در **ر** لو در لو و یکجک یرده **کونا کون** در **ر**

رنگ کون

نته که بو بیت ده واقع اولوب در **ر** آن پراز لاله مای رنگارنگ
 وین پراز میوه مای کونا کون **کون** کلاه اولور تشبیه چون استعاره
 اولنور مثلا کلکون میگون کندم کون در **ر** سوچی لوننده تشبیه
 قصد اولن میگون در **ر** طعم ده تشبیه قصد اولنسه بنجوش در **ر** باز
چرخ شامین طغان جنبه مطلقا بجم باز در **ر** طغان صقیلیه بی باز در **ر**
 در بو یک طغانه شاهباز در **ر** اما چا قرده خصوصیل اعلام غالبه دن
 اولمش در **ر** مطلقا ذکر اولن مراد چا قر اولور نته که بو بیت ده واقع
 اولوب در **در** ده بط باز تیز آهنگ می زد
 بر قض کبک شاهن خپک می زد **باز سفید** دسده لر مراد آق چقر در **در**
 که لسان ترکیده او که تو یغون در **ر** لسان فارسیده اسکفلو قوشه
 سواده چرخ کبی دوند و کندن او تر و چرخ در **ر** نته که بو بیت ده واقع
 اولوب در **در** باز سفید آفت طاووس و قاز
 چرخ کزوبسته شود چشم باز معنای بیت اق چا قر و غنی پروازی
 طغان کبی کوزی بعلنور طاووس قازک آفتی در **ر** یک در **ر** باز نمانیدن
 مراد آجوق معناسی در **باز** لغت مشتکه در بر نچه معنایه کلور جمله دن برسته
 آجوق در **ر** نته که بو بیت ده اول دید و کی معنایه کلد و کی ظاهر در **در**
 بنود از حریفان کردن فراز **باز** نرکس آنجا کسی دیده باز

بازک باسنی گاه ولور و او و تبدیل ایر لر و از در لر پرواز او نذر اصلی
 پر باز در **رواز** ده او نذر اصلی در بازه در اول بیوک قویه در لر که
 قناری اولمزدایم آجوق دورر با پلر در واز در لر آخرنده غنی نامعنا عام
 ترکیبی دن معنای خاص علمی به نقل اچو نذر بو مانک اصلی سابقا بیان اولمش
 بحال الغرایب صاحبک جمله غایبندن بری بودر که چرک معنای بیانده بلبان
 دیدکلی قوش در که بی صقر در دیش در بلبان ایله چقری فرق اتماش
 صقر لسان بی ده چاقرک اسمی در پروازی طوغنکه که صوایوزنده چرخ
 اور لر سنقور اولسون بلبان اولسون شاهین اولسون جمله سنه چرخ
 اطلاق اولنور خصوصیک سنقورک و شاهینک علام مخصوصه لری وار در
 شاهین بیت سابقه مذکور در سنقور انورینک بویشنده مذکور در
 سنقور هندی تاشده طوطی ببلغار آمده
 سنقار سنقورک معربی در **قاز بط** قاز لفظ فارسی در نته که بازک
 بیاننده ذکر اولان بیت دن ظاهر در بطله قاز ایکی جنس در دشتی
 ترک قره جه قاز در **عجم بط** در نته که بو بیت واقعه اولوب در
 در شکم باز که چندین خط است تذکره جان تدر و و بط است
گوسفند میشی غوم بونلرک و فی جمله سی جنس در که گوسفند ایللی
غوم دشتی سیدر اهلی اولیجی قیون اولسون کچی اولسون ارکک اولسون

دشتی اولسون گوسفند در لر جمله سنک و تاسنده مشترک اولن جنک اسمی در
 نته که بو بیت دن ظاهر در **شیده** م که بقصا کوب سفندی گفت
 در آن زمان که بخنجرش زتن برید جزای هر بن خاری کی خورده ام دیدم
 کسی که پهلو ی جرم خورده خواهد دید **میش** خصوصیک قیوندر اهلی اولان
 ده میش در لر نته که بو بیت ده واقعه اولوب در
 کرک از نهیب عدل تواند دیار تو از بیم میش بدر که گیرد سگ از شبان
 بحال الغرایب صاحبی گوسفندی میش دن فرق ایوب ایکنی ده قیونله تفسیر
 اتمش در قیون در سندن اولانده مشین در لر میش نسبت دن او تر و در
یا نسبت اچو نذر **نون** تاکید اچو نذر زیاده اولمش در نته که مکرر ذکر اولنبر
 یا یله نونک اول معنا چون کله و کی دشتی اولن قیونده میش در لر نکا و میشک
 اصلن بیان اندکده ذکر اولن کرک در **غوم** غین معنی نک ختمه سی ایلد و رای
 مهمل نک سکو نیله بیان قوی در که لسان ترکیده او که ایزق قوی در لر **غوم** دشتی
 اولانک اسمی در نته که بو بیت دن ظاهر در
 بیکنند نیزه بیازید چنگ چور کوه بر غوم باز و پلنگ
 غوم غینک ختمه سیله اولد و غی بو بیت لوده ظاهر در
 شهر شاه عادل که از عدل کرد بیشترین شیرخان و غوم
 در ایام او اهل فضل و صلاح بر آسوده انداز غوم و ریخ و گرم

کرم کافک ضمیمه قیغور در قوچه غم دید کلری بوبیت دن ظاهر در
 مرا اگر بخوامی رنشا جهان چو غم زیان با تو آیم و مان
بز رنگ بونلک دخی ایکسی بر جنس در بز اهللی در **رنگ** دشتی در بز اهللی سینه
 اطلاق اولند و غی بوبیت لرون ظاهر در **رنگ** بلی بزرا چو کبیر و آخر این خواب
 بیای خود رود در کوی قصاب بیان کچه که لسان ترکیده که ایینه
 در لرجم رنگ در نته که بوبیت دن ظاهر در **رنگ** بقاشنی نوک تیر خدنک
 تھی کرده صحای چین راز رنگ **رنگ** دخی معناری وار در سابقا
 بیان اولنش در **خر کور** بونلک دخی ایکسی بر جنس در **خر** اهللی سنگ آیدر **کور**
 دشتی سنگ آیدر **حک** ترکیسی اشک در نته که بوبیت دن ظاهر در
 گوش خرفروش و یکر گوش خرف کین سخن را در نیاید گوش خرف
کورک ترکیسی قولان در نته که بوبیت دن ظاهر در
کور از شیر زهره بیر تاز و غم تک پیل کام و گرگ سینه رنگ پا و گرگ بوی
 بهرام کور مذکور صید و حشنگ شکار نه زیاد و مشغول اولد و غندن اتر و اکا
 نسبت اولنور **کور** لار اولار کن بهرام کور
 کور که پنجه صید قلدی آنی کور نوشتت بر کور بهرام کور
 که دست کرم بز بازوی زور **خوک** کراز بونلک دخی ایکسی
 بر جنس در **خوک** اهللی سنگ آیدر نته که بوبیت دن ظاهر در

خوک که دندان کرازی نمو و طوق سگ شد کرازی چه سود
کراز دشتی سنگ آیدر نته که بیت سابقدن فهم اولنور جمله ده تیر و سیف
 و سنان دن بی پروا اولد و غندن اتر و بهادر لری کرازه تشبیه آیدر لر
 نته که بوبیت شهنامه ده واقع اولوب در
 کرازه بر آمد بن کراز در فشی بر افراخته هفت یاز
کاو و کوزن بونلک دخی ایکسی بر جنس در **کاو** اهللی سنگ آیدر کاف بخی ایلیم
 نته که بوبیت ده واقع اولوب در
 پذیرفت مهر متری باز و ساو نگر و آزمون کاو یا بشیر تاو
 کاو کاف عربیله بهادر معنانه در **کاو** که در فشی در کاو بانی او که نسبت
 اولنور اولندندر که آخونده غی نام معنای عام حسیدن معنی خاص علمی بی
 نقل چوندر نته که بوبیت دن ظاهر در **کاو** که صیت شوکت مردیش بشود
 بر خویشش ذکر نهد هیچ نام کاو کاو ولور الفنی خدق آیدر لر **کور**
 نته که بوبیت ده واقع اولوب در ترا در جهان بی نیازی و حد
 میان کوان سرفرازی و حد **کوزن** دشتی سنگ آیدر که ترکی
 او که صغن گیکی در لر شد سرویت چو شاخهای کوزن
 هر یکی شاخ چادر رطل بوزن قاره کوزلری آنوک کوزلر نه تشبیه آیدر لر
 نته که بوبیت ده واقع اولوب در دو چشمش چو چشم کوزنان سیاه

چو صفتا و آید افتاد آلت از کام **چرم کیمخت اویم بلغاری** چرم جیم
 عجیل که کون در **کیمخت** میک صمد سید خام در **ننه** که بوبیت دن ظاه در **س**
 فلک چندا که دیک خاک را پخت **نفت از خوی او خامی چو کیمخت**
اویم سختیان در ننه که بوبیت دن ظاه در **س**
 با دیانی ز سهیل نسیم **ساخت کیمخت زمین را اویم**
بلغاری صفی در دیار بلغار که اقلیم تاتار ده بر شهرک آید در انتسابی
 اولد و غندن او تر و بلغاری در لر **آخونده غی یا نبت** اچوندر **کلناری**
 یا کبی اول رنگ معروف نار چکنه نسبتی اولد و غندن او تر و کلناری در لر
 لسان فارسیده هر چکه کل در لر **مثلا ز بنق چکنه کل ز بنق در لر** ننه که بوبیتده
 واقع اولوب در **س** کل ز بنق و لیکن ناش کفنه
 میان یا سمین و لاله خفت **محمد عصار برون و صفنده**
 اول بیستی **جان روان** جان روح حیوانی در که هر دریده وار در
 ننه که بوبیت ده ظاهر در **س** که جان زندکیت حیوان را
 زندگانی قومی و می جان را حیوانه جانور وید کلهی بو اعتبار
 که جانی وار در جانور لفظ فارسی در **ننه** که بوبیت ده واقع اولوب در **س**
 مای بر سر مرغان ازان شرف دارد که استخوان خورد و جانور نیاز دارد
 ترکی دلدده ده استماع وار در **س** نه صورت کم بزرگی جانور دن

رنجی رنگین ایدردی جانی وار دن زبان فارسی ده **و** لسان عربیده که
 ذو معناسه در ترکی دلدده اول معنادن لو ایلد تعبیر ایدر لر **مثلا ترک جانلو در**
 عرب ذور و وح در **عجم جانور در** **هنر ورک معناسی هنر لو در** **بهره ورک معناسی**
 نصیب لو در **پیله ورک معناسی پیله لو در** **پیله چوت التی در** **پیله و چوچی در**
 ننه که بوبیت لر دن ظاهر اولور **س** زبان در دمان ای خرد مند حسیت
 کلید در کنج صاحب هنر **چو در بسته باشد چه داند کسی**
 که جوهر فروشت و یا پیلور **پیله لغت مشترکه در** **کوکل ده پیله در**
 و کوکل قور و نه کرم پیله در لر **ننه** که بوبیت دن ظاهر در **س**
 جامه کعب را که می پوشند **اونه از کرم پیله نامی شد**
کشور ده کی وردا غی اولدر که ذکر اولندی کشور لفظ مر کبدر **اصلی کشت در**
 بعد ترکیب تا حذف اولوب در **کشا و زون حذف اولند غی کبی رعایانک اکوب**
 بچد کلهی و او تور دقلی یر لر **عجم کشور در روان** روح مجرد در که انسانه **صدر**
 سایر حیوانات ده اولمر **لسان عربیده** او که نفس ناطقه در لر **جان ال روان**
 اور تا سنده ذکر اولان فرق بوبیت ده در **س**
 سپردم ترا جان و رفتم بجاک **ببردم روان را بسزوان پاک**
 روانک جان او زرنه فضلی بوبیت دن ظاهر در **س**
 قد چون سرو تو جانست مرا بلکه روان **سویم ای سرور روان شو که فدا سازم جان**

معنای مذکور اسما جاده دن اولن روانک در رفتن مشتق اولن روانک معنا
 مرور ایدچی در سرور وان ده کی آب روانده کی روان بو معنایه در
 جایز معناسه روانک ده اشتقاقی اوندندر جوازده معنای مرور وارده
 اول اعتبارله جایز کور رسد یک یوده عجم رواداری در نته که بوبیت دن
 ظاهر در **م** هزاران سال کردد چرخ طولاب
 که دریایی کند از قطره آب رواداری شمشیر خطرناک
 تو آن یک قطره در یار اکنی خاک رواج معناسه روان ده کلور
 نته که بوبیت ده واقع اولوبدر **م** همان نقد حکمت بمن شد روا
 حکمت منم بر همه پیشوا اصلی روندن در شده روانده کی
رو ادنی بو معنایه در شهر و لسان عجم ده شول نقد در لر که کجسی
 شهرک حکمی اله اوله اصلی کم در حکم شناس اولیجی نافذ اولم اول اعتبار ایله
 شاهه نسبت اولنش در تقدیم منسوب الیه تراکیب فارسیه ده شایع در
 نته که سابقا بیان اولنوب در بو تفصیل که شهر و انک معناسی تقریرنده بیانه
 اولنوب در اجمالا خضر شیخ معدینک بوبیتلنده واقع اولمش در **م**
 وجود مردم دانا مثال زرطیست که هر گجا که رود قدر و قیمتش دانند
 بزرگ زاده نادان بشهر و ماند که در دیار غریبش هیچ نمانند
 دیار غریب دن مراد اول شاهک که شهر و او که منسوب در حکمی کجین دیار

روک دخی اشتقاقی اوندندر صیغه مشترکه در امر معناسه ده کلور
 نته که بوبیت ده واقع اولوبدر **م** برواندر جهان تفرج کن
 پیش از ان روز که جهان بروی اسم فاعل معناسه ده کلور
 نته که بوبیت ده واقع اولوبدر **م** مبادا تیز دولت بود چون کل
 که آب تیز روز و دافکنند پل بو معنایه اولن روک اصلی و نده
 ترخیم اولنش در **زود تیز** زودک معناسی ترکی دله تیز دید کل
 نته که سابقا ذکر اولن بیت دن اکلنور مقابلی دیر در کج معناسه
 نته که بوبیت دن اکلنور **م** معشوقه که دیر ویر بیند
 آخر به از ان که سیر بیند **دیک** زپیری ست خیر و سال فرسود
 چو طفلان زو چشم و دیر خشنود **تیزک** معناسی نافذ در ترکی دله
 او که کچر در لر **تیزه** وصف اولیجی مراد ملک اولور **تیزه** وصف اولیجی
 مراد کسک اولور نته که بوبیت دن اکلنور **م**
 تیز کن تیغ سخن در دمان **تانا** نبرد خلق ترانا که مان
 مقابلی کند در نفوذی یوق معناسه که ترک او که چونکه در لسان ترکیده
 اوندن کچرله تعبیر ایدر لر رایج اولمین نسه به لسان فارسی ده کند در لر
 نته که بوبیت ده واقع در **م** فرومانده ام خیره در کار خویش
 که بینم می کند بازار خویش لسان ترکی ده مجازا سیرعا کچر دیکلی

کبی لسان فارسی ده نیز در لره نته که روک معناسن بیانده ذکر اولی بیده واقع
 اولوب در **د** استره هر چند زبان تیر یافت
 موستره مونقواند شکافت بو توصیف ولی بر نافذ نیست
 تشبیه اعتبار یله در نته که بو بیت مذکورده ظاهر در حد تلکوشیه مجاز اتیر
 در لره نته که بو بیت ده واقع در **د** اگر چه با ده فرح بخش و با و کلبیرست
 بیانک چنگ مخورنی که کتیب تیرست **باید شاید** باید کرک معنادر **بایستن**
 دن مشتق در **د** هم کرک و یک یروده نباید در نته که بو بیت ده واقع در **د**
 نباید فال بد ز خویشتن را که تاثیر است قول مردوزن را
 بای عریل در **د** بای عجمیل اولجی باید معنا سن در **د** پایدین دن **شاید** یار معنا
 شایستن دن مشتق در **د** عرب لایق دید و کی یروده **د** هم شاید در **د** ترک یاره شور در
 نته که بو بیت ده واقع اولوب **د** نشاید نقش بر طابوس کردن
 نه دانش پیش بطلیموس کردن احتمال وارد یک یروده مجاز لسان
 ترکیده یارر وید کلری کبی لسان فارسی ده شاید در لره نته که بو بیت ده واقع
 اولوب در **د** همیشه کمان مبر که خالیست
 شاید که پلنگ خفت باشد **دستان** **دستان** اول قول
 حیلده و مکر معناسن در نته که بو بیت ده واقع اولوب در **د**
 بهلته که بهرت وهد ز راه مرو ترا که گفت که این زال ترک دستان گفت

رستمک اتاسن زال در لره **دستان** در لره بیت مذکورده لطافت اول اعتبار
 زال ایله **دستان** بر یروده اکلمش **د** مراد شاعر زال دن قوجه معناسن در نته که
 ذالک بو معنایه کله و کنی معیار جمالی ده بو بیت شمس فرخی بیان اتمش در **د**
 کجا بخشش زر ملتفت شود آن کو **د** نگاه حمله چه رستم بنبر او و چه زال
 رستمی اتاسن نسبت ایدوب رستم **دستان** ده در لره نته که بو بیت ده واقع در **د**
 جمال دینی و دین شاه کامکار که است هزار حاتم طای هزار رستم زال
 دستانک او غلنی کند و به نسبت ایدوب رستم **دستان** دید کلین کند و بی ده اتاسن
 نسبت ایدر لره **دستان** سام در لره نته که بو بیت ده واقع اولوب در **د**
 نشسته دست بردست **دستان** سام کمر بسته بر در کفش خاص و عام
دستان تانینک اصلی **دستان** در **د** الغذف اولنمش **د** معنای تخته در
 هزار **دستان** دن جز اولن **دستان** بو معنایه **د** مذکور اسم مرکب بلبله بکوز
 بر قوشک دی در که او که یلکوز هزار ده در لره نته که بو بیت ده واقع در **د**
 صد هزاران کل شکفت و بانک مرغی بر نخاست
 عند لیان را چه پیش آمد هزاران راجه شد
عند لیب بلبل در مذکور قوشش بلبلک غیر اید و که بو بیت دن ظاهر در **د** بجا
 صاحبی ایگمنی ده فرق اتمش **د** غلط اتمش در **نیز نوز** **هنوز**
 نیز لسان فارسیده شول معنای چون وضع اولوب در **د** که ترک دله آنخ

بی کبی قانق بنظرو اولد و بی
 نهدی اسنند یاره و ق کور
 رستم دستانک اتاسن اولوب
 کند و یه کور د کور اولوب

اولده ایلد تغییر ایدر لر مثلا ترک اولده در **بج** نیز در نته که بو بیت ده ظاهر در
اونیز گذشت ازین گذرگاه وان کیت که نکلز و ازین راه
نوز لسان فارسی ده شول معنا چون وضع اولوب در که ترک اولده آندن
دخی ایلد تغییر ایدر لر نته که بو بیت دن ظاهر در
تو باش تا که شود صبح و دوش روشن که در جهان ند مید است صبح جاش نوز
بج الغرایب صاحبی که نیز دخی ایلد تفسیر اتمش در نوز دن نیز فرق اتمش
حنوز اصل نوز در اولنه تا زیاد اولمش در
باش تا صبح دولتت بد کین حنوز از نتایج سحاست
معیار جالی صاحبی بوندری مستقل کلمه لر صانمش در **بج** الغرایب صاحبی ده
او که تعلید اتمش در لسان فارسی ده اول کلمه ده حرف مانک زیاد سی
شایع در مثلا سی در لر اصلی می در **سا** نا در لر اصلی مانا در **سا** مانند در لر
اصلی مانند در **می** گفت کین ماه فرزند اوست
از و زاد زیرا مانند اوست **می** لسان فارسی ده تقریرا چوندر
اول کلام ده واقع اولور نته که بو بیت ده واقع اولوب در
می تا بگردانی انگشتری جهان را دگرگون شود و اوری
آخر کلام ده واقع اولور نته که بو بیت ده و و شب در
بادجوی مویان آید **می** بوی یار مهربان آید **می**

ترکی اولده ده مقرر می و یک برده می در لر معنای فارسی اولور استعمال ایدر لر
بج و **یک** لسان فارسی ده **بج** ک مدلولی شول معنا در که ترکیده و ندن غیره
تعبیر ایدر لر مثلا بنم غیرم در ترک **بج** خرمین در نته که بو بیت دن اکلنور
و مان خرمین از جام لبست دور **بج** خرمین ز طوب غنبت دور
گاه ولور **بج** اولنه با زیاد ایدر لر **بج** در لر نته که بو بیت ده واقع در
جهان چون از دمای **بج** در **بج** **بج** دو و سیه گردش دگر **بج**
دگر لسان فارسی ده شول معنا چون وضع اولمش در که ترک اولده آندن
بردخی دیکله تغییر ایدر لر نته که بو بیت دن اکلنور
زمان چون نت دیکر یافت نتوان عنان زندگانی یافت نتوان
تکرار اولن نته نک انجی سنده دگرله تغییر ایدر لر مثلا ایکنده و نمازده نماز
دیکر در لر معنای ترکیبی بردخی نماز در نته که بو بیت ده واقع اولن
دگرده اول معنای در **بج** رونق عهد شبابت دگر بتانرا
بیر شده کل بلیل خوش المانرا **بج** دیکرک گاه ولور یا سنی حذف ایدر لر
دگر در لر نته که بو بیت مذکورده واقع در **زی** بر **تر** نزدیک
زی نک معنای لسان فارسی ده یک در مثلا ترک بدن یک در **بج** **زی** نته
ننه که بو بیت دن اکلنور **بج** کنون گوش **زی** حال معقوب وار
زمانی بد و هوش اول بر شمار **زی** درل معنا کلور نته که بو بیت دن

ظاهر در **د** بر روی زمین زیر زمین و آرزوی
تا زیر زمین روی زمین باشد **د** زنی صیغه امر در او کچون اولنه حرف
بازیاوه اولش در **د** یک معناسی بیان در **د** بجم بر فلان در **د** ترک فلان یا فی در
نته که بوبیت ده واقع اولو بدر **د** رفتم بر طبیب که پرسم علاج درد
چون ناله ام شنید روان در فرار کرد **د** بر طبیب معناسی طبیب یا نته در **د** گاه
اضافتی برک **د** اضافت بمعنی اولور یا ننده معناسی افاده پیر نته که
بوبیت ده ظاهر در **د** کسی خود غلامی که از رنگ و رنگ
بر او بود چون بز نام و رنگ ظاهر بود که برک معناسی مذکور ده
استعمال استعاره طریقله در **د** معناسی اصل سیینه تک یا نلی در **د** قوجان
الدی و یک یرده **د** بجم در بر گرفت در **د** بو معناسی تعصیل عن قریب کلسه کرک
باذن الله تع **د** لسان عریده کی عند معناسی در **د** نته که بوبیت لرون
اکلنور **د** گفتی که کن بنزد من سهل بود
این نکت نکوید آن که او اهل بود علم ازلی علت عصیان کردن
نزد عقلا ز غایت جهل بود بو معناسی نده لسان ترکیده یا نله تعبیر
اولنور مثلا فلانک یا ننده و نیانک قدری بوق در **د** گاه اولور نزدیک ده
خبر کی اولنده بر بازیاوه پیر **د** نته که بیت سابقده واقع اولو بدر **د** نزدیک
یا قی در **د** قاتی یقین و یک یرده **د** بجم سخت نزدیک در **د** نته که بوبیت ده واقع

اولوب در **د**
اصلی نرود در **د** آخزنده غی یا یله کما
نوع انتسابچو ندر **د** معناسی نرود ده تاریک ده کی بار یک ده کی یا یله کما
کی در **د** قرارش نشسته به لسان فارسی ده تار در **د** نته که بوبیت دن ده
ظاهر در **د** ای جنب سمت تو پایه اجرام است
وی پیش طلعت تو چشمه خوشید **د** تاریک **د** قاره کور **د** قاره کویجیه
بجم شت تاریک در **د** نته که بوبیت ده واقع اولوب در **د**
شربت یک و بیم موج و کردانی چنین یا یله **د** کجا دانند حال سبکباران ساحلها
بج الغرایب صاهبی که معیار جانی صاجنک قولنه اعتماد ایدوب **د** تار ایله تاریکی
فرق ایوب **د** تار قاره کو تاریک معناسی بیش در **د** غلط اتمش **د** بار ایله بار یک ده
تار ایله تاریک کی **د** بار **د** انچه در **د** تاریک **د** بجمش نشسته به در **د** بار ایله تار لغت
مشترکه دن در **د** دفعی معناسی وار در **د** یرنده بیان اولوب در **د** تفصیلا **د**
د سیینه کوس **د** ایرک اول آلت معروف سنک آدی در **د** که آگ
سینه بند در **د** آنگ کوسنی نبلد و غندن او ترو **د** کوسک ایکی یا نلی در
بر بند که لسان ترکی ده او که کوملدرک در **د** او نندر بر سیینه تک غیر یا یله
نته که بوبیت لرون ظاهر در **د** برو سینه آن صنم سیم رنگ
می داشت از تخم سیم رنگ **د** بز بر برو سیینه اشکبوس

فلک آن زمان دست او داد بوس بحال الغایب صاحبی که بوندی بر برندن
 فرق ایتوب بر کوس در صدر معنی بوندند که محبوبه سیمبر و سیمین بر در لرده میشد
 غلط اتمش در بر عذارک محاذی سنده در لرده نته که بوبیت دن ظاهر در **د**
 همه نارنج غنغ نارستان عذار و بر کلستان بر کلستان
 بر لغت مشترکه در دخی معنای و او در برنده بیان اولنوب در **بر بار**
میوه باغچه و باغ و بستان و بوندک کنی حاصله لسان فارسی ده بر در لر
 نته که خلاصه الفتاوی صاحبک بوکلامندن اکلنور نزل الکلم یعنی
 بر باغ و بر زمین بر حاصل معناسه اید و کی بوبیت دن اکلنور **د**
 درین باغ از کل سرخ و کل زرد پشیمان نه حوز د آن کس که بر خورد
 خصوصیه تجده بر در لر نته که بوبیت دن ظاهر در **د**
 که یوسف نه از کوه و یک است که با ما ز یک شاخ و از یک برست
بار ابعده بتن میشد در لر اول میشد که کسه آدمیکه قابل و لسون کر کسه
 اولماسون او زنده میشی ولن اغاجه درخت بار دار در لر بود اغنه
 شاخ پر بار در لر نته که بوبیت دن ظاهر در **د**
 چو باشد ابر دولت بر تو پر بار فرو تر باش همچون شاخ پر بار
بار اول بار دیدن اسم فاعل در صیاحی معنای **بار** ثانی ابعده میشی **میوه**
 خصوصیه آدمی دید و کی میشد که عرب دلنده او که فاکه در لر بر ایله بارک

فرق وار و غی فرد و سینک بوکلامندن ظاهر در **د**
 درختی که تلخست او را ششت گرش در نشانی بیباغ بهشت
 و در از جوی خلدش بهنگام آب سیخ ابلکین ریزی و مشک ناب
 سر انجام کوسر یکبار آورد همان میوه تلخ بار آورد
 خلاصه کلام بود که میوه خاص در بار عام در بر اعم در برک انج میشد
 شمونی وار و غی فرد و سینک بوکلامندن ظاهر در **د**
 درختی که شیرین بود بار او نکر و کسی کرد آزار او
 و کر زانکه شیرین نباشد برش ز پا اندر آید زانکه گشس
 بحال الغایب صاحبی بوندی بر برندن فرق اتمش در **تار تارک** تار و پاره
 نته که بوبیت دن ظاهر در **د** زون مرد را تیغ بر تار خویش
 به از باز کشتن ز گفتار خویش آدمینک دپسند اختصای بود
 نته که بوبیت دن ظاهر در **د** دعای بند که شاه می کند سوسن
 شکوفه سی نقره ریزدش چو زر بر تار **تارک** مرکب در تار ایله **کاف**
 تصغیر دن معناسی و چک که کوندرا و ج جفا زنگ دن بعم تارک سنا
 نته که بوبیت دن ظاهر در **د** دیده بر تارک سنان دیدن
 بهتر از روی دشمنان دیدن آدمینک ده باشک طور و جغه تارک
 در لر نته که بوبیت ده واقع اولوب در **د**

چو دیدم برشش نام مبارک کهنی بر دیده سودم که بتارک

دیگر

بتارک برشش تاج دستور شاه ز کوه کران شک و تابان چو ماه
بج الغرایب صاحب تارک کی فرق تیموب ایکنک ده تفسیر نده و چه در آدمک
اولسون و طافک اولسون غیر نیک اولسون و بیش در **برک بهار**
برک پیراغه در لر کل پیراغه برک کل در لر اما مذکور معنا معنای مجازی در
نته که بوبیت ده واقع اولوب در **بلی برک کل خوش رنگ در مقدار دشت**
وان در ان برک و نوا خوش ناهکاز دشت **برک** معنا حقیقی سی لسان ترکیده
یراق دید کلری در **یول پیراغه** بجم برک راه در **نته** که بوبیت ده واقع در
راه تو دور آمد و منزل در از **برک راه نوشته منزل** باز
انجا جک اولسون و چک قسمدن اولانک اولسون لواز مندن و مهاتندن
اولد و غندن او تر و پیراغه برک در لر لسان فارسی ده پیراغه چون وضع
اولن لفظ بهار در **پیراغه بهار** دید کلری بوبیت دن ظاهر در
کل بی آفت باد خوانی بهار تازه پیراغه جوانی
اسکی پیراغه کهن بهار تازه پیراغه نو بهار در **نته** که بوبیت دن ظاهر در
بیر جوشن سبز چون نو بهار بریز ابلقی تند چون روزگار
ترنج افاجک سایر اغ لره مخالف پیراغی میشندن هکله اولد و غن خسرو بوبیت دن

بیان اتمش در **رسم** ترجمت درین روز نهاد

میوه دهد پیش و پس آرد بهار **لسان** فارسیده فصل بیعه حکام
نو بهار در فصل خریفه حکام کهنه بهار در لر لفظ هکنامی حذف ایدوب
اول فصل لره نو بهار و کهنه بهار در لر مجازا یا کله بهار در لر فصل
ربیع مراد ایدینور **نته** که بوبیت ده واقع اولوب در **رسم**
خلوت از اغیار باید نی زیار **پوستین** بهردی آمدنی بهار
درخت اندر بهار ان برف شاندر **رستان** لاجرم بی برک ماند
بهار لغت شتر که در **بتخانه** یه ده بهار در لر **نته** که بوبیت ده واقع در **رسم**
سما نا که کتر بد از شش هزار **بت** لاله رخ چون نهار بهار
تفصیل سابقدن بج الغرایب صاحبک عدم اصابتی ظاهر اولدی بوکلامنده
بهار ایکی معنایه کلور او لایاز در ربیع معنایه ثانیاً بتخانه آید **رسم** **کلاک**
خامه قلم در **نته** که بوبیت ده واقع اولوب در **رسم**
پادشاهی که از انامل او **حامل** عقیده در شود خامه
صراخی یه دانی خامه در لر **نته** که بوبیت ده واقع اولوب در **رسم**
غنیچه بریاد بزم او خورد **هر چه** در جام کرده از خامه
خامه نک قوم ده استعمالی وارد در **نته** که بوبیت ده واقع در **رسم**
چوشنده در و سرک چون دیک **جنبنده** چو مار خامه ریک

چه چیز است آن ببارک تیغ بر آن یکی اندر دمان خلق زیبا نیست
 یکی اندر دمان مرک دندان تیغ بر آن ده کی تیغ تیز معنای
 تیغ اول معنای کله و کی تک اصلی تیغ شمشیر که فرقی بیاننده ذکر اول شده
 کرک در باذن الله تعالی قلع جوهره ببارک در لرنته که بوبیت در ظاهر در
 ببارک چنان تافت از روی تیغ که در شب ستاره ز تار یک میخ
 درخشان یکی تیغ چون چشم کور ببارک برورفته چون پای مور
 تلخک دمورینه ده ببارک اطلاق اول نورنته که تاج الماثر صابک بو
 کلامنده واقع اولوب در ببارک حندی از برک کند تا منکم شسته
 بنای سمار بلکد کوب بو تیار منهدم شده گاه اولور ببارک ده کی
 رالامه تبدیل اولوب بلاک در لرنته که بوبیت ده واقع در
 بدریا گرفتد عکس بلاک بامی کاو کوید کیف حالک
 نوک نوک صمد سیله انجا اوج در لر دمور دن اولسون و غیره
 اولسون مثلا نوک و ناوک در لر دمور ناوک اوک اوک و جنه نته که بوبیتده
 واقع اولوب در نوک و ناوک جو عقل در نوک پوی
 از درون دو دیده مردم جوی نوک سنان در لرنته که بوبیتده
 واقع اولوب در کرد از زخم خذنگ او جو بردار دکان
 کرد از نوک سنان او چو بکشاید کین نوک خار در لر کن او جنه نته که بوبیتده

واقع اولوب در بجای آمدن و عده کرد کار
 بر آمد کل خزش از نوک خار نوک موی در لرنته که بوبیت ده
 واقع اولوب در هر آن که زردی نماید بروش
 ز پیراهنش بر عهد نوک موش **کان جرخ زنبورک** کان مطلقا
 یای در نته که بوبیت ده واقع اولوب در
 لب لعلاک صقن الماس ترون کان ابرو لکر تیر نظر دن
 کان را کو ز باید چون کان بود چو خواهد تیر کرد و بشکند زود
جرخ خصوصیه بر نوع یای در که قاتع برک اولور قور لمدن حلقه کج
 اولد و غندن او ترو تشبیها جرخ دیش لر در برک لکی بوبیت دن
 ظاهر در اگر سخت تر باشد از جرخ تیر
 پس این تیر من آمد از جرخ زیر **زنبورک** ترک دلنده چکره
 دید کلری در نته که بوبیت ده واقع اولوب در
 ز تیر اندازی زنبورک از دور مشک سینه ما چون خان زنبور
 زنبورک زنبورک دن حریف اولمش در **ترکش کیش قربان**
 ترکش قبور در نته که بوبیت ده واقع اولوب در
 نمی شد دلش سازنجیر کرد کمر بست و ترکش پراز تیر کرد

کیش و قربان بلک در **بلک** قوشاندی و یک برده عجم بر سبت قربان
 و کیش در **ننه** که بوبیت ده واقع اولوب در **د**
 چه خوش گفت کرکین بفرزند خویش جو قربان به پیکار بر سبت و کیش
 بلک اوق دورن یا ننه کیش در **لر** ننه که بوبیت دن ظاهر در **د**
 تیر که در کیش کان و شس بود عاقبتش تاب ز آتش بود
 یای طوران یا ننه قربان در **لر** ننه که بوبیت لر دن اکلنور در **د**
 راست رو باشی به کیش که باشی چون تیر
 گرشوی کج جو کان لایق قربان باشی
د
 کان آمد از قید قربان بدر برون آمد از پوست مار دوسر
 بیت اولده کیشک و قربانک معنای ایهامی در اول ذکر اولن معنیله
 حقیقتا مراد اولن معنیله کیش دن بلک معنای در قربان دن مراد اول
 معنی در که ترک ده و که قربان در **لر** عرب ضمیمه در کیش و قربان لغت مشترکه در
کیش خصوصیه مذنب معناسنده استعمال اولنور بد کیش کا و کیش در **لر**
 ملی کیش در **لر** ننه که بوبیت ده واقع اولوب در **د**
 کجاست صوفی و جمال شکل ملی کیش بکو بسوز که مهدی دین پناه رسید
تیغ شمشیر خنجر تیغ مطلقا تیز و ککننده در **د** موردن

اولسون و غیره بدین اولسون قلمی تیغ دید کلری بوبیت ده واقع
 اولوب در **د** جهان را خلعت امن انجان کرد
 که تیغ از ننگ عیانی شد آزاد کوندرد مر ننه ده تیغ در **لر** ننه که
 بوبیت دن ظاهر در **د** زبان تیغهای نیرزه و تیر
 شده در کاس سر تا جاشنیکر طانگ سوری بر ننه ده تیغ در **لر**
 ننه که بوبیت ده واقع در **د** مرا گفت بر تیغ ننگ که کیست
 چو رفتی بگویش که از بهر چیست تیغک اصلی تیز در **زا** غینه تبدیل
 اولمش در **کر** تیغ ده تبدیل اولند و غی کبی **کر تیغک** اصلی کر ننه ننه که
 بوبیت دن ظاهر در **د** بر آراست جم زود راه کر تیغ
 شبی جست تار یک بار نده میغ لغت فارسی ده بو ایکی حرفی بری
 برینه تبدیل ایدر **لر** زای غینه تبدیل اتد کلر نلین غینی ده زای
 تبدیل ایدر **لر** مثلا **باز یار** در **لر** اصلی باغ یار در معنای ترکیبی
 باغ او کار یکی در **لر** که ترک دلد باغوان در **لر** شمشیر خصوصیه قلم چون
 وضع اولمش در **ننه** که بوبیت ده قلم اطلاق ظاهر در **د**
 شکلهایی که کشت از سنان سیر چو برک کند نامی خورد شمشیر
 ولیکن آن تیزی از لب کرد در زیر مشعبد وار کرد آشام شمشیر
 اما چکر اول آلت معروفیه که ترک دلد او که خنجر در **لر** اختصاصی یوقدر

مذکورالت معروفه یخچر اطلاقه شایع در نته که بوبیت ده واقع در
 حدیث بزم چون زیر از رک چنگ زبان جوب چون خنجر که زنگ
 بویک بچاغه ده خنجر در نته که بوبیت ده ظاهر در
 شنیده ام که بقصاب گوشتی گفت در آن زمان که خنجرش زتن برید
زوپین خشت دور باش زوپین حربه در خشت حربه ننگ
 یلمانی در مغایرت لری بوبیت دن ظاهر در
 سپر بر گرفتند زوپین و ران بگشتند باخشتهای کران
 وجه مذکور او زرنه بری بیری علاقه لری بوبیت دن ظاهر در
 درخشدن خشت زوپین زکرد چو آتش پس پرده لاجورد
 گاه ولور که حربه ننگ کند وید و خشت اطلاق اولنر مجازا نته که بوبیت ده
 واقع اولوب در بالای سرو و بنیروی پیل
 باور خشت اکلند بر دو میل حقیقتا خشت دم برید نته که بیت
 سابقه فهم اولنمش در بوبیت دنه اکلنور در
 برآمد درخشدن تیغ خشت تو کفچه هوا بر زمین لاله گشت
 خشت لغو مشترکه در کرم معناسده کلور نته که بوبیت ده واقع در
 بوفای تو که کر خشت زنده آر کلنیا همچنان در دل من مهر و وفای تو بود
 دور باش یسا اولرک النده کی الت زجر در که اراق طورک دیو خلق بکل

او کندن دفع ایدر لر معنای ترکیبی او که دلالت ایدر
 سر خار چندان زند دور باش که آتش نشند بر شش نور باش
 بوبیت دن اکلن اولدر که اوچی سوری اولاو صافک دور باش تای
 رومی میجو افعی دوزبان آخته بر دشمن شاه دید و کندن اکلن اولدر که
 اوچی ایکی چال اولمق در **ناخج دهره کزک** ناخج لسان ترکیبه نابج
 دید کلری اندن تغییر اولنمش در **دهره** باله در نته که بوبیت دن ظاهر در
 چوزد دهره بر هلو انی درخت شد از خانه دولتش تاج و تخت
 باغ بود ایجقه ده دهره در لر ترکیه دله تا مهره او ندن تغییر اولنمش در
کزک اوچی اگری دمور در که پیلان لر اولو کله فیکک باشدا اور لر
 نته که بوبیت دن اکلنور در بدان گونه تا سیزده پیل مست
 بزخم کزک راست در خون نشست اصلی کزدر اگری معناسده آخنده
 اولان کمان تصغیر در معنای ترکیبی ده کند ویه مناسب در **بنده**
غلام کزدر پشتهار برده بنده مطلقا اسیر در ارکک اولسون
 دشمن اولسون نته که بوبیت دن بونده ظاهر در
 سپاه اندر ایران پر اکنده شد زن و مرد و کودک همه بنده
غلام لسان فارسیده قول معناسده در نته که بوبیت دن ظاهر در
 غلامی کو کهن پیوند باشد بنده بلکه خویشاوند باشد

کزک می

لسان عربیده کی غلام حر الاصله بله شامل در بحر الغرایب صاحبک جمله غایب
 بری بود که اول کلام که غلام تفسیر نده سویل شد در بو عبارت که نقل اول
 غلام قول و او غلان لفظ عبیدر جمعند غلمان در لر اما فارسیده ده
 جوق استعمال و لغز ویش در غلط اتمش در قول مناسبه او لان لفظ غلام
 او غلان معنانه اولان غلام لفظ عبیدر ایکس فرق اتیوب خط فاش
 اتمش در بنده بی ده غلام دن فرق اتیوب بنده قول عبید معنانه
 ویش در آند ده غلط اتمش در غلام باره که او که ترکی ده قلام باره در لر
 تحریفه لفظ مرکب در غلام الیه باره دن لسان فارسی ده باره آت در لر
 نته که بوبیت دن ظاهر در **س** نشت از بر باره تند باز
 می رفت باوی بسی رزم ساز مذکور مفعولده معنای ترکیبی ظاهر
 بود که ملحوظ در کنیز بنده نک دخی سپدر که اگه ترکی دلد قرنی در لر نته که
 بوبیت ده واقع اولو بدر **س** شراب عشرت و نقل مهیا
 کنیزی پنج و شش همچون شریا کنیزک مرکب در آخونده غی کافی کافی
 تصغیر در معنای قرناحق در بحر الغرایب صاحب کنیزک دن کنیزی فرق اتمش
ر ی یوله یوشه کیدن خدمتکاره در لر غلام ایله دهینک آره سنده فرق
 وار دو غی بوبیت دن ظاهر در **س** پدری و برادری بکنار
 این رمی وان غلام در سه کار رمی نک آخونده غی یا یای نسبت

معنای ترکیبی یوله منسوب در **پرستار** طیبوی در پرستنده کبی قول اولوق
 لازم دکل در او ندن عام در نته که بوبیت دن ظاهر در **س**
 زهر در پرستندکانت بود هم آزاد هم بندکانت بود
 خدمتکار له ده پرستارک فرقی وار در نته که بوبیت دن ظاهر در **س**
 اگر نیز بد خادم او هزار امیدون پرستار شد بی شمار
 تعظیماً کلوب الحابری سلاطین مک پرستار در لر اما خدمتکار در لر
 قوللق اینجه پرستنده ایله پرستارک ده فرقی وار در بو جهتن که پر
 مغر در اسم فاعل در پرستیدن دن شتیق در پرستار مرکب در **پرست**
 ایله آردن پرست اسم مصدر در **کفتار** ده کی کفت رفتار ده کی فخت
 دیدار ده کی دیدکی آرد اسم فاعل در آوردن کنورچی معنای پرستارک
 معنای ترکیبی طیبو کنورچی در اول اشلی بر کره اشلینه پرستنده در لر تکرار
 اشلینجه پرستار در لر بو اعتبارله پرستار ابلغ در پرستنده دن
 کفتارک رفتارک دیدارک ده مضارری یعنی معنای ترکیبی لر ظاهر
 اولور او که قیاسله **برده** شول سیر در که سبی اولنمش در بنده او ندن عام در
 زیر اسیر که خانه زاده اوله یعنی مولاسنک او نده طوغش اوله اگه **بند** در لر
 برده در لر برده نک معنای مذکورده استعای بوبیت ده ظاهر در **س**
 پذیرفت هر چیزی که آورده بود طایفه بدو برده و برده بود

اسیر ایله

حوالا اصل اولان که لسان ترکیه کشی زاده در لر **لسا** فارسی ده بزده در لر
 نته که بوبیت ده واقع اولوبدر **بی** آور دور شکران را بخوند
 وزیران بزده سران را بخوند لفظ بزده مرکب در **بر** خوی نون
 مفتوحه در **ک** ل فارسی ده نغی اچوندر **هر** نه کله تک اوله که داخل اوله اول
 کله تک مدلولک نفین افاده یدر **بر** خوی دخی بزده در **که** معناسه بی اولدی
 مذکور لفظ مرکبک معنای ترکیبی بی اولمش در **بر** بزده دخی واردر که نون
 اصل در **او** تک معناسی چکنه اختصاص اولی نسه در **آدم** دن اولسون آندن
 اولسون وسایر آلات دن اولسون **اصل** بزدر چکنه معنای نته که بوبیت دن ظاهر در
 بیت مذکور بود **فر** امر ز پیش پد رشد چو کرد
 پیروزی روزگار **نبر** و شول اتلوی در لر که صواش اری اوله
 چکنه یاره **نبر** **سوار** در لر شول **با** که صواش کیوسی اوله **نبر** **تبار** در
 نته که بوبیت ده واقع اولوبدر **بی** اید کفتا **سپاه** مرا
 بزده **تبار** و **کلاه** **سرا** بزدر که افنده نغی های ساکنه اختصاص
 اچوندر نافه کی **تابه** ده کی **پاتابه** ده کی **ماکی** کاه اولور بزدر **ک** باسی
 واوه تبدیل ایدر نور در لر **ننه** که بوبیت ده واقع اولوب در **سرا**
 هر کی در نور و چون **شیری** **قایم** کشوری چو **شمشیری**
حرف واوک بایه تبدیلی **لسا** فارسی ده شایع در **نور** دک نون اصل اولی چو

نور دیدن دن مشتق در **اسم** فاعل در **راه** **نور** یورکن **آترک** اوصافند در
 نته که بوبیت ده واقع اولوبدر **اس** یکی داو شاه راه نور و
 که بصیوقی رساند کرد **نبر** دک اصل ناهر در **الغ** حذف
 اولمش در **تقیفا** **شمس** فخری بوبیت ده اصل او زنده ذکر آتش در **سرا**
 دیرانش که آوردند **پر خاش** **کنند** اگینه **با** بهرام ناورد
آور دخی ناورد معناسه در **ننه** که بوبیت دن ظاهر در **سرا**
 هر آن مردی که حاضر شد باورد **کنند** ظاهر که از مادر چه آورد
کوز کوزا **عجیله** اگری در **مقابل** است در که **بوناک** مقابله سنده
 اولی **چق** طرف در **ننه** که بوبیت دن ظاهر در **سرا**
 زمانه دیر شد کین **کنه** آراست **که** کز با کز نشیند راست **بار** است
راست چه ده **مقابل** اولور **اوناک** مقابله سنده اولی **معنی** صانع در
صلح وصول در **دیجک** یروه **عجم** چپ و راست در **کزک** زاسنی کاه اولور **جمیه**
 تبدیل ایدر لر **کج** در لر **ننه** که بوبیت دن ظاهر در **سرا**
 نه هر که طرف **کله** کج نهاد و **تند** نشست **کلاه** داری و **آیین** سروری دانند
 قویرو غی اگری اولد و **غندن** اوتر و **عقرب** کزوم در لر **کج** **آوه** ده کی **کرده**
 بو معنایه در **محضیه** دووه **باننده** اگری **اصلد** و **غندن** اوتر و **کز** آوه ده در
کجاوه ده در لر **آوه** **آوینتی** دن در **اما** کز **کنده** کی **کز** اول معنایه **دکل** در

نسا و بیده کی تر معنا سده در بلکه تر آنوک معربیدر **کتر** کند چه قال در
 نته که بوبیت دن آکلنور **در** کتر کند بید و در ع و برش
 بچاک اندر آمد **مانا** سرش آوه او یکن دن اولوب ایکی محفونک
 هر بریند باشقه کز او و دید کلری نته که معنای رو مینک **در** بوبیتدن ظاهر
 این کز او که شود این سوکران آن کز او که شود آن سوکران
کوز بگری در نته که بوبیت لردن ظاهر **در** پشت بنفشه بسن زار یا
 کوز شد از چیدن و یینار **در** هر و سه شمشاد من کوز کشت
 گمانیت کشل اشک من توز کشت بوبیت دن ظاهر اولدی یای توزینک
 فارسه **توز** ایش زابجه بوبیت ده و غی ایله **در**
 دو ابروش همچون کافی بیره سیه توز توز وی از مشک به
خم پنج **تاب** خم بوکلم در بکلم بکلم اولن نسینه پر خم در لر زلف
 او صافند در خم خمیدن اسم در بلی بوکلمش کسینه خمیده قامت
 در لر خمیده اسم مفعول در خم کشته بوکلم اولمش **در** نته که بوبیت دن ظاهر **در**
 از پس عفان و شیوه نم چنگیست خم کشته تنم
 اشک آمده تا دامنم از هر مژه چون تار یا
 بوکلمک ایله اکلمک فرقی وار در بر طغری نسینه هر قنق طرف میل ات اکلمدی

در لر بوکلمدی و فر لر خم ایله کزنگ فرقی بورادن ظاهر در بوگری اک ده بر حالت
 مخصوصه در هر اکری یه بوگری و فر لر هر بکلمش ده بوگری و فر لر کوز ایله خاک
 فرقی بورادن ظاهر اولور حلقه اولن نسینه بکلمش اولد و غندن او تر و خم در لر
 خم کمند حلقه کمند در لر خم بوراده معنای آخده استعمال اولمش دکل **در** بنا لرده
 اولن کز لوده خم دید کلری بوکلمد و کندن او تر و **در** بک الوایب صاحب نک بوکلمنده
 که بعینه فکر اولنور **خم** فتح خایله اوج معنایه کلور اولو اکری معنای شمس فخری
 بوبیت ده یاد ایدر **در** خم کردون ز طاق حشمت او
 یافت چون قامت حسودش خم نانی صفت معنای کلور فردوسینک
 بو بیتنده واقع اولوب **در** هزاران بد و اندرون طاق خم
 هزاران نهار اندرون بیش و کم نمانا کمندک بو غازه کچی بری در نته که
 اسدینک بیتنده واقع اولوب **در** پی پیل تن خسته در دام او
 سواران خبه در خم خام او اوج یرده بله خطا تمش در اول بوکه
 خاک معنای اکری دکل **در** نته که سابقا بیا اولندی ایکی بوکه فردوسینک ده
 بیتنده کی خم دن مراد کمر **در** بوکلمد و کندن او تر و خم دنش **در** معنای آخر
 دکل **در** او صحنی بوکه اسدی بیتنده خم حلقه معنای مستعمل **در** بکلمش
 اولد و غی اعتبار له اول و غی معنای آخ دکل **در** نته که سابقا بیا اولنوب **در**
پنج بور غاج **در** بور غاج اولن نسینه پیا پنج در لر نته که بوبیت ده واقع

اولوب در **س** ای بساگر آتش سو دای آن مشکین رسن
 دو دپچا بیج دل زین ابکون چنبر کدشت **تاب** قورم در قورم قورم اولن
 نسید پرتاب در لر تمام قوروش اولسه نیم تاب در لر بولوده زلفا و صافنده
 قورنی بوز لمیوب طورن زلفه زلف تاب دار در لر نته که بوبیت ده واقع
 اولوب در **س** کفتم نهی برین دلم آن تاب دار زلف
 کفنا که مشک تاب نذار و قرار تاب **تاب** تاب ناز دن مراد حوات در **تاب**
 لغت مشترکه در معنای متعدده سی وار در **س** بیرنده بیانا و نمش در **تاب** در **ک**
 معنای ترکیبی تاب بصیقلی در **س** اسم فاعل در داشتن دن که حفظ اتمک معنای
 بحر الغرایب صاحب تابلو بیجی فرق اتمش در **س** تا بک معناس بیانده بیج معناس
 کلور دیش در **س** لسان فارسی ایکنه بر بر نه عطف ایدر لر بیج و تاب در لر اول
 عطف مغایرته دلالت ایدر نته که بوبیت ده واقع اولوب در **س**
 همه بند و بیج و سه تاب و خم خم و بیج و بی غنبرین بیش و کم
تاب اسم در تابیدن دن که قورمق در بوگک دن خاص در **س** بر نته ایکنه قات
 اتسه لر بکلدی در لر قورلدی دفر لر ترک بلیم بوکلدی در قورلدی دفر ایسی بر وضع
 مخصوص اوزر نه قویروب بوکنه **س** رسن تاب در لر **تاب** دخی بوند ندر بوگک
 اسم لر دن خراولن تاب اسم فاعل در تابیدن دن صیغه مشترکه در لازم ده کلور
 متعددی ده کلور اسم اولن تاب که مقدمات ذکر اولندی لازم دن ماخوذ در فاعل

اولن تاب متعدی دن ماخوذ در **س** موتا به موتاف ده در لر قلدن چول اشلد و کندن
 او تر و **تاف** اصلنده تاب در **س** بانک فایه تبدیلی لسان فارسی ده شایع در **س** مثلا
 اسفهان در لر اسپهان ده در لر **تافته** ده بوند ندر اسم مفعولدر معنای
 اصلیس طبع قمش در **بافت** ده بایل اسم مفعولدر بافتن که دو قتم در بافته که
 ترک آنکه بافته در آندن در معنای اصلیس دو قمش در اسم مفعولدر فعل مذکور دن
 چوایه ایاغیل طقو و و غندن او تر و پای باف در لر نته که بوبیتن ظاهر در **س**
 کشاورز و آهنگر و پای باف چو بی کار مانند سرشان بجاف
 چوایه پای تاف دفر لر زیر ابلک ده عمل او تک دکل در **س** موی تاف در عمل موتا
 اولدوغی کبی **تاب** **توان** **توش** زور تاب طاقت در **س** نته که بوبیتن
 ظاهر در **س** محیط با تو بروز سخا تکیر و پای
س سپهر با تو بهنگام کین نذار و تاب طاقتسر قالدی و یکج برده عجم و تاب
 مانند در **طاقت** بر حالتدن عبارتدر که یورولدوغی خالده کشی ده اول حالت تلخ
توان کوچ در **توانا** کوجو در **س** شکیله شکیبا کبی شکیب بر در **س** شکیبا بی صبر لور
 زیبله زیبا ده و یله در **س** توان تا بک غیر ی اولدوغی بوبیتلرون ظاهر در **س**
 چنان باشد اول که کوی تنش دو اول دارد از تاب زور و توان
 چنان کرد او که کوی مکر بستنی تنش را بر آید روان
 بوندن زورک دخی اول ایکنه مغایرتی واردوغی ظاهر در **زور** اول کوچ

که کسی در او مانده حاصل اولور **توان** خلق اولن کوچ در کسب حاصل اولن
 کوچک صاحب زور مند در لر زور لومعنا حاجت مند کبی معناسه حاجت مند
 اول حالت که عارضی اوله اولن ادات توصیف **مند** در نیاز مند در مند
 کبی در نیازده در دده زور له حاجت کبی در امور عارضیه و ندر او حالت
 که خلق اوله اولن داتی آخر کلمه ده کی الف در بیناوه بالاده اولان الف
 کبی زور امند و مند و کی کبی توان مند و ذم توانا در قاعده مذکوره
 مقتضای اول در **توش** اصل ده قوت در نگاه اولور و اوی حذف ایدر
توش در لر **مند** ده اوله تعیش اید و کندن او تر و آذرش در لر
 نته که بوبیت دن ظاهر در **در** در و دبی زجر و زخم و در شود بی ترسیم
 همچو آذرش با تش میچو مرغابی بجوی از غه توشه دید کلمی معنای توشه
 که قوت در اختصاصی اولد و غندن او تر و در آخنده غی حرف ایدر ادات اختصاصی
 نته که مکرراً بیان اولنوب در قوت سبب قوه اولد و غی اعتبار یله مجازاً
 قوت دخی توش در لر نته که بوبیت ده ظاهر در **در**
 بنوشابه گفت ای شه با توان به ایشیر مردان بنوش و توان
 بحر الغرایب صاحب الفظ مذکوره تک معانی سن بری برندن فرق اتمه مشر
 خطا اتمه **موش** خود هوش شول حالت در که ترکج دلد اوله اول
 او کله تعبیر ایدر لر او کی کتمش کسبه **بهوش** در لر او کلو کسبه هوشمند در لر

اوک عقلک ورا سنده بر حالت در عقل خلق اولن در اوک کسب متر ایدر
 اول سبیدن **مند** او که ادات توصیف و شمش در هوش عقلک غیر اولوب
 که متفرع بر حالت اید و کی بوبیت دن ظاهر در **در**
 بعقل ار چند مردم هوشمند است نداند موی ریش خود که چند است
 هوشک منافسی شول حالت در که لسان عربده و که انعام در نگاه اولور هوشک
 زو ایله موت دن نهایت اولور نته که فرد و سینک بوبیتده است شهادت او نثر
در
 که در آب هر که او بر آورد هوش بینه بیدر و انش سر و ش
 بو کنایه اصلن بلین جان هوشک معانی و صقیفه دقیقه سندن صنور
 نته که او کله اوص که مقابل جنون در فرق اتمین هوشک معناس اولن
 صانور نته که اول تقدیر چه به هوش دیوانه اولور زیر او صلونک
 مقابل اولور در هوشیارک مقابل مست در معناس اتمین در مر کبدر **هوش**
 ایله یار دن هوشک معناسی سابقا بیان اولد و غی او زرنه اوک در
 که لسان عربده اولدن تمیز الی تعبیر ایدر لر تمیز دید کلمی بر حالت در که عقل
 صحیح اثری در ادعای خبری شردن نفی صردن او کله فرق ایدر **هوشیارک**
 معنای ترکیبی هوشی کند و یار و معین در دیک در **هوش** لغته مشترک در
 بر معناس دخی هلاک در نته که بوبیت دن ظاهر در **در**

و راهوش در زاوستان بود بدست تهم پور درستان بود
خرد عریضه بصیرت دیدگری در نته که بوبیت دن ظاهر در
 سپهر اول کند چشم خرد کور پس آنکه بر خود مندا افکند زور
 اول و صفت موصوف اولن کسیه خود مند در لر معابلی بی خرد در که لسان
 ترکیده او که آنکه در لر نته که بوبیت دن ظاهر در
 ای جرخ زگر گوش تو خرسند نیم از ادم کن که لایق بند نیم
 که میل تو بانی خود و نادانست من نیز چنان اصل خرد مند نیم
 سعید چشم بصیرت آچلیق وار در اول اعتباره خود ک ادات توصیف مند اولور
سسام **سراسیمه** **سسام** مرکب در بر خوی سر در که لفظ فارسی در
 معنای باش در بر خوی ده **سسام** در که عبارت بر تیه در معنای موت در
 اطبا اصطلاحند **سسام** بر آفت مهلکه در باشد و لور نته که **سسام** در
 بر آفت مهلکه در برده اولور او که ذات اجنب در مذکور آفتک صاحبند در
سسام در اصل مجاز در غلبه استعماله حقیقه تنقلب اولمش در **سراسیمه**
 مرکب در بر خوی سر در بر خوی **سسام** در بر خوی ده تا نقل در که اصل مکرر
 بیان اولمش در آسیمک اصل آسب در بانک میم تبدیلی فارسی ده
 شایع در مثلا سب و مبه شکمبه در لر سب و نبه شکمبه ده در لر
 میم ایله بای بری برندن بدل ایدر لر لسان فارسی ده آسب قاعه طوبت

دو قف زحمت و رمک در نته که بوبیت دن اکلنور
 سر باد بانها بر آمد باوج بجنید کشتی ز آسب موج
 سراسیمه در لر شول کسینه که باشد بر قاعه نته محکم طوقب اختلال
 ویره آخونده غی تا معنای عام ترکیبی دن معنای خاص علمی به نقل
 اچوندر نته که بوبیت دن ظاهر در **سراسیمه** در اطراف جهان
 از نیک بد خلق جهان روگردان **لیوه** **یاوه** **یاوه** **آوه**
 لیوه دیولسا فارسیده شول کسینه در لر که ترک دلد و که او به
 در لر نته که بوبیت ده واقع در **سراسیمه** صنم را بود بر در خاد می پسر
 جوستان لیوه چون دیوان زبون کبر **یاوه** **یتاک** **یاوه** **کردن** **یتور** **ک**
 نته که بوبیت ده واقع در **سراسیمه** زبان مور بر آصف در از کشت اور
 که خواجه خاتم جم یاوه کرد و باز بخت تا یاوی قولق که ترک عبارت در
 اصل یاوه قلمق در کند و بی یتور ش کسینه ده یاوه در لر نته که
 بوبیت ده واقع اولوب در **سراسیمه** در یفا که بی ما در و بی پدر
 چنین مانده ام یاوه و خیره سر **یاوه** **فایله** **هدیان** در بی معنی کلمات
 سویلین کسینه یاوه کوی در لر **آوه** بریره اصل نته به در لر آو بختن
 لفظند ندر کچ **آوه** او ندن مرکب در نته که سابقا بیان اولنوب در
سیمیا **سیمیا** **سیمیا** اعمال جیل و ندر شول عمل در که اونک

صاحبته کوز باچی در لر نته که بو بیت دن ظاهر در
هر چه پیش تو باغ و ایوان بود آن همه سیمای دیوان بود
کیمیا اکسیر یارک دوز و کلای علی التو ندر نته که بو بیت دن ظاهر در
شمع من یافته ضیا از وی مس من کشته کیمیا از وی
سب و یکر
آنان که خاک را بنظر کیمیا کنند آیا بود که گوشه چشمی بیا کنند
بطریق الاستعاره فرخنده ده کیمیا در لر نته که بو بیت ده واقع در
بیشه که جنک آورد با بنیاد هم از ابلهس باشد و کیمیا
کیمیا بورا ده بد اصل چون استعاره و لنت در وجه شبه ظاهر در علی
التونک ده اصله بر در زیر ماده سی جواهر خیسید نک برسی در اول صنعتا کیمیا
دخی کیمیا در لر نته که بو بیت دن کلنور **صنکام** ننگه ستی در عیش گوش و مستی
کین کیمیا مستی قارون کند که ارا **مردمک مردم مرد شوی دن**
مردمک لفظی مرکب در بر جوی مردم در بر خوریده **کاف** تصغیر در معنای ترکیبی
مردمک در ترک لنده بیک دید کلای در که کوزده کور نور مردمک بعد ترکیب
اسم اولش در معنای اصلی ایله بو معنا او رته سنده مناسب ظاهر در
مردمک معنای کشی زاده در عجم مردم زاده در نته که بو بیت ده واقع در
کوزم یا شیند و عمایت سورم در دن که مردم زاده در دو شمش نظر دن

بیت

۵۰
سب و یکر
سک اصحاب کف روزی چند بی نیجان گرفت و مردم شد
مردمک معنی نکما، اولور مردم ده اطلاق اول نور نته که بو مصرع دن ظاهر در
مصرع خذ نک از دیده مردم جوی کشته **مردار** در لسان عبیده کی
رجل معنی حد بلوغه وار میبجه مرد و نمر **مردی** رجولیت در نته که کشی سعد
حضر تریک بو کلامدن اکلنور **مصرع** مردیت بیازمای وانکه زن کن
مرد شجیع معنی سنده استعمال اول نور مجازاً بو معنای مرده که حرف سلب
داخل اوله نامرد در لر مراد مخنت اولور نته که بو رباعی ده ظاهر در
در سینه مرد آتش در دهند **مرد** واندر دل طفل لقمه سرد نهند
شمسیر بلا که نمت مردانت **مرد** حیفت که در کلوی نامرد نهند
شجیع معنی اولن مردک آخره اول یا که مدخولنده کی معنای و صفتیه اظهار
اچوندر لاحتی اوله شجاعت معنی اسن افاده ایدر نته که بو بیت دن
ظاهر در **مرد** چو تو هم خود بکار ملک فردی
چه حاجت شیر را تعلیم مردی **مرد** شیر مردک معنای شجیع ارسال
موصوفه وصف دن مرکب در **مرد** سربکی مقتضای قاعده ترکیب
موصوفه وصفه اضافت در **مرد** اسیمه نقل ایدجک علاقه اضافتی قطع
علاقه
بالفایده روحه علاقه
دار لشمی و نقلی معنوه
بالکسر غیره دو مکر
علاقه و نقلی ظاهر
بسیر

بالکسر غیره دو مکر
علاقه و نقلی ظاهر
بسیر

بالفایده روحه علاقه
دار لشمی و نقلی معنوه
بالکسر

ایدر لر اسم موصوفک آخیز ساکن قلو در شوی لسان عریده که زوج معنی
 ترکی دلد و رجل معنی سیله زوج معنای فرق از لر، ایکسده در لر لر لسان
 فارسیده زن ایکسنگ ده مقابله سنده استعمال اول لر مثلا زن و شوی
 لر لر اول وقت زن زوج معنی اولور سابقا حضرت شیخ سعیدین منقول
 اولن کلام ده زن اول معنایه در مرد و زن در لر اول وقت زن لسان
 عریده کی مرآة معنایه در نته که بوبیت دن ظاهر در
 درین مزرع اگر مرد است و اردن کسی کندم نخورد از کشت اردن
 ترکی دلد اول معنایه ایکسده عورت لفظن اطلاق ایدر لر مختصده
 زن در لر بطریق الاستعاره بهاره مرد و بدکلری کبی نته که بوبیت ده واقع
 اولوب در در تنگ نای معرکه هنگام کبر و دار
 پیدا شود که مرد کدام است وزن کدام چشم دیده بینا نابینا کور
 چشم کوز در کوز که تشبیه استعاره طریقیله چشمک در لر نته که بوبیت دن
 ظاهر در بر دیده چشمک می نهم چون موسم دیدار شد
 در آرزوی روی تو بنگر که چشم چار شد آخیزه غی کاف کاف تصغیر در
 چشم ده کی چشم دخی کوز معنایه در اوندن ده وانی اطلاق تشبیه
 چشم لفظ فارسی در ترکی وکل در نته که بوبیت دن ظاهر در
 درین چشمه چون نابی دم زدند برفتند تا چشم بر هم زدند

چشمه تک آخیزه غی نقل چوندر معنای عام دن معنای خاصه بو
 بیاننده تفصیل کجش در دیده کوزک ایچنده قباغ آلتیده اولن لر نته که
 بوبیت دن ظاهر در چنان می دلم را پسندیده
 که کوی بچشم اندرم دیده چشم ده قباغ و کر یک داخل در
 دیده ده داخل وکل در اما سواد و بیاض جمله سی دیده ده داخل در
 نته که بوبیت ده ظاهر در شبی همچون سواد دیده پر نور
 هوا غبر فشان چون طره حور دیده مر کبدر بر خوی دیده در که
 اسم در مشتق اولمش در کورک معنایه دیدندن بر خوی ده نقل در
 که اصلی سابقا بیان اولندی دیده لغته مشترکه در اسم مفعوله کلور دیدندن
 مثلا دیده کویم در لر اسم فاعلک آخیزه نقل زیاده ایدر لر دیده در لر
 نته که بوبیت ده واقع اولوب در سواد دیده غم دیده ام باشک مشوی
 که نقش خال تو ام هرگز از نظر نرود کوز کورسون کورسون لسان فارسیده
 چشم در لر تمیز قصد ای یک بینایله و نابینایله تعیید ایدر لر کورر کوزه
 چشم بینا در لر کورر کوزه چشم نابینا در لر لسان فارسی ده نترک دلد
 کی وکل معنایه در نابینا تک معنای ترکیبی بینا وکل در بر خوی بینی
 اسم فاعل در کورچی معنایه دیدندن مأخوذ در خلاف قیاس اوزرنه
 جهان کورچی به جهان بین در لر نته که بوبیت ده واقع اولوب در

سکندر دزدی آینه سن آیین پس اولد گسن جهان کیر اول جهان
 برجی ده **الف** در که لسان فارسی ده وصف جلی یله توصیفک اداتی در
 نته که سابقا تو انایله زور منک فرق صدنده تفصیل اولمش در معنای
 بین حقیقته چشمک اچنزه بر عضوک حانی در چشمه اول عضوک
 ارا سنده اولن علاقه خلقیه یه دلالت اچوندر چشمک وضع اولن بنیاده
الف کبی کور کوزی چشمش در اول سبیدن کور چشم صفت اولم نابینا
 اولور مگر که کوری مجازا نابینا معنا سنده استعمال ایده لرنه نته که بوبیت
 واقع اولوب در سپهر اول کند چشم خود کور
 پس آنکه بر خود مندا فکند زور **چشم خود** دن مراد بصیرت کوزی در
 نته که سابقا بیان اولنوب در **چشم** جم اسم جنس در هر سلطان عالی
 شانه **چشم** اطلاق اولنور نته که بوبیت دن اکلنور
 جهان دار و والا که کیقباد جمی بود باقر و آیین و داد
 حضرت سلیمان عم ده اطلاق بوبیت دن ظاهر در
 اگر تحت جم رفت بر باد سخت مراباد و آبنده جمال رخت
 بوبیت دن و فنی اکلنور زبان نور بر آصف در از کشت چرات
 که خواجه خاتم جم یاوه کرد و باز بخت اسم جنس اولد و غی اعتبار یله در
چشمیده اطلاق نته که بوبیت لردن ظاهر در

کردانی از خسروان عجم ز عهد فریدون و ضحاک و جم
 بحسن فریدون و نوروز جم گشادی ستر و از جهان نام عجم
 اول اعتبار له در نوروزک اول و وضعی جمشید در اول سبیدن او که
 نسبت اولمش در بعضی جمشیدی حضرت سلیمان بنی عم صناعتش در
 نته که بوبیت دن ظاهر در **چشم** جمشید بر باد بنشست و راند
 بدان سان که زو باد خود خیره ماند **چشمید** اصلنده جام شید در
 نته که بوبیت ده واقع در **چشم** جمشید از اول بنشست و امید
 تو کفتی مگر زنده شد جام شید **شید** کنش در نته که بوبیتده
 ظاهر در **چشم** بد و کفت از ان سو که تابنده شید
 بر آید یکی پرده بینم سپید کانه مذکور پادشاهک جام جهان
 نماسنی کنش تشبیه اتدیل اول اعتبار له کند و سنده جام شید
 دید یل صکره دن تحفیف الفخ حذف اتدیل جمشید اولدی **چشم**
آفتاب ایکی سده مرکب در کنش اطلاق اولنور له اما هر بر
 بر اعتبار له در معنای ترکیبلی بیان اولیجی اول اعتبار له ظاهر
 اولور **چشم** ترکیبلی ظاهر در **چشم** بر جوی **شید** در که سابقا بیان
 اولندی معناسی بر جوی ده **چشم** در اصل خوره در عند ترکیب
 ساقط اولمش در **چشم** لغته پہلو ییده نور در حکمة الاشراق شرحند

علامه شیرازی میان خه بیاننده بویله ویش در مذکور خه به خوروه
 در شرح مذکورده اول وجهله ده مسطور در خورشید وخی و اوله
 استعمال اولنور لسان فارسیه **خور** در کشتک کند و سنده نته که بوسته
 واقع اولوب در **خور** طرفه که چون تابش خورشید نهان
 کشت پراز قطره رخ آسمان اما خورشید دن خراولن **خور**
 اول معنایه اولیجی خورشید کشتک ایکی اسمدن مرکب اولمق لازم کلور
 برشیه ایکی اسمی ترکیب ایدوب ین اول ننده ین اسم اتمک بعد دن
 فاعله وکل در اما آفتابک ترکیبی ضعی در بر خوی تاب در تافتن دن
 اسم فاعل در **خور** در معنایه فایه تبدیل اولنش در بر خوی ده
آف در اصلی آب در بونده ده با فایه تبدیل اولنش در فانگ بایه
 بانگ فایه تبدیلی لسان فارسیه شایع در مثلا پهلوی ده در لر
 فهلوی ده در لر آفتابک معنای ترکیبی صوتی در صوبار و
 بالطبع در قریب عارضی در هوا اوله وکل در طبیعت اولنگ حار در
 صوتی عارضی در اول سیدن صوتی قریب کشت نسبت
 اولندی هوانک اولندی آفتابک کشت اطلاق نته که بویت ده
 واقع اولوب در **خور** در **خور** و آفتاب تموز
 اندکی ماند خواجه غره هنوز مذکور معنای ترکیبی مرکب اولدی

اعتباریله ظاهر در او کسه نک بیاننده که اسامی فارسیه تک اکثری مرکب ایدوکنه
 والفاظ مترادفه مذکور لغته ده نوادر دن ایدوکنی بلور اوله احتمال
 وار در که آفتابک ترکیبی **آفت** ایله **آب** دن اولوب فاصیله اوله
 باون مبدل اولمیه آفتابک آفت آب اولدوغی ظاهر در تا بیله آبی
 تحلیل و افنا ایدر اما آفته عبارت عربی در اسم فارسی دن خور اولمقده
 بعد وار در هوانک کی وکل در اول معنای ترکیب دن نقل اولنش در
آفتاب اعلام منقوله دن اولور ایکی تقدیر جمله **خور** و **لیخنرو**
کیمان خسر و ملک در ملوک عجم دن پرویزه لقب در نته کم شیخک ده
 بویتندن اکلنور **خور** چو خسر و لک نشان تیز اور لر
 آدینی خسر و پرویز اور لر **لیخنرو** مرکب در بر خوی خسر و در که
 معنای بیان اولندی بر خوی ده کی در معنای اولور معنای ترکیبی
 اولو سلطان در مذکور لفظ مرکب در کیمانیدن بر سینه که کیکاوسک
 نبیره سی در علم اولمش در جشید کی صاحب شوکت و عظیم الشان
 پادشاه در نته که بویت لرون ظاهر در **خور**
 بیفتشان جره بر خاک و حال اهل شوکتین که از جشید و خسر و فراوان داستان دارد
خور
 صبا از عشق من رمزی بکوبان شهبان که صد جشید و کینر و غلام کترین دارد

کیان سلاطین قدیمه دن بر جاعت در که اول ملک اولی کیومرث در و آخری
 مذکور کین در و نته که بوبیت ده واقع اولوب در
 کیان رفته اند و کیان آمده بجای سما کیان آمده
 کیان اول جمع کئی در و کیان ثانی جمع که در معناسی کم لر در و کیانک معناسی
 اول لر در و طبایع معناسه ده کلور لغت مشترکه در نته که بوبیت ن ظاهر در
 این کیان بد کیان که شکر نعمت غافلند یا رب این ناز و نعیم و دولت و نعمت چو است
 کیان اول دن مراد معنای اول در و کیان ثانی دن مراد معنای ثانی در و طبایع معناسی
 اولن کیانک گاه اولور نونی حذف اولور کیا در لر نته که بوبیت ده واقع در
 جهنا پناسی شامی که مثل اوناید ز اقتران نجوم و ز امتزاج کیا
 الف فارسی ده ترخیم شایع در و طبایع نسبت اید یک کیان نا در لر نته که بو
 بیت دن ظاهر در تو وارث کیا ن برخاست از نسبت
 خدیتی که بودی در خلقت کیا نا **نایه** نسبت اید یک کی او کو سلطان
 نته که بوبیت دن ظاهر در باوه می خورد بآیین کی
 کینج می داد بهر جام فی کیه نسبت اید یک کیا در لر نته که
 بوبیت ده واقع اولوب در ز اهدی بیند بکوبید ای کیا
 متممی دار از بهر خدا لسان فارسی معنای نسبت گاه
 اولور الف فاده اولور گاه اولور یا یله مثل بسی ده در لر بسا

در لر نته که بوبیتلده واقع اولوب در
 چه نا خوش بود دوستی با کسی که مایه ندر روز و انش بسی
 بسازور مندان که افتا و سخت بس افتاده رایاوری کرد و سخت
 مذکور **کیا** کاف عربینک فتحه سیله در کاف عینک کسر سیله اوت در که یرده
 بتر نته که بوبیت ده واقع اولوب در
 سر مردم نه دیگر بار خیزد بکیا باشد که آن هر بار خیزد
 کیا تک اصلی کیا در ترخیم اولوب آخذن حرف با حذف اولن نش در
 پا و شاهدن حذف اولن غی کبی که اصل پا و شاه در کی لغت مشترکه در
 لسان فارسی ده قحی معناسه ده کلور نته که بوبیت ده واقع در
 بیانک بلسل و قمری اگر ننوشی علاج کی کیمت کا خالده و الکی
 اولو سلطان معناسه اولن کیه نسبت ده گاه اولور مبالغه قصد اید لر
 الف نون زیاده اید لر **کیانی** در لر **کمر کیا** نک معناسی کیه منسوب کمر در
خسروانی ده ده الف و نون نسبت مبالغه اچوندر لسان عربین
 اخذ اولن نش در بو الف نون معنای مذکور اچون کلد و کی صحاح جوهریه
 مسطور در طیبانی ده کی صید لانز ده کی الف و نون ده اول الف
 و نون در لسان فارسی ده جمع اچون اولن الف نون اولمق احتما یوقدر
 زیر اقاعد مذکور اولدر که ادات نسبت مفروه داخل اولور جمع

داخل اولمرا علام دن اوله کیمانی ده اول احتمال وار در اما خسر و ^{خنده}
 یو قدره ظاهر بود که الف و نون ایک سنده بر معنایه در **کیان** قاره او
 معناسنده کلهوره نته که ابو منصور طوسی جمع اندو که لغت لراچه ذکر
 اید بر بو عبارتله کیمان خیمه کرد و عرب بو و چنانکه بو شکور گفت **س**
 همه باز بسته برین آسمان که پر پرده بینی بسان کیمان
کیانان دن مراد عناصر دبعه در خسر و ک بو بیتنده ظاهر در **س**
 همه آزاد کیت سمت او قهر کرده است مرکیانارا
 کیمانان دن مراد اولدر که کیماندن مراد اولان طبایع مذکوره عناصر ک
 صور نوعیه لری در ار الرنده وجه نسبت ظاهر در بحر الغرایب صاجی
 بوسره واقف اولیوب کیمان دن کیمانیی فرق اتماش در کیمیا طبایع
 معناسنده کلهور کیمان در لر کیمانا در لر و میش در و خسر و ک بیتله استنها و
 اتمش در **کیا مهر کیا کیمازار چا چاکاه** کیمیا اوت در نته که
 سابقا بیان اولندی اصلی کیمیا در اصل او زرنه بو بیت ده مذکور در **س**
 زهر قهر کله اولور سم آغولوا اولرته قهرم او سنده کلوب قومه کیمیا مین
مهر کیا محبت اوتی در لفظ مرکب در بر خوی **مهر** در محبت معنایه و بر خوی
کیا در اوت معناسنده اصل کیمیا مهر در معنای ترکیبی دن علییه نقل
 اولیجی مضاف الیه تقدیم اولنش در بو خصوص لسان فارسیک خواصندند

بوکه متعلق تفصیل سابقا ذکر اولنش در مدلول ترکیبی ده مهر کیا بهک
 معنای علمی س مطابقی اولور معنای مذکور مراد اولدوغی بو بیت ده
 ظاهر در **س** به مهر تو تا سبزه خط سینه بر آورد
 نشاخت و لم خاصیت مهر کیا را **کیا زار** ک اصل کیمیا زار در مرکب
 بر خوی **کیا** در آخذن حذف اولنش در بر خوی ده **زار** در معنای
 مرغارک تفصیلنده بیان اولنش در اوت چوغ اولن یره لسان عجمه
 کیا زار در لر مدلول ترکیبی ده اولدر **چرا** جیم عجمیک فتحه سیله اولوق در
 نته که بو بیتدن ظاهر در **س** کا و چوا خورده این مرغار
 شیر جهان خوار فنا را سپار چویدن دن ماخوذ در **چوین** اولوق در
چرا جیم عجمیک کسر سیله چون معناسنده در لفظ مرکب در چه ایله رادون چوله
 چا فرقک بیاننده اصلی تفصیل اولنه کرک در باذن الله تع **چرا کا**
 اولوق یریدر لفظ مرکب در بر خوی **چرا** در که معنای بی اولندی بر خوی
کا در محل معناسنده در کا ده کی تحت کا ده کی کا کبی اصلی کا **چرا**
 علم اولیجی مضاف الیه تقدیم اولنش در **پادشاه** **پادشای** پادشاه لفظ
 مرکب در بر خوی **پا** در با و عجمیک دفع ضرر معناسنده و اصلاح فساد ایدن
 سنده یر لسان فارسی ده پا در لر پا زهر او ندن در شول طاشک آدی در
 که زهرک مغز تنی دفع ایدر بر خوی ده **شاه** در معنای لغویسی اولودر

اما بحسب العرف اطلاقه اوزرنه استعمال اولیجی مراد سلطان اولوره مذکور
 لفظ مرکب مدلولی ترکیبی سلطان یا ننده اولن مدبر و مصلح در فصیحی فرسک
 انشالرنده القاب وزرا ده استعمال اولند و غی بوندن او تر و در **ش** که
 شاه ون تخت اولوب اولو معنا سنه کله و کی کبی ویل و نفرین معنا سنه ده
 کلور نته که بوبیلده ظاهر در **ر** می گفت شه بر من و جهر من
 برین دوستی کردن و مهر من تن کوه دارم کنون چون که است
 یکی آتشم من که دو دم شه است پادشاهک بر جوی بو معنای شه
 اولیجی القاب سلاطین ون اولوره معنای ترکیبی دافع ویل و رافع
 ظلم در اگر چه شاه الفلا اولیجی معنای مذکور ده استعماله شایع و کل در
 اما قاعده لغته فرس اوزرنه شه اله شاهک اصله بر در و وسط کلمه ده اولن
 الفک انباته ده استعاطی ده لسان فارسی ده جایزه مثل راه و آه ماه
 گاه سپاه گناه در راه و مه که سپه کنده در لر پادشاهی
 مرکب در بر جوی پاد در که معنای بیان اولندی بر جوی دخی شای در عوام
 معنا سنه قافیه نک بر نوعه که خواص یا ننده مقبول و کل در عوام نسبت
 ایدوب شایگان در لر کنج شایگانک دخی اصله بود **کنج شایگان** بر خزینه
 آیدر که خسرو بر و نیز زمانده عامه رعایا دن برسی جنت سور کن بولو در
 مقام نسبت ده حرف کافک زیاد بسی لسان فارسی ده وار در قاعده سی

میرنده بیان اولنده کک در باؤن الله تعی **پادشاهیک** معنای ترکیبی مصلح عامه در
 بو اعتباره القاب سلاطین در نته که بوبیت ون ظاهر در **ر**
 ازین ژرف چاهت ربانی و هم وزان پس ترا پادشاهی و هم
 مطلقا حاکم اولو الامر معنا سنه ده استعمال اولرنته که بوبیت ده واقع در **ر**
 که من تا ترا دیدم ای جان من نیم پادشاه بر دل خویش تن
چون چرا چون جیم عجیل و ضمه نک اشباعیل و واوک اظهاریل لسان فارسیده استفسار
 ایچون در لسان عربیده کی کیف کنی ترک و لده بر گمنه نک حالندن استفسار تلو
 اولسه لر نجسن در لر عجم چون در عر کیف حالک در حالک نج در و یک برده عجم
 چونست در نج در و یک برده نته که بوبیت ون ظاهر در **ر**
 زکریه مردم چشم نشسته در خونست بیین که در طلبت حال مردمان چونست
 هر نجبه و یک برده عجم هر چون در نته که بوبیت ده واقع اولوب در **ر**
 اگر پیش ازین بند و افسون کنی نیارم من کرد هر چون کنی
 کنه اطلاق ممکن اولیوب حقیقتدن استفسار جایز اولد و غندن او تر و جی تعی
 حضرتنی بیچونله توصیف ایدر لر اینر و چون در لر اما چونکه جیم عجیل اوله ولیکن ضمه
 اشباعی و اوک اظهاری اولیه لسان فارسی ده تعلیل ایچون اولوره نته بوبیت ون
 ظاهر اولور **ر**
 چون نالم تلخ از دستان او
 چون نیم در حلقه مستان او
 چون اول نج معنای در واوک اشباعیل

تلفظ اولیٰ و ثانی کرک در چون ثانی تعلیل اچونند و اوک شبا غسره تلفظ اولیٰ و ثانی
کرک در سائر ترکیه ده بو عبارت بعینها معنای تعلیل ده استعمال اول نورته کیم
بو بیت ده ظاهر در **د** دیدی و کبر شمع کبی یان سو یکر سن بجا
دل او جندن چون یشین یان سو یکر سن بجا بلا اشباع اولیٰ و ثانی چون لغت مشترکه در
تشبیه معناسه ده کلوره نته که بو بیت دن ظاهر در **د**
کر خلوت مار اشب از رخ بفر و زی چون صبح در آفاق جهان سر بفر از م
بیت سابقه بو معنای ایهامی وار در **د** بلکه اول معنای راده سیله معنای کلام
تمام اولور **د** بجه انگلیان نی کبی یم اوک مستلری حلقه سنده و مک ده مقامه متنا
معنی در بر مقام ده ایکی معنای مناسبه متجمل کلام مذکوره زیاده لطافت و یشین **د**
تشبیه معناسه اولان **چون** بر اسم مرکب دن جز اولیٰ و ثانی و او ی حذف ایدر لر مثلا
چنان در لر **چنین** در لر نته که بو بیت ده واقع اولوب در **د**
چنین است رسم سرائی در شت کهی پشت بر زین کهی زین بر پشت
چنان ایله چنین اصله چون آن چون این در **د** گاه اولور اصله او زرینه ده
استعمال اولور **چونان** در لر نته که بو بیت ده واقع اولوب در **د**
مکن بجه چونان **چنین** جزا **د** نکو کار باشد بشیکی سزا
چونین ده در لر نته که بو بیت ده واقع اولوب در **د**
چنین بود کینته و چونین بود **د** ککش مهربان ککش کین بود

چرا چیم عجبیک گرسه لفظ مرکب در نته که سابقا بیا اولندی بر خوی
چه در نه معناسه **د** عجم ننه در دیکج میروه **د** چه چیز است در بر خوی
دانی را در **د** لسان فارسی ده را شول معنای افاده ایدر که ترکی دلد
او ندن اچون و میکل تعبیر ایدر لر مثلا اللہ اچون و یکج میروه خدا را
در لر نته که بو بیت ده واقع اولوب در **د**
خدا را داد من بستان زوای شحنه مجلس
که می با ویکری خورد است با ما سر کران دار
مفرد اتنک معنای مذکور سی مقتضای سبب چوانک معنای نیچوندر نته که
بو بیت دن ظاهر در **د** چهار روز جنگش نکرو بند
که تا جش سپر بود و ختش سمند **چرا** چیمک فتح سیله ده تلفظ اولور
اما اصل چه اولوب عند التکریم **د** ساقط اولمش اولیٰ و ثانی چیمک گرسه ل
تلفظ افصح در **د** زیرا نه معناسه **چه** مکسور در **د** کلمه رانک معنای مذکور
لسان عربیده که لام تعلیل معناسه در **د** لسان فارسی ده مذکور کلمه
غالب ادا ت مفعول اولور مثلا زید را بکو در لر **د** معناسی زیده سو یله
ویک در **د** زید را بنزن در لر **د** معناسی زیده و در **د** یک در **د** مذکور ادا ت
را گاه اولور زاید ده واقع اولور کلام صحیح ننه افاده اتنک نته که
بو بیت ده و و شب در **د** وانکه خلق آفتاب کونیندش

راستی را بچشم من نه نکوست **چه چیز** جیم عجنیک کسر سیله
چه سابقا بیان اولند و غی او زیند لسا فارسی ده شول معنا چون
 وضع اولنوب در که ترک و لده او ندن نه یله تعبیر ایدر لر مثلا اولنوب در
 دیگر یروه آن چیست در لر **چیتک** اصل **چه است** در نته که نیتک
 اصل نه است در ترکیب اولیحق **ما** حذف اولنور الف یا یفتعل اولنور
 نه دیم دیگر یروه عجم چه گویم در نته که بوبیت ده واقع در **س**
 بند انم چه گویم چه رنگ آورم که تا دست او زیر سنک آورم
چیز جیم عجنیک کسر سیله لسا ترکیده کی ننه معنا سنه در ننه یوقدر
 دیگر یروه عجم بی چیز است در ننه و کل در دیگر یروه نا چیز است
 در نته که بوبیت ده واقع در **س** بگفتا من کل نا چیز بودم
 ولیکن مدتی با کل نشستم **چه** ده گاه و لور ننه معنا سنه
 استعمال اولنور نته که بوبیت ده واقع اولوب در **س**
 مرغ آنجا رود که چینه بود نه بر آنجا رود که چه نه بود
 چه نبودک معناسی ننه اولمیه چینه دن مراد در جک دانده در
 اسم در چیدن دن مأخوذ در **چون** **سپا** مانند **وش** چون
 جیم عجله لسا فارسی ده ادوات تشبیه در ترک و لده کی کبی کبی در
 نته که بوبیت ده واقع در **س** چون عارض تو ماه نباشد روشن

مانند خست کل نبود کلشن گاه و لور اخندن نونی حذف ایدر
چه در لر نته که بوبیت ده واقع اولوب در **س**
 فرود آمد ز پشت باره چون باد **چه** سبزه بوسه زد بر پای شمشاد
 تعلیل چون اولن **چونک** دخی اخندن نون حذف اولنور نته که بوبیت ده
 واقع اولوب در **س** **چه** مرده سخن گوی فانی شود
 مرور سخن عمر ثانی شود **مانند** تشبیه و نظیر معناسند
 مانستن دن مأخوذ در اسم در مانستن بکنک در مثلی و نظیری یوقدر
 دیگر یروه عجم به مانند در نته که بوبیت ده واقع اولوب در **س**
 دو کمانند در جهمان مشهور از صفایان یکی و کر ز بخند
 این یکی در غزل عدیم المثل وان دیگر در قصیده به مانند
 مانندک معنای مستقلی وار در **انکچو** ندر که بر شینی دن سلب اولنمغه قابل
 بی مانند و بیکله اما چونک معنای مستقل یوقدر **انکچو** ندر که بر شینی دن
 سلب اولنمغه قابل و کل در بی چون دنز چون کبی معنای مراد اولیحق
 اما چون دن استفسار مراد اولیحق بی داخل اولور وجهی سابقا بی اولنور
وش دخی لسا فارسی ده ادوات تشبیه در نته که بوبیت دن ظاهر در **س**
 آن خسروی که نآمد از مادر زمانه چون و فلک مهابت مانند او ملک وش
 اما معناسی کبی معناسی و کل در **انکچو** ندر که سنک کبی دیگر یروه چون تو

دنور و شش تو دنمز و شک اصلی فش در نته که فرد و سینگ بو بیتن ظاهر در
 چنین گفت رسم که ای شیر فش برابر و رانید باید بکشش
 فا و او و تبدیل اولمش در ساد فحی اوات تشبیه دن در مثلا سمنه تشبیه
 اتسه لر سمن در لر اصلی سانگ آسای در نته که بو بیت ده واقع در
 صبحدم چون کله بند و آه دو و آسای چون شفق در خون نشیند چشم شب پیمانی
 گاه آفندن یای حذف ایدر لر آسا در لر نته که بو بیت ده واقع در
 شفیق کشت زمانه مرا غلام صفت رفیق کشت سعادت مرا مید آسا
 گاه و لور الفنده حذف ایدر لر سا در لر اما باج معنانه سانگ کله و کی بو بیت
 واقع اولوب در ملاذ و اور اسلام شیخ ابو اسحاق
 کشته هند فرستد سوی جنابش سا سانگ اصلی سا و در آفندن و او ی
 حذف اولمش در سا قالمش در ~~سراسر سراسر سراسر~~ سراسر مرکب معنای
 دبدر در نته که بو بیت دن ظاهر در جهان کچه سراسر لاله زار دست
 برهنه پام و آنجا که خارست او دتا سنده غی الف لسان فارسی
 مقابل و مساوات معناسن افاده ایدر یکی نشد بر بر نه مقابل اولوب
 متساوی اولسه لر اول معنی دن تعبیر اتملوا و لیجی اسم لکنیک راسته بر الف
 کتور لر مثلا برابر در لر یکی نشد بر بر نه مقابل و مساوی اولسه غلبه استعمال
 بو عبارت مطلقا مساوات ده علم اولمش در معنای پر بو لنین بیر ده

استعمال اولنر مثلا ایکی اوجی برابر کله دی و یک یروه لبالب در معنی
 اصلیب طود اوق طود اذ کلک در مثلا صونظر فنک بخارینه برابر اولسه
 مجازا لبالب اولدی در لر نته که بو معرعه اول معنی ظاهر در معراج
 لبالبست ز خون جگر پیاله ما دنکا دنکده اولیه در معنای
 اصلیبی ایکی ننگ بری بر نه مقابل و مساوی اولق در غلبه استعمال
 مطلقا وزن ده مساواته استعمال اولنر بیجا بیج ده ایک طرف دن
 بیج بر بر نه مقابل و مساوی اولق در ایکی کش بیج طوشسه لر بر بر نه
 یکده لر معنای بیجا بیج اولنر ایکی طرف دن چکشمه اولوب بر جانب ده
 غلبه بو لشمه معنای کشاکش بولنور چکا چاک ده بونک کی در نته که
 بو بیت ده واقع در چکا چاک خنجر بگردون رسید
 زهند وستان خون بچون رسید بر بر نه ایکی ننگ اولسه بر بر نه
 مقابل بری غالب اولوب بری مضحلی اولسه رنگازنگ در لر محکمه
 ایکی در لوشنه اولسه وجه مذکور او زرینه کونا کون در لر بو قیاس
 او زرینه ایکی باش بر بر نه مقابل و مساوی اولوب دور سراسر
 در لر معنای اصلیبی زرینه دم دزک اول حالت لازم اولد و غندن
 اوتر و غلبه استعمال معنای لازمی ده منزه حقیقه و ارش در
 شمدی سراسر و سه لر دو بدز معنانه در خاطر کلن اول لفظ دن

متبادر اولن شول قاشه که بنک بنک کل کل اولمیه آلتونے و بدز اوله سر
 دید کلری بو اعتبارله در موافقت و انتظام معنا سنده ده اول
 الفح استعمال ایدر لر معنای اصلینک لازمی اولدوغی اعتبارله
 مثلا **زنا شوی** در لر شول ارله عورتی که ارالرنده ازدواج و امتزاج
 اوله نته که بو بیت دن ظاهر در **س** چو شد شرط زنا شوی میست
 مراد اماند کشت و اوری حوت یورکن گاه یورغی یوب گاه
 بلکه **کاپوی** در لر **شباروزک** اصله ده ویله در کجه ایله کندزک بر برینه
 ارتباطی اولدوغی چون ایکنه بر جنت حکمن و میشلد **س** تا **س** ک معناسی
 باشند باشد و یک در **ت** لسان فارسی ده انتها، غایت اچون در
 نته که بو بیت ده ظاهر در **س** آنم که یک دم ازنگ و تازم شکیت
 تا **س** که و مدینه نیکرم حبیبیت ترکی دلد و **س** تا بو معنایه استعمال
 اولنور نته که بو بیت ده واقع اولوب در **س**
 چینی سرون بر کون اولمشدی صواش اختتامه دک
 بر صد اولمشدی عالم رو مدن تا مشامه دک
تا ابتدا غایت اچون ده استعمال اولنور نته که بو بیت ده ظاهر در
 تا شدم حلقه بگوش در میخانه عشق مردم آید غمی از تو بیبارک با دم

۲۱
 ۱۲۰۰
 ۱۲۰۰

ترکی دلد **تا** بو معناده استعمال اولنور نته که بو بیت ده واقع در **س**
تا بو یکل بو یک سر و سمن اولمش در اوش اشک و انمدن چورم چمن اولمش
تا غایت غرض معناسه ده استعمال اولنور نته که بو بیت ده واقع در **س**
 بومود تا خوش رازین کنند دم اندر دم تایی رو بین کنند
و مقام تحذیر ده یعنی صغن و یک یورده استعمال وار در نته که بو بیت ده
 واقع اولمش در **س** تا کنکی خدمت سلطان دلیر
 تیغ و سنان روید از اندام شیر **تا** ما دام معناسه ده کلور نته که
 عن قریب بیان اولنور تفصیلاً و تا که معناسه ده استعمال اولنور نته که
 بو بیت ده واقع اولوب در **س** لقب از عرف عامه تاج دین و ایش
 غلط کفتم ندانم تاجه دین و ایش اما قات معناسه تا تک اصله تایی
 نته که بو بیت دن ظاهر در **س** پشت و تایی فلک را شد از فرقی
 تا چو تو فرزند ز او مادر ایام را بحر الغرایب صابحه بو مقامه حساب
 اتمش در کلانی بود که بعینه نقل اولنور **تا** دورت معنایه کلور اولو
 ادوات غایت در حتمه معناسه ثانیاً ادوات تعلیل در لطیف **س**
 از مهد تا بلجد بیاموز و پاک زی تا نزد حق و خلق جهان معتبر شوی
 شانسا توفیق اچون کلور کمال اصغها فی **س**
 تا جهانت صدر عادل باد فیض جودش چو عدل شامل باد

ترکی دلد و **س** تا بو معنایه استعمال
 اولنور نته که بو بیت ده واقع در **س**

رابعات و یک در طاق معناست یکتا و تا سه تا یکی بر قات ایک قات
 اوج قات و یک و لور بر نخ و جهل سوزینک قصوری وار در خطاسی
 وار در اول بوکه تا تک ابتدائی غایت چون کلد و کن و تخذیرا چون کلد و کن
 بیان اتمش در ایکنی بوکه تا نشا دیو ذکر آتد و که معنا تا تک معناسی و کل در
 تا توقيت ایکن کلمه استمرار چون کلور اول استشهاد محکمه کتور و که
 بیت ده تا ما دام معناست در استمرار او و لشد در تخذیر وقت مقصود
 و کل در اوجنی بوکه قات معناست کلن تا و کل در تالی در **سربک** معناست
 باشد باش در نته که بو بیت دن ظاهر در
 فردا چو ازین روی زمین در کندریم باصفت نمراد سا که کان سربسیریم
 باشد باش و یک برده سربسیر در لر قابو قابو و یک برده در بدر در لر نته
 که بو بیت دن اکلنور **سربسیر** شنیدم من آن داستان سربسیر
 ز نیک و بدش اگر هم در بدر مراد سربسیر لر و باب لر در تن بن
 ده در لر نته که بو بیت ده واقع در **سربسیر** سینه تن بن مرورا ما و حیم
 بهر دلش سربسیر نا صحیم بر سر و یک برده و یک یک در لر نته
 که بو بیت ده ظاهر در **سربسیر** بدان یک بیک حال و آیین من
 که با من چه کردندان ا بجن کشور بکشورده در لر شهر و شهر
 و یک برده نته که بو بیت ده واقع در **سربسیر** ز کشور بکشور جهان فراخ

زده نور خسار او پنج و شاخ **وان** و انا نادان دون
 دان اسم فاعل در دانستن دن بلجی و یک در معناسی و اتمده دن ترخیم و لشمش در
 نکتہ دان دن خوده دان دن خرا اولن **دان** بو معنایه در مجبلی
 دان و اقلیدش کشاده کی دان مشتق اولیجی معناسی ذکر اولن معنادر
 اسم جامد اولیجی غیر معناسی وار در سخی دان له خوده دان فرقتده
 بیان اولنوب در **وانا** بلو در بوالف که آو کلمیه لاحق اولور معناسی اتصاف
 اظهار ایدر اصله توانانک بیاتند تفصیل اولشمش در **وانا** مقابل نادان
 کسک مقابل ناکس در و مردک مقابل نامر و اولد و غی کبی لسانا فاسیده
نادان اولنوب در اول کلمیه داخل اولور مدخولک مدلولنده اولن و صغ
 سلب ایدر موصوفدن بو قاعده و ذرینه نادانک معناسی بلجی شکل شکل
 نته که نامردک معناسی ارد کل در حاشیه مطالعده سید شریف **نادانی** و انا
 مقابل طومش در اصابت اتمش در **وانانک** مقابل سنده **دون** ذکر
 اولنر نته که بو بیت ده واقع در **سربسیر** سینه دانند کردانا و کردون
 کمر بسته برین کا دست کردون بوایش دانالری قیلور جل خون
 قیاس است قنده قلدی که بر دون **وانا** مقابل سنده و باش ذکر اولنر
 نته که بو بیتلده واقع اولوبدر **سربسیر** تو ممانی که از دانا و او باش
 ندانند نقش را کس به زنتاش **نداناز** و خبر وارد نه او باش

که خبانیز کور آمد چو خفاشش **ب** بر شک زدم دوش سبوی کاشی
 مسرت بدم که کردم این او باشی **خود کوچک کلان بزرگ بزرگوار**
سترک خود اواق دره اواق اتدی دیکم یرده **بعم خود کرد** در خوده اندن
 مشتق دره اسم مفعول در خرده کین اواق اولمش نسنه یه لسا فارسی ده خوده دره
خوده دان ده کی خوده استواره و نمتدره دتقیق نکته اچون خودک مقابل
کلان در نته که بوبیت دن ظاه دره **ب** عدور اکیو جک نباید شسره
 که کوه کلان دیدم از شک خود کلانک معنای اری در **کوچک** کچی دره
 مقابلی بزرگ دره نته که بوبیت ده واقع اولوب دره **ب**
 جهان باخ و تخت کینجی روی مقام بزرگیت کوچک مدار
بزرگ اولور بزرگ امید دن و بزرگ جهر دن خواولن بزرگ بو معنایه دره **ب**
 بزرگ جهره اوک تلمیذا اولمش صوگنا استاد بزرگ امید اولمش
بزرگ جهرک اصل بزرگ مهر در معرب اولمش دره کافی جمیه تبدیل اولدوغی قاعده
 معرب دره نته که زحیده جلنارده سرکچین ده ظاهر دره عبات فارسی
 نرس سرکچین کلنارده دره کاه اولور بزرگ خود مقابل سنده ذکر ایدر لر
 خود و بزرگ در نته که بوبیت ده واقع اولوب دره **ب**
 ستوده بود نزد خود و بزرگ که آزاد مری نباشد سترک
 بو تقدیر چه تجوز اولمش اولور خوده ده معنای کوچک اراده **ب** یا بزرگده

معنای کلان اراده **ب** سترک کشرش بلوج در نته که بوبیت ده
 واقع اولمش دره **ب** نباشد نمید از خدای بزرگ
 بجز کافر تیره رای سترک **نمید** نومید دن اختصار و نمتدر
سترک جسته دار معناسنه کلهور نته که بوبیت ده واقع دره **ب**
 در کفش تیر و کمان از بهر کرک تا زنده کر آید آن کرک سترک
بزرگوار لغظی مرکب دره بر جوی **بزرگ** دره که معنای بیان اولندی
 بر جوی دخی **وار** دره که لسا فارسی ده لیاقت معناسن افاده ایدر
در شاهوار در لر معناسی شاه لایق اچو در **اسب راهوار** در لر
 معناسی یوله یار رات دره بو مقام ده زیاده کلام نه لازم دره و برله
 وارک فرقی بیاننده ذکر اولسنه کرک در باذن الله تعالی بزرگوارک
 معنای ترکیبی اولو یه لایق دره اما اولوغه لایق معناسنه ده استعمال
 اولنور اول تقدیر چه بزرگوارک اصلی بزرگی وار اولور اولندن
 اختصار اولمش اولور **کرم کرما** سرد **سرد** سرما کرم استی دره
 مقابلی سرد دره که صووق دره نته که بوبیت دن ظاهر دره **ب**
 روزست خوش موانه کرم است نه سرد
 ابراز رخ گلستان می شوید کرد
ایلیجیه کرما در لر اصل کرم آب دره معنای عام ترکیبی دن معنای

سید و بیسته
 ۱۳۰۰
 ۳۰۰
 ۳۰۰

خاص علی بن نقل چوندر آخند کی باز یاره اولمش در لسان فارسیک بو
 قاعده سی سابقان اولمش در کرم سیر کرگه گبیستی در سیرک معنای ا
 طوق در نته که بو بیت دن ظاهر در سیر شکرهایی که می کشت از نشان سیر
 چو برک کند ز نامی خورد و شمشیر اما او نکل استیفای خط دن
 که طویانک لازمی در کنایت ایدر لر نته که بو بیت ده واقع در سیر
 بناکار جهان راست کنی دیر شود چون دیر شود و لت زمی سیر شود
 بنه دن که استیفای خط اوله اول ننه قدر حاجت جد اولمش اولور
 بو اعتبار له کرم سیرک معنای کرگه گبیستی اولور کر میت اله رغبت دن
 تعبیر ایدر لر پیر عزت اولانه کرم او صامت سر در لر نته که بو بیت دن
 داخی اکلنور سیر که ایکن داخی بی در دا اولمیه سن
 قوم کرم اوله سن سرد اولمیه سن بو اعتبار له تیز خیر اولانه کرم خیر
 در لر نته که بو بیت ده واقع در سیر بر انکخت پس جرمه کرم خیر
 بر انکخت بر هندی وان رستخیز کر ما یاز در مقابل سیر ما در کفتش
 نته که بو بیت دن ظاهر در سیر زمین پر نکار و هوامشکبار
 نه کرمانه سر ما همیشه بهار ویکر و ما دم کوز لرم یا شنیدن ایر شماسه کرمانه
 قورر دیمزوی در بالربوسوز و تاب کرمانه کرمانه سر ماده انظام شکر
 کرمانک معنای الطبع استیه ملا بس در سرمانک معنای الطبع صوت و ملا

معنای اول یا زده وارده مقتضای طبعی هو اس استی اولمش در صوت قلی اولور
 عارضه دن کلور معنای تاز قش ده وارده وارده در مقتضای طبعی
 هو اس صوت اولمش در استو لک اولور عارضه دن کلور احو کلمه ده
 الفک زیاد سی مد خولنگ مد لولنه ملا بس طبعیته دلالت اتد کی توانا یل
 زور مندک فرقی بیاننده بیان اولوب در جند کوچ کوف
 جند شول قوش در که ترکی دله او که او کی در لر کوند ز کزنوب کیچه
 ظاهر اولوب و خالی سیر اختیار اتمده و شوم لغل شهر اولمده
 با یغوشه مشابه در اما جشده تفاوت لری فاحش در ایکسی بر دکل
 اید و کی خسروک بیتدن که قران السعدین ده مذکور در ظاهر در سیر
 باغ خواب از قدم بوم شوم جند قدم شوم شده یار بوم
 لسان عرییده با یغوشه بوم در لر مامبار کلکل نجه شهر اولمش ایسه
 با یغوشه شوم لغل او یله اشته مار بولمش در نته که بو بیت لرده
 مذکور در سیر او چدی ایسه مایوا سندن
 یرینه قونغ قومده بونی و میسونلر کور نل اول شومی
 اول او چن یرنه قون بونی بحر العراب صاجی جندی یغوشه
 تفسیر ایدوب فرد و سینگ بو بیتله است شهادت مش در سیر
 بو بد چنین گفت دهقان سفد که بزنا ید از خانه باز جند

تفسیر نده خطا اند و کلین استشهاد نده ده خطا ایروب اصابت اند
 اول بیت ده دلالت یوق در جفد بیغوش اولکاسنه مراد اوگنی ولدوغی
 تقدیر چه مراد شاه تمام اولور کوچ بیغوش در نته که شمس فخر نیک
 بویتندن ظاهر در **کرم** کرمها از نظر دولت او دور افتد
 شوم ویرانه نشین کرد و مانده کوچ **کوج** لغته مشترکه در حرامی معناسنه
 داغی کلور نته که عنصرتیک بویتندن ظاهر در **کرم**
 اندران ناحیت بمعدن کوچ در ذک که ساختند کوچ و بلوج
کوف بر قوش در طفلده ایسوزیر لرد و لور ترک او که از قوشی در نته که
 بویت ده واقع اولوب در **سب** جمال ملک و دین اندر دیارش
 ندارد هیچ ماوی و مقر کوف دیارنده ایسوز اولمقدن کنایت
 اولنور **روزن پنجه** روزن آید کلک کرسون دیواوه آچدلی
 دلک در ترک دلد و که باجه در لرد نته که بویت دن ظاهر در **کرم**
 معنی شمهای مجلس افروز کشاوه در دل شب روزن روز
 روزن پنجه نیک غیر ایروک بویت دن ظاهر در **کرم**
 روزن باغ از علم سرخ وزرد پنجه ساخت پیر لاجورد
پنجه باء عجیل لفظ فارسی در ترک ده ده استعمال شایع در اوه ضیا
 کرمک چون اولن دلک عجم روزن در **مزره** سنده اولور اولسون

اما **پنجه** ده وضع خاص معتبر در نته که بیت سابقدن منضم اولور جتده
 معتبر در نظر کاچه اچلیق کرک در که پنجه دید لرد اوک و پ سندن آچلن
 دلک پنجه دیز لرد پنجه دن عرض اصل ضیا و کل در بلکه طشره به نظر در
 او دن طشره به یول او زرنه یا پلن منظره به ده پنجه در لرد نته که محبت
 خوانی نیک بوکلامندن ظاهر در **کرم** مرغان برکنگهای شاخها
 چون معنیان در پنجه های کاخها **کاخ** لسان فارسیده کشک در لرد
 نته که شمس فخر نیک بویتندن واقع اولوب در **کرم**
 برای نزهت طبع مبارکش دایم کند سعادت ترتیب باغ چیده و کاخ
چنک چنک چنکال چنک جمیم عجیله قوش قیناغی در نته که بویتده
 واقع اولوب در **کرم** ده بط باز تیر آهنک مینرد
 برقص کبک شامن چنک مینرد **چنک** لغته مشترکه در ساز آلتلندن
 شول الگ اسمی در که ترک دلد و که چنک در لرد بیت مذکور ده اول معنایه
 ایهام وارد در استعاره طریقیله آدمی ده ده چنک استعمال اولنور نته
 که بویت ده واقع در **کرم** پیاده که دیدی که چنک آورد
 سرش سوار آن چنک آورد جمیم عجیله اولیجی **چنک** صواش
 معنانه اولور نته که بیت مذکور ده اولیجی در **چنک** جمیم عجیله سیرتی قوش
 طرناغی در **چنکال** جمیم عجیله سیرتی چار باطرناغی در نته که بویت دن ده

ایکسی وہ ظاہر در **س** ز عدل او شده باز سفید جنت کلنگ
 زامن او شده شیر سیاه یا رشتال ند این فراز بود در هوا بدان چنگل
 نه آن دراز کند در زمین چنگال استعاره طیر قیل آدمی وہ وہ
 چنگال استعمال اول نور نته که بوبیت وہ واقع اولوب در **س**
 ہنرمند یوسف آیین و و او در چنگال خویش آن عرب را بداد
 جیم بیل **چنگل** ترکی ولد چلغی دید کلمی در **چنگلستان** اورمان در
 کہ چلغی تک محل در معنای **ستان** کہ چنگل تاک بر جوی در کلتان
 ولستان فرخ ذکر اولند و غی یرده بیان اولمش در **پرش بال**
 پر قوشک قنادندہ بتن یگہ در لر او چدی و یک یرده بجم پرواز کرد در
 اصلی پر باز کرد در **با** و اوہ تبدیل اولمش در **باز آچوق** در باز کردن
 آچوق در قنات یک لر نے اچاغلہ او چاق دن سخایت ایدر لر لسا عبیدہ
 یگہ **ریش** در لر جانی تک بوبیتلرندہ پر یک ایدر کنه تصریح وار در **س**
 در لغت خوندم کہ ریش پرست پیش دانش و در لغت پرواز
 لیک آن پر کہ از و بگو کہ عدم ی کند مرغ نیلویی پرواز
بال قنت در نته کہ بوبیت وہ واقع اولوب در **س**
 سمای او ج شرف شیخ نابو اسحاق کہ مرغ فتح زند در هوای او پرواز
شہر بویک یلک در **شہر بال** بویک قنات در لسا فارسی وہ

بویکنہ **شاه** در لر **شہ** اندن تخفیف اولمش در مثلا اولوب اولہ **شاه** راہ
 اری داینہ **شاه** **وانہ** بویک کر کہ اند **شاه** رخ در لر لسا فارسیہ
رخ کر کہ دن در **رخ** **ربا** اول فوشس در کہ کر کہ فی قیر آلور نته کہ صفت
 سنقور وہ انشا اولنان کلام دن ظاہر در اول کلام بود کہ شفقار
 الماس منقار رخ رباشکار آلات شطر نجک بر نہ آت و بر نہ ذیل
 و بر نہ رخ دید کلمی تک و جہی بورا دن ظاہر اولور قویرق صوتمند
 داخلی **بال** در لر **مبال** اندن مرکب در **م** قویرق در اصل بال دم در
 مرکب لوب علم اولیجی مضاف الیہ تقدیم اولمش در بوتقاعده سابقا
 بیان اولنوبر بطریق الاستعارہ آدینک آرونہ و مبال در لر نته کہ
 بوبیت وہ واقع اولوب در **س** مبادا هیچ کس را تنگی حال
 کہ سایش نیز بگریزد و بنال **پش** و بال چار پاوہ پروبال کہی
 فوشس وہ نته کہ بوبیت دن ظاہر در **س**
 ز باد گرم می سوخت بر زمین و هوا **پلنگ** **پش** و بال کلنگ پروبال
بال اول قلندر در لر کہ **آتوک** **الکسہ** سزہ **بتر** **یای** دید کلمی یالده بتدکن
 او ترور **آفونڈہ** غی **یا** ادوات نسبت در **یا** لک چار پایہ اختصای
 بوقی در آدمی وہ وہ استعمال اولنور نته کہ بوبیت وہ ظاہر در **س**
 بترک اندر افتاد خم دو ال سپہدار ایران بدزدید بال

یابی یوه مجازاً یال اطلاق اولنور نته که بوبیت ده واقع اولوب در **س**
 سران جیل پیراهن دریدند دم یال ستوران را بریدند
 آدمی ده یال استعمال اولند و غلین باله استعمال اولنور خوش یال بانی
 وار در در لر اما ظاهراً بود که ایکه بطریق الاستعاره استعمال اولنور
 نته که بوبیت ده واقع اولوب در **س** زمانی پراندیشه شد زال زر
 بر آورد یال و بکنتر و پیر بونک استعمالی ده استعاره طریقیله
 یصد و غه **بالین** دید کلری باله منسوب اولد و غندن او ترودر نته که
 سابقاً بیان اولنوب در آخنده غی یایله نونک اصلی دخی تفضیل اولنمش در
سر سار سر باشد **سار** کله در سار سردن بعضی اولد و غی بوبیتدن
 اکلنور **س** سر کش بد از مشک سار و فسر
 فروزنده جهت چشم قمر روی سرده داخل در سارون
 خارج در نته که بوبیت دن ظاهر **س** کوی که زر کرسیت سیه سار و سرخ روی
 در آهنین درزی که سه روز نسته در آتش و صغنده دنمش در که منقل
 ایچنده اولان کلاه **ساده** در لر نته که بوبیت دن ظاهر در **س**
 ز ساره هندوی بر گرفت برهنه سر و دست بر بر گرفت
 آخنده غی **ما** اختصاص اچوندر دست ده کی و پای ده کی **ما** کی بو **ما** نک
 خصوصاً اختصاصی نسته اچون اولد و غی سار فارسیده نسبت عامه اچون

اولن یایله اولر نده فرق واراید کی آخ کله ده اولن حرف بانک معاینسک
 تفصیلنده ترتیب لنن رساله ده تحقیق اولنوب در **چا سار** قوی باشد
 نته که بوبیت ده واقع اولوب در **س** دویدند بسیار تا چا سار
 کلکشان کشته سر جله خار اصله سار چاه در ترکیب اولوب
 علم اولجی مضاف الیه تقدیم اولنمش در نته که مسک ارده ایله در بوبیتده
 واقع اولوب در **س** شکوفه میده زان صد هزار
 همه لاله زنگ و همه مسکسار ترکیبی صغقله موصوف دنر مشک
 ساره صفت دوشمش در **آسیمه سار** دخی اویله در نته که بوبیتده
 واقع اولوب در **س** من از بهر آن چکه آسیمه سار
 همی کردم اندر جهان سو کووار ترکیبی صغقله موصوف دنر آسیمه
 سارک صفتی در معناسی **سار** سراسیمه فرقنده بیان اولوب در
شیر دخی اویله در نته که بوبیت ده واقع اولوب در **س**
 از هر کی رخ می تا فتنند کز و شراری می یافتند
 ترکیبی صغقله موصوف دنر **شیر** سارک اصلی شرمه سار در ترکیب اولجی
 تا حذف اولنمش در شرمه ده کی **ما** ساره ده کی **ما** کی در شرمه او دور
شیر او دور او دور او دور او دور او دور او دور او دور او دور او دور
 ظاهر اولنمش او که نسبت ایدر لر بر کسند او تان فحالت کله **شیر**

اولدی در لر گاه ولور شادی سر صفت فلور لر نته فرد و سینگ
 بو بیتنه واقع اولوب در **در** که بشی توای ناکس خیره رای
 که جوید سر شرات که ای **کو بهار** طاع و پسر **شاخ**
 بوداق و پسی در **بو** نکرده ترکیبی جا هسار ترکیبی کبی در **بج** الغرایب
 صاحبک جمله غرابند که بو مقادیر کی کلامی اول کلام بود که بعینه نقل
 اولور **شاخ** بوینوز و بوداق در **شاخ** بوینوزک و بوداغک جوق
 لغندن عبارت در **زیر** که زار لفظی ادات اسم مکان در **بر** اسمک آخونه او شسه
 اول نسه اول راده جوع اولد و غنه دلالت ایدر **آخ** ی خوف خلق اولن
 اسم او شسه زاسینه ابدال اولور **خسار** و **شاخ** و **کسار**
 کبی سارک اصلن بلد و کندن او تر و خطای فاحش اتمش در **معنای** زارک
خسار ده وجهی یوق اید و کن اکلکشد در **بر** غلطی ده بودر که **شاخ** لغته
 مشترک صانمش در **بو** یوزده **شاخ** دیدکلی نته که بو بیت ده واقع در
 شد سرویت چو شاخهای کوزن هر کی **شاخ** چارطل بوزن
 تشبیه بطریق الاستعاره لسان فاسیده بوینوزده **سر** در لر
 نته که بیت مذکورده واقع اولوب در **بود** اقلنیه **شاخ** در لر
 تشبیه وجهی ایله اول وجه لفظ **شاخ** صاج ده ده استعمال اولور
 نته که بو بیت ده واقع اولوب در **کجا** خوردی اورا بمن باز کوی

که باز یابم یکی **شاخ** موی **ناو نم تر زاله** ناوطل در
 طله ناک نظر اولد و غندن او تر و **فاسیده** اولغه **ناو** و **ان** در لر
انک معنای طرف اید و کی سخن وان ایله جودان فرقه ده بیبا اولمش در
نم چه در **یکجه** دوشن چیه ششم در لر نته که بو بیت لرده واقع در
 ای دل مننه سباب جهان ساخته کیر **باغ** طربش سبزه راسته کیر
 و انگاه بران سبزه بشی چون ششم **بنشسته** و بامداد بر خاسته کیر
 قطره قطره اولماینجی **زال** و **یزلر ناو** ایله **نم** ایکی ده کو کدن یغلرون ایدر
بو بیت دن ظاهر در **نیامد** می زاسمان ناو و نم
سی بر کشید ند نان بد در م **گاه** ولور ناوک الغنه حذف ایدر لر
نور لر نته که بو بیت ده واقع در **سخنهای** چون در گلستان نوست
ترا هوش برداشت کجی نوست **زال** شول قطره در که یغار کن ظاهر لر
بیر اقل او زنده کور نور اولد و فی هوا ون اینر **سیر** ده حادث اولر نته که
بو بیت لرون اکلنور **ابر** اگر فیض دست او یا بد
در هوا چون که شود **زال** **خوی** کرده می خواهد و بر عارض عین
از شرم روی او عرق **زال** می رود **باو** بهار می وزد از بوستان شاه
وز **زال** باوه در قح لاله می رود **زال** لغته مشترک در **شول** طولومه لر
 که او نکل صوده یوز لر نته که بو بیت دن ظاهر در

تا غلامان او شنا و کنند پیکر آسمان شود زاله
باران اسم جنس هرگز که گویند نینه او که باران و یک صاوق در معنای اصلیه
اعتبار یله **باریدن** دن ماخو در اصل ده اما خصوصیه یغوره علم اولش در
گاه ولور معنای اصلیه اعتبار اولنور نده ده باران دنوره ننه که بوبیت دن
ظاهر در **باران** جواز دامن ابر چین کم شود
بیابان ز باران پر از نم شود بگنایب صاحبی طولودن زاله فرق
اتم شده لسان فارسی ده طولویه تکرگ در لر تر باش در خشک مقابلی که معنای
قورور ننه که بوبیت ده واقع در **باران** گوشه خالی و بانک غلغش در دست
هر که قانع شد خشک تر شه جوهرست لسان فارسی ده قاقین کسیه ده
تر در لر قادی و یک برده عجم **ترشد** در ننه که بوبیت دن ظاهر در
کاتبی را بر شما غیاب بر سر بختند جامه بایش بر سر تر شد ولی خود تر نشد
استعاره طریقیله لطیف معناسنه استعمال اولنور کلانی انوکله توصیف
ایدر لر مثلا شعر تر در لر ننه که بوبیت ده واقع اولوب در
کی شعر تر انکیز خاطر که خورین باشد یک نکته ازین دفتر گفتیم همین باشد
اول استعاره یه بنا لطفه **تری** در لر ننه که خسر وک بوبیت دن ظاهر در
تری و نم گشت مرکب ز رود نام تر نم شدش اندر سرود
نمکین نمکین لفظی مرکب در برخی نم در معنای سابقه بیان

اولندی برخی ده **اکین** در ترکیب اولی الخ حذف اولنش در نبره نیک
یصدق کبی یورغان کبی مندر کبی آنچه طولود و در قلیند فارسیه
اکین در لر نمکین ده بوند ندر اصلیه نم **اکین** در نمکین معنای باش
طولش در **نمکین** لسان فارسی ده معنای غم طولش در **نمک** ده
لفظ مرکب در برخی نم در برخی ده **نمک** در لسان فارسی ده **نمک**
اختلاف دن عبارت در که اشراب طریقیله اولسه نمک معنای آنچه باش
سکشن ننه در کمال تکلیفدن ناکله تعبیر ایدر لر مثلا نمک بر شاک در لر
اکین **پیشینه** مینا مینا صرحه در آسمانه کیند مینا دید و کلانی ننه که
بوبیت ده واقع اولوب در **اکین** او لکه عشقده صرشد ریوزی او کبی
اویند در بو کیند مینایی بر الما کبی صرچه رکنده اولد و غنندن او تر و
بگنایب صاحبی که مینا کوک در آسمان معناسنه و اول لاجوردی ننه در
که قیوچی لر گوشن بوزینه اور لر ویش در غلط اتمش در اول اطلاق ک
مینا یه تشبیه اید و کن بلمشدر استعاره طریقیله پیشینه صرچه دن اولن
طرف در ننه که بوبیت دن ظاهر در **اکین** یه خود پوشیشه نازک مزاج کو کلمه
اوسنک ولدن ایرن انکسار می دیدی تشبیه فلک پیشینه اطلاق اولنر
اکین بوبیت ده واقع در **اکین** طبییا نرا مکر این نکته حل نیست
که در پیشینه داروی اصل نیست بحسب الوضع پیشینه **اکین** دن عام در

اشراب
 ایچیکه قویغی و قوشند روی
 نمک

پوشش اولسون طولوا اولسون **شیش** وضع لغوی حیسیله صرجه دن اولن طرفه
 اطلاق اولنوره اچنجه صواو لمق کرکه اگیینه اطلاق اولن حقیقه زیره که
 مرکب دره آبله کین دن اصلی اگین دره ایح معنا سنه نته که نکلین نایله نماکک
 فرقتده بیبا اولنوب دره آخونده غی نقل چوندر معنای عام ترکیبی دن معنای
 خاص علی بیه سوچی اوزم صویبی اولدوغی اعتبار یله اول جامه که اچنجه شراب اوله
 اگیینه اطلاق وضع لغوی سنه موافق دره نته که بوبیت ده واقع دره
 می خورتو کر اگیینه باناله چنک زان پیش که اگیینه بر آید بر سنک
 اما مجازا شیشه یه پوش اگیینه اگیینه اطلاق اولنور نته که بوبیت ده واقع دره
 بریده راز چرخ از چشم سینده جو صورت در حجاب اگیینه
 اگیینه در کوهل چونکم سنه بین اولمز اول بتون بگیه کن سنه
روی چهره رخ خسار دیدار روی یوز دره و اوک اشبا عیله امانیه
 اولجی توج دره توج دن اولن سنیه رویین دره یوزی مصفا اولن کیمیه که کلسه
 و کدری اولمیه پاکیزه روی درله نته که بوبیت ده واقع اولوب دره
 خاتون خوب صورت و پاکیزه روی را نقش و نگار و خاتم پیر و زه کومبش
 رو یک گاه اولور یاشی حذف ایدر لر **رو در لر یوزه** و یوزه یوز دیجک یرده عجم
رو بار و در لر رو یک مدلولی اولن یوز ارقه مقابلی یوز دره لسان فارسیده
روی پشت مقابله سنه استعمال اولنر جانب طهره ده مجازا روی در لر

۱۶۴۲
 مسجد جامع
 ۱۶۱۵
 ۱۶۱۵

۱۶۱۵
 ۱۶۱۵

مثلا سطح ظاهره از خشک **روی زمین** در لر نته که بوبیت ده واقع دره
 از اسب فتاد اگر نظیری از تندی رخسار ستم افتد
 پرسیدن اوز و اجبات است بر روی زمین چواو کم افتد

انگشت خوب وی و بنا گوش و لغوی بی کوشوار و خاتم پیر و زه شاه است
 هر وجهله دیجک یرده عجم **از همه روی** در نته که بوبیت ده واقع دره
 جوان دیوانه باشد از همه روی زیوانه بتر پیر جوان خوی
 عجب وجه ده اتمه کی تجوی عجم روی ده ایدر ترک ده یوزده ایدر هر
 یوز دن شویله در در **چهره** یوز دره نته که بوبیت دن ظاهر دره
چهره جو آتش ببارض چو آب فروزان تراز یاه و از آفتاب
چهره ده در لر ما سنه نته که بوبیت ده واقع اولوب دره
 پیر سید بسیار و بوسید چهره نوازید و کونه افزود مهر
 چهره نک مدلولی اولن یوز عضو معروف دره یلق در **کلخ** در لر یکا غی قول کله
 تشبیه ایدر لر نته که بوبیت ده واقع اولوب دره
 حال زحک که غالیه سا کاکل اور تنور بر عهد و در که کل دوشنور سنبل اور تنور
رخ لغت مشترکه دره کر که انه ده در لر نته که سابقا بیان اولوب دره **رخسار**
 لغتی مرکب در **رخ** ایله **سار** دن سرله سارک فرقتده معنای سار مفصل

بیا اولمش در اول جوار زرنه خسار بجانک یوقار و طرخ اولور. بحال الغایب صاحبی
 شاخصارده سوید و کی غایبی که سابقا بیان اولندی بونده ده سویش در
 بو عبارت که بعینها نقل اولور. خسار بیوک و کرمی بیک در زیر آله زار لفظی
 هر اسمک آخوند که اولاشه انک کثرتنه دلالت ایدر کلار لاله زار کبی و آخونده
 خاککن اسم اولشده زاسینه قلب اولور خسار و شاخصار کبی کیشده
 بجانک چوقلغندن مراد بو بجانکی در و در ملکلی در قول بکر ننگ چهره سنی
 اوده تشبیه اتد کثرتین نته که بیت سابقده مذکور در آق بکر ننگ چهره
 آیت تشبیه ایدر لراه چهره در لاله نته که فرد و سیک بو بیتده واقع اولور در
 بدین سان کبیش آن چهره ماه می کرد یوسف بهر سو نگاه
دیدار لفظ مرکب در بر خوی دید در بر خونده آر در نمودار کبی که بر خوی نمود
 بر خونده آر در آراسم فاعل در آوردن معناسی کتوری در تفصیلی بوی
 ترکیب کفارک بیاننده ذکر اولمش در دید دیدن دن اختصار اولمش
 نته که فرد و سیک بو بیتده واقع اولوب در
 نامی بخته بینی اندر جام دید باید هزار غوره خام
 ظاهر اولدی و یک بیره عجم **دید آمد** در نته که بو بیتده واقع در
 دید آمد آن چهره نور مند نکو تر ز خورشید صد بار و ند
 اصیل دیدن آمد در دید آمد ننگ ده اصیل دیدن آرنده در حق تعالی

۶۰۱۱
 ۱۰۱۴
 ۱۰۱۴

حضرت نیک مدخنده بیدار ند و ناهید و خورشید در لر مجازا ظهور مونسده
 دیدار استعمال اولور ظهور اتدی و یک بیره **دیدار کرد** در لر نته که
 بو بیتده واقع اولوب در چشم از زمین سوی دیوار کرد
 زینجا دیوار دیدار کرد یوزه ده دیدار در لر آدمی دن
 ظاهر اولن یوز اولد و غندن او تر و نته که بو بیتده ظاهر در
 دیدار می نمایی و پرهین می کنی بازار خویش و آتش مایه می کنی
 انسا ننگ آلت ظهوری یوزی اولد و غندن او تر و آله فاعل اسمن اطلاق
 ایدوب استعاره طریق ایله یوزه دیدار در لر وار لسا فارسیده
 در لسا بید ده کی ذو معناس افاده ایدر نته که سابقا بیان اولور
 اول معنی دن ترکی دلد لویله تعبیر ایدر لر مثلا **حضر در لر** فارسیده
 ترکیده **حضر** در لر کما ولور **آورد** که آوردن اسم فاعل در الف خذف
 ایدر لر **در قلوب** سخن ورده کی ور کبی اصل سخن آورد در سوز کتوری معنی
دلاور کبی بوراده دلدن مراد قوه قلب در کتور دن مراد آثار دن اظهار
 بو اعتبارله دلاورک معناسی بها در در اما سرورده کی **حضر** ورده کی ور
 مجازا **سر** دن مراد ریاست و متبوعیت در غلبه استعمال سر مقدم
 و متبوع معناسده حقیقه منزله سنه و امش در **شکر** ده کی سر
 اول معنایه در اورادن تجوزا سابقا مذکور اولن معناده استعمال اولور

سوزش معنای صاحب ریاست در **و بر و ر** دخی وار در که مرکب **و او و عطف**
 رادن که اگر دن قالمش در اول ورک اصل **و اگر** در نته که بوبیت ده واقع در
 بهوای کسی دروغ مگو ورترا دوست ترزجان باشد
 که وی را چند بهر مصلحت آن زمان بر تو مهربان باشد
 لیک در حق تو مسمو باشد اول این کسی که بدکمان باشد
وار لسان فارسیده مناسبت و بیاعت معناسی فاوه پیرا نته که سابقا بزرگوار
 معناسند و کرا و لغو ببرد اول معنادن لسان ترکیده بار اوله تعبیر بر لر **جوا**
 که آنگ او صافند ندر معناسی بوله برادر در **شاهوار** که انجا او صافند ندر معناسی
 شاه لایق در کوبیه **کوشوار** و بدکلی قولاً غه مناسبتی اعتبار یله در **سوکوار**
 ده کی **وار** دخی بو معنایه در **سوک** مصیبت در نته که بوبیت دن اکلفور
 کرستن بهنگام با سوک در و به از خنده تا بهنگام و سرد
 یا صلویه سوکوار دیدکلی حال مصیبه مناسبت اوله و غندن او تر و در
 مشابهت مناسبت دن بر نوع اوله و غیچون مقام شبیه ده **وار** استعمال
 اولنور نته که بوبیتلده واقع در **سوک** تصاب از مردم چشمت بنازکی
 نرکان قناره کرده و دهها در او زده **سوک** تجلی ایلدی صوده قمر وار
 معناسن برج آبی ده قمر وار بزرگوارک اصل سابقا بیا اولنوب در
سزانا لسان فارسیده لایق معناسند در **سزانا** لنگ معناسی لایق

دکله در نته که بوبیت دن اکلفور **سزانا** لنگ معناسی لایق
 عاقلان تسلیم کردند اختیار **سزانا** لنگ معناسی لایق
 جوانک منزله سزانا تنزیل اولنش در **سزانا** لنگ معناسی لایق
 اولنش در **سزانا** لنگ معناسی لایق
 تسلیم ایله که عاقلان تسلیم اختیار اولنش در **سزانا** لنگ معناسی لایق
سزانا در و بر جوی ده **وار** در اصلدی سابقا تفصیل اولنش در خلاصه
 کلام بود که بر شیک شین آخه نسبت نامتسی اولسن اول منسوبی بو منسوب الیه
 نسبت ایدوب ارالرنده غیها ببت مناسبتی اظهار اتمک لسه لر منسوب
 الیههاک سمنک آخه لفظ **واری** زیاده ایدر لر دخی مجموع مرکبی اول
 منسوب اطلاق ایدر لر مثلا در شاهوار در لر نته که بوبیت ده واقع در
 کتبا چو تو خرنیه در و کورنه من نیز کولوی شهوار نیستیم
 بر کیم بر نسه لایق اولسن **وار** اول نسه اکا مناسبت اولسن او کیم **سزانا**
 در لر **وار** اول نسه **سزانا** وار در لر نته که فرد و سینک بویتندن ظاهر در
 بنش و فریبیر زبردند و گفت که آمد سزانا سزانا و ار جفت
 ایکی نسه بری برینه مناسبت دو شوب آتش سه لر **سزانا** شده در لر
 لسان فارسیده **هم** ایکی نسه ننگ را سنده اولن جهت که اتحاد دن

عبارت تدریجاً مثلاً یولد آشته که یولد مشترکاً در **مراه** در لر، بله طوغث که وقت
 ولادت ده مشارک و لمش در **نمراه** در لر، باشد آشته **مهر** در لر بواله
 اول حالت که عرب و ندن استوایله تعبیر ایدره استوا بولند و غی
 تورک و مدز در **عجم** **سموار** در نته که بوبیت دن ظاهر در **مهر**
 سران سموار کشت از نیر و بخت چو کشت پر کلوخ از ماش سخت
کالبد تن **تنه** **بیکر** کالبد جد در که تمام اعضای شمل در روح
 حیوانینک که لسان فارسیده و که جان در لر، قالبی در قالب کالبدک معبریدر
کالبد جد دن عبارت اولد و غی بوبیت لر دن ظاهر در **مهر**
 او چو جانست و جهان چون کالبد کالبد از جان پذیر و نیک و بد
 تا جان من از کالبدم کرد و فرد هر کار که خوشترست آن خواهم کرد
تن کوده در باش و ال و اینک استماندن خارج در ساع بیده کمی
 بدن گبی در اطراف مذکوره بدن خارج اولد و غی کتاب العین و خلیل
 تعیین آتش در **سرتدن** خارج اولد و غی بوبیت دن اکلمنور
 حوس و اسر خیر باش تا سروتن بتاج لعل و قبای چکن بیارایی
 چکن لاجه در تن ده باش معتبر اولد و غی چون باشی اولین نشد لوده ده تن
 استمال اولنور تنه در لر، نته که بوبیت ده واقع اولوب در **مهر**
 در غم آن دانه اطفال سیاه جمله تن حال شده روی ماه

تمام طونلغه **تنه** در لر سیه و کلوا اولانه **نیم تنه** در لر نیم بادم در آفنده غی ماه
 اختصاص بچوندره پایه ده کی تا به ده کی تا بگی در نته که سابقاً بیان اولنشد
 تشبیهها انجا کجک اوزد کزده **تنه** در لر، نته که بوبیت ده ظاهر در **مهر**
 نخستین بمبای نماید درخت **تنه** کبیر و آنکه کذب بیخ سخت
 آفنده غی تا کمانه ده کی تا بگی در **براسک** بر شین اطلاق حقیقه اولمیوب
 تشبیهها اولیچی آفنده بر ما ساکن الحاق ایدر لر **کمانه** چقبی لرک منقبند اولن
 نشد که یایه بکر **تندرست** لفظی مرکب در برخی **تن** در برخی ده **درست**
 در بوتون معنی معنی ترکیبی کوده سی بتوندر اما نمائیتاً صاغ و سالم در
 معنای در غلبه استعماله حقیقت منزله سنه و ارش در **تا و ر** ده لفظی
 مرکبدر برخی **تن** در برخی آنکه **آور** در که معنی کتوریچی در آور و ندن در
 تا و رک معنی ترکیبی مراد و کل در او کله نهایت ایدر لر **تلمک** دن **تومند** ده
 لفظی مرکب در برخی **تور** در برخی ده **مند** در مذکر معنای سابقاً بیان
 اولند و غی اوزرینه آلت توصیف در شول و صفت که عارضی اوله در **مند** ده
 و نیاز مند ده کی گبی **تو ناک** اصلی **تن** در آخرنده غی و او بانوده غی و او کبی در
 اول و اولن فارسی ده بر نوع نسبت مخصوصیه دلالت ایدر نته که میرنده
 تحقیق اولننش در قاتی کود لو اولان کمسیه **تومند** در لر، تا و ر دن بوالبع
 اول و اوک زیاد سیه نوع من المبالغه حاصل اولوب در **بج** الخواب صبا چنگ

جمله غرایبندن در که بو مقامه غی کلامک عبارتی بود که بعینها نقل اولونور
 تو منند ندرت و خوش کو کلو سنانی بیتند کلمش در
 ای روان مه تو مندان آرزو بخش آرزو مندان
 تفسیر نه غلط اتمش در و استشهادند اصابت اتمش در بو بیت مرکوزه
 اول دید و کی معنایه ولات ایدرشی بو قدر مراد شاعر بزید و کمر معنایه ده تمام
 اولوره تنها یا کوز معناسند اولیجی لفظ مفود در تنه معناسند اولیجی مرکب در
 برجی تن در و برجی ده در جمع معناسند نته که بو بیت دن یکی معناسند ظاهر در

دی می شندی خوامان چون سرو عقل میگفت خوش میروی تنها تنها فدای جانت
 تنهای اول یا کوز معناسند در حرف اولنده زاید در بخوده زاید اولد و غی کبی
 که سابقا بیان اولنش در اما بو معراع ده تنها آمد و تنها برون فرت تنهای
 اول تنه معناسند باز ایدر کل در لسان عبیده که مع معناسند یا کوز معناسند
 تنها تن دن مرکب و کل ایدر که بو بیت دن ظاهر در
 کرازیک سوی جمع آید سپاه مشرق و مغرب زدیگر سوی بس باشند تنها در و شیان
 پیکر کالبد مدلولد مشترک در نته که بو بیت دن اکلنور در
 او چو نور است و ملک داری چشم او چو جانت و ملکیت پیکر
 ارالرنده فرق بو جهت دندر که کالبد ده حیثیت و شکل معتبر و کل در پیکر ده

معتبر کاه ولور تن ذکر ایدر مراد شخص کندی ولور نته که بو بیت ده واقع در
 سبک استین برزده هر دو تن دویدند باشک و ولور سن
 جز غالبین ذکر ایدر بکل دلمک مجازا مشهور در **تا آن کان** لسان
 فارسیده ادات جمع در آخرا سمر لاحق اولور اول اسمک مدلولنده معنای
 جمعیتی زیاده ایدر مثلا کلک لاله نک آخزین لاحق اولسه کلله و لاله لر معناسن
 افاده ایدر نته که بو بیت ده واقع اولوب در
 من بچو آب خاکم و تو آفتاب ابر کلها و لاله ما دمم ارتربیت کنی
 اعضای انسانده بو اداتکه جمع اولور مثلا تنها در لر نته که سابقا بیان اولوب در
 سر ما جانها ده در لر نته که بو بیت ده واقع اولوب در
 زبان تنهای چاکر و میر شده در خوان جانها چاشنیکر
 اما اول عبارتکه او نوکل جمله دن تعبیر اولنور مذکور ادات لاحق اولور مثلا
 شاهها مرد ما زنها کسها مردها دنمیر بلکه شامان مردان زنان کسان
 مردمان در لر آن ده لسان فارسی ده ادات جمع در انسانده و حیوانده
 استعمال اولنور مثلا کاوان در لر نته که بو بیت ده واقع اولوب در
 ندیستی که کاوی در علف زار بیالاید همه کاوان ده را
 ستوران در لر نته که بو بیت ده واقع اولوب در

سران خیل پیراهن دریدند **د** دم و بال استوارنرا بریدند **د**
 اغاجده ده استعمال اولزه درختان درله نته که بوبیت ده واقع در **د**
 پیراهن سبز بر درختان **د** چون جامه عید نیک بختان **د**
 اما گلدکن صکره که چوب اوله یا صغیرم اوله بود اوله جمع اوله سابقا ذکر اوله
 اوله جمع اوله **چوبان صغیرمان** در لر چوبها صغیرها در لر اغاجک بر اغاجده
 و بیش ده ده بود اوله جمع اوله اول اول اوله اوله شاخان برکان میوه گان
 در لر بلکه شاخها میوه برکها در لر سایر نباتاتده و یله در کلان چنان در لر
 کلها چننها در لر جاواتده ده ایله در سنگها خاکها کومها آنها زمینها آسمانها
 در لر سنگان خاکان کومان آبان زمینان آسمانان در لر **کانتک**
 اصلی آن در بواد اول وقتن که آخزده می ساکن اولن اسم لاحق اوله برکها
 زیاده و لنور مثلا سترکان خراجکان مادکان در لر نته که بوبیت ده واقع
 اولوب در **د** تا توانی چا چیز از جانور ناماده خر
 مایان و مادکان و مادکاد و ماده خر **مادکان** نغلی مرکب بر جزی ماده در
 که معنای دشی در بر جزی ده **شکان** در کاف عیله معنای جماع ده نته که بوبیت ن
 ظاهر و باهر در **د** هر کان که بر کرد بر صد بعوض داو
 تا منظره در کردن با باش نماید مادکان که ترکی ولده او که یوندر لر
 غالب دو چون اوله و غندن او تر و کانه نسبت اولمش در لفظ مذکور که اصل

ماده کان در اغاجده معنای ترکیبی دن اسمیه نقل اولیجی اول اغاجت قطع اولمش
 خواجه سرای ده کی گبی که اصله خواجه سرای در اغاجده **دخت چوب هیزم**
همیه دار سستون دخت اجدر که هنوز کسکمش اوله یا نشی اولسون قروسی
 اولسون یشی اولسون ویش ویروری اوله سون فرخ یوقدره جمله دخت
 در لر و درخت ایخ اید و کی بوبیت دن ظاهر و باهر در **د**
 افتاده چون سایه در ختی **د** ظلمت ختی و نور ختی **د** بلکه صغنده
 دشمش در اول اغاج که هنوز کسکمش در یرنده بتوب طور آمایش ویر و اغجر
 جنندن دکل در بلکه او ذلق در او که صغیرم در لر نته که بوبیت ده ظاهر در **د**
 چو آمد بدان کوه صغیرم فراز برانست بالا و پهن و دراز
 کسلد و کندن صکره اغاجک تیاجغه همیه در لر او دن چکنه همیه کش در لر
 بز الوایب صاجیه همیه ایله همیه فرق اتمه شدر همیه و دون همیه معنای
 دیش در یونلوب دوزلدکن صکره کسکمش اغاجه چوب در لر نته که بوبیت ده
 واقع اولوب در **د** چوب خیس اگر کش تربیت کنی
 جایی رسد که بوسه که خسروان شود دکنکه ده عجم چوب در دکنکل او روی
 دیکگ یرده چوب زود در لر نته که بوبیت ده واقع اولوب در **د**
 سیه مار که او را سر آید بکوب زسوراخ پیمان شود سوی چوب
 ماده کتور دکلهینه دسته چوب در لر **د** دسته اولان **د** اختصاص ایچوندر

نته که سابقا بیان اولمش در اصل چوب دست در علم اولیجی صورت ترکیب
 تغییر اولنوبیا مضاف الیه تقدیم اولمش در **چارچوب** ده که ترک چرچویه در **چاره**
چوب دن مرکب در آخونده غنی ما معنای عام ترکیبی دن معنای خاص علمی بی
 نقل چوندر **ستون** درک در کسوز قبه یه طاق بی ستون در لر
 درخت معنا سنده ده ستون استعمال اولمش مجازا لسان عبده اوزمه
 خردید کلهی کبی کوه بی ستون ده کی ستون اول معنایه در **دار** و یکلهی طون
 اغاج در **یرده** یکن اغاجه دار دین لر اصلش اعم بر دار اولدی در لر
 خابنی صنما که بر خور دار اولور یا کسیدور باشی یا بر دار اولور
 یرنده تمبش طور ان اغاجه ده دار اطلاق اولنور ترک اغاج دن دید و کی
 قوشه لسان فارسیده **دارسب** دید کلهی اول اعتبار له در که اغاجه قونز
 وافنی بور نیل قاقرد ملک ستر **دارچینی** ده کی دار دخی بو معنایه در بر آغچر
 که چین ولایتنده اولور بود یاره کتوروب دارچینی در لر اولنک قبوغی در
 بو بر اول اغاج کلمشی در **بالا پست بلند زیر زبر بندر دراز**
پهن کرد کوتاه فزاز بنشید ذرف بالا ابعاد نته نکت ثانی در
 که لسان عبیده او که عمق در لر نته که بو بیت دن اکلفور
 چون آمد بدان کوه همینم فزاز بدانت بالا و پهن و دراز
پهن دن مراد عرض در **دراز** دن مراد طول در نته که بیان اولنسه کرک در

بالانک اولنکله ذکر اولالت ایدر که اولدن مراد عمق در مذکور در بعده که انسانک
 غیر حیوانانده و کلیجا و اتده جانب مرکز دن جهت اوجه اعتبار اولنور اکثریا
 رفق لازم اولد و غندن او تر و **بالایی** مقابل پست ده که حقیقتا اولنک مقابلی
 بلند در نته که بو بیت دن ظاهر در **جهان** را بندنی و پستی توبی
 نکویم چه بی هر چه هسته استعمال ایدر لازمی اعتبار ایله الیجی
 و یوکسک و یکج یرده بالا و پست در لر نته که بو بیت ده واقع در **س**
 خدایی که بالا و پست آفرید زبردست هر دست دست آفرید
 بالانک قدّه وصف اولد و غنی نته که بو بیت دن ظاهر در
 سر و صانمنغی قد بالا سنی او کره در ناز کلکی کله رخ زیباسی او کره در
 یوجه معنا سنده استعمال اولنور غنی بو اعتبار ایله در مذکور بودک طرف اعلا ده
 بالا در لر اول اعتبار له بالا مقابله زیر ده استعمال اولنور اشاغه یوقر و یکج
 یرده **زیر و بالا** در لر ایکی او بر بر نیک و زرنده و لسه و سنده کی او **بالا خانه**
 در لر حقیقتده زیرک مقابلی زبر در **زیر و زبر** در لر لسان فارسی ده زیرالت در
 نته که بو بیت دن ظاهر در **کرما** از جهان شود معدوم
 کس نیاید بزیر سایه بوم **زبردست** در لر کوجلو کوشیه **زبردست**
 نته که بو بیت ده واقع اولوب در **ای** زبردست زیر دست آزار
 گرم تاکی جاندا این بازا در **الدون** انی اولستون اولد و غندن

او تر و در یوقار و طوطه اخک استند و لد و غندن او تر و لب زبری
 در لره اشاعه طوطه اخک استند و لد و غندن او تر و لب زبری در لره اصله
 زیر و زبر در یاری نسبت و نونری نماید چون یاد آنک شترین ده کی کمی
 بویایله نونک اصله ی سابقا بیان اولمش در زبرک لسان فارسی
 یوقار و معنا سنده استعمال و در نته که بوبیت ده واقع در
 من از جای کله داری چه خوانم که افتد از زبر دیدن کلام
 گاه ولور زبرک زاسنی حذف ایدر لره مرادینه معنای مذکور اولر
 نته که بوبیت ده واقع در چپ راست پیش و پس زیر و بر
 زینجای بت روی بد سر بسر بز لسان فارسی ده یوجه در
 نته که بوبیت لردن اکلنور بیلا بود چون یکی سر و بز
 بگردن بر آرد ز پولاد کرز پیش جهان جوی بردن کوز
 فروزان بگردن حورشید بز **فراز** لسان فارسی ده یوقار و
 معنا سنده در اصل افراز در افراختن دن مأخوذ در اصل او زرنه بوبیت
 مذکور در تلی بود بر گوشه ده بلند
 بر افراز تلی شد مر آن هوشمند **سرافراز** انه ن مرکب در سر افراز
 دخی در لبش یوقار و اولد و غندن او تر و سروی آنو کله توصیف ایدر لره
 سر و سر افراز در لره مجازا اوست معنا سنده فراز استعمال اولنور نته که

بوبیت ده ظاهر در **ب** بره تو نهاده فلک صد نه در چشم
 تا جز فراز دیده او کام سپری **فراز** لسان فارسیده بجمع معنا
 داخلی کلور نته که فرد و سینگ بوبیتند واقع اولمش در
 تو کو بی کسی آبی آرد فراز فشانند برین آتش از فراز
 فراز اول بجمع معنا فراز ثانی یوقار و معنا در بجمع لره در یک ده
 بجم فراز در نته که لطیفیک بوبیتند ظاهر در
 بسی و جهد و کوششها فراز حکمه و دانش
 تواند حوزد و خواب خوش چه دانی نکته معنی
 بحالغایب صاحبک جل غایبند ندر که بو مقادیر کی کلانی عبارتی بود
 بعینها نقل اولنور فراز درت وجه او زرنه استعمال اولنور اولفعال
 و مصدر لره اولرنده همان تحین لفظا چون کلور شوی که ذکر اولنیمه
 اصل معنایه حلال کلمه **لطیع** بسی و جهد و کوششها فراز نو
 اول غلطی بود که دید و کیر لرده فراز بجمع معنا در فرازک اول معنایه
 کله و کن بلبد و کندن او تر و بی وجه معنی کلامه ارتکاب آتش در ایکنی غلط
 بود که بیت مذکور ده فراز ندر عبارت کلمه ده معنی او اولور کلام
 تمام اولور صانش در خط فاحش آتش در اول عبارت کید حک باقی
 کلام ناقص اولور معنای مرادی افاده تر لسان فارسیده **فراز کردن**

جمع اتک در جمع اتدی و یک برده عجم فراز کرد در نته که بوبیتده واقع در
 رفتم بر طبیب که پرسم علاج در و چون ناله ام شنید روان در فراز کرد
 فرازک مقابلی فرود در سنا فارسیده اشخید فرود در نته که بوبیتده ظاهر در
 فرود آمد ز پشت باره چون باد چو سبزه بوسه زو بر پای شمشاد
 گاه اولور فراز یوقش معناسده استعمال اولور اول وقتن مقابلی شیب در لسان
 فارسیده انشه نشیب در گاه اولور نونتی حذف ایرر لیر شیب در نته که رود کسک
 بوبیتده ایکسی دخی واقع در شیب تو با فراز و فراز تو با شیب
 فرزند آدمی بتواند ز شیب و شیب گاه اولور فرود ک ترخیم وجهی فرزند
 آخذن و النی حذف ایرر فرود در نته که بوبیتده واقع اولوب در
 دشته بکفر فرو توان خورد سخت فرو خوردن در
 سنا فارسیده بر فرو دخی وار در که معنای زاید افاده نتر اولور کلام تمام
 اولور نته که بوبیتده واقع اولوب در چو خسی چندای صبح سیر روی
 با چشم من رخ را فرو شوی سنا فارسی ده تا کیدا چون بعضی
 کلمات زیاده ایرر می کبی بوده و نلد و ندر فرازک دخی گاه اولور آخونی حذف
 ایرر فراد در جمع معناس کلن فرایم ده کی فرانک اصله فراز در بحر الغرای صابوی
 بونک دخی اصلن بلمش در فرازک معنای چشم شنی متدر سنا عبیده کی طویل
 معناس ترک لنده و زون در مقابلی کوتاه در که معناسی قصد در امتدادی

قوی ده ده بولند و غندن او ترو سنا فارسی ده چاهی در ازله توصیف ایرر
 نته که بوبیتده واقع اولوب در نگون سا کشتی بچاه در از
 که هرگز از و بر نیایی فراز در ازک بورا ده استعمالی معنای
 در گده بولند و غندن او ترو در خصوصیه در ک چون وضع اونان لفظ لسان
 فارسیده ژرف در نته که بوبیتده واقع اولوب در
 صد هزاران مامی از در یای ژرف در دمان هر کی در شکر ف
 در ک بلجی و یکیک ده عجم ژرف یاب در نته که بوبیتده واقع در
 جدا کرد بس یوسف ژرف یاب ز پیش زینجا شیب جامه خواب
 ژرف چوق معناسده استعمال اولور نته که بوبیتده لرون ظاهر در
 هم شمع هم ابرو هم باران ژرف این سه تاریکی غلط آرد شکر ف
 زانکه در ویشان و رای کینج و مال روزی و ارنه ژرف از ذوالجلال
 ژرف بویک معناسده استعمال اولور نته که بوبیتده ظاهر در
 اگر پیل ژرف است و کر کرک شیر قرار ی کند چون شکم کشت سیر
 ظاهر بود که ژرف معنای ثانی ده و ثالث ده استعاره طریقیه استعمال
 اولور جهت طولی چکلن سنه یه سنا فارسی ده در از در جهت عوضه چکلن
 سنه یه پهنادر نته که بوبیتده ایکسی ده واقع اولوب در
 زهر و ستادی یکی خانه خواست در ازی و پهناش صد کام راست

لسان فارسی ده شول بعه که عرب عرض در ترک این در عجم **پهن** در
 نته که بوبیت ده واقع اولو بدر **دشم** ستوران در ان پهن دشت
 زمین شش شد و آسمان کشت عشت مبالغه انلو و یکج یروه عجم **پهن** اور
 در معنای مبالغه پهناده کی الف افاده **یدرتنومند** ده کی مبالغه تنوده کی
 واو افاده ترو کی کبی نته که سابقا بیان اولنوب **در** درازده کی پهناده
 الف سمان ماناده کی الف **مانانک** اصلی مان در مانستن دن اسم فاعل در
 بجز معنی **بوالفک** اصلی توانایله زورمندک فرقی بیانند تفصیل اولنوب
 پهن اور انلو معنای اولد و غی بوبیت دن ظاهر در **در**
 آب چون با چنان پهن وری اسب مارا تا میان آید می
 بجز الغایب صاحبی پهنایله پهن وری فرق اتمشدر **لسان** فارسی ده درازی
 ترک ولنده ارغاج در لر معنای ترکیبی درازه مشوب **در** مراد اوزن ایله
 نسه دیک **در** ایدجک معنای افاده چون یای نسبت کتور مشله **در** معنای
 ترکیبک ماصدق اولد و غی اعتباریله ارغاجه **درازی** در لر لسان فارسی
 خصوصیه انچون وضع اونان عبارت تار در عجم ارغجه **تار ارشه بود** در لر
 با عجمیله نته که بوبیت ده واقع در **در** چند ز تار طمع و بود لاف
 بر قدم سفل شوی حله باف بجز الغایب صاحبی بودی تار دن
 فرق تیموب ارغاجه تغیر اتمشدر **یاقصی** لغه انلوک لازم اولد و غندن او ترو

لسان فارسی ده مجازا یاقصی یه پهن اطلاق اولنور نته که بوبیت ده واقع در **در**
 زرا برای صرف کند سکه دار پهن لعنت بران کسی که ور اگر دی کند
 بوبیت ده کرد و غی مجازا استعمال اولنمش **در** زیر **کردی** کند دن مراد نشا
 جمع ایدر معنای **در کرد** ک معنای حقیقی و کرمی **در کرد** که لسان فارسی ده لسان
 ترکیده ده او که کرده در لر او نذر کاف عجمی کسر سیه **در** آخونده غی ما
 معنای عام اصلی دن معنای خاص علییه نقل اچو نذر **در** معنای جمعیت کرد اولنوب
 لازمی **در** اول اعتبارله جمع اتمک مجازا کرد کردن **در لر** معنای کرد اب و غی اولیله
کرد اب لغتی مر کبدر وصفله موصوف دن چو کاب کبی اصلی آب کرد **در** علم
 اولیحق قاعده ترکیب تغیر اولنوب **در** وصف تقدیم اولنمشدر **لسان** ترکیده
 چو کب دید کلینه کرد اب **در لر** صوا داده جمع اولوب چو رلوب چکر نوب
 و کرمی لند و کندن او ترو کرد باد و غی ترک ولنده قاصرخه در لر شول یله
 که چورنی چورنی کیدر عجم **کرد باد** در نته که بوبیت ده واقع اولو بدر **در**
 در افتاد ناکه برو کرد باد **در** بزو کر ز بر پشت او کیتبا و
 و کرمی اولد و غندن او ترو دایره یه کرد **در لر** دایره سن و کزنور و یکج
 یروه عجم بگوش می کرد **در** ایکی قات دایره یه **کرد کرد** در لر اور تماننده
 اولن الفک معنای سراسر ایله سراسرک فرقی بیان اتمکده تغیر اولنمشدر
 نته که بوبیت ده واقع اولو بدر **در** سده در جلوه کرد اگر د خسرو

کواکب وار بر کرد مد نو **کردار کاف** عربینک کسر سیدایش
 نته که بوبیت ده واقع اولو بر **بلیل اندر نفس** بحر از ان می نالد
 که یکی کرد ندارد ممکن گفتارست باز بر دست شهان پای از ان میگوید
 که یکی گفت ندارد ممکن کردارست کردار داد آیدین مر کبدر بر جوی **آورد**
 که آوردن اسم فاعل **بوجس** ترکیب اصلی بیان اولنشد **دیدارک** معنا
 بیان اولنذو فی یوده بحال غرایب صاحب اول ترکیب اصله واقف اولدیغچون
 کردا چون کردار لغظندن تخفیف اولنشد **کاف** عینک فتحه سید
اولیجی کرد توز در نته که بوبیت دن ظاهر در
 نبروک کوک یوزینه چمدی کردی بوطاق لاجورده پرده کردی
 کرد اسم جامد دن اولیجی در اول معنای کلد و کی مشتق اولیجی اسم فاعل در
 کردیدندن اهل کردنده در **ترخیم** اولنمش **تیر** دوخی آت اسب تیر کرد در
 عجم نته که بوبیت ده واقع اولو بر **روی** نامون تیر کشت از کرد اسب تیر کرد
 مغر کردن عطسه داد و خلق در یاسر **کردون** ده کردیدن دن مأخوذ در
عربیه کردن دید کلامی دوند و کندن او تر و در فلک شبیه استعاره طبعیه
 چرخ کردن در **ننه** که بوبیت ده واقع اولو بر **در**
 عجمی پرده متبوع اولسه مردون که کاوه تابع اولور چرخ کردن
 کاوه اولور چرخنی حذف ایدر لریا لکوز کردن در **مراد** کنه فلک اولور نته که

بوبیتده واقع اولو بر **اچون** بوبله کردان اولدی کردون
 که اکلنایه کردان او کردون **کاف** عربینک فتحه سید اولیجی **کرد**
 فعل ماضی در کردن دن ایلمک معناست **نیلدی** دیک پرده عجم چه کرد
 دیر نته که بوبیت ده واقع در **دانی** که چه کرد اشرف خرف
 او منظره بر دو جانک زر **کاف** عینک ضمیه سید اولیجی **کرد**
 بهادر معناست **ننه** که بوبیت لرون ظاهر و باهر در
 چنین گفت پیران هومان کرد که دشمن ندارد خود مند خود
 دانی که چه گفت زال بارستم کرد دشمن نتوان حقیر و بیچاره شمرد
کاف عربینک ضمیه سید اولیجی **کرد** بنی آمدن بر صنفک سسی **لسان** ترکیده
 او کا کرد در **اول** صنفک اولدوخی پر لره **گردستان** در **رایین سان** بیان
ساز این لسان فارسیین شول نشد نک سسی در که عرب و لنده او که قانون
 در لر و رسم **در** **توره** در لر ترک و لنده **ننه** که بوبیت دن ظاهر در
 کوز لردن وفا او تما که رسمی بولر بلر اول آیین و رسمی
 آیینله گاه اولور امر لازم دن تعبیر ایدر **توره** ده و عادتده معنا لزوم
 اولدو غندن او تر و **ننه** که بوبیت ده واقع اولو بر **در**
 که تا زنده بر تو نفرین بود پس زنده کی دوزخ آیین بود
سان شول نشد در که عرب و لنده و نندن عبارت سلوبله تعبیر ایدر لر

ترک بر دوزه پید ویدی و کی برده **عجم** یکسان در نته که بوبیت در ظاهر در **م**
 کر سنک سمه لعل بر خشان بودی پس قیمت لعل سنک کیان بودی
 آینه ساک معنای نده مناسب اولند و غندن او تر و اکیسی بله بر روزه
 استعمال ایدر لر **آین** و سان در لر نته که بوبیت لرده واقع در **ب**
 هر آنک چینی است **آین** و سان مرور بود این جهان آن جهان
 کون فوج اسباط را پیش خوان بده آشنایی بآین و سان
 معنی معناسده مجاز استعمال اول نور لسان فارسی ده معنیته
 و شکل و یک برده شکل و سان در لر نته که بوبیت ده واقع در **م**
 کوی شفق است شکل و سان از پرده شام طیبانش
و ک
 ندارد جهان بر یکی ساشکیب فراز است پیش از پس هر شیب
 مجرای صابجی بومقامده ده غایب سولیش در **سانه** گاه نقش
 معناس ویرش در **گاه** خوی معناس ویرش در **آخوکار** اعتبار معناس
 اختیار انمش در **سان** تشبیه مقامنده ده استعمال اول نور نته که
 بوبیت ده واقع اولو بدر **عقل** کل را بسان بام شناس
 زو بان پایه سوی بام حواس قلم سان سرش بر خط تسلیم
 بشوی از خاطر او نقطه **بیم** عبارت **آین** ده ده **عجم** توسع

ایدر مثلاً اراق یساق و یک برده **برک** و **آین** در نته که بوبیت ده
 واقع اولوب در **س** سوار و پیاده بآین و برک
 همه ریز جوشن همه زیر ترک **برک** اراق معناسه کله و ک
 سابقا بیان اولمش در **شول** محل ده که بر کله بارک فرق تفصیل **سان**
 اولندی **سان** لغت مشترکه در **بلگی** برده لسان فارسی ده **سا** در لر
 نته که بوبیت ده ظاهر در **س** خورشید تیغ تیز تر آب میدهد
 مرغ نوک نیره تو سان کند می ترک نشانه سان در **مام** و نشانه
 و یک برده **آد** و سان در **نشان** ایت و یک برده **سان** ایت در **ساز**
 دوز ندر نته که بوبیت دن ظاهر در **س**
 که یزدان مر ایوسفم باز داد همه کارهای مرا ساز داد
 ساختن دن اخذ اولمش در **ساز** اسم فاعل و کل در **مذکو** فعل دن
 کار ساز ده کی ساز بومعنا **بر** سازنده دن ترجم اولمش در **چالچی**
 سازنده وید کلری چالد و غی نندنگ دوزنی دوزد و کندن او تر و
بر بوم **مرز زمین** بر لسان فارسی ده قرار گاه در که عرب بنده
 او که وطن در لر **ترک** دنده یورت در لر **ویر** در لر **متوطنه** ترک
 یرو در **بوم** یورت در **یورت** و یک برده **عجم** برو بوم در نته که
 بوبیت لر دن ظاهر در **س** بشاوی ره مهر برداشتن

برو بوم خود پاک بگداشتند زمین که دارد برو بوم است
 اساسی بر دست نتوان درست معمور اولن یورده **بوم آباد**
 در لر خواب اولد **بوم ویران** در لر نته که بوبیت لرده واقع در **سر**
 در آن بوم آباد و جای مهران زمانه بسی کنج دارد دهنان
 جو مغان ده یاد کن خانه را رهاکن مری بوم ویران را
 نقش یرینه که ترکی ولده زمین اطلاق ایدر لر استعاره طریقیله
عجم بوم در نته که بوبیت لر دن ظاهر در **سر**
 بصد بار هم شک و بیای روم بسندیده نقش و بسندیده بوم
 همان دق مصری و دیبای روم که همچون بهاری بید از نقش بوم
بر قرار گاه معنا سنا اید و کی بوبیت دن اکلنور **سر**
 وز ستم نیز و یک افروسیاب نه آرام جویم برین بر نه خواب
بر لغه مشترکه در لسان فارسی ده متعدد معنای و وار در یرنده بیابا
 اولنوب در **مرز صنور** در که لسان عرب ده او که تخوم در لر بو عبارت
 ترک لنده ده شایع در صنور صنوره و یک برده تخوم تخوم در لر
 مرز بان دن خود اولن مرز بو معنایه در **سرحد** بکلینه که لسان ترکیده اوج
 یکی در لر **عجم مرزبان** در نته که بوبیت ده واقع اولوبدر **سر**
 حیدر املی که باشد روز و شب عدل و انصافش در انجام مرزبان

بان یکی معنا سنا اید و کی جهان بانله جهاندارک فرقیه بی اولند و غی بر
 تقریر اولنش در بحر الغایب صاحب مرزله بونی فرق ایتوب بومک معنا سنا
 بیانده آیتش در که بوم یکی معنایه کلور اولابنیغوش و یکملری قوشند
 که ویران لرده اولور کیچه اوچر ثانیاً صنور در **سرحد** معنا سنا کلور
 بو مقامده بر غلطی مخی اولدر که بونی العظافارسیه دن صانمش در
 بوم عبارت عربیه در **بایغوشک** اسمی لسان فارسی ده کوچ در نته که
 سابقاً چند کوجک فرقیه بیان اولند و غی برده تفصیل اولنش در
زمین کو که مقابل اولن بر **سیر** و کوک و یک برده عجم زمین
 و آسمان در نته که بوبیت واقع اولمش در **سر**
جسته زه از حیث تیغ میان نی بزمین بود نه در آسمان
و کبر
 زمین و آسمان کاوان ایدوب کلور اشردی صفا جهان مفت
سپهر آسمان سپهر لفظی مرکب کلدر مفرد در لسان
 فارسی ده کوکک اسمیدر نته که بوبیت ده واقع اولوب در **سر**
 گفته حصار نو اور اسپهر که ای فلک نو بکهن دار مهر
آسمان لفظی مرکبدر **برجوی آس** در در کمن معنا سنا بر جویده
مان در بکریجی معنا سنا مانستن دن خود در اسم فاعل در آسمانک

گو که اطلاق معنای ترکیبک او نده تحقیق اعتبار یله در اما غلبه استعما
 منزله علم و دانش در اول ذکر منه که صویله دونه لسان فارسی ده او که
اسیاب در اصل **اس و آب** در یاز یاده و نمش در حرف کسوره
 الف مندوده تک جمعنده نوعانقت اولد و غندن او تر و ارالینه بریا
 کتور لر تلفظ ده سهوله مصلحتی اچون مثلا افزایاب فاریاب
 شاد یاخ در لر شول ذکر منه که طوار دو ندر **خاس** در اصل اس
 خور علم اولیجی قاعده ترکیب تغییر اولنوب مضاف الیه تقدیم اولنمش در
 اما دو ندرن خا و ملق لازم دکل صغر دو ندر سه ده **خاس** در لر نته که عمر
 خیاک بور باعی سندن ظاهر در **باعی** مایم درین کنبد ویرینه اساس
 چوینده خننه بچو موری در طاس آگاه نه از منزل مید و هر اس
 کشته و چشم بسته چون کاو خراس دیار عجمه مذکور ذکر منی خوله دوندر
 ایش نته که بوبیت دن ظاهر در **پیش** شهر عقل کل این حواس
 چون خان چشم بسته در خراس اول سبدن ابتدا وضعنده اسمنه
 خراس قومش در شمدی خانمان ده آسمان کبی در برجوی ماندر که معنای
 بیان اولندی برجویه خان در که معناسی او در نته که خانه یله کده فرقتده
 بیان اولنوب در یور کلک قاره اوینه خانمان در لر اوه بکرو و کندن او تر و
 ترکانه و فی ترک بکزدوب ترکمان در لر شاد مانکده و جعی بورادن ظاهر اولور

این ام این اسم اشارت در قریب اچون نته که او یله انک فرقی بیاننده
 تفصیل اولنمش در **ام** وافی اول معنایه در اما مخصوص در بر قاج ماده یه مثلا
 ام ساعت ام سال ام شب ام روز در لر نته که بوبیت ده واقع در
 که با ما بیاید فرستاد نش یک امر و زباید با داد نش
 ام ماه ام صفتت ام دم و فرلز بلکه این ماه این مفتت این دم در لر
 واضوک لغت تکلمی تخصیص لر ندر من جهت المعنی اختصاص اقتضایه
 نته یوقدره بونک کبی لر لغت عریبه ده وار در **یک** یکی یک مبداء
 اعداد در که لسان عریبه او که واحد در لر ترکی دله بر در لر نته که بوبیتدن
 ظاهر در **بیک** ساعت بیک خط بیک دم
 ذکر کون می شود احوال عالم **یکی** شول معدود در که معنای یک
 اله موصوف در ترکی دله او که پری در لر نته که بوبیت دن ظاهر در
 فراز دست بنزای خوشیای فریاد که هر یکی بدگر کون دار دم ناشاد
 یکی یک آخونه یا یای نیست در موصوفه وصفه نسبت اتمش لر در مسجد
 جامع وید کلری کبی معنای متعدده ده که ترکی دله او ننده برله تعبیر ایدر لر
 یکی استعمال اولنور نته که بوبیت ده واقع اولوب در
 امر و زوپر و وی و فردا هر چار یکی بود تو فردا
 مضارع اولده واقع اولن فردانک معناسی یارین در مضارع ثانی ده

اولان فردا مگر کبدر . برجی فرد در . معنای یاکدر . برجی ده آی در . آخرنده
 اولان حرف یا حذف اولنش در . معنای کل دیک در . آمدن دن امر در . عالم کون
 و فساد و تعلقدن جز اول امر در . مراد علایقندن یعنی علایق عالم دن . بحر و
 اول دیک در . یکی معناسنده کاه و لوریک ده استعمال اولنور . نته که بنویده
 واقع اولوب در . در مزله وجود هر یک
 همچون خوسک همیشه در تک **تای توی** نته تای قات در . بر قات
 یک تای ایکی قات دو تا در لر . نته که بوبیت ده واقع اولوب در .
 پشت دو تایی فلک است از خونی تا چو تو فرزند زاد مادر ایام را
 شول ساز که اوچ قلله چال نور او که ستای در لر . تا یک کاه و لور آخوندن یایی
 حذف ایدر لر تا در لر . نته که سابقا سراسر بیاننده ذکر اولنور **توی** قاتدر
 اما شول قات که منحنی و محیط اوله . یعنی اگر سی اوله . و بر نته بوریه کلم قاتی
 کبی نته که بوبیت دن اکلنور . نهر آمو بحر جو دکن شک برجی در
 کلشن قصه که کوک بر غنچه نه توی در . تو یک ده آخوندن حرف یایی حذف
 ایدر لر تو در لر . عجم قات قات دیک برده تو بر تو در . نته آلت در اما زیر
 معنای آلت دکل در . عجم طاش آلتنه نته شک در . و کنگ آلتنه نته چوب در . نته که
 بوبیت دن ظاهر در . اگر کردندی از چو پیش فرو کوب
 زبان چون آره کردی در ته چوب اباح آلتنه نته پای در لر . نته که قنای چنگ

بوبیتنه واقع اولوب در . نته پایت جوی برداخت بجزان نینام از غم
 لب را آرزوی بوسه دلبر دار بایستی . و دخی خسروک بوبیتندن اکلنور
 درین کنبه بنیکی برکش آواز که کنبه هر چه کوی کوبیت باز
 یکی اوده صدایابی درین راه که بالا کنبه دست در تیش چاه
 تهک معنای تقریر اولنان ایدو کی ظاهر در . بحر الغرایب صاجه تهی ایزله
 تعبیر اتمش در . وقتا جنگ بیقی ایله استشهاده اتمش در . غلط ایلشد
جای بیکاه . جای یر در محل معناسنده . نته که بوبیت لر دن ظاهر در .
 جای آنست که خون موج زند در دل ملل زین تعابن که حذف می شکند باز ایش
 بتون و بتنجه آب سیاه بجایی که هرگز نروید کیمیا
 منزل معناسنده ده مجازا جای دنور . نته که بوبیت ده واقع در .
 چوب خیس اگر کش تربیت کنی جایی رسد که بوسه که خسر وان شود
جایکاه . لفظی مگر کبدر . برجی جای در . یر معناسنده . برجی ده کاه در .
 کاف عجیله مجلس معناسنده . کاهک بو معنایه کلدو کی تقریر اولنور کرک در .
 باذن الله تع معنای جایگاه یا نیک سکونیله او ترا جی یر در . اصلی جایگاه
 ایدی یا نیک کسر سبیل که علامته اضافتدر . علمیته نقل اولیجی قاعده .
 ترکیب تغییر اولندی . و مذکور حوک حکتی سکونه مبدل اولدی **کاه** . کاف
 عجیله زمان اله مکان او تاسنده . مشترک ظرفک اسمی در . ستان کبی معناسنده

کلت از بوستان فرقه به بیان اولنمش در زمان مراد اولنن یزده ده گاه
 استعمال اولنن مثلا صبحگاه در لر معناسی صبح وقتی در نته که بوبیتدن ظاهر
 و با صد در مر و جواب که حافظ بیارگاه قبول
 زور دینم شبی در صبحگاه منت صبحگاهان ده در لر نته که بوبیتده
 واقع اولوب در جوشد تاریخ مشرق صبحگاهان
 سفید و سرخ چون سب صفایان **صبحگاهان** جمع صبحگاه در الف
 و نون ادات جمع در صبح یکی در بری کاذب در بری صادق در ایکنک
 بل حصول مراد اید یک صبحگاهان در لر غرض صبح صادق تعیین در مطلق
 صبحک کاذبه ده صدق اولی صبحگاه در صبح کاذبه ده احتمال اولور اما
 صبحگاهان در یک اول احتمال ساقط اولور زیرا صبح صادق اولینجه اول یکی
 وقت حیر حصول دخول اتمش اولنر مکان مراد اولنن یزده ده گاه اولور
 استعمال اولنن مثلا در گاه در لر معناسی قبویری در نته که بوبیت ده
 واقع اولوب در هر که خواهد کوبیا و هر چه خواهد کوبو
 کبر و نماز واجب در بابین در گاه نیست سوکنجک یرده ده **تکیه گاه** در لر
 نته که بوبیت ده واقع اولوب در از ان زمان که برین استان نهادم
 فرارند خورشید تکیه گاه منت قبله یرینه قبله **گاه** سجده یرینه ده
سجده گاه حواله یرینه **حواله گاه** در لر نته که بوبیت ده واقع در

جز استان توتم در جهان بنامی نیست سر مر این در حواله کامی نیست
 بار یرینه باد گاه در لر نته که مقدما مذکور در بار لسان فارسی ده اجازت
 معناسه در اجازت و یردی و یک یرده عجم بار داد در نته که بوبیتده
 واقع اولوب در بیامد برسام یل یرده وار
 بکفت و بفرمود تا داد بار و جامینک بوبیتده واقع در
 تو داده بار خرسی من مردم از غیرتبی
 یکبار میرد هر کسی بچاره جامی بار تا
 اجازت مصاحبت دن نختایت اتمش در شول یرده که پادشاهل اورا یه حقیر
 ار باب حاجات گیروب عرض حال اتمک دستور سلاطین قدیم عجم اوزرینه دستور
 و اجازت اولور لسان فارسیده که **بار گاه** در لر بار خدای و ده کی
 بار بو معنایه در معنای ترکیبی صاحب بار در خدای صاحب معناسه
 نته که سابقا بیان اولنوبدر علم اولی قاعده ترکیب بوزلوب مضایه
 تقدیم اولنشد تمام انامه باد عام الله در گاهندن غیر یرده
 اولمد و غندن و تر و لفظ مذکورک اطلاق حق تعالی به مخصوص اولوب
 حرف رانک سکونیل اولی معنی دگر اولنندر اما کسر سیله اولی لفظ
 عبیدر اصله بادی در بار اولی معناسه اول تقدیر چه خدای دن مراد
 واجب تعالی اولور خدای بو معنایه کله و کی سابقا بیان اولنوبدر

بجای الغرایب صاحب بار خدای مولی دیک در ویش نورینک بوبیتله
 استشهاد اتمش در ای بر اطراف ملک فرمان ده
 وی بر ابنای دهر بار خدای تعیین معناده خط اتمش در
 و استشهاد ده اصابت اتمش در فر بوبیت ده وید وکی
 معنایه دلالت یوق در مذکور کتاب ده اولن جل غایبندن بری
 بود که بارگاه دو زن دیک اولور دیش در ستانله کاحک فرقی
 بود که ستانده وسعت و فسحت مطروفنده و فرت و کثرت
 معتبر درگاه ده بوند معتبر و کل در او نهن صکره ستانده مطروفنده
 نسبت معتبر در او نهن او تر و در که ستان یا لکوز استمال اولور
 گاه و بی گاه در لر ناگاه در لر بیگانه ناگاه فرقی بی یله نامک
 تفصیل مکنده ظاهر اولنه کرک درگاه واد گاه یوقدر دیک
 یرده بجم گاه مست و گاه نیست در لر نته که بوبیت ده واقع
 اولوب در بند پیر خوا با تم که لطفش دایم است
 ورنه لطف شیخ و زاهد گاه مست و گاه نیست و قنده دیک یرده
 بگاه در لر نته که بوبیت ده ظاهر و باهر در
 بستند پیمان که فردا بگاه بنزدیک یعقوب کیریم راه
 وقتی و کلکن اولن نسه یی ناگاه اولدی در لر نته که بوبیتده ن

ظاهر و باهر در —————
 مرنگ از بیضه برون مدور و زوی طلبید
 آدمی زاده ندارد و خبر و عقل و تمیز
 وین بتمکین و فضیلت کتشت از نیمه خیز **گاه** لغت مشترکه در مجلس معناده
 کلور تخت او زرنده پادشاهلرک او ترا جی یرنه **تختگاه** در لر تخت سر سیر
 پادشاهی در نته که بوبیت دن ظاهر و باهر در —————
 چو آخنک فتن کند جان پاک چه بر تخت مردن چه بر روی خاک
 تختگاهیک اصلکی گاه تخت در نته که بوبیت ده واقع اولوبدر —————
 بر آزد ترا گاه تخت کیمان بتوشاد مردم درین دو دومان
 معنای ترکیبی دن علمیه نقل اولیجی مضاف الیه تقدیم اولوب قاعده
 ترکیب تغییر اولنش در نقل علامت چون بجای الغرایب صاحبی گاه تخت اله
 تفسیر اتمش در واسدینک بوبیتله استشهاد اتمش در —————
 خدایم ز جان آفرین شاه را که زیباست بر خسر و گاه را
 تفسیر نده خط اتمش در و استشهاد نده اصابت اتمش در بیت مذکور
 وید وکی معنایه دلالت یوقدر تختگاه پادشاهلرک طور دو غنی شهره صفت
 اولور تختگاه قدیم در لر اول وقتن تختگاهن جو اولن گاه معنای اول
 او زرنده اولور تختگاهیک معنای تخت یری دیک اولور **گاه** قنغ معنایه
 اولور اولسون گاه اولور الفنی حذف ایدر لر نته که بوبیت ده واقع در

شبان بواوی این کهنی رسد بمراد که چند سال بجان خدمت شعیب کند
 ارکن و یک یوده عجم که تر در نته که بوبیت ده واقع اولو بدر
 بکه تر سپهدار چین از غور زمین کرد چون عص کاه نشور
 لسان فارسی ده تر اوات تفضیل در نیه لاحق اولور سه مد خو نک مد لولنده
 نریت معناس افاده پیرا وقت ده نریت ارکن کله اولور ایش برینه
 کارگاه در لر الفعی کاهک حذف پیر لر کار که در لر نته که بوبیت ده واقع در

شهر آراسته چون کار که انگلیون خاصه چون مانع شود از رخ کلهها رنگین
 کاهک بر معناسی و فی قوی یک ک پوته سی در نته که بوبیت ده واقع در
 چنان نخدمت او از عوار پاک شود بران مثال که کسیم نهبره اندر کاه
 شمس فخری کاه و اما معناسه کلور در بوبیتی اول معنی اوزرینه معیار جالیده
 کتور در شادمان است بدو جا مالک زبان سان
 که بود شادول و جاع و سنا از کاه کاه کاف عربیله اولیجی صمان معناسه
 کلور نته که بوبیت ده واقع در رشوق روی تو شامان بدین اسیر فرا
 صمان رسید کز آتش بروی کاه رسید صمان پاره سینه بر کاه در لر بونک
 وافی الفعی حذف پیر لر کهر با در لر شول نته که صمان قاپره نغظی مرکب در

کاه در برخی ربای در اسم فاعل در ربو ندن الفل یا حذف و نمش در
 کهکشان ده کی که ده بو معنایه در کشان اسم فاعل در کشید ندن معنی
 ترکیبی صمان چکوبی در کوه که کی موضع مخصوصه شمسها کهکشان در
 او اجتی یله و زلرک برارایه جمع اوله و غی بر در نته که شمس فخر نیک بو بییدن
 ظاهر و باهر در جناب بارگت را از از و حام ملوک
 زمانه خواست که نسبت کند بکاشان طشور دی نور کرد و نیله هر کاه
 فلک رخ نمندن کهکشان کاه نانی بی نالسا فارسی ده و کل معناسه
 عب و لنده اول معنادن لیس الیه تعبیر پیر لر مثلا در کل و یک یوده تخم نامر دست
 ویر و بولیس بر جل ویر خود مند و کل در و یک یوده ناخو مند در لر نته که بو
 بیت ده واقع اولوب در خدای خرد بخش بجز و نوا ز
 صمان ناخرد مند را چاره ساز کاه اولور نادن الفی حذف پیر لر
 پیرنه نای غیر مفوظه کتور لر نته که بوبیت ده واقع اولوب در
 آن نمن باشم که روز جنگ سینی نشت من آن نمن کاندرمیان خاک خون بینی سیری
 اول نونی خوف آخه اولشد و ریجی اول حذف اولن الف ون بدل بریا کتور لر مثلا
 نیم در لر نته که بو رباعی ده واقع در سمی آید از حق ندا متصل
 تجوع ترافی بخره فصل زخم آتش عشق در کاینات
 نیم من زاب و نیم من ز کل اما اول نون تجن اسمه متصل اولسه

الفتن بدل لازم اولم بالذات متصل اولور. مثلا ندانم در لر نته که
 بوبیت ده واقع اولو بدر. من ندانم فاعلات فاعلات
 شعر کویم بهتر از آب حیات. ندانم معنای ترکیبی بود کلن
 دیک درنی لسان فارسی ده یوق معنای در عرب و لنده اول
 معنادن لایله تعبیر ایدر لر. مثلا برسدن واری دیو صورت قد ده
 بجم نی در لر. عرب لا در لر. یوق در دیک یروه بجم نیست در عرب
 لارطب و لایابس در بجم نی تراست و نی خشک در نته که بوبیتده
 واقع اولوب در. چنان کامل که نی کرست و نی سرد
 چنان عادل که نی خشک و نی تر. نایله نیک فرقه بو ندن ظاهر در که
 برینک استعالی صحیح اولدوغی یروه آخوک صحیح اولمز. مثلا نام در لر نی مرد
 دمر لر. مرد نیست در لر. مرد ناست دمر لر. نه اول فالور نه بود دیک یروه
 نه آن باند نه این در لر. نته که بوبیت ده واقع اولوب در. **در**
 نه عمر خضر بماند نه ملک اسکندر. نزاع بر سر دینی دون مکن در ویش
 نه عمر خضر باندک اصلی عمر خضر فالور دکل در دیک اولور بی لسان فارسی
 شول معنای افاده ایدر که ترکی دله و ندن سوزله تعبیر ایدر لر. مثلا
 ترک و لسوز دیدو کی یروه بجم نی زبان در. نشان سوز دیک یروه
 بی نشان در. نته که بوبیت ده واقع اولوب در. **در**

کر کسی وصف او ز من پرسد. بی دل از بی نشا چه کوید باز
 نایله نیک فرقه بورا دن ظاهر در. برینک استعالی صحیح اولدوغی یروه
 آخوک صحیح اولمز. مثلا نادان در لر. بی دان دفر لر. بی دل در لر. نا اول
 دفر لر. بعضی یروه ایکنسک و فی استعالی صحیح اولور. مثلا ناکس ده
 در لر. بی کس ده در لر. نا چینه ده در لر. بی چینه ده در لر. نه زن ده در لر.
 بی زن ده در لر. اما معنای مختلف در. ناکسک معنای کسه دکل در.
 نته که بو مصرع عدن ظاهر در **مصرع** ناکس بتر بیت نشود ای حکیم کس
 بی کسک معنای کسه سوز در. نته که بوبیت دن ظاهر در. **در**
 کس بی کسانی و من بی کسم. کرم دست گیری بجای رسم
 نا چینه ک معنای نسه دکل در. نته که بوبیت دن ظاهر در. **در**
 بگفتا من کل نا چینه بودم. و لیکن مدتی با کل نشستم
 بی چینه ک معنای نسه در. نازنک معنای عورت دکل در دیک در.
 بی زنک معنای عورت نسه در. اما نام مستعمل در. نازن مستعمل کلدر
 اولله دیک یروه نه زن در لر. ار دکل در عورت و فی دکل در دیک یروه
 نه مرد است و نه زنست در لر. نازنک الفعی نامی غیر ملفوظه تبدیل ایدر لر
 نته که سابقا بی اولنبر. لسان فارسی ده مدلول بی نیک مقابلند. **مند**
 لایله تعبیر ایدر لر. مثلا احتیاج لو دیک یروه نیاز مند در لر. احتیاج نسه

و یک برده بی نیاز در لر، لفظ با و فی بی بی من وجه مقابل سی وار در
 مثلا سکه و یک سی ده با تو در لر، سخن و یک برده بی تو در لر، اما تمام
 مقابل بی ایله مندا ورتا سنده در، بانگ مدلونی معین در، بی تک او که
 مقابل سی مدلولنده انفراد لازم اولدوغی اعتباریله در **بیم ترس**
باک **بهراس** بیم مقابل امید در، نته که بوبیت ده ظاهر در **بیم**
 هم اندر زمان روی او شد سفید با مر خداوند بیم و امید
 توقع خیره عرب دلنده در جا، عجم دلنده **امید** در ترک دلنده و مو در لر
 امید وار گمیه او موسی وار در لر، نومید اولان او موسی یوق در لر، توقع
 شتر عرب دلنده خوف، عجم دلنده **بیم** ترک دلنده قور قور لر، عجم بی ترس
 و بیم در، ترک قور قوسی و قویوسی یوق در **ترس** مطلقا قور قور، اولان
 اولسون، نته که بوبیت دن ظاهر در **ترس** نشست از بر است تازی سمند
 سمی رفت برتسان ز بیم کز ند اولشدن اولسون نته که بوبیت دن
 ظاهر و باهر در **ترس** چنانم ز عشق ای چو در **بیم**
 که یادم نیاید سمی ترس بیم شاعرک ترسدن مرادی شتر واقع دن
 قور قور **بیم** دن مرادی شتر متوقع دن قور قور **باک** لسان فادسی ده قبول
 حالت دن عبارت در که او دن ترک ولده اینمک ال تعبیر ادر لر، خوف و فی
 اختصاصی یوق در **باک** اینمک گاه قور قور دن اولور، گاه حیاد دن اولور، او تاب
 خنی

ننه دن کشی اینور، عرب دلنده اول حالت دن مبالا لک تعبیر ادر لر، نته که
 بوبیت دن اکلنور **ترس** چه غم دیوار امت را که دارد چون تو
 چه باک از موج بحر آنرا که باشد نوح کشتیان باک دن مراد قور قور ننه دن
 اینمک در، صبح بر کند دن اینمیس کسیه **بی باک** در لر، با، عینیک فتوحیله
 با، عجله **باک** آری معنا سدر **لطیف** علامه شیرازی بر کون ده
 سو فاقده کیدر کن بر عورت یوقارو دن باشه ایشمش علامه دو نب
 یوقارو باقی باک نیست مثلا حسرت پاکست ویش علامه و فی
 آیتش آری عشر فی عشر است آری دن مراد اوت معنای
 اما ترک دلنده آری پاک در معنا سدر بو اعتبارله باک مقابل سنده
 ذکر ی نوع لطافت دن خالی دکل در، عبارت انادک ذکر ی کبی که بو
 حدیث ده من اکل رمانه اناد الله قلبه اربعین یوما، رمانه دیو
 عرب اناده در، و فی عبارت سیرک ذکر ی کبی بوبیت ده **ترس**
 شکمهایی که می کشت از سنان سیر چو برک کند نامی خور و شمشیر
 سیر دن مراد بوراوه طوق معنا سدر، اما لفته مشترکه در، حسرتی معنا
 و فی کلور اول اعتبارله یا ننده ذکر ی کلامه نوع لطافت ویرمش در
 و فی عبارت سورک ذکر ی کبی که بو حدیث ده با اصل الخندق ان جابرا
 قد منع لکم سوارا، سور دن مراد اگر چه طعام در، اما معنای آخری اعتباریله

خند قد ملامیم در اول اعتبار له ایکنک هعنده لطافت وار در ذخی عبارت
 اینک ذکر کی بوبیت ده معلومدر **خسر** که زیست بامر خوبان تبوسنی
 اینک تازیانه عشق تورام شد اینک دن مراد اگر چه که اشته دیکر
 اما تر که دله کی معناسی اعتبار یله نوشتن یا ننده ذکر کی لطیف دوشبدر
هراسی لسان فارسی ده شول حالتدن عبارت تدر که تورک دنده او نندن
 بلکه لغظی ایله تعبیر ایدر لر نته که بوبیت ده واقع اولوبدر
 ازان هینش اول مدهراس که زیرک منش بود وزیرک شناس
 بحر الغایب صاحبک جل غایبندن بری ده بودر که **هراس** قور قورس
 و بیم معناسه در دیش **و** فرد و سیک بوبیتله استشهاده اتمش در
 سیزدان هر آن کس که شد ناسپاک **بش** اندر آید زهر سوهراس
 معناسی هراسی تعیین ده خطا اتمش **و** استشهاده ده احصابت
 اتمش در بیت مذکور ده دید و کی معنایه دلالت یوقدر برزید و کز
 معنایله مراد شاعر تمام اولور بلکه اول معنادن بلکه معناسی ذخی اشد
 مقامه کلام مزبور ده خطای آخر بوکه اول اوج عبارتک معناسی بر صبا
 هر اسان هر اسیدندن مشتق در ترسان کی ترسیدن دن خندان و کریان
 ذخی بو اولوب و زرنه لسان فارسی ده بوضیغه مبالغه و ندر قافی اتمش
 کسب عجم هر اسان در لر **کشی** کیم اوله پر بیم و هر اسان

قتی مشکل کلور اگر هر اسان **هول** که لسان فارسی ده شایع در نته
 فرد و سیک بوبیتده واقع در **زچک** برو باز و و یال او
 بگردن بران هول کوپال او **لفظ** بیدر قور قورق ننه یه
 لسان عبیده نایل در لر هول اولک وصفی در **هول** نایل کی بیت
 مذکور ده واقع اولن هول نایل معناسه در **مبالغه** مصدر فاعله **طلاق**
 ایدر لر **رجل** عدل در لر معناسی عاوده مبالغه یه قصد ایدر یکجک
 منظر ده کی هولک تاثیر نندن **ناظر** ده حاصل اولن حالت ده هول **طلاق**
 ایدر لر مجازا هولناک ده کی هول اول معنایه در هولناک ده ترسان کی
 متاثرک وصفی در مؤثرک وصفی و کل در **سابقا** کینله ناکم فرقی بیا اولدیغی
 یرده معناسی ناک تقریر اولوبدر **خار خاشه خاشاک** خص **خسک**
 خار دکن در **اغ** ده اولسون یرده اولسون نته که بوبیتدن ظاهر در
 چمن کرچه سراسر لاله زار دست **برهنه** پامرو آنجا که خار دست
 ارقه سی هب دکن اولد و غندن او تر و کر پیه خار پشت در لر نته که بوبیتده
 واقع اولوب در **فتاده** در ان پس دشت درشت
 سرناتر اشیده چون خار پشت **خار** اجن طاشدن بر نوع در که **صله**
 معروفدر غایت قاتی طاشی دیک یروه عجم شک خار در نته که بوبیت ده
 واقع اولوب در **سک** **سک** مشوک چون شمع از غیرت بسوزد

دیگر که در کف او شکر است موم خارا خاریه ده خاره در لر نته که بیدن
 ظاهر و با هر در **نکرفت** در تو ناله حافظ بهج روی
 حیران آن دلم که کم از شک خازنه الف که علامه صیغه اولیه زیبا
 بینا ده کی کو یاده کی الف کی بلکه نفس کلمه دن اوله مای ساکنه ال
 ار الرنده مبادله اولور مثلا آشکاره ده در لر آشکارا ده در لر
خاشاک چوب در خاشاک چو چکیز در آخنده غی کاف تصغیر اچو ندر
 اول کاف لاحق اولمغل مای ساکن الف منقلب اولوبدر خارله بلکه اکلور
 خار و خاشاک در لر نته که بوبیت ده واقع اولوب در **س**
 ز خاشاک از خار و شاخ درخت یکی آتشی بر فروزید سخت
خس لسان فارسی ده بی منفعت او ته اطلاق اولنور ترک لنده اولن
 چور له تغییر ایدر لر نته که بوبیت دن ظاهر و با هر در **س**
 باران که در لطافت طبعش خلایق است در باغ لاله روید و در شوره بوم
 منفعت نر کسی خس اطلاق بوبیت ده واقع اولوب در **س**
 تو داده بار هر خس من مردم از غیرت بسی
 یکبار میرد هر کسی بیچاره جامی بار ما
 تشبیهها در استعاره طریقله بحر الغرایب صاحب بومحل ده دخی غرایب
 سولیشدر تفصیلنده منفعت یوقدر خاشاک دن خاشاک فرق

اتمش در معیار جلاله صاحبی ده خسی خاشاک دن فرق اتمشدر
 خشک چو چکیز در آخنده غی کاف تصغیر اچو ندر نته که بوبیت دن
 ظاهر و با هر در **نخفت** از خشک در پشش بود
 مکتب در توی پیرا هن در شن بود **در درواز** **دهلیز** در قیو
 لسان عبیده او که باب در لر **درگاه** قیو پیری در **دریان** قابو کچی در
 درگاهک در بانک معناری سابقا بیان اولنوب در در بند ده کی
 در تنگ ده کی در بو معنایه و کل در **در لغت** مشترکه در دخی معناری
 وار در **یرنده** بیان اولنوبدر درک بد لونی اولن قاپوده یا پوا و ملق
 قنات اولق لازم و کل در **ذیر** در وازه دن جز اولان در بو معنایه
 در وازه ده اولن لازم و کل در **ننه** که عن قریب بی اولنور نته که
 باب لسان عبیده نوع معنا سنده استعمال اولنور مجازاً لسان فارسی
 دخی در اول معنایه استعمال اولنور مجازاً مثلاً هر نوع دن دیکر
بم زهر در لر نته که بوبیت ده واقع اولوب در **س**
 زهر پستند کانت بود هم آزاد هم بند کانت بود
بدر آمدک معنای حقیقه قاپویه کلدی دیک در اما او نکل طشره
 چمدن کنایت ایدر لر **بدر آید** در لر نته که بوبیت ده واقع در **س**
 از دست و زبان که بر آید کز عهد شکرش بدر آید

سید
 ۱۶۸۵
 ۱۶۸۵
 ۱۶۸۵

که شهرک ایچنه کیرجک سواق اغنه دروازه شهر در لر نته که بو بیت و واقع در
 دروازه شهر توان بست نتوان دهن مخالفان نسبت
 دهلیز قویله اوار الغنده ولن بره در لر که متداوله اوستوا ورتلو اوله
 قابویه مناسبت و اتصالی واردوغی بو بیت دن ظاهر و باهر در
 دو شاخ آمد دو پایش در دو خم را دری بنموده و صلیب عدم را
 تشبیها غاره ده و بهلیز استعمال اولنر نته که بو بیت و واقع اولوب در
 بتدریج ازان ده که ز نای سخت بهلیز غار اندر آورد و رخت
 نرنده **دزم** نرنده زان بجیل متغیره احوال در نته که بو بیت ده
 واقع اولوب در جامی اگر نیت زنجت نرنده
 چون علم خسرو نیش سر بلند اول معنای عامک تحتد مندرج
 اولدوغی اعتباریله ملول کسیه نرنده در لر نته که بو بیت ده واقع در
 کنونم ز قهر زمانه نرنده مرا ختمی ناید از لهو خند
 نرنده فرومانده قالمشه در لر نته که بو بیت ده واقع اولوب در
 خود نیز دارم که چون دل نرنده بانه کند در دم آسان او
 بو تکلمشه ده در لر نته که بو مصرع عدن ظاهر و باهر در **مصرع**
 که بر مر و جستی چوشیر نرنده صولمشه ده در لر نته که بو بیت دن
 ظاهر و باهر در کنون سوسنت در و مندی گرفت

کلت ریخت لاله نرنده گرفت نونله اولجی نرنده ذکر اولندر
 اما **نرنده** که بایله در باسی ده زاسی ده بجی در قزل بو یا اناجی در
 نته که بو بیت ده واقع اولوب در نکر باس باشد بسان بر نند
 نه هم رنگ کلنار باشد نرنده **دزم** زان بجیل قیغلو در نته که
 بو بیت دن ظاهر در سده سوسو کوار و نرنده
 دزم کشته کرد ان ز جوج بلند معنای مذکورک لازمی اولدی و چون
 پریشان حاله ده دزم در لر نته که بو بیت ده واقع اولوب در
 خسر و ادر زمان معدلت نیت جو زلف یار هیچ دزم
 اشفته حال پریشان حال اولدوغی اعتباریله و یکلویده دزم در لر
 مثلا شیر دزم در لر نته که بو بیت ده واقع اولوب در
 دلیران ایران زا اول بهم بگردند جمله چوشیر دزم
 نهنگ دزم دخی در لر نته که بو بیت ده واقع اولوب در
 منی آسمان کرکس اندر کشید ز در یا نهنگ دزم بر کشید
شمع دان لکن تشت شمع دان طرف شمع در نته که خامه دان
 طرف خامه در جامه دان طرف جامه در معنای دان سابقا سخی دان
 الی خود ان فرقنده بیان اولنمشه در ترکی دلدده تحریف ایدوب شمندان
 دید کلکی شمع دان اطلاق معنای ترکی اعتباریله در لسان فارسی ده

او ناک سم خاصی لکن در نته که بوبیت ده ظاهر در
 میل در سرمه دان چنان شده سخت که بن شمع در سر لکن
 ترکیه دله ده لکن دید کلر نیک لسان فارسی ده اسمی **تشت** در نته که بو
 بیت دن ظاهر در **گش تاج خواسی وزرینه تشت**
 بلکه عاقت بیاید کدشت **عربشته تعویب اید و بطشت در**
 نته که بوبیت ده واقع در **غیر نکر وقع الطشت**
لیته لم یقع و نیکیسر تشک معرجه در حرف تا طایه تبدیل اولمشدر
جامه جامه معنای اخیلی اعتباریله ملبوس دن و مغوش دن
 عام در ملبوس تن جامه در لر اصل جامه تن در علمیه نقل اولند قد
 قاعده ترکیب تغییر اولنوب مضاف الیه تعدیم اولمشدر مغوش
 جامه خواب در لر نته که بوبیت ده واقع اولوب در
 جدا کرد پس یوسف زرف یاب **زپیش زلیخا شب جامه خواب**
 جامه خواب اصل جامه خواب در اضافه علمیه نقل اولند قد علامه احصا
 که جامه ناک آخونده غی سوره مکسوره ایدی حذف اولنما غل قاعده ترکیب
 تغییر اولمشدر اما کثرت استعمال جامه ملبوسده اعلام غالبه دن او
 اطلاق اولرینه بلاقرینه ذکر اولن **مراد ارقایه کیچک در نته که بوبیت**
 واقع اولوب در **پیراهن سبز بر در خنان**

چون جامه عید نیک بخنان استعاره طریقیله بیت مذکور در
 پیراهن کبی **جامه** از مار ده استعمال اولنر نته که بوبیت ده واقع در
 بلبل زده بانگ نعره چون بخیران وز وجد کل سرخ شده جامه در ان
 قباوه قفنان جسنند ندر **ننه که بوبیت دن ظاهر در**
 نه من زان می کشم دامن زرایت که روزی چند تنگ آید قباوت
 جامه اله قبانک فرخ اولدر که او ک طوق اولاند ده جامه در لر اما قباوت لر
قبا او ک آنچه مخصوص در نته که عجم ده بو وجه استعمال در که جامه قباوت
 در لر عجم قبا او ک طوق قفنان بر توب او کنی آچه قباوت نته که
 بوبیت ده واقع در **چون کل از نکت او جامه قباوت حفظ**
 وان قباوت ره آن قامت جالاک **کبر** لسان فارسیه
 کافر ک مشرک **کبر** در لر موصد **ترسا** در لر تعیم مقامنده کبر و ترسا در لر
 نته که بوبیت لوده واقع در **ای کبری که از خانه غیب**
 کبر و ترسا وظیفه خورداری **دوستان را کجا کنی محوم**
 تو که بادشمنان نظرداری **مشرک کبر اطلاق نته که بوبیت دن**
 ظاهر و باهر در **هر آنکس را که مذهب غیر جبر است**
 بنی فرموده که مانند کبر است **چنان که آن کبر بزوان اهر من گفت**
 مرین نادان و احمق این وان گفت **مچو دخی که آتش پرست در لر کبر**

دیدکاری نته که بوبیت دن ظاهر در **د** اگر صد سال کبر آتش فروزد
 اگر یک دم در واقع بسوزد **د** مشرک اولدوغندن او ترو در
 خالق خیره **یزدان** در **د** و خالق شره آهر من در **د** بو مذهب بانی نقاشه نیت
 اولنر نته که بوبیت لرون ظاهر در **د** کران دو عارض خشان ز فعل زده است
 ز فعل آهر نیت آن دو زلف چو کان زن **د** بدین دلیل سمی مانوی درست کند
 که خیرست زیزدان و شرز آهر من **د** آهر من بورا ده الف مبدوله مذکور در
 مانترک در **د** الفک فتوح سی و ماناک سکونیلده مستعمل در **د** نته که فرد و سیک بیت **د** بقنده
 واقع اولو بدر **د** برفت آهر من را با فسون بست
 چو بر تیز رو باره کی بر نشست **د** آهر من ده در **د** نته که بوبیت ده
 واقع اولوب در **د** چنان دان که در هر تن آهر من است
 همه خلق را آهر من و شمنست **د** کبر لغت مشترکه در **د** چو قال معناست
 کلور **د** نته که بوبیت دن ظاهر در **د** یکی کبر پوشیده زال و لیر
 بچک انور آمد بگردار شیر **د** کبر کافک فتوح سیل یا نیک ختمه سیل نته که
 بوبیت ده واقع اولوب در **د** چو بشنید شد چون یکی پاره ابر
 سر پیش پولاد در تنش کبر **د** **آفرین آفرین نفرین آفرین**
 یار ایچی در آفریدن اسم فاعل در **د** حق تعالی به جان براتدوغندن او ترو
 جان آفرین در **د** نته که بوبیت واقع در **د** آفرین جان آفرین پاک را

کو خود بخشید و ایمان خاک را **د** سوز اختراع ای دن کسبید سخن
 آفرین در **د** نته که بوبیت ده واقع اولوب در **د**
 جهان آفرین تا جهان آفرید **د** از خو بتر صورتی کس ندید
 اصل کلام آفرین جهان آفرین جان آفرین سخن در **د** علمیه نقل اولیجی مضایقه
 تقدیم اولنش در **د** قاعده ترکیب تغییر اولنش در **د** مقام تحسین ده **د** آفرین
 در **د** نته که بیت سابقه مذکور در آفرین اول او نده ده بوبیت لرون ده اول
 معنایه در **د** آفرین جان آفرین پاک کم
 ویروی برو جهیل صورت خاکه کیم **د** اولدی مسجود ملک مسجود جان
 نسخه ام الکتاب کن فکان **د** بو معنایه آفرینک مقابلی نفرین در
 قارش و روی و یک یروه نفرین آدی در **د** نفرین اول معنایه کلد و کی بو
 بیت دن ظاهر در **د** چنین گفت شاه جهان کیتباد
 که نفرین بد بر زنی نیک با **د** نفرینک اصلی نا آفرین در **د** نالیس فاد
 سلب چوندر **د** ساعه بیده کی لیس کبی نته که سابقا بیان اولنو بدر **د** نالیس نیک
 فرقه **د** زیان بیان **د** زیان زان **د** زیان زیان **د** زیان زیان **د** زیان زیان **د** زیان زیان
د شیر زیان در **د** نته که بوبیت ده واقع اولوب در **د**
 سور چکانرا چو بود اتفاق **د** شیر زیان را بدر اند پوست
 بر زیان در **د** نته که بوبیت ده واقع اولوب در **د**

۹۴
 جهان آفرین و نوری چون حق تعالی
 جهان آفرین در **د**

اما مقتضای تدقیق نظر اولد که مرکب در **پهلوان** برخی **پهل** در که
 معنای چشم در **عرب** خیل و چشم دید و کج یرده عجم سپ و پهل در **ن** که بو
 بیت دن ظاهر در **—** یکی هفت بود ند با سوک و در
 هفت پهل و سپ کرد کرد **بر** خیده **وان** در که اصل بان در
 بانک او و قلبی لسان فادسی ده شایع در **بان** حافظ معنای در **ن** که سابقا
 جهان دار له جهان بانک فرقه بیان اولمش در **پهلوانک** معنای
 ترکیب حافظ چشم در **اصل** وان پهل در **علمیته** نقل اولند قد مضاف
 الیه تقدیم اولنوب قاعده ترکیب تغییر اولنوب در **پهلوان** تا نیده مرکب
 اما بونک برخی **پهل** در **عرب** و ذ تعریب امشدر **پهل** و **دیشدر**
 عجم او که منسوب اولن وله **پهلوی** در **عرب** **پهلوی** در **پهلوش** شهر دن
 عبارت در **ن** که حمزه اصغهان کتاب التنبیه و تصریح امشدر
 بو عبارت که بعینها نقل اولن **و اعلم ان کلام العوس قد یماکان یجری**
علی فحة السند و هی الفهلویة والدریة والفارسیة و الخوزیة
والسریانیة و الفوارسیة قد یطلق و یراد بها ما یرم الکلم و اما
الفهلویة فکان یجری بها کلام الملوک فی مجالسهم و می لغة منسوبة
الی فهرلة و هو اسم یقع علی نفس بلدان اصغهان والزی و معدا
و ما نهان و آدر با بیان برخی و ذی الف لدنون در که لسان فادی

ادات جمع در **ن** که سابقا بیان اولنوب در **پهلوانی** تک و ذی برخی **پهل** در معنای
 مذکور او زینده اما برخی و ذی الف لدنون ادات جمع اولن الف و نون و کل در
 بلکه معنای نسبت ده آخونده غی بانک مدلولی در **مبالغة** چوندر **خسروان** ده کی
 و حکما ده کی کبی بونک و ذی تفصیل سابقا بیان اولنوب در **معنای** نسبت اولد و غی
 پهلوان ده مذکور و جدا و زینده بو بیت لدون ظاهر در **—**
 کشاده زبان جوانیت هست سخن گفتن پهلوانیت هست
 اگر پهلوان ذی زبانی بتازی تواروند را و جله خوان
 معنای اول و زینده اولن پهلوان ده یای نسبت الحاق اولنور و تعظیم
 اند کلمی **ن** او نکل توصیف یر لر مثلا بویک اغاج و یک یرده پهلوانی
 درخت در **ن** که بو بیده واقع در **—** چوزد دهر بر پهلوان درخت
 شد از خانه دولتش تاج و تخت قبا اغاجی کسک ده شامت وار در
 بنای معنای بیت اولد که بلکه مطلقا اغاج کسجیک ایو دکدر **ن** که شیخ نظامی
 بو بینه اندی **—** درخت ممکن بود کم زند کمانی
 برویشی کشد بخیر با **ن** و ذی اول معنای اشارت امشدر
تخت اوزنک اوزنک تخت مطلقا سر یر در که اغچ دن اولد یستی
 یونلش اغاجه تخت دید کلمی و ندن دوزنن تخت انتساب اعتبار یرده در
 آخونده غی **ن** اول معنای اظهار ایدوب در **چوپ** آخونده غی **ن** کبی تخت

سریره طلاق اولند و غی بوبیت لرون ظاهر و باهر در
 روان چون روان شد فرو رخت زنت چه برخت تخته چه بر نرم تخت
 معنای اصلینده تخک سریر سلطان اختصای یوقدر اما او نده غلبه
 استعماله اعلام غالبه دن اولمشدر اطلاق او زرنه ذکر اولنور مراد سریر
 سلطان در **اوزنگ** سریر سلطان در خصوصیلته که بوبیت دن ظاهر در
 براوزنگ بنشت شیداسب شاد شادی در واد و بخشش کشاد
 اما بونک معنای اصلینده تخته دن اولتی معتبر و کل در که ده اوزنگ اطلاق
 اولنور تشبها استعاره طریق تبدیلیدی کو که هفتوزنگ در لرت که بوبیت
 واقع اولوب در **هفت** رنست زیر هفتوزنگ
 نیست بالاتر از نیامی رنگ **هفتوزنگ** هفت اوزنگ ایدی
 اصلنده ترکیب اولند قد الف حذف اولمشدر بو ذکر اولنان معنی
 اوزنگ مفردک در **بر اوزنگ** مخی وار در مرکبدر برجوی آور که اصل
 آب در با و او قلب اولمشدر تخفیف مدی فحیه تبدیل اولمشدر
 برجوی ده **رنگ** در اوزنگ ن مراد معنای آب رنگ اولد و غی بو
 بیت دن ظاهر در **رخش** فر اوزنگ رای گشت
 ستاره رخسوی آرای گشت حسن سیما دن او دنگله تعبیر ایدر لر
 مجازاً نته که عنصیریک بوبیتدن ظاهر و باهر در

جهان خیره مانده ز فو هفک او از ان برزو بالا و اوزنگ او
 بج الغوایب صاحب اوزنگ بوراده یاراشق معنای صانمش در معنای
 ترکیبی سندن غافل اولمشدر **شید** **اسب** که معنای ترکیبی دن
 نقل اولمش در علم در **شید** کنش در نته که سابقاً یا اولنوب در **آب**
 معنای ترکیبی شید اسب کنش اولدور **شید** **اسب** اوزنگش دن جز
 اولن کتب کبی در **آز کتب** مرکبدر برجوی **آز** در نیار او معنای
 نته که سابقاً یا اولنوب در آتش الیه اوزنگ فرخ ذکر اولند و غی برده
 جوی ده **کتب** در بو جوده مرکب در **کش** الیه **اسب** دن **اسب** ینه
 معنای مذکورده مستعمل در **کش** کافک فتحیله در نته که فردوسینک بوبیتدن
 ظاهر و باهر در **نیاید** می کردنت سر کشی
 که از سر کشی کس نبیند کشی **مستن** نندیر لسان فادسی
کش در **کش** که ترکیب اولند قد الف حذف اولوب در لغت اولمشدر
 آتش که لرا اصحابندن بر کسیه اول معنای بقی اعتبار یله خوا اولمشدر
آز کتاب دن **آز کتاب** مجوس طید و غی اولنور دن برا و دک ایدر
 که مذکور قبله ملقب اولن کسیه نسبت اولنور آتش که سنی اول بنا
 آتش در معنای مذکور فردوسینک بوبیتدن ظاهر در
 چنان دید در خواب آتش پرست آتش سیردی فروزان بدست

چو آذر کشف و چو خاوه مهر فروزان گردان کردان سپهر
 آتش گداسنی کم نباتد یسه او دنی او که نسبت ایدر لره مثلا برزین نباتد و
 آتش گداسنی او دنی **آذر برزین** در لره نته که بوبیتدن ظاهر در **س**
 سزاوار این جستن کین منم برزم آذر تیز برزین منم
برزین ده لقب در معنای ترکیبی ایرا و زرنده و یک **برزین**
 او تک معرب در آذر کشف منی آتش گده اچنجه یان او ده اطلاق
 اته کلین نته که سابقا ذکر اولن بتیدن ظاهر در **س**
 زیاکیزه جان فرود و زرسب می بر فروزم چو آذر کشف
 جلیسی اسم ده اولو بر بر پهلوانه نته که بوبیتدن ظاهر در **س**
 سبب چنان گفت که آذر کشف بند نامور تر ز جنگی زرسب
 آتش گده تک کند و سنده اطلاق ایدر لره نته که بوبیتدن ظاهر در **س**
 زده موبدش نعل زرین بر اسب شده نام آن خانه آذر کشف
 کشف لقبی له ملقب موبدک آتذ کش دید کلینک جهی بوبیتدن ظاهر در
 اگر ایا غنده نعلی التوندنش **موبد** لسان فارسی ده دانشمده در لره نته که
 بوبیتدن ظاهر در **س** ز علم خود بندکان در تو
 بود در سنی هر کی صد چو موبد دانشمندر که او کوه موبد موبد **ان**
 در لره مجوس دانشمده اختصاصی یوقدر **پنهان** پیدا **پنهان** موبد

راز پوشیده باز پنهان با عجز منخ در مقابلی پیدا در با عجز که
 معنای مظهر در آشکارا که معنای ظاهر در پنهانک تمام مقابلی کلدر نته که
 بوبیت ده واقع در **س** در تنگنای معرکه حکام گیر و دار
 پیدا شود که در کدام است و زن کدام **دیگر** دل میرود و دست صاحب لان خدا
 در داکه راز پنهان خواهد شد آشکارا **پنهان** مقابل سنده آشکارا کلندر
 قافیه مصلحتی چون در اصل آشکارا نهانک مقابلی در که معنای خفی در
 مخفی الخفینک فرقی بود که مخفی ده غیرک فعلی ال اولو اختفا خف و ده
 اول معتبر دکل در ظاهر مظهر فرقی بود ان ظاهر اولو مظهر کظهوری
 غیرک فعلی ال در ظاهر ده اول معتبر دکل در گاه اولو نهان مقابلنده پیدا
 استعمال اولو نته که بوبیت ده واقع اولو ب در **س**
 بگفت احوال برق جهانست دنی پیدا و دیگر دم نهانست
 بونده ده ضرورت شواقتضا آتش در پنهان یرنده نهان کلر سی
 هر قنق یرده ذکر اولو کوه اولسون اصل معنی تمام اولو پیدا ایا آشکارا
 داخلی و یله در بوبیتده حق مقابل تمام رعایت و لمش نهان مقابل
 سنده آشکارا ذکر اولو **س** می گویدم از خدای جهان
 برسم می آشکار و نهان آشکارا که القه حذف جایز در
 نته که بوبیت مذکور ده واقع اولو بدر گاه اولو الف مایه تبدیل ایدر لره

آشکاره در کلاه و لور نهانک آخرینه بر یا زیاده پیدر نهان در لور ارتوق
 معنا فاده نمر نهان مینه نهان معناس او ایدر نته که بوبیت ده واقع در
 آیت درین جهان و نانی از دیده آدمی نهان
موی داده ظاهر معناسه در نته که بوبیت دن ظاهر در
 گفت آن یار کز کشت سردار بلند جوشش این بود که اسرار هویدا می کرد
 فیض روح القدس باز مد فرماید دیگران هم بکنند آنچه میجامی کرد
 اما آشکارا یله بونک فرج وار در آشکارا ده معتبر اولی ظهوره منظر حسن ده
 ظهور در بونده مطلق ظهور در عقلی ظهوره ده شامل در راز کز لونه در
 قول اولسون نته که بوبیت دن ظاهر در کنگر طاقش بزبان در راز
 پیش فلک گفته سخنها راز فعل اولسون نته که بوبیت دن
 ظاهر و باهر در چو آمد بدین روزگار در راز
 سپهر آن زهر کس می داشت راز راز ده معنای اختفا اولو غنندن
 او تر و مقابله آشکارا ده استعمال و لنور نته که بوبیت ده واقع اولو بیدر
 گذشت اندران روزگار در راز کمی کومیش آشکارا و راز
 مبالغه قصدت لر رازی نهانکه توصیف پیدر نته که بوبیت ده واقع در
 کل یوزنی اچسون غنی و مانم بنم دو شمسون آنز لره راز نهانم بنم
پوشیده اسم مفعول در پوشیدندن معناسی ستور در که اور تیشش پیدر لر لسان

ترک ده اختفا و نمک لازمی در شول کسکه اسراره طلا و قادر اولی پوشیده
 راز در لر نته که بوبیت ده واقع در خطی کش بزرگان ندانند باز
 چه دانند طفلان پوشیده راز **باز** اچوق در نته که سابقا در وازه
 اصلنی تقریر ده بیان اولمش در اچدی و یکج یوده عجم باز کرد در کلامه
 کشف اولیجی باز گفت در نته که بوبیت ده واقع اولو بیدر
 کر کسی وصف اوز من پرس بی دل ز بی نشان چه گوید باز
 چه گوید بازک معناسی نه کشف ایده و یک در استغهام انکاری در **هنک**
آهنک **سرهنگ** **فرهنگ** **هنک** **غلق** در نته که بوبیت دن ظاهر در
 زمین لنگه از یک دیگر بکسلاند بروز سبر و تو از **هنک** لشکر
هنک ادب معناسدن نخواست اولنور نته که بوبیت دن ظاهر در
 تعظیم پیر کن ار فرنگست که آهنک خلاف ترک **هنک** است
هنک اوص معناسدن ده نخواست پیدر لر نته که بوبیت ده ظاهر در
 اگر بخو آهده ز تدبیر او نجاصیت ازین سپس کند باده معج از ال **هنک**
 بو نخواست لر ترکی ولده ده وار در اد بدن اوص دن اغر لغله نخواست پیدر لر
 معنای زور ده ده **هنک** استعمال وار در مجازا نته که بوبیت ده واقع در
 کند کر به باموش آهنک شیر ولیکن نمی دارد او **هنک** شیر
 زورک اغر لقی لازمی در اول علاقه ایله برینک اسمنی آخوده استعمال جا نیز در

بحر الغرایب صباحه بو معناری معانی حقیقیه دن صانمش در هفک قوه معنا
 دانی کلور دیو بیت مذکور له استنها و اتمش در **آهنگ** عزم در نته که بو
 بیدن ظاهر در **س** چو آهنگ فتن کند جان پاک
 چه برخت مردن چه بر روی خاک بر نشه به اهتمام الیه و شمع دن
 آهنگ الیه کنایت ایدر لر نته که بو بیدن ظاهر در **س**
 در از آهنگ شد این کار با تو ندانم چون کنم این بار با تو
 عزم لازمی ولدوغی اعتبار الیه جمله یه ده آهنگ در لر نته که بو بیدن
 واقع اولوب در **س** ره بط باز تنیر آهنگ مینر
 برقص کبک شاهین چک مینر **س** **هنگ** العظم کبه دندر اصل
 سر آهنگ در نته که بو بیت دن ظاهر و باهر در **س**
 در ای شترخواست از کوچگاه سر آهنگ لشکر درآمد بر او
 چوی باشکرنیه که باشند اول حربه عزم ایدر و قالانی اکا تابع اولور
 سر هفک در لر اصل سر آهنگ در **س** که آهنگ اضافه علم اولیجی قاعده
 ترکیب تغییر و نمش علاقه اضافه قطع اولنمش در **بربط** ده کی گبی
 که اصل بربط در اضافه اول الته تشبیه اتمش در قاز برینه یعنی که کسند
 بحر الغرایب جمله غایبند در که بو مقامه و میش در که سر هفک اولدر که
 غیر لک وزرینه حواله ولایورت سورجی باشکرنیه و ایش اوزر نه طور

ارغوا و اشکند و بونک اتمش اشک لره طلاق اول نور **هنگ** ده
 العظم کبه دندر اصل فر هفک در اضافه فلز دن مراد اول معنا در که ترک
 دله او که رونق در لر هفک معناسی سابقا یا اولن برده معلوم اتمش
 معنای ترکیبی بو بیت دن ظاهر در **س** بصبر که آورده فر هفک در هوش
 نشانند آتش جوشیده را جوش فر هفک سینه یه ده نسبت اتمک
 نته که بو بیتده واقع اولوب در **س** چو آمد تا بقصر نازنین تنگ
 ز مغش عقل رفت از سینه فر هفک سینه مقر قلب اولد و غیچندر
 بحر الغرایب صباحه فر هفکی ادب و عقل و هنر دیش در و بو بیتله استهاد
 اتمش در فر لور بیت بود **س** جوان کینه را شاید و جک را
 کهن پیر تدبیر و فر هفک را فر هفک مرکب اولوب مدلولنده
 معنای هفک دن زاید فر معناسی وارد و و غن طویماش در **زهر**
نیش زهر آغوده علام غالبه دن اولش در کثرت استعمال الیه
 اطلاق اوزره ذکر اولیجی مراد اول ولور نته که بو بیت ده واقع در **س**
 زهر قهر کل اولور سم اغلوا اولر بته قهرم او سنده کلوجی قهر کیم آمدن
 معنای اصلی قتی آبی در او ده **زهر** و ید کلری او که نسبتله در آخونده
 اولان ما اختصاص اچوندر غیچه ده کی ما کبی **فنج** کلک در کل
 غیچه شک آخونده غی حالت او که تشبیه ایدوب غیچ لعلن او نده استعاره

اتمش در غنچه دن اول حالت زایل ولد قدن صکره غنچه در لرب طبق کل در لرب
 معنای اختصاص دن که آخوند غنی تا اول مصلحت چون کلمش در مراد بود که
 تورک اودی یوقدر دید و کج ییده بحکم زهره ندارد در نته که بوبیت ده
 واقع اولوب در زهره ندارد که بیوسم لبست
 تیر و کان دارد از ابروی تو نیش سوری نند در بیان طوکری
 دیش نیش در لرب نته که بوبیت ده واقع اولوب در
 بچونیش کراز و نداشت تیر در قصد مستمندان
 نیشتر که ترک او که نشتر در مرکب در بو معنای نیشل تر دن که تر لسا فارسی
 ادوات تفصیل در نته که سابقا تفصیل اولنش در کثرت استعمال آرونک
 و کنته ده نیش اعلام غالبه دن اولمش در اطلاع اوزرینه ذکر اولنه مراد
 اول اولور اول و کنگ آغوسی ولد و غندن او تر و نیش مقابل نوشتش ده
 ذکر اولنر نته که شیر نیله نوشتنگ فرقه ده بیان اولمش در بحال الغرایب صاحبک
 جمله غایبند ندر بو مقامه که کلامی که بعبا نقل اولنور نیش یکی مضایه
 کلور اولانیشتر تا نیام هر صوبتی جانورک دکنی آرو کبی عقرب کبی نیشتر
 نه لفظنه غنی ترکیبی لبش نه معناسک اصله فهم قلمش اولندن صکره بلانده
 صوبتی جانور لرد ندر نیش اند استعمال اولمش دکل در فرشته سروش
 فرشته که ترک دله استعمال شایع در لفظ فارسی در معناسی استعربیده

ملک دید کلری در نته که بوبیتدن ظلم در فریدون فرخ فرشته بنود
 زمشک و زغبه شسته بنود براد و دوش بافت آن نیگویی
 نگو یکنی که فریدون تویی **سروش** انبیایه حق تعالی جانندن
 خبر کنورن فرشته در شمس فخری معیار جان ده سروش جبرئیلست
 دیش در و بوبیتله تمثیل اتمش در زس فرشته صفت خسروی که در لرب
 دعای جان تو کوید همیشه جان سروش ابو منصور سدی ایدر سروش جبرئیل را
 گویند و فرشته را نیر گویند و اندر پارسین را بسیار گفته اند بملوت
 چنانکه فردوسی گفت **سروش** بفغان یزدان فخته سروش
 مراد وی بنمود در خواب دوش **فرشته** نک اصله پر هشته در لفظ
 مرکب در برجوی پر در باء عجیل قوت معنی اول بانگ فایه تبدیلی شایع در
 پارسسی در لرب فارسی ده در لرب اسپهان ده در لرب اسفهان ده در لرب
 و برجوی دخی هشته در هشته اسم مفعول در هشتن دن بر نده و دوشوی
 صاع ویر که در لرب قوتش قتلخه یا یسه فرو مشت پر در لرب نته که بوبیتده
 واقع اولوب در **سروش** قضا چون گردون فرو مشت پر
 همه زیر کان کورگشتند و کر تصویر لرده فرشته اقلری اچون
 یا ز لرب اول سبیل او که پر هشته در لرب جایز در که فرشته نک برجوی فرشته
 اولیه معشت اوله مافس معناسه آخوند غنی تا معنای عام ترکیبی دن

معنای خاص علمی بر نقل چون اوله هم خواهد ده کی تا کنی بو مانک اصله مثل مستعد
 سابقا اولمشدر **همان میزبان میز** همان تونواطلاق اولمشدر انظ
 مرکبه دند بر جوی مد در اولو معنای بر جوی مان در بجز می معناسه مانستن دن
 اسم فاعل در تونق مستحق تعظیم اولوب توند و غی برده رعایت اولوب اولولند ^{غیدن}
 او ترو همان در لر شعرا عرب دن اول شاعر که بو تیلری دیش در **هم**
 ماست العجم المهان همان نا **الاجل ضیف کان من کانا**
 قائمه اکبر هم و المان منر لهم **والضیف سید تم مالازم المانا**
 بیش در مهاک مرکب اولد و غن بیانده **مهک معناس تعیین ده اصابت**
اتشدر اما معنای مانه تبیین ده خطایده بدر **ابو منصور ثعالبی لطیف المعاری**
 اولو کتابنده ذکر اولن بیت لری کتورش در **و معزاتش در غلطنه**
 واقف و لماش در **میز قونفک اسم خاصه در نته که بو بیتدن ظاهر در**
 محارم و نعت باد میزبان کرم **بچون جود تو صاحب دلان و نشان میز**
 همانله میزک فرقه اولدر که بو وضع حاصله موضوع در **اؤنک اطلاق وضع عام**
 ترکیبی جیس ایلدر **میز اسم جامد اولجق معناسی ذکر اولن در مشتقاتدن اولجق**
امر در میزیدن دن معناسی ملوکتی در نته که بو بیتدن ظاهر در
 هر که اچنت یار مند بو د **کوشو مرده راز کوز انگیز**
 یا بکر دار بر سر شیر **چیره کرد و بکوشش اندر میز**

میزبان قونقی قونقیوب رعایت ایدندر **میزبان** لفظ مرکب بر جوی **میز**
 که معناسی بیان اولندی بر جوی ده **بان** در حفظ ایدی معناسه نته که جهان
 بانله جهان دارک فرقه بیان اولد و غی برده تحقیق اولنوبدر **مستی بودن**
 مستی وارلق در **مقابل نیستی** در که معناسی بو قلق در **هستینگ اصلی**
 مست در وار معناسه نته که بو رباعی ده ظاهر در **رباعی**
 از رفقه قلم صحیح دگر کون نشود **وز خورون غم بخجک خون نشود**
 کر در همه عمر خویش خونابه خوری **یک قطره زان چه هست افزون نشود**
 آفرنده غی یا شول یادر که لسان فارسی ده **اؤنکلمیه لاحق اولور اول کلمه**
 بد اولنده اولن معنای وصفیتی افاده ایدر **مثلا مردار در مردی ارک در**
سر صووق در **سردی** صووقلق در گاه اولور **مست** مجرد رابطه
 معناسنده که است معناسی در استعمال اولنور نته که بو بیتده واقع
 اولوب در **بین دل من و پیکان بی حساب و**
 که هست کوه غم و چشمهای آب **که نک مدلولی اولیجی است اولند**
 بر ما ز یاده ایدر لر معناسی همانینه است معناسی اولور **است اول کلام**
 واقع اولیجی ده **ویل ایدر لر نته که بو بیت ده ظاهر در**
هست درین دایره لاجورد **مرتبه مرد بمقدار مرد**
 نیست که هستک مقابلدر **مرکبدر بر جوی نی** در که معناسی بو قی در نته که

که لسان عربیده و نذنی صیر و زنگه تعبیر ایدر لره معنای بودن دن کون ایله تعبیر
 ایدر لره مثلاً عربکان فقیراً صاعراً غنیاً در عجم فقیر بود غنی شد در ترک فقیر
 ایدی غنی اولدی در شدن لغت مشترکه در اولدی یعنی فوت اولدی معنای
 وافی کلور نته که بوبیت در ظاهر در مگر که لاله بدانست بی وفا بی مهر
 که تا بزاد و بشد جام می زکف تهاد که زنده است آن خود کودک هنوز
 و باشد ز سرمای مهر و تموز اما تحقیق اولدر که شد نک معنای
 اصلیبی زایل اولمق در نته که بوبیت در دن ظاهر در
 یوسف از برادران کم شد آفتاب از میان انجم شد
 اولکی شد عربیده کی صاعراً معناسند در ایکنی شد زاله معناسند در نته که بو
 بیت در واقع اولوب در خوی بد در طبیعتی که نشست
 نشود جز بوقت مرکز دست شد نک اولک معناسند استعمال
 نهایت طریقی ال در اولک زایل اولمق لوازمندن در دوست یار
 یار شاهد یاور دوست لفظ فارسی در ترک دلد و استعمال اولنور
 اول معناده که فارسی در مستعمل در مقابل دشمن در نته که بوبیت لردن
 ظاهر و باهر در مشت از دشمنی که دوست خویش
 حذر از دشمنی که دوست رویت در دوشور یک استریش بینی دشمن
 نهایت ایلر سیه دوست دشمن یارک معنای اصلیبی معین در یاری

معاونه در لره نته که بوبیت در ظاهر در منم کر زخم تنیم بنیه خان از غصه فر شد
 فلک یاری کرد ای دوستان دشمن منظر شد یار قدرت در نته که بوبیت در
 واقع اولوب در سه کشت بانقش دیوار جفت
 ن یار ای جنبش نه آوای گفت یار انگ آخنده غنی الف یار نیک
 یاسندن بدل در بسیاره بسی ده کی کبی الف کبی معنای کلدو کی سابقاً
 اولوب در یار انگ معناسند که حقیق اوله یار دم در یار کبی یار مدن حال
 اولن قدر تده مجاز در توسعاً مطلق قدرت در استعمال اولنر بیت
 سابقه واقع اولوب در یولداشته خطاب مقامنده در عجم یار ادر
 نته که بوبیت در واقع اولوب در در روزه مهر کردون افسانه است
 نیکی بجای یاران فرصت شمار یار لسان فارسی در آخر اسماده الف خطاب
 ایچون کلور تر کیده بو الف اول معناده استعمال اولنر نته که بوبیت در واقع
 اولوب در یار رضاک اولیسه که بن بی ضیا کیم
 عاشق همیشه ترک رضایله خوش کیم محبوبه ترک دلد یار اطلاق اولنر
 کبی لسان فارسی در ده اطلاق اولنر نته که بوبیت در واقع اولوب در
 مصلحت دیدن آنست که یار امید کار بگذارند و خم طره یاری گیرند
 اما بو اطلاق حقیقت وکل در بطریق الاستعاره در اول معناده حقیقت
 اولن لفظ شاهد در نته که بوبیت در واقع اولوب در

شاهدان زمانه خود و بزرگ دیده را یوسف اندو دل را کرک
 بجز الغرایب صاحب جنگ جمله غرایبند بری بود که بو مقام ده سولید و کی
 کلام بو عبارت که بعینها نقل اولش یاری التی در یعنی یکی قروشک
 عورتی بر برینه التی در لرود کی بتیزه آبتش در
 چه نیکو سخن گفت یاری بیاری که تا کی کشم از زنان ذل و خوار
 بیت مذکور ده دیده و کنی معنایه استشهادا چون کتور شد لفظ
 یارک آخنده غی الف اولیجی معناسی اولدر که ذکر اولندی اما چنگی آخنده
 تا اولسه معناسی قول نبی در نته که بو بیتدن ظاهر و باهر در
 ای سروری که زیند کز نعل مرکب تو در دست و پای دولت خلخال یاره با
 بلز که لسان فارسی ده سوار در لر نته که بو بیتدن اول معنی ظاهر در
 ساعد سیمین که زرین سوار اولدی حسنکه آتش دن دوایر چکد لراب و ستنه
 تحقیق بود که یارک معنای اصلیبی مصاحب در اصحاب صفایه یاران در لر
 نته که بو بیتده ظاهر در یاران چو فرشته ز خرابات رمیدند
 ما چون ملک در سر پانه باندمیم یار و بی معناسده استعجاب یارک
 مجاز آور اول معناد حقیقت اولن لفظ یاور در نته که بو بیت ده ده
 واقع اولوب در چاره ما ساز که بی یاوریم
 کر تو برانے بکه روی آورییم یاور یا یله اولیجی معناسی یار و بی

اما با یله اولیجی تصدیق معناسده در نته که بو بیتدن ظاهر در
 نیت در فن خودم چون توشا نامتا باز پرس از سخنم کرت نباشد باور
باور کردن انانمق در ترک انان دید و کند عجم باور در یاور یاروم در
 نته که بو بیت دن ظاهر در بهر کار از و خاسته یاور ی
 اگر صلح بودی و کرد اوری **داوری** خصومت در داور خصم در
 نته که بو بیت ده ظاهر در سر انجام ترسم که پسر و زکر
 نباشد جواز داور کینه ور فصل خصومت اتد و کی اعتبار له
 حاکم ده داور در لر نته که بو بیت ده واقع اولوب در
 از تو بکه نالم که ذکر داور نیست وز دست تو هیچ دست بالاتر نیست
 ظاهر بود که بو اطلاق مجاز آور بجز الغرایب صاحب داوری حاکم التفسیر
 اتمش در داوری حکومت در جنگ معناسده کلهور دیش در ایکه سونده
 بله اصابت اتمش در **بس بس** بس بتر معناسده در لسان
 ترکه ده ده اول معنی ده مستعمل در نته که بو بیتدن ظاهر در
 چو یکبار کفتی مگو باز پس که حلوا چو یکبار خوردند بس
 معنای مذکور چون اولن بس بای عربیله در بای عجمیله بیت فرموده
 اول ذکر اولن پس اوله در معنای آخا چون در اول معنی و فنی غنی قریب
 بی اولن کرک در باذن الله **بس بس** لغت مشترکه در پنج معناسده ده

کلور نته که بوبیت ده ظاهر در **س** ای بسا اسب تیز رو که بماند
 بس خولک جان بنزل بر و بسا و بسی ده اول معناده استعمال
 اولتر بسا تک استعمال بیت مذکور دن ظاهر در **س** بسی تک استعمال بوبیت دن
 ظاهر و باهر در **س** بد آنچه میکند رو دل منه که در جمله بسی
 بس از خلیفه خواهد گذشت از بعداً **س** بحالوای صاجنگ بمقام ده
 کلامی بود در **س** بس ابجق معناده در **س** شیخ سعدی فرماید **س**
 سخن کرچه و لبند و شیرین بود **س** سزاوار تصدیق و تحسین بود
 چو یکبار گفته مکو باز بس **س** که حلوا چو یکبار حرزد ند پس
 و آنچه بچد یک اولور **س** بسا و بسی لفظند تخفیف ایدوب **س** شیخ سعدی فرماید
 بس نامور که زیر زمین دفن کرده اند **س** که پیش بروی زمین بر نشان نماند
 بسا آنچه و آنچه بچد یک اولور **س** نه بر بیرون که پسندی در و نش میچنان
 بسا حلوا صابونه که زهرش در میان باشد **س** لفظ بسی ابجق الیه تفسیره خطا تمش در
 استهادا چون کتور دو که بیت ده اول معنی یا قشتر ستر معناسی در او که معنا
 اولن بس **س** بسا و بسا و تخفیف اولنش در دید و کنده صابت اتمه مشدر
 بسا ده که الفک **س** بسی ده کی یا تک معنای بله مشدر **س** بسا تک اخنده غی یا
 کبیه بای نسبت در یکی تک اخنده غی یا کبیه **س** بسا تک اخنده غی الف تناور ده کی
 تنا الف و پناور ده کی پنا الف کبی در **س** بونک دفی معنای نسبته دلالتی وار در

نته که سابقاً بیان و لنو بدر **س** بسا بای تجیل آرد در **س** پیشک مقابل در او که آرد
 و یک یروده تخم پیش و پس در **س** نته که بوبیت دن ظاهر در **س**
 پس و پیش تر کان طاوس رنگ **س** چو راست شیران پولاد چنگ
 صکره معناده استعمال اولتر مجازاً **س** نته که بوبیت ده واقع در **س**
 پس از مرکب شمن یکی شربت آب **س** به از ملک کاووس و افراسیاب
 اک صکره گوشن دیاره **س** بسا خیز در **س** پی و فی اول معناده استعاره طریقیله
 استعمال اولتر نته که بوبیت ده واقع اولوب در **س**
 که یک شربت آب از پی بد سگال **س** بود خوشتر از عمر هفتاد سال
 پیک معنای حقیقیه ایز در **س** که صکره قانور **س** بر کشک ایزن بصره اردیچ کید نه
س پی رو در لری سگر معناده ده کلور **س** اما استعاره مذکور معنای اول
 اعتباریله در **س** بسا بر معنایه دفی کلور ترک و لده ده و نندن بو عبادت تعبیر
 ایدر لر **س** مثلاً جم بس چاکفته در **س** ترک پس چون دیدک در **س** نته که بوبیت ده
 واقع اولوب در **س** **س** بح غنده کور مدی بجز کردن اوق کور نش
 پس نون در مش عطا یه اولدی در پرورش **س** صکره یینه و یک یروده **س** عجم باز بس در
 نته که بوبیت ده ظاهر در **س** **س** کر تفریح کنی و کر فریا و
 دزد زر باز پس خواهد داد **س** مکو باز پس ده کی پسک دفی معنای
 بود **س** پسک اصلی پس در **س** اولندن سین حذف اولمش در **س** پس قالمش

لغت فارسی ده کلنگ حذف اولندن اولسون اورتاسندن اولسون آخوندن اولسون
 شایع در **سپس** پس معنای آید و یکی بوبیتدن ظاهر در **سپس**
 ندانم چه شاید بدن زین سپس که راز سپهری ندانست کس
 چون پشیمان ز دل شد تا شفاف زان سپس سودی ندارد و اعتراف
گاه **جمعیت** **صنکام** **بام** گاه مطلقاً وقت معنای ده استعمال اولندن
 معنای اصلیه ظرف مشترک در زمان ایله مکان اورتاسنده نته که سابقاً اولنشد
صنکام وقت معین در محدود در مثلاً بهارک وقت محدودنه صنکام بهار در لر
 کلک وقت معیننه صنکام کل در لر وقتنه تیشدی دیکجی برده **صنکام** **سید**
 در لر نته که بوبیت ده ظاهر در **سپس** کریزی بهنکام فرزانگیست
 سیزی نه بر جای دیوانگیست معین وقته اولوب اول جمعیت **صنکام**
 در لر آخونده غی ما اختصاص چوندر نامه ده کی ماکبی شول مکتوبه نامه در لر
 که عنواننده یا آخونده یا اکینده بلادی یازله بحالغرایب صاحب صنکامی
 مطلق و قیل تفسیر ایشدر اول فرق دقیق که انکله گاه ورتاسنده وار در
 واقف اولمش در **بام** خصوصیه صبح وقته در سلاطین و حکامک اول وقت
 دیوانه زمانه اولدوغی اعتبارله که **بام** داد در لر اصله میک کسه سیله در علیته
 نقل اولمجتی قاعده ترکیب تغییر اولنوب میم مذکور ساکن اولمشدر **بام** دادک معنای
 بوبیتدن ظاهر و بام در **سپس** اختر سر سبز مکر **بام** داد

گفت زمین را که سرت سبز باد **بام** **داد** صبح صادق در شیخ سعید
 بوکلامنده **بام** دادان که خاطر باز آمدن برای شستن غالب **بام** **داد** مراد **بام** **داد**
 چینی صباح در آخونده غی الف و نون ادات جمع در صبحکامان ده کی کبی اول اول
 صبح صادق و لانتنگ و جوی صبحکامانک معنای بیاننده تقریر اولنشد در **بام**
 لغت مشترکه در **طام** اوستنده در لر نته که بوبیت ده واقع اولوب در **سپس**
 زحل بر **بام** آواز پاس داران فلک بر در کاش از روز بانان
 تشت من از **بام** افتاد **عجک** ضرب مثلی در **طام** اوستندن لکن دوشیک
 قاعده چکر **برکشیک** خبری و شایع ستری فاش اولدوغی برده
 بو مثلی ضرب **بیر لر** اما اول **بام** که بر نوع ادات شیبیه در اصله فام در فانک
 باید **بانک** فایه تبدیلی لسان فارسی ده شایع در کل فام در لر از رقی فام در لر
 نته که بوبیت ده واقع اولوب **سپس** ساغرمی بر کغم نه تاز بهر
 بر کشم این دلوق از رقی فام را فام رنگ جهندن مناسبته استعمال
 اولندن غلین طعم جهندن مناسبست ده استعمال اولندن نته که بوبیتده
 واقع اولوب در **سپس** نو اسازی که بودش یار بد نام
 نوای ساخت آن روز اکلین فام بحالغرایب صاحب فامک نکه ده
 اختصاصی وارصانش در غلط اتمش در **روزه** **روزی** **بهره**
 روزه ورج در نته که بوبیت واقعه اولوب در **سپس**

روزه چون می داری ای شیرین سپهر کرد و لب بنیم دمانت پر شک
 اور وجه روزه دید کلری روز که کند در اختصاصی اولد و غندن
 آخوند غی ما اوقات اختصاص در معفته ده که ماکبی کو ساله ده که ماکبی
 سابقا بیان اولنو بدر روزی کون کون تقدیر اولن و طیفه در که لسان
 ترک ده که کونک در روزه نسبت اولد و غندن او تر و روزی دیشله
 آخوند غی یا بای نسبت در شهری ده که ماکبی بونک غی اصل سابقا بیان اولن بدر
 صدکه تعیم اولن شد در مطلق رزق مقدره اطلاق اولن شد در تک رزق
 متدرین کسه نیز دیکج برده عجم روزی کس کس نمی خورد در نته که بود عید
 واقع اولوب در ماباده میخوریم بشادی و خصم ما
 جو خم نیز طاق مقرفس نمی خورد از قصه سکندر و آب حیات حضر
 معلوم شد که روزی کس کس نمی خورد و غی توسع ایدوب مقدر اولن
 معناسنه و استعمال ایدر لر روزی لفظن نته که بوبیت ده واقع در
 بروزی توان باده زین طاس خورد که اسکندر شربت الیاس خورد
 گاه ولور معنای تقدیری ده استقا ایدر لر مطلقا رزق روزی در لر نته که
 بوبیت لر دن ظاهر در مرنگ از بیغیه برون آمد و روزی طلبید
 و آدمی زاوه ندارد و عسرو عقل تمیز آنکه ناگاه کسی گشت بجای نرسید
 وین تمکین و فضیلت بگشت از میهن بر کسه چون قونن پای در آخوند

غی ما روزه تک آخونده غی ماکبی فلان چون قوندی دیکج برده عجم بر فلان
 نهاد در بهره معنای مذکور ده بوندن آخوند در بهره روزی معنای تقدیر ده
 مشارک در ابا بهره تک رزق اختصاصی بو قدر غیر بدیه استعمال اولنر مثلا
 فضل دن بهره سی بو قدر در لر عرب بهره دن حظه تعبیر ایدر لر نته که بوبیت
 واقع اولوب در مس اگر حظا آفرید و روزی سخت
 یا فضیلت می دهد یا سخت سخت درشت زفت
 سخت محکم در مقابلی سست در که معنای گوشک در سختک اصل ساخت در
 الف حذف اولنو بدر لسان فارسی ده حروف علت که الف در او در یا در
 خصوصاً که وسط کلمه ده واقع اولن الف حذف شایع در سختک ترکیبی
 برک در برک یوز لو دیکج برده عجم سخت رو در برک لکه قاتلق لازم اولد
 او تر و مجازا قاتی یه سخت در لر قاتی گوشک دیکج برده سخت سست
 در لر نته که بوبیت ده ظاهر در من عهد تو سخت سست میداستم
 بشکستن آن درست می دانستم قاتلقه سختی در لر نته که بوبیت ده
 واقع اولوب در ز دست چرخ بس سختی کشیده
 ز عالم گرمی و سردی چشیده نوکر اولن سخت اصلینک معنای در
 سخت گاه ولور ساختن دن تخفیف اولور نته که سابقا بیان اولندی
 اول وقت معناسی روزی در ماضی در ساختن دن درشت قاتی در

نته که بوبیت ده واقع در **چین** است رسم جهان درشت
 کهن پشت برزین کهنی ن پشت درشتک مقابل نرم در نته که بوبیتده
 واقع اولوب در **درشتی** و نرمی بهم در به است
 چو رکن که جراح و مرهم نه است قولاغک یوشق رینه لسان فارسیده
زنده گوش در لر بحر الوایب صاحب درشتی اریله و سخته قاقه ایله تفسیر اتمشدر
 ایکنده ده اصابت اتمشدر اری سترگک معناسی در نته که بوبیتده
 واقع اولوب در **نشست** از برزین چوکوه بزرگ
 که بند بر پیل پشت سترک سترگک مقابل خود در بزرگک مقابل
 کوجک در نته که سابقا تفصیل اولمشدر قاتی درشتک معناسی در سخت
 اوند استعمای مجازا در نته که بیان اولندی **زفت** زای معجک فتحه سیله
 جسته بیوکلو کیدر که لسان عبرتیده و که ضخامت در لر نته که بوبیتده واقع در **ب**
 برو بزرگک باش چو است تا زی جبت میباش در ره حکمش چوکا و کا همل رفت
 بو وصفله واحدی توصیف اتد کلز نلین متعدد دی ده توصیف ایدر لر مثلا
 لشکر زفت در لر نته که بوبیت ده واقع اولوب در **ب**
 مرغ با پیل دوسه شک افکند لشکر زفت جش را بشکند
 زفتله بزرگک فرقه بود که محسوسه مخصوص در بزرگه اول اختصاص یوقدر
 شان اولوی بزرگ در لر زفت و فر **زفت** زاء عینک ضمه سیله اولیجی

مسک معناسه اولور که مقابل چو اورد نته که بوبیتده واقع در **ب**
 با او چکونه کشت زما زفت یا چو با او چکونه رفت فلک نرم یا درشت
 تو با کنج و دینار جفته مکن ز بهر سلام آنچه زفته مکن **دیکر**
 زاء عیله تعقید را مهمل دن احتراز اچوندر که رفت او نکل استعمال در
 را مهمل نک فتحه سیله رفتن دن ماضی در که کندی معناسه در نته که بوبیتده
 بیت ده ظاهر در **جهان** چون رفت دیکر یاقنتوان
 عنان زندگان تاقت نتوان را مهمل نک ضمه سیله رفتن دن **ب**
 سپردی معناسه در قشنگ اصله روفتن در نته که خسروک بوبیتده
 ظاهر و باهر در **بجانهامی** فتا و ارجشش اشوب
 مره می روفت دلهارا چاروب سابقا بیا اولوب در که حروف علتدن
 هر نقسه وسط کلمه ده واقع اولور لسان فارسی ده اولک ضدخ جائز در
 اول قاعده یه بنا، روفتک و او خ حذف ایدر لر رفت در لر **چاروب**
 لفظی مرکب در برجوی **جای** در یر معناسه یا حوف علت اولوب اول کلمه ده
 واقع اولماغ حذف اولمشدر بر خوریده **روب** در سو پرچی معناسه
 اسم فاعل در رفتن دن جاروبک معنای ترکیبی بر سو پرچی دیک در
 اصله روب جای در اضافله علمیه نقل اولیجی قاعده ترکیب تغیر اولوب

مضاف الیه تقدیم اولندی بوقاعده مراراً بیا اولنبد سوپرکیه جاروب
 دید و کلری برسو پر جنگ آلتی اولدوغندن اوترو در مجازاً آلت فاعله
 فاعل اسمی اطلاق ایدر لر جمع السنه ده شایع اولن مجاز لردن در کمالاً یخف
کران سنکین کران کاف عینک گره سیله آغز در آغز شلویه لسان
 فارسی ده سر کران در لر نته که بوبیت ده ظاهر اولوب در
 خدا را دامن بتان ازو ای شخه مجلس که بی یادیکران خوردست با ما سر کران دارد
 آغزها لویه کرانمایه در لر کران قراک معنا سنه ده کلور نته که بوبیت ده
 واقع اولوب در منزل قناعت نتوان زدوست داون
 ای ساربان فروکش کین ره کران نه کاف عربیک فتحه سیله در درک
 املو لکندن مبالغه اتسه لر دریای بی کران در لر کرانک مقابله سبک ده معنا
 مینه در مینه شلویه سبک سر مینه اعلویه سبک پای در لر لافیه مینه لک
 لازم اولمغن مجاز الطیفه سبک در لر نته که بوبیت ده ظاهر در
 بزنگی که علت بواجب شناخت تواند سبک در روی در دست
 لطیف شیرین و یک برده عجل سبک شیرین در لر سر عتدن ده سبک لکله
 کحایت ایدر لر علی الغور و روی و یک برده سبک داد در لر نته که بو
 بیت ده واقع اولوب در سبک داد سوکنندان پاک دین
 بیزدان صفت آسمان و زمین **سنکین** وزن ده اغزا اولان در لر

مرگبدر برخی **سنک** در وزن معنا سنه و زنی آغزه کران سنک در لر
 نته که بوبیت ده واقع اولوب در لر تراگو سفندی ازان به بدی
 که با در کران سنک فریه بدی **دیگر** سنک و بهنک و بعز و نیاز
 سپر و شش بعقوب فرزانه باز برخی ده یا یله نون در که لسان
 فارسی ده بر نوع ادوات انصاف در که مرجع نسبت موکده در مثلار نکل
 متصف اولان رنگین در چو کله متصف اولان چرکین در لر قبی چرکین دیگر
 استعاره طریقیله در قنچنده مبالغه قصد اولنشد مذکور اوانک تفصیل
 کچش در سنکینک معنای ترکیبی وزن لودر وزن لوک و زن ده
 اغزلق دن نهایت در سنک وزن معنا سنه کلور کی نته که بوبیت
 واقع اولوب در چنان بر کر فتم که زرین پلنگ
 که کوی ندرم سبک پشه سنک طاش معنا سنه ده کلور
 بر نوع قاعه طاشه که او که کلنک تاثیر اتمز سنک خار ادر لر سنکین
 که برخی ده بو معنایه سنک اوله طاشدن دوزش معنا سنه
 اولور نته که رنگین اله سنکینک فرقه برنده بو معنی تفصیل
 اولنشد در سنک مجازاً قدر و قیمت معنا سنه ده استعمال
 اولنشد نته که بوبیت ده واقع اولوب در
 بنی سرکی حل کر بوی درنگ سی بر کل و مشک تنها ده سنک

بوبیت ده ده شک اول معنایه در چه خوش گفت آن که شک از ممتش بود
 که ممت هست مقناطیس مقصود **باو بهم** باونک معناسی
 او نکل در همک معناسی بله در او نکل کندی و یک برده بحم باورفت
 در لر بریر و ن بله کندی لر و یک برده بهم رفتند در لر لفظ باوده
 معتبر اولن بحر و تبعیت لازم و کل در بهم ده معتبر اولن تبعیت
 تبعیت لازم و کل در باونک اصل با او در با لسا فارسی ده
 معنای مذکور ای افاده یبر نته که بوبیت ده ظاهر در
 و عنت کر چه زما خاتم و لها دردی چون بخندد همه دانند که خام باو
 بوبیت ده اول معنایه چون در
 آسایش و کیتی تفسیر این دو حست بادوستان تطف با دشمنان مدارا
 الف که حروف علت و ندر لسا فارسی ده حذف شایع در اصل
 با اولن شک معناسی اولدر که ذکر اولندی فتحه یل اولن شک اصل
 باون مخفف اولیه بر قاج معناسی و ارد بری قسم معناسی
 نته که بوبیت ده واقع در بجا دوست بختی قدیم و عهد در
 که مؤنس دل و جانم دعای دوست بر معناسی ده لسا عربیده کنی
 نه معناسی در مدخونک طرفیتان افاده یبر نته که بوبیت ن
 ظاهر و باهر در کسی بدور نرکت طرفیت از عیانت

بکه لغزشند مستوری لبستان شما لسا عربیده بوبیت چون کلن با کیمسوره
 معناسی افاده یبر نته که بوبیت ده واقع اولوب در
 باز آمدان مهی که نیدیش فلک بخواب آور و آتشی که نمیرد بهیج آب
 لسا عربیده کنی الی معناسی ده کلور نته که بوبیت ده ظاهر در
 عاشق که شد کیار بجاش نظر نکرد ای خواجه در زینت و کر نه طیب هست
 عرب نظر الیه در بحم بد و نظر کرد در نظر کنی الی اولن تعدیسی بایله
 ادا ایدر لر لسا عربیده کنی اولن افاده الصاق که لاله اولور اول معنایه
 در کلور نته که بوبیت ده ظاهر در سبستان خط خشک گشتت هنوز
 بمن آید که آهوی خطایید همه عبارت ترک الی ادا اولد و قد
 اول ایکی معناسی فرقی بری برندن ظاهر اولر اول سبیدن جالوایب
 صاحبی الی معناسی کلن بایه الصاق چون صامتش در مذکور بیل که کلام
 او نده الی معناسی اولمغله تمام اولور استشهاد و مقامنده کتور مشدر
 غلط اتمش در لسا فارسی ده با و فی الی معناسی کلور نته که بوبیت ده
 واقع اولوب در بجا دوست حالها با خوی کرد
 بدت میو ما خوش هوی کرد لسا فارسی ده گاه اولور باون
 معنای زاید قصد اولنمز بحر و تحین لفظ چون کلور نته که بوبیت ده
 واقع اولوب در کز تبغش غراحت بیند

چون دو پیکر شود اسد بدو نیم اصل کلام اسد دو نیم میشود در
 ضرورت وزن چون نظم کلام متغیر اولیجی مذکور حرفک یا ده سی مستحسن
 اولدی شود اسد دو نیم دسه نو عاقلت اولوروی بناگاه ده کی باده
 بوشعروه واقع اولوبدر زاید در فارسی با دبیرن در نته که خسروک بو
 مصراعندن ظاهر در **مصراع** با دبیرن انا بک مکس است
 اوغلا بختلرک مؤدبینه که ترکح و لده لالا در لسان فارسی ده انا بک در ل
زبور خصوصیه ارونک اسمی در نته که بوبیت ده ظاهر در
 که بافت این قصب سگای بقامت فی که دخت این علی خوقه برقه زبور
 اشک ارونک **خوکس** در ل معنای مکس ده عموم وار دو غی بو نذن معلوم در
پشته خصوصیه سوری سگک در نته که بوبیتدن ظاهر در
 پشته جو پیرشد بز ند پیل را با سده مردی و صلابت در کواست
 اصل کلام بز ند پیل را که اوست با سده مردی و صلابت در وزن قافیه
 ضرورتی ایچون اصلدن عدول اولنوب در اول سبیدن وجه مرا کشف
 دکل در ترک جنگید و کنه عجم پشته خانه در تاتار دلنده جین دیوسکک
 در لهما **مایون** ما بر کو لکسی کو لکک خوش در نته که بوبیت ده
 واقع اولوب در سن بهاسن یا لکده ظل سما
 اول ایکی نلف دام ظلهما کو لکسی مرغوب اولدوغی بوبیتدن

ظاهر در کس نیاید بزیر سایه بوم
 و سماز جهان شود معدوم مذکور قوشک کو لکسی کیمک او زرنه
 دوشش اول گسه سلطان اولور در ل خلق را سنده شته باری او نکل در
 نته که بوبیت ده واقع در عجمی اولدیه عوننی جهاسلطان لری خان
 که دوشدی وستنه سایه سنک لکک سما سنندن **سمن** ممانک اصله سمای در آخوندن خوف
 یا حذف اولنشد در پادن و سادون و خاون و راون حذف اولدوغی
 کبی دست پا در ل اصله دست و پای در سمن در ل اصله سمن در
 شکر خا در ل اصله شکر خای در خود را در ل اصله خود رای در سما بوبیتده
 اصله او زره ذکر اولنشد سما بر سر نما ازان شرف دارد
 که استخوان خورد جانور نیازد سما یون قوتلو در سمایه نسبت دن
 حاصل اولمش معنی در آخ کلده ده و اولسا فارسی ده بر نوع نسبت دن عبان
 نیکوده هندوده بانوده و یله در نته که سابقا یا اولنشد در یا یله اولن
 نسبتی تا کیمدا چون نون زیاده ایدوب رنگین و شیرین دید کلری کبی
 و اوله اولن نسبتی تا کیمدا چون ده نون زیاده ایدر ل سما یون درون
 اندرون در ل در و نک اندرونک اصله در و اندر در و او نسبت ایچون
 و نون تا کیمدا ایچون در **بدر یا** در لیا لسا فارسیده طرفیت افاده
 این بای مفتوحه نک که اول کلمه ده واقع اولور در ایله التباسی وار در

معنای بربرینه قریب در فرق لری بود که مذکور بانگ افاده تدریجاً ظرفیت
 شول معنادر که ترک و له و نندن و ایله تعبیر و لنور مثلا ذکرده و یک یزه
 بدر یا دنور بر یوزنده و یک برده بروی زمین دنور لفظ درک مدلولی
 ایچ در ورون ایچار و اول و اوله نون نسبت موکده چوندر نته که سابعاً
 بیان اولندی ایچنده دیملو و لیتی عجم در ایله بانی مذکور ی جمع ایدر
 مثلاً ذکر ایچنده و یک یه **بدریا** در نته که بوبیت ده واقع اولوبدر

بدریا در منافع به شمارست و کر خوانمی سلامت برنهارت
 اوستنده دیملو و لیتی مذکور بانی برایله جمع ایدر مثلاً یوزنده
 و یک برده بروی زمین بر در نته که بوبیت ده واقع در
 بس نامور که زیر زمین دفن گردیند که هشتیش بروی زمین نشانمانند
 بزک ده در کبی معنای چوقدر بوراده مراد بر دن اوست در
 از پرده لعب اگر بنا کا ه بر ماه فلک نظر کارند
 صد هر یک کان کرو به بر دامن آسمان شمارند
 بحر الفرای صابحه کال تخند نیک بویتنده کی

طلب یافت نشا از لب شیرین فرماد ده سوی لعل نبردند بخر که سخنان
 مذکور بیتده حرف باید زاید صاندر غلط ایشدر اول با سببیت ایچوندر

زاید و کلدر اول معنی دن عرب تعبیرده بالطلب در با سببیت کتور
 ترک طلبدر عبارت بطلب ده کی با طلبده کی له معنای افاده
 ایدر یک یا ده لک احتمال قالمز تفصیل اولنان احوال اول بانگ در که مشتوح
 اوله با دن مخفف اوله شبه اولن اول در اول بانگ که مکسور اوله مذکور
 حوزة اشتبامی بو قدر اونک حاله دفی یرنده بیانا اولنیدر بهم ده اولن معنای
 اجتماع بوبیت ده ظاهر در **انک** اندک بهم شود بسیار
 دانه دانه است غله در انبار **بهمک** اصله باهم در الف حذف اولنیدر

بهم قالمشدر بهم معنای ترکیبی دن بله معنای نقل اولنیدر بانگ معنای
 اولنیدر اونکون در که بر بایله دفی جمع اولور نته که بوبیتده واقع در
 از پی چشم بد است انکه در ایام بهار خار با خاصیت عدل تو باکل بهم است
 لسان فارسی ده هم معنای شکر کنی افاده ایدر نته که سابقاً تفصیل اولنیدر
 مثلاً یولده شریک اولانه همراه در لر او ده شریک اولانه سخانه در لر بریره در لشن
 نسندیه فرام در نته که بو مصراع دن ظاهر در **مصراع**

دندان ورد فرام نمی شود ز فرج **فرام** مرکب در بر جزئی فراد که
 مقابل فرود **فرانک** اصله فراز در **فرونک** اصله فرود در ترکیب کلک آخو خولای
 حذف اولنیدر تخفیفاً فرامک معنای ترکیبی دو کلمش و طاعتش نسند لری
 قالد و رب بریره کتور جمع انک در توسعاً مطلق بریره کتور نشه فرام در لر

قالد و رفق معنائی است **ایر لر** در یلوب جمع اولش نشسته **در هم** در لر
 یوزن در وی و یکسیره **عجم** روی در هم کشید **در** دور وی بکدی **یک**
 یروه **در هم** کرد **در** در هم دن معنای مذکور مراد اولد و غی بوییدن با هر
 ظاهر **در** یکی بچه کرک می پرورید
 چوپرورده شد خواج **در هم** درید **لسا** فارسی ده **هم** شول معناده
 استعمال اولنور که ترکی دله **اوندن** ده ایله تعبیر **ایر لر** اوده کلیدی
 و یکسیره **عجم** او هم نیامد **در** نته که بوبیت ده واقع اولوب **در**
 کو فرض خدا نمی گذارد از قرض تو هم غمی ندارد
 هم اول معناده استعمال اولنور که ترک دله **اوندن** ایله تعبیر **ایر لر**
 مثلا ترک هم ستر هم قور قور **عجم** هم جوید هم ترسد **در** نته که بوییده
 واقع اولوب **در** بدان کس نام غواصی بود زرق
 که هم در جوید و هم ترسد از غرق **مچنان** ده کی هم ده اول هم **در**
 ترک هم اولد **در** **عجم** مچنانست **در** **لسا** فارسی ده جمله معنائی **در**
 جمله ویردی و یکسیره **عجم** همه داد **در** **مهر** اولور **هم** بن کسه یه ده
 همه وان **در لر** نته که بوییدن ظاهر و با هر **در**
 زرق و هنر روزی نه کسیت از سندان ره بخشناست
 هنرک آخنده غی مانعل **چوندر** معنای عام صیغه دن معنای خاص **علی**

نیمه ده کی **ما** کبی **مطلقا** **یم** یار مد **در** نیمه یادم کو ده نک اسم خاص **در** آخنده غی **ما**
 نقل **چوندر** **مکس** **زنبور** **پشه** مکس اسم عام **در** معنای از ویه **قدر**
 نته که بوبیت دن ظاهر **در** یکی زمان مکس تکبیر کر بو
 به از صد مکس که اکبیر خور بود **سکاک** قور یخه **مکس** **دان** **در لر**
 نته که بوبیت ده ظاهر **در** **جامه** اسلام بر اصحاب ریو
 پتر فرشته است مکس **دان** دیو **بولغظ** مکتبدر یلیپزه **یه** صا و ق **در**
بتو **ترا** **لسا** فارسی ده اول کلمه لاحق اولن بای مفتوحه اله تعدیه معنای
 افاده **ایر** آخر کلمه ده **ایر** اولن **را** اور تا سنده که اول ده **وات** تعدیه
 التباس تاقی وار **در** مثلا **سکا** و یکسیره **عجم** **بتو** **ترا** ده **در** **یک** **برده**
بن ده **در** **مراده** **در** او که و یکسیره **با** **وده** **در** **اورا** **ده** **در** **فرق** **لری** **بود** **که**
رانک افاده **تد** و کی تعدیه ده **عموم** وار **در** **بر** **نوع** **تعدیه** **دخی** **وار** **در** **که** **را** **اون**
 افاده **ایر** مذکور با افاده **اتر** مثلانی سنی **اونی** و یکسیره **مر** **ترا** **اورا**
دنور **بن** **بتو** **باو** **ونفر** **عجم** سنه قغروی **دیلو** **اولسه** **تر** **خواند** **در** **بتو**
 خواند **دفر** **اول** **ایکسند** **ده** **حال** **بویله** **در** **تر** **انک** **اصلی** **تورا** **در** **وا** **حذف** **ان** **نمشد**
تخفیف **حروف** **علتک** **آخ** **کلمه** **دن** **حذف** **لسا** **فارسی** **ده** **شایع** **در** **مر** **انک** **اصلی**
من **را** **در** **رای** **متصل** **اولد** **قد** **ن** **صکره** **منک** **نونی** **حذف** **ونش** **در** **تخفیف** **اول**
وا **اولد** **بونوک** **حذف** **رایه** **اتصال** **ایله** **مشروط** **در** **تو** **اولسون** **من** **اولسون** **منفصل**

اولسه لر و اوله نون حذف اولنمز مثلا تو کردی من کردم در لر تکروی مکروم
 و نیز لر رانک غیره متصل اولسه لرده حال بویله در مثلش دشمنش در لر
 نته که بوبیت ده واقع اولوبدر منش تاج دادم زمن سر کشید
 منش تیغ دادم بن بر کشید تو ده ده حال بویله در مذکور ضمائر
 منفصله تک جمع لری خلاف قیاس اوزرند در اونک جمع ایشان در نته که سابقا شانه
 ایشانک فرقی بیان اولند و غنی یوده ذکر اولنشد در منک جمع مادی نته که بو
 بیت ده واقع اولوب در یایم بعشق تو تو لا کرم ده
 و ز طاعت و معصیت تبراکرده بنک دیگک یوده عجم منی در بزرگ
 دیگک یوده مایی در نته که بوبیت ده واقع اولوب در
 چون صوگک طبرای اوگک مانی نه در اور تاده بو ماء و منی
 تو تک جمع شما در نته که بوبیت ده واقع دل خوابدی کند دلدار را که کنسید
 زینهارای دوستا جان من و جان شما صاقن دیگک یوده عجم زینهار ده در
 زینهار ده نته که بوبیت ده واقع در زینهار از قرین بد زینهار
 و قنار بنا عذاب النار مراده کی میله آخ کلمه یه لاحق اولن
 میگک بدلول لری شتبه در ایکی ده نفس متکلم ضمیر لری در فرق لری بودر که
 اول میم که مفتوح در اول راده اولور ضمیر منفصل در لسا عر بیده کی انا معنانه در
 اول میم که ساکن در آخ کلمه یه لاحق اولور و انم ده کی کبی و انتم ده کی کبی

میم که ضمیر متصل در لسا عر بیده کی تا مضمومه معنانه در که آخ کلمه یه متصل اولور و تا
 علیت کبی گاه اولور که اول کی ضمیر جمع ایدر لر منم در لر نته که بوبیت ده واقع
 اولوب در منم که نوشته اینجا خانه منت
 دعای پیر مغان و در صبحگاه منت اول بنم دیگک یوده عجم آن منم در
 نته که بوبیت ده واقع اولوبدر آن زمن باشم که روز جنگ منی پشت من
 آن منم کاندر میا خاک خون منی سری بن اولم دیگک یوده من آنم در لر
 نته که بوبیت ده واقع اولوبدر من آنم که باشیر بازی کنم
 میا یلان سر فرازی کنم **زنده پاره چاک شکاف**
کاف زنده زای عجمیک فتحه سیله پیر انقله پاره لنشدر زنده پیر اهن در لر
 نته که بوبیت ده واقع اولوبدر چوکل کرچه او زنده پیر اهنست
 ولی بوی او زد کر کلشن است زنده جامه در لر نته که بوبیت ده
 واقع اولوب در دید وقتی که یک پراکنده
 زنده زیر جامه زنده زاء عر بیک فتحه سیله **زنده** معنی
 اخوی افاده ایدر بو یک صویه زنده رود در لر بو یک فیله زنده پیل در لر
 نته که بوبیت ده واقع اولوبدر یکی مایی بود در رود نیل
 بیلا و پهنای چوده زنده پیل زاء عر بیک کره سیله **زنده** دری
 مرده مقابلی در که مردن دن اسم مفعول در **پاره** باء تجلیل بر جمله دن ایرمش

در ترک و دله ده بو معناه استعمال اولنر نته که بو بیت ده واقع در
کلنگ اوکنجه دوشن دکنه پاره اولور دی برج و بار و حصه
دیر پاره سی در لر که پاره ده کی پاره بو معنایه در اصله کاو پاره در کاو کالغ
حذف اولنشد در شمس فخری کو پاره نک بیاننده رنه کاو باشد و میشد
بو بیتنی مثال کتور شد در کترین بخششی زحمت او
صد هزاران دست کو پاره بر بتون نسه طغراسالر پاره پاره
اولدی در لر با عربیله اولجی پاره قلم معنایه در نته که بو بیتده ظاهر در
هر کجا صیبتش شد لشک چه ک شاید ز حصن و از باره
آته ده اطلاق اولنر نته که بو بیتده واقع اولوب در
نشست از بر باد تند باز می رفت باوی بسی زرم ساز
بار کتره معنایه ده کلور نته که بو بیت ده واقع اولوب در
سکی رالقه هرگز فراموش نکرد و ورز ز صد باره اش سنک
باره نک بر معنایه واقعی وار در که ترک و دله و نندن خصوصاً تعبیر ایدر لر
مثلاً بنم خصوصاً ده و یک یروه عجم در باره من در نته که بو بیت ده واقع
اولوب در در باره تو منم هوا خوا
در باره من تو یی و زاکاه
ظاهر و با هر در تاگی در فراق چهره تو

دامن و جیب خویش سازم چاک یرتمدی و یک یروه عجم چاک شد در
یرتمشه چاک شده در نته که بو رباعی ده واقع اولوب در رباعی
کر باینیم زنده بر دوزیم دامنی کز فراق چاک شده
ور نمائیم عذر ما بپذیر ای بسا آرزو که خاک شده
یرتقی یرتقی اولنر نته که چاک چاک در لر نته که بو بیتده ظاهر در
تن از خوی پر آب و مان پر ز خاک زبان کشته از تشنگی چاک چاک
چاک لغته مشترکه در بر نوع صدایه اسم ده اولوب در ترک چاق چاق و یک یروه
عجم چاک چاک در نته که بو بیت ده واقع اولوب در
چکا چاک خنجر بگردون رسید زهند و ستان خون بچگون رسید
چکا چاک اصله چاکا چاک در چاک و لدن الف حذف اولنشد در ایکی چاک
اور تا سنده غی الف برابر ده کی لبالب ده کی الف در بو الفک اصله ستر سترله
سراسر کفر قی رنده بیان اولنر در شکاف آیرق در آیرلش ایکی پاره اولش
نخوه شکافته در لر شکافتن یار مق در نته که بو بیت دن ظاهر در
استره هر چند زبان تیر یافت موستره مو نتواند شکافت
شکوفه بوندن ناخود در بچک ده چلد و غی و قتن یار مق بولنر شکاف اسم
فاعل در شکافتن دن نته که بو بیت ده واقع اولوب در
کشت خشک از قغان سغف شکافن ذاکران را درون زلب تاناف

مو شکاف ده کی شکاف بو معنایه در مو شکاف معنای ترکیبی قیل یاریجی در استعاده
 طریقیله تحقیق کلامه تدقیق ایدن گسیه مو شکاف در ککاف یارق در کافان دن
 مشتق در معنای کافان یارق در نته که بو بیت دن ظاهر در
 و یا باز کاخم زمین راز مسم بریشان نجاک اندرون پیش و کم
 کاف اسم فاعل در فصل مذکور دن یاریجی معنایه در امرده کلور نته که بو بیتده
 واقع اولوب در کشاورز آغشک و پای باف
 چوپکار مانند سرشان کاف کافله شکافک معنای بری برینه
 قریب اولمغن ابو منصور سدی و شمس فخری فوق آتشد بجز الغوایب
 صاحبی ده اولمه تعلید الیش در یارق ده که معنای کاف در ایرلوب کنگ لازم
 وکل در شکاف شکافده اول معنی معتبر در لسان عربیده کی قصمه قصم کبی در ذکر
 اولندر کافله شکافک معنای حقیقی لری در مجازاً احد سبایه آخوده استعمال جائز
 ارالرنده علاقه مجازیة ظاهر در **باز باره** بارو در قلعو در **وز دار** ده
 اولندن مر کبدر بر جوی در در که معنای ذکر اولندی بر جوی ده وار در که در
 دن اسم فاعل در حافظ معنایه قلعیه کچی لرینگ اولوسه در دار در لره قلعه ننگ
 حفظ امری ننگ النده اولدوغندن و تر و نته که بو بیتدن ظاهر در
 زوزواری وزی زوزیده زوزی زسی زوزی که در دوز دوز دار
وزمان وزمانک وخی بر جوی در بر جوی وخی مان در که مانستن دن اسم فاعل

معنای بکریجی در کودلو و بویلو کسده قلعیه شبیهها در زمان در لره نته که
 بیت مذکورده ظاهر در **باره** قله معنایه در نته که سابقاً یا اولندی بارو
 معنای برغاز در نته که بو بیت ده واقع اولوب در
 برج افلاکیله رو بارویدی نفلک بلکه آنده بر بارویدی
 ایکسنگه اصل بارو در برینک آخونده مانقل چون در معنای عام اصل
 معنای خاص علمی یی برینک آخونده غی و او نسبت مخصوصه چوندر
 نیکوده کی وهندوده کی و او کبی بایک بارونک احوال تنذیل تنونک
 خصوصی کبی در تنذیل تنومندک اصل بیاننده ذکر اولمش در بو و
 تفصیل عن قریب کلسه کرک در باذن الله تعالی **هندی هندو**
 هند اسم مملکت در **هندی** اول مملکت نسبتی اولنسنده در آخونده غی یا
 یای نسبت در رومی ده کی یا کبی بو حرفک مدلولی اولن نسبت ده لزوم
 معتبر وکل در منسوب اولن آدمی اولمق ده معتبر وکل در مانک مدلولی اولن
 نسبتده لزوم معتبر اما آدمی اولمق معتبر وکل در دسته ده کی و یا یی
 و سادو ده کی اولن مانکینی اما اول نسبت که و اوک مدلولی در اول نسبت
 هم لزوم معتبر در هم منسوب اولن آدمی اولمق معتبر در هند و یله هند
 ایکی جهندن فرقه وار در بری بو که غیر ی دیارون کلوب معندوه
 توطن ایدنه معندی در لره کوی دن کلوب شهرده پرلشنه شهری دید کلری

کبی اما هند و دفر لر هند و شول طائفه مخصوصه در که دیار هند نسبت جبلت سی
 وار در عرب عجم و ترک و دیلم کبی غیر ییرون کلوب اول دیار ده وطن
 ایدنه هند و دفر لر اول سبیدن هندوستان دفر لرستان عجمستان
 ترکستان و یلمستان دند و کی کبی هندستان دفر لر رومیستان
 دند کی کبی ستانک مفهومند نشو و نما انده اولق معتبر در بریره وافر
 کل کتور و ب دو کسه لر اول یره کلستان دفر لر ستانک معنای ضعیسه
 نید و کل کلستانه دستان فر قنده بیان اولنو بدر جهت اخوی دن فرقی
 بود که آدمی اولیا نه هند و دفر لر حیوان اولسون جادا اولسون اما هند
 در لر مثلا بلخی هندی یله توصیف ایدر لر تیغ هندی در لر هند و نک اصلی
 هندوی در آخوندن حرف یا حذف اولنش در نیکویله نیکنک فر قنده
 اصلی بیان اولنو بدر **ایزو یزدان** لسان فارسیده **ایزو** باری تعالیکنک
 مخصوص علمی در لسان عبیده کی لفظه الله کبی لسان ترک ده کی تکی لفظی
 کبی زای معجزه نک ختم سیله در نته که بوبیت ده واقع اولوب در
 بجا آمدن و عده اینر دی **یزدان** پسر پاک و دور از بدی
یزدان لسان فارسی ده یار ادبی در که لسان فارسی ده یزدان لسان عبیده
 خالق در لر نته که بوبیت ن ظاهر در **سبک** داد سو کند آن پاک دین
بیزدان صفت آسمان و زمین **بجوس** اصطلاحده یزدان خالق خیره

مخصوص در خالق شیره اولر امر من در لر نته که سابقا کبره ترسانک فرقی
 بیان اولند و غی برده تفصیل اولنش در **بج** الغرایب صاحب انزوله
 یزدان فرقی اتیوب **ایکس** ده لفظ تکریمه تفسیر ایدر بدر لفظ **خدا**
 که مرکب اوله اصل خود آی اوله واجب لذاته معنا سدر حق تعالی
 حضرت بلرینه مخصوص اسماء وندر اما لفظ خدای که مغر اوله معنای
 صاحب در حق تعالی یه اختصاصی یوقدر **بونک** تفصیل ده سابقا
ذکر اول بدر شواهد و دلایل ایله **کام یاز یازیدن پیوند**
شام کاف عجل آدم در نته که بوبیتده واقع اولوب در
 گوشه کیران ستوده نام یوند **کوج** کردان فراخ کام یوند
شام لغت مشترکه بر معنای دخی طمق در نته که بو کلام دن ظاهر در
ذوالفقار علی در نیام و زبان سعدی در **شام** کاف عبیده اولیجی **کام**
مراد معنا سدر نته که بوبیت دن ظاهر در
ساقی بنور باده بر فروز جام ما **مطرب** بکو که کار جهاشد **بکام** ما
کامران دن جز اولن کام بو معنایه در **برجی** دخی راندر که رانندن
اسم فاعل در **سورجی** معنا سدر **کامرانک** معنای ترکیبی مراد سورجی
دیگ در **کامکار** ده کی کام دخی اول معنایه **کار** ایش در مراد دن
اشلا یجی یه **کامکار** در لر نته که بوبیت ده واقع اولوب در

چه کردن پرزبان بدی کار
 چه در آستین داشتن گرز مار
یاز قولاج در نته که بوبیت ده واقع اولوب در
 گرازه بر آید بان کراز در فشی برافراشته هفت یاز
 یازیدن ون ماخوذاسم در یازیدن ده پیوون کبی اوچک در اما کینیت لری
 مختلف در پیوون اوچک در اوچک له اوچک دن کچش ترکه پی پیووده در
 نته که بوبیتدن ظاهر در در پی آن غله پیووده کشت
 رنج مشو چون قلم آسوده کشت **پیان** پیوون دن ماخوذا در معناسی
 اوچک در بیوک ساغده پیان وید کلمی بوبیتدن ظاهر در
 باو ذلعل شش کلب من دور مباد راح روح که پیان ده پیان کیت
 تشبها در استعاره طریقیله **پیا** اسم فاعل در معناسی اوچک در نته که بو
 بیت ده واقع اولوب در دشمن اتش نهاد و باو پیارا بکو
 خاک بر سر کن که آب فته باز آید بکو **یازیدن** قولاج لیوب یا اولیوب
 اوچک در شمس فخری بو فرق دن غافل اولوب معیار جان ده یازیدن
 پیوون ال تغیر اتش در **یاز** اسم فاعل در آویلی معناسی یازیدن دن که
 بنا که یازیدن آو ملحق معناسی اوله مجاز آو من کچ آو نه دیر یاز در
 و بطی اگر که معناسدن او نکل کفایت ایدر لر نته که بوبیت ده واقع در
 اگر چند باشد شب دیر یاز برو تیره کی هم نماند در از

آو منی تیز آو انه **تند یاز** در لر سریع اگر که معناسدن او نکل کفایت
 ایدر لر نته که بوبیتدن ظاهر در نشت ز بر باره تند یاز
 سمی رفت باوی بسی رزم ساز **یاز** صیغه مشترکه در امر معناسی
 دخی کلور آو مله و یجک یراده یاز در لر او نکل میل دن کفایت ایدر لر
 نته که بوبیت ده واقع اولوب در بیاسای چندی سم بد ملکش
 سوی مردنی یازو یازار هوش یازیدن مجاز آو ملحق معناسی ده
 کله و کنلین الی اوز اتحق معناسی ده کلور علاقه مجازیه ایکنده
 ظاهر در بری آو مله اوچک لازمی در بری قولاجله اوچک لازمی در
 ال اوز اتدی و یجک یرده عجم دست یازید در ال اوز نته و یجک یرده
 دست میاز در نته که بوبیت ده واقع اولوب در
 بخ فراتر سریر سران تو پای منه بخ سبوی ز نخدان ساو ده دست میاز
خوکوش **خوک** بو اسلک ایکی ده انظام کبه و ندر عبارت
 خرده شتر اکلی وار در لفظ جهتندن معناسی جهتندن و کل اول
 سبیدن کل اشتباه اولوب بیانه محتاج اولن انظام عبارات سلکندن
 منسلک ولدی خوکوشک بر خوی خود که معناسی مرکب معروف در نته که
 بوبیت ده واقع اولوب در **خوعیسی** اگر بکه رو و
 چون بیاید معنوز خراباشد بر خوی ده کوش در که معناسی

قولی در نته که بویته ن ظاهر در **گوش** خرفوش و دیگر گوش خ
 کین سخن را در نیاید گوش خ عبارت **گوش** بوند ندر سماهی
 که لسان ترک ده او که گوش دید کلای قولانچه تشبیه اش در آفرنده غی
 مشابهت جهندن اولان مناسبتی اظهارا چوندر طوشه خوش گوش و کلای
 قولانغی خ قولانغنه بزد و کندن و ترور **خوشک** اصیل خارجک در بر جوی
 خار در که معناسی دکن در تخفیفاً الغنه حذف اش در **خو قالمش** در
 زه دن حذف اولند و غی کبی که اصیل راه در فرد و سینگ بویته اصل
 اوزرینه مذکور در **براه** دو هفته شده کتخداپی
 گرفتند هر یک سزاوار جای **حروف علت که وای حرفی در**
 لسان فارسی ده حذف شایع در نته که سابقاً بیان اولند در بر جوی ده
 چنگ در جیم عجمیل معنای حقیقی بر جی قوش طرناغی در نته که چنگ ال
 چنگالک فرقی بیانند ذکر اولند در **خوشک** نیک در نته که بویته ن
 ظاهر و باهر در **چو بر زو سراز چنگ خوشک مور**
 جهان کشت روشن سبان بلور استنگ ایکی جوی استعمای ده استعاره
 طریقیل در تصایح لرینی هیئت ده بر جی قوش طرناغنه حدده و کتشیه
 امثلر در تشبیه نمانیدن غرض طرناق شدت بوند غنه تشبیه در **خوشک**
 خارشت کبی در اما استعاره انگ آختی بر جوند در **زندگی زندگانه**

زنده در نته که عمر خیالک بو رباعی سندن ظاهر در **رباعی**
 در پای اجل چمن سر افکنده شوم وز دست غمش زینج بر کند شوم
 زنهار ز کلم بجز صراخی مکنید تا چون که بیاده پر شوم زنده شوم
زند نک مقابلی مرده در که معناسی اولو در نته که بو رباعیده واقع
 اولوب در **رباعی** چون مرده شوم خاک مرا کم سازید
 و احوال ره عبرت مردم سازید خاک تن من بیاده آخته کنید
 و در کالبدم خشت سر خم سازید **زند** که دری لک در که لسان
 عبیده او که حیات در لر آفرنده غی یا یای نسبت در کاف زیاد و اولند
 سببی بو در که **زند** نک آفرنده غی های غیر ملفوظ در هر اسکی که آفرنده
 اول تا اوله او که یای نسبت داخل اولیجی قبل بر کاف زیاد اولند مثلا
 مردکی پنز مردکی بندکی خوانندگی در لر لسان فارسیک قواعد سندن
 که زندگانه در لک در حیات دن تمتع معناسند در نته که عمر خیالک بو
 رباعی سندن ظاهر در **رباعی** می نوش که عمر جاودانی نیست
 خود حاصلت از روز جوانی نیست هنگام کل و باوه و یاران سرت
 خوش باش و می که زندگانه نیست لفظ زندگانه ده کی کاف و یایمان
 زندگی دکی کاف و یا در الف نون زیاد اولند در نسبت ده مبالغه
 چون بو قاعده لسان عربی قاعده لر نند در لسان فارسی ده اول اعتبار

اول نشد در نته که اوایل سال دهه تقریر اول نشد در در لک در می لکه متفرع
 اولوب او که اختصاص تاقی اولد و غندن او تر و اول مبالغه بونده اعتبار
 اتدله و اول یکی معنادن تعبیر ده فرق حاصل اولدی اول فرق بوئیدن
 ظاهر و باهر در **کر جان زنده کیست حیوانرا**
 زندگانی تومی و می جانرا **نزد نزدیک نرد و قربدر**
نزدیک قریب در شکایتی یقینه الکه کما تیدر اکا ایشیت و مدون متضمن در
 مخاطب نقصان لغته تنبیه در و اجناسک احوالنه کمال استغنی تک بیاننی
اندک مرکبدر اندله کاف تصغیر دن معنای ترکیبسه عد و قلیل در آماشی
 قلیلک اسمی اولمشدر اول سبیدن مقابله بسیارده استعمال اولمش **بار بار**
باری بار بار بار یا نچه کره دیک در باری بر کره بار سکون را اله کره
 معنای در نته که بو بیت ده واقع در **تو داوه بار خرسی منم دم ز غیر شبی**
 یک بار میرد هر کسی بیچاره جای بار تا **بین** نظراته نظر نخواستدر هر چه در
م نخواهد دید روی نیک بخت اول نیک تعلیل در که ادوات تعلیل در
 یعنی اسرگمه اول بی حیثیته زیرا که ایله مستحق و کل در اول بی حیثیت و صغنی در
 که ادوات توصیف در آسانه کزیند امیدنان و بیم جان یعنی اول
 طرف لک بری امید نعمت و بری بیم جان خواجه زمین باغ بده یعنی که
 اورار بخاند و گوید رسم مزرعه و باغ بده **م** یا بشویش و غصه راضی شو

یعنی یا تشویش روزی به و غصه فاقه راضی اول یا کشاکش عوانه
 ملتزم اول **م** یا جگر بند پیش زانغ بنه تمثیل طریقیله امر ثانیدن تعبیر در
 خیانت و زود و ورزیدن قلمدنق در مراد وجه خیانت اوزر نه تصرف
 یعنی برجی خیانتی اولن عالمک وقت محاسبه الهی و ترر **بجان** بترسد
 یعنی غایت قورقور **رو سپی** از محاسبه زیر اقامت در و دیار عجم ده
 محاسبه لره مفوضدر حساب پاک است یعنی دفتر نده عمل رقم ذل
 یوق شروع اتدو کی امرک آردن چالمیوب بی پروا اولمق در وقت
 رفع یعنی حساب مجال شمن یعنی دخل مجال شمنه زند جامه ناپاک
 اصل کلام جامه ناپاک زنددر زیر امراد مجرود اخبار و کل در بلکه
 مسندی سند الیه اوزر نه قصه ملحوظ در الا ضرورت شعور وجه مذکور
 عدول اقتضا اتدی مراد جامه دن اول ثوبدر که جامه تک اصل زید قصا
 عمل ثوبده در جامه و کل **چندین** بو قدر و یک در مرکب در چند اله
 این دن نته که **چندان** مرکب در چند اله آن دن **بسخره** میگیرند
 اولاغه طو تر لر اصل ده بسخره اجر تسنه اشکله عمل در چه مناسبت
 مناسبت بو قدر مشابهتدن اول سبیدن آنی شتر طرفندن اعتبار
 اتدی و بونی رو باه طرفنده **شتر** اصل ده **شتر**
ای شتر کج کردن **دانه** چه خواستی کردن

الف تحقیقا حذف اول نشد در خود زاید کلمه که بویست کرده واقع در
 کجا خود شکر این نعمت گذارم که زور مردم آزاری ندارم
 یا وفا خود بنود در عالم یا مگر کس درین زمانه نکند
 نه خود سیر سلیمان با درفت و بسی که هر گاه که سیر سیرت میرود و باد
 و کر خود روز را گوید شبست این بیاید گفتن اینک ماه و پروین
 دانی که چه گفت مران بیل سحری تو خود چه آدمی که عشق بنجبری
 فضول کمان فضولش نبند و به باری قبولش کردند
 چه کاری بی فضول من بر آید مراد روی سخن گفتن نشاید
 الفضول نمایه عن التجاوز عن الحد الاصلی که اقبل فی السؤل و لیسنی دستار
 دستار که خرقه یا اطلاق بویستدن ظاهر و با هر در
 دستار از پروین را از کمر بکشاده خرقه مشایخ بچین مطربی داده
 عطف عربی علی الفاسی مثل تهنی و خانه نسل و تبار
 تون درج آزموده نه حصار نه بیابان و باد نه کرد و غبار

العاطفة — نه چندان بخور کردمانت بر آید
 نه چندان که از ضعف جانت بر آید و مگر معده چه پرگشت شکم دروغاست
 سو و ندارد همه اسباب راست تقدیر کلام پرگشت و درد شکم
 غاست در آرمعنا سدا استعمال اول نور نه که بویستدن ظاهر در
 بتنای کوشش مردن به از تقاضای زشت قضا بان
 کدام قنق کد امین قنقسی کدام کس در لر که امین کس و من لر روا
 یورر روان یورکن رونده یورچی جو یا استکن جوینده استخی
 قاعده دیکر
 حرف میم که فارسی ده مستعمل در یکی نوع در برسی ضمیر و نذر قبیل اسم نذر
 نفس متکلم و حده چون وضع اول نویدر آخر کلمه لاحق اولور کرک
 اول کلمه اسم اولسون منم کبی کرک فعل اولسون و انم کبی کرک
 حرف اولسون کم کبی بو معاده زیاده تفصیل بسط قواعد اولن محل ده مذکور
 برسی ذمی قبیل حروف نذر مستقل معنایه دلالت اتم او او خعداده بخش
 قنق عدوک اسمند که داخل اولور اول آخونی سن تعیین ایدر مثلا دوم
 ایکنی دم او تخی و یک در سیه لاحق اولیجی مایی و اوه تبدیل ایدر رسوم
 در لر ام این معناسه در اما مخصوص در اوقاته از زمان محدوده چون
 وضع اولن اسمانک اولدنه لاحق اولور مثلا امشب امروز ام ساعت

در لر بو کبچ بکون بو ساعت دیگ برده کم مر کبدر بر جوی کاف مکسوره
 که ادات تعلیل در بر جوی ده میم کنه در ضمیر نفس متکلم و حده در نیل
 لغت مشترکه در فارسی ده جو ده در لر عریده نر مصرک اسمی در
 چونیل خویش را کردی خویدار اگر در نیل باشی باز کن نار
 پیل بای فارسیله معروف جانورک آیدر فیل آنک مو بیدر بای عربیل شول
 آلت معروفک آیدر که ترک و لده و فی الکابیل در لر نته که بو بیتده واقع در

حشره شاید کرفتن به بیل چو پر شد نشاید کدشتن به پیل
 آخه کاف تصغیر احاق اولوب بیلک دنک بیلک لفظ فارسی اولد و غنه
 دلیل در که شول آلت حبه که او جی ایکی چاتل دم در لغت فارسی ده بیلک
 در لر بیلک لفظ فارسی آید و کن بیلر تیغ آیدوب میل او قور لر میل لفظ عربیدر
 بو مقامه مناسب و کل در زیر امیل ایله طوتن چشمه لوله لی در انوک صویح
 چوق کلک ایله یوسوز اولمرا مش صحبت در نته که بو بیتدن ظاهر در

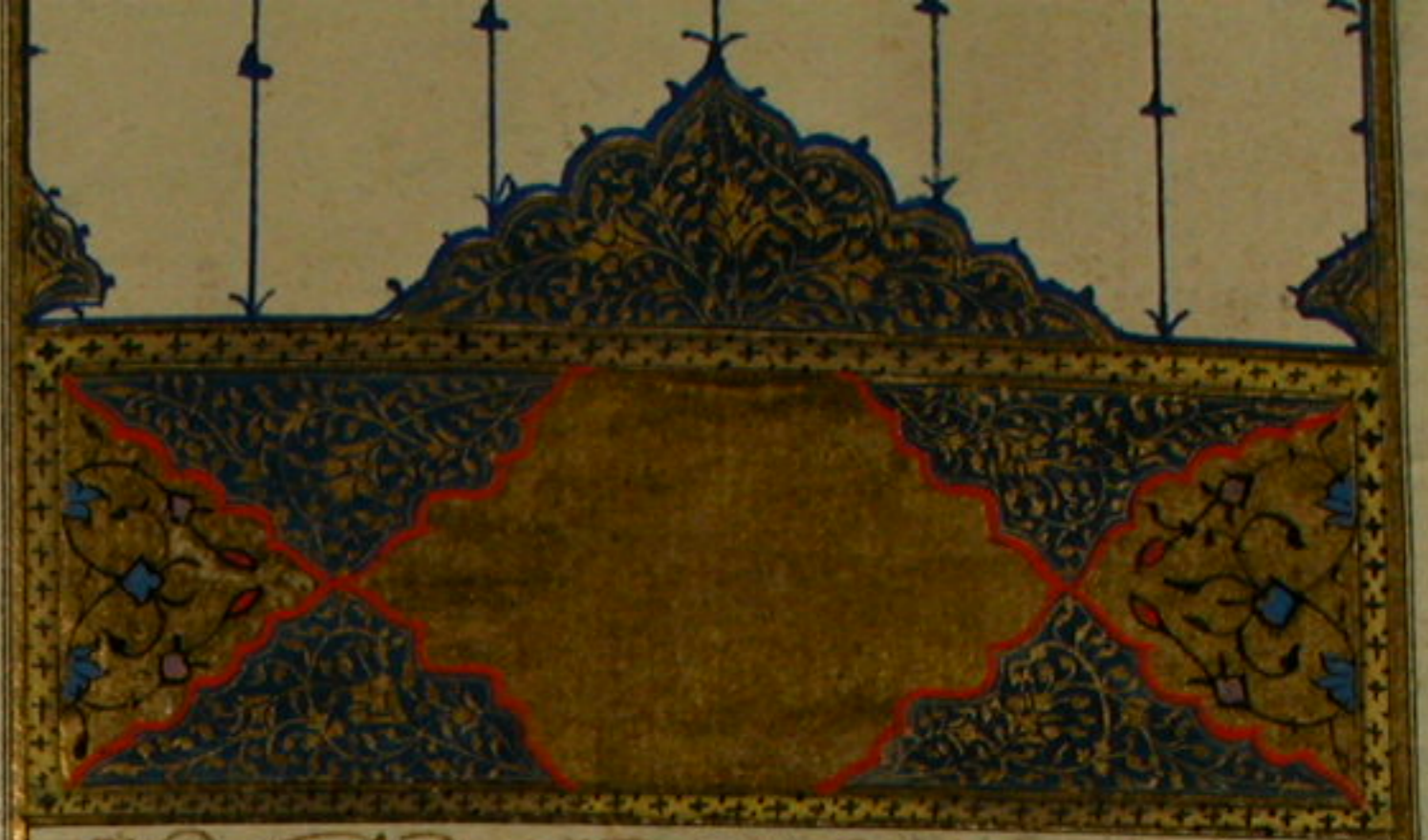
مکرزیک آوازه را مش فروز مرزین شب محنت آری بروز
 را مش صحبت آیدر بی نته که بو بیتدن اکلنور
 شنیدی که شامان بر اشکری خورد آب حیوان اسکذری

ز نهار اما ندر نته که بو بیتده واقع اولوب در
 از لعل تو کرایم انک شتری ز نهار صد ملک سلیمانم در زیر ملکین باشد
 ز نهار حفظ معنا سنده کلور نته که بو بیتدن ظاهر در
 بحق آنکه در ز نهار اویم که چون ز نهار داری راست کویم

انابختی معنا سنده کلور نته که بیت
 مذکور دن ظاهر در مصرع ثابنده
 اولان ز نهار دن مراد
 انابختی در

371 451

بوصحایف پر لطایفک تسویدنه داعی و باعث و مضمون مکتوننده مندرج
 و مندرج اولن عوارف معارفک تهیدنه سبب حادث اول ایدی که
 ارباب فضل اصحاب معرفدن بر جاعتکه میدان فرسک فارسلی ایدیلر
 لغته فرسده آخر کلمه یه لاحق اولن حرف یانک خصوصنده مناظره اولندن اثنائ
 محاوره ده حاضر لردن قصه مقامده فرصت کلامه ناظر لردن برسی
 اول معناری بش نوعه که وحدت و نسبت و خطاب و تنکیه و مصدریه
 بوشش نوعه منحصر در دیدی فقیر ایتدم و نذر زینده بلکه اولندن زیاده
 اولندن صکره مصدریه مذکور حرفک معنا سندن و کل در دیدیم بود عوایه
 معنی طلب ایدیلر مدعای مذکورک تمام عهد سندن خلاص و لایق فر نور
 جاعتک اچنده بر منصفه که کمال انصافه متصف ایدی ایتدی ستر کلمه بزم مشتمل
 علامه محشرینک اصل که یله شرفها الله اولن قصه سید اولن قصه نک اصل بود
 که شول وقتن که مذکور بکانه زمان فایق نام کتابن که دقایق لغات عربیه
 غریبه عربیه جامع در تمام ایدی مذکور کتاب استطاب الذالیدی و جم

محمده کلمه دخی ایتدی یا معشر الاعراب خذوا الغنکم من رجل عجمی پس اول
 جاعتک که خلاصه نلسه ایدیلر وجه خلاص او زنه التماس لری باعث اولوب
 تقریر اولن مقاله ترتیب تهذیب اولدی بو اسلوب حادثه اوزرینه تصویر
 اولن رساله صورت تعبیر و سمت تحریر بولدی مقدمه با مقدمه مفهوم
 و معلوم اولسونکه لغته فارسی ده آخر کلمه یه لاحق اولن حرف یا اوج جنس
 بر جنس حرف مبانی دندر و بر جنس حرف معانی دندر و بر جنس حرف
 زواید دندر حرف مبانی شول حرف لردر که بسایط کلمات که وسایط بیان
 معانی دن در اولندن مرکب اولن اولور بنای سراسر ترکیب اول دو اول صورت
 ترتیب بولر اول حرف لرده مستقل وضع و باشقه دلالت اولر بلکه موضوع
 اولن لفظ والک جزئی واقع اولور لری یا ی نی کبی که قامشک اسمی در حرف
 معانی شول حرف لردر که بسایط کلماتک ترکیبنده داخل و کلدر وضع ده
 و دلالت ده غیره تبعیت لری یوقدر بلکه اولن حرف مستقل وضع لری
 و باشقه دلالتی واردر یا ی نی کبی که حرف نفی در حرف زواید
 شول حرف لردر که غرض اولرک ایرادندن معنایه دلالت و کلدر بلکه فائده
 از و یاد تحسین لفظ و سهوله تلفظ در مثلا **آبَا** **آبِی** **اَبُو** لر اصلی
یا بِنِی **بِرُو** شنیدیم که روزی **آبان** جمال
 بیامد بحسن و بفتح و دلالت که افراسیاب آن **آبی** مغر سر

فرگش را کرده برره کذر که اسباط او خانیند و مجل
 ابرافقاند و اندوده کل کاه و لور فامته مقامنده اشباع
 اچون الف زیاده ایدر لره نته که شاعرک بویتنده ظاهر در
 باتش درون بر مثال سمندر سمیدون باب اندرون چون نهکا
 الف زیاده ایتد کلزلین باوه زیاده ایدر لره مثلا بنیز در لره نیزه ایکن
 نته که بویت ده واقع در بد و کفت کای وا و کستر عزیز
 ندیده جهان چون تو داو در بنیز **قاعده** جنس ثانیدن اولوب آخ
 کلمه به لاحق اولن حرف یا ایکی نوع در برسی اسم مصطلح در که انک مستقل وضعی
 و دالاتی اولدوغیلین مستقل مدلونی دخی وار در بای خطاب کبی که لسان
 عبیده کی ضمیر متصل مرفوع مناسده در نته که بیان اولنه کرک در برسی
 دخی حرف مصطلح در که انک مستقل وضعی و دالاتی وار در اما مستقل مدلونی
 بو قدر بلکه مدلونی غیرک مدلونی ضمنند ملحوظ اولور بای وصفیه که مذکور
 حرف مروف و وصف ایله موصوف ارا سنده بر بنسده غیر مستقل دن عبارت
 نته که وجهی عیا اولنه کرک در **قاعده** جنس اولدن و جنس ثانی دن
 اولن یانک اصولی معناسی طعوز در خطاب و صفیه نسبت وحدت
 اهام تعلیق مال نفی افراد مذکور حرف مقدم لغت عبیده
 ضمیر مرفوع متصل مناسده در مثلا عب اولور درک طور درک دیکبیره

ضربت و قمت در عجم زوی و استادی در بو یای عجمی اول تا
 عربنیک فاند سن افاده ایدر نته که عرب تا یکد اچون ضمیر متصل الیه ضمیر منفصل
 هج ایدر سن اولور در دیکبیره نته ضربت در عجم دخی اول طریق
 سلوک ایدر تور زوی در تو کردی و راستم داستان
 و کرند خوی بود در سیستان لغت فارسی ده تو لغت عبیده
 انت معناسده اما اول طعوز معانیدن اچون معناسده سی و ادر
 در دخی معناسده اوج شعبه سی وار در بشی نیک دخی کذلک اوج شعبه سی
 وار در التجنیک دخی کذلک اوج شعبه سی وار در مذکور شعبه لرله جمله
 معا اولن طعوز اولور جنس ثالث دن اولن یا یله یکدی در لو اعتبار اولن
 آخر کلمه ده اولن حرف یا ده اولن مجلا مذکور اولن معانینک اعتبار انک تفصیل
 بود که بی اولن نور معناسی اول که خطاب در او فی افاده ایدن حرف یا آخر کلمه
 لاحق اولور کرکسه اول کلمه اسم اولسون چون کبی کرکسه فعل ماضی اولسون کرد
 کبی کرکسه فعل مضارع اولسون کند کبی چون و کردی و میکنی و میکنی
 در لر بخش اشلد کی شدی اشکرسن دیکبیره **قاعده** مذکور معناسی
 افاده ایدن حرف یا آخر فعل مضارع لاحق اولیجی کلمه تر ضمیم اولن نور طرف آخر
 ده کی حرف وال که علاقت فعل مضارع در استفا اولن نور اول سبیدن لغت
 فارسی ده رسوخی اولیان کسه لر فر بود حرف صیغه امر لاحق اولدی سنور

قاعده اخوی لغت فارسی ده حرف **نی** یک زیاده سی صیغه فعل مضارع ده که
 مشترک در حاله استقبال ورتاسنده مذکور صیغه حاله تخصیص چون در
 کتب فتا واده بر سئله وارد در که اول قاعده نک فرو عندن در اول
 مسئله بود که شاه کوادی می دهم در سه شهادت مقبول اولور کوادی
 دهم در سه مقبول اولور زیرا و عده اتمش اولور شهادت اتم شهادت
 اتمش اولور **فائده** مذکور حرف خطاب کلمه یه لوجه کاه اولور رابطه واسطه
 اولور مثلا کردسته و دادسته در کردی نک و دادی نک معنای
 اتمک و ردک در کردسته نک و دادسته نک معنای اتمش و ریشنا
 است که رابطه در کلمه مذکوره یه لاحق و منفله معناس تغییر المیش در کلمه
 متصل اولیجی رابطه مذکوره نک الفی ساقط اولور **قاعده** اداه استنهام
 عب و لنده وار در ترک و لنده ده وار در آخر کلمه ده اولن حرف می اتمک اداه
 مقام استنهام ده کلمه کی کند کی در لر اما فارسی دنده استنهام چون
 ادات بو قدر شول کلمه نک که آخو نای خطاب لاحق اولمش در بعینها مقام
 استنهام ده استعمال ایر لر معنای استنهام قصد اولند و غی قرینه حالیه دن
 فهم اولنور مثلا کوردکی اشتدکی دیکه برده دیدی شنیدی در لر
 دیدی که چه کرد اشرف خر او منظمه بر دو جان یک زر
 معنای آن که وصفیه در آن افاده ایرن آخر کلمه یه لاحق اولور اول کلمه نک اول

و ضعیف اولان موصوف ده کی حالت که انکله قایم اولور دلالت ایدر
 مذکور کلمه کر که مرکب اولسون **زر** که بی کر که بسیط جامد اولسون
 که بی کر که بسیط مشتق اولسون **شکیبا** که بی معنای مذکور ای افاده قصد
 اتمه لر او کلمه لرک آخر لنده حرف یا زیاده ایدر لر **سردی** **شکیبا** بی
زر که در لر **قاعده** شکیبانک اصله شکیبای در نکه که چلیپانک
 و زیبانک اصله چلیپای و زیبای در آخر کلمه ده الف دخیضه واقع
 اولان حرف هانک لغت فارسی ده حذفه شایع اولد و غلین مثلا پادشاه
 و یکا در لر اصله پادشاه و یکاه در حرف هانک دخی که آخوده واقع اولد حذفه
 شایع در مثلا کدا و نما در لر اصله کدای و نمای در اضافه مقامنده
 اول حرف مخذوفه اظهار ایدر لر ما اولسون یا اولسون مثلا پادشاه ایران
 و چلیپایش در لر توصیف مقامنده دخی اول حذف اولان حرف لر اظهار
 ایدر لر مثلا پادشاه شکر و چلیپای سیمین در لر **قاعده** اسم جامد اوج قسم در
 بر قسم ذات محض چون وضع اولمش در مدلولنده و ندن زاید نسه یو قدر
زر که قسم آخر وصف حرف چون وضع اولمش در مدلولنده ندن زاید
 نسه یو قدر **شکیب** که بی قسم ثالث ذات موصوف چون وضع اولمش در
 مدلولنده ذات دن زاید بر وصفه که اول ذالک قایم اولور دلالتی وار در
مرد که بی رجولیت معناسه که ترک لسانده ندن ار کلمه تعبیر ایدر لر بر وصف

زاید در لفظ مرده و لفظ جمل ده. **تضمناً** اول وصفه دلالت وار در
 معنای وصفیه دلالت ایدن حرف یا اسم جامد بقسمه داخل اولور. **مثلاً** مردی
 و سردی در لر. اول یکی قسمه داخل اولور. **مثلاً** زری و شکیبی در لر.
 زیبی و میوب زیبایی دید کل یک سری بورادن ظاهر اولدی **قاعده**
 اسمک آخونده های ساکنه اولسه گر کسه اول اسم جامد اولسون **خواج** کبی گر کسه
 مشتق اولسون **زنده** کبی اول اسم یای وصفیه لاحق اولیجی آخونده کاف
 عی زیاده **بدر** **مثلاً** خواجکی زندک **در قاعده** اسم مشتق که آخونده های
 ساکنه اولسه اسم مفعول اولتی لازم دکل **در** اسم فاعل دخی اولور و پهنده
 و بخشند کبی نته که بویتده واقع **در** بوسه بخشید مارا از دهن
 با چنین تنگی زمی بخشند کی **قاعده** مذکور های ساکنه اسم فاعله
 لاحق اولیجاتی نون مصدری حاله اوزر نه طور **مثلاً** **دنده** در لر اما اسم
 مفعوله لاحق اولیجی اول نون ساقط اولور **مثلاً** کرده در لر اسم فاعل ده
 دو شند و کنه سابقاً ذکر اولنان بیت شاهد **در قاعده** ساع بیده مصدر
 اصل **در** فعل ماضی و فعل مضارع و سایر شتقات اندن اتخاذا اولور **حرف**
 زیاده **مثلاً** فعل مضارع ده کی کبی یا حرکتن زیاده **مثلاً** فعل ماضی ده کی کبی **الآ**
امره که انگ اتخاذای مصدر دن کاه اولور **نقصله** اولور **مثلاً** کان دن کن امر
کلور اما لسان فارسی ده امر برعکس **در** فعل ماضی اصل **در** مصدر اکاتب **در**

مثلاً

مثلاً کرد کبی که فعل ماضی **در** آخونده نون زیاده **مثلاً** مصدر اولور
قاعده تفصیل سابقه نظام اولدیکی مذکور حرف یا معنای مصدریه بی
 افاده **تعمیر** **مثلاً** زیرا اسماء جامده ده زیاده قریب اولمغن اول معنی بونمغ
 اما لغت فارسی ده اول معنای افاده ایدن نون ساکنه **در** که آخونمغ **قاعده**
 لاحق اولور **بونون** مصدریه تک مدلول تک اول یای وصفیه تک مدلولنه
 بعضی ماده ده زیاده قریب اولمغن **حرف** اولی تک مدلولن **حرف** ثانی تک
 مدلولی صانور لر **مثلاً** شکیبیدن ده اولن معنای مصدریه **شکیبانه**
 اولن معنای وصفیه **یشتبه** **در** ار الرنده فرق دقیق **در** تدقیق نظر
 و تحقیق اصول و قواعد **تشیخ** ظاهر اولور **مثلاً** مذکور که وجه تصایر **نقده**
حرف فکر و امعان نظر اید **یک** اول شبهه زایل اولور **مثلاً** شکیب اول
 حال تک اسمی **در** که لغت عربیه ده **کاصبر** **در** **شکیباصبر** **در** **شکیبیدن**
صبر **تک** **در** **شکیبایی صبر** **لوق** **در** **شکیبند** **صبر** **ایدی** **در** **شکیبند** **که**
صبر **ایدی** **لک** **در** معنای ثالث که نسبت **در** آخ افاده ایدن حرف یا آخ
 کلمه **یک** لاحق اولور **اول** کلمه تک مدلولنه نسبتی افاده ایدر **مدلول** **مجموع** **عندن**
 بر وصف نسبت حاصل اولور **ترک** کبی که طائفه ترک منسوب **دیک** **در** **چینه** کبی که
 ولایت **چینه** منسوب **دیک** **در قاعده** مذکور معنای افاده ایدن حرف یا
 اسم مفرده لاحق اولدوغیلین **اسم** مرکبه دخی لاحق اولور **مثلاً** **دیک** **ورود** **که**

در درده کوی در رود دره دره آخوند غی کاف تصغیر چون در مرکب
و کینزک ده کی کاف کبی کینز قرناق در کینزک قرناحق در قاعده مذکور
حرف یا گاه ولور اوچ کلید دن مرکب اولن اسمه لاحق ولور و دختره کی
شب پره کی کبی شب پره مرکب در ظاهر شب کج در پره وچی در شب
پره نک معناسی کج اوچی در مرادیر اسمه در دختره و فی مرکب درخت ال
ترونی ترکیب اولیجی اکی تانک برسی حذف اولن اجتماع مثلین ده ثلث
اولد و غندن او ترو دختر تر در بنت معناسه نته که بویتده واقع در
جواز دختر او نیست زیبای من بدو شاه روشن کند رای من
ترادات تعضیل در لغت فارسیه ده افضل تعضیل صیغه سی یو قدر اول معنای
ترکیب اوله ایدر لر قنغ معناده تعضیل قصد استه لر اول معنایه دال اولن
اسم آخوند مذکور ادان الحاق ایدر لر کتر و فزونتر در لر اسکلک ده و اقل
برسنه نک فضلن بیانسه لر فائده مذکور ادات گاه ولور تنقیص معناسه
استعمال اولن احد خدینی آخا چون استعاره طریقیه مثلا یوزکه انگشتری
در لر اعلی انگشت تر در دختر ترکیب بر تا حذف اولن شد آخونده غی یا یای
نسبت در باش بر مغه طاقن یوزکه انگشتری دیک تر حقیقه او زر نه اولور
کجی بر مغه طاقن یوزکه انگشتری دیک تر استعاره ولور دختره کی ترده
تنقیص چون استعاره اولن شد در بو تقدیر جبه دختره کی کاف تصغیر دن

مراد تلطیف در زیر معنای تصغیر وجه مذکور و زینه عبارت تر دن حاصل
اولمش در معنای واحدی و ایا چون ایکی دانه بر کله ده جمع اتنزلر
فائده نته که لغات عربیه ده صیغه تصغیر استعمال اولن ان پر لر و حقیقت
صغر بولنمق لازم دکل در گاه ولور نه الحقیقه کبی ایکن تحقیر اصیغه
تصغیر اله تعبیر ایدر لر گاه ولور احد خدینی آخا چون استعاره طریقیه
تعظیم یرنده صیغه مذکوره استعمال ایدر لر گاه ولور اول صیغه ال تلطیف
قصد ایدر لر لغت فارسی ده ده کما تصغیر استعمال اولن انوال و زر نه در
فائده اخوی ادات تصغیر صغر مقدار دن تعبیر اتد کلنلین قصور شان دن
دخی انکل تعبیر ایدر لر مثلا کوز لکه کور مک امرنده نفع عامی و دخل تامی
وارکن اول خصوص ده کوز دن قصوری اولد و غی اجلدن عینک در لر
بر دیده عینک می نهم چون موسم دیدار شد
در آرزوی روی تو بنک که چشم چار شد
قاعده لغت فارسی ده دلالت وصفیه حسیله قطعاً معنای صغری
افاده ایدر عبارت چه در آخو کله یه لاحق ولور اول کلمه نک مدلولنده
صغر معناسن افاده ایدر مثلا کوچک باغ و کوچک بونع دیک یرده
باغچه و بونچه در لر بانگ لطافتدن تعبیر قصد استه لر ادات تصغیر در لر
بانگ در لر صغر دن خبر و یر مک قصد استه لر آخوند مذکور عبارتی الحاق

ایدر لر باغی در لر **قاعده** اخوی مذکور حرف یا مفروضه لاحق اولور جمع اول حق
 اولمز مثلتر که در لر ترکانه دفر لر مگر که جمعیت دن علمیت نقل اوله اول وقت
 یای نسبتک لوجی جائز اولور نته که لسانه عبیده و یله در لر اما اسم جمع مذکور
 یا لاحق اولور مثل لشکری در لر سپاسی در لر لشکر و سپاه جمع دکل در لر
 اسم جمع در لر لسانه عبیده کی قوم کبی و رهط کبی **قاعده** کیان ده کی یا
 و خسر وانی ده کی یا دخی یای نسبت در لر اما الفل نون جمع اچون دکل در لر
 بلکه اول حرف لکر زیاده سی **قاعده** لسانه عرب او زرنه تغییرات نسبت دندر
 قال لامام المطرزی فی المغرب لاسکندریه حصص علی ساحل بحر الروم ثوب
 اسکندریه منسوب الیهما والالف والنون من تعبیرات النسب قال فی موضع
 آخر ومن التعلیقات الشاذة منجانی ای منجی و اسکندریه ای اسکندری
قاعده اخوی لسانه فارسی ده الف و نون علاقه جمع در لر اما مخصوص در جسم نامیه
 انسان ده و حیوان ده و نبات ده اول اذ انکه جمع دن تعبیر ایدر لر مثل مردمان
 و کماوان و درختان در لر جادات ده مذکور اوات ایراد اولمز **سکان** و خاکان
 و بزرگسکها و خاکها در لر تا یله الف دخی لسانه فارسی ده اوات جمع در لر عمومی
 وار در لر جادوه استعمال اولند و غیلین نبات ده و حیوان ده و انسان ده
 دخی استعمال اولمز مثلا کلها و اسبها و لشکرها در لر **تورانی** و ایرانی
 در لر **توران** اصلنده جمع تور در لر تور سلدن اولان طایفه نک علمی اولمز

۱۲
 ۱۳۳

اول طایفه نک اولوسنه توران شاه در لر **ایران** اصل ده جمع ایر در لر که ایرج دن
 ترخیم اولنمش **تور** و **ایرج** فرید و نک او غل لری در لر ایران ایرج نسلدن
 اولن طایفه نک علمی اولمز در لر اول طایفه نک اولوسنه ایران شاه در لر لغت
 فارسیه ده اولو معنا سنه در لر بو یک دانه شاه دانه در لر که گدانه شاه رخ در لر
 رخ که گدندر **قاعده** اخوی توران شاهک ایران شاهک اصلدی شاه توران
 شاه ایران در لر ترکیب اضافی در لر اضافدن علمیه نقل اولیجی مضاف الیه تقدیم
 اولنور مثلا میران شاه در لر اصله شاه میران در لر گاه اولور قطع اضافی کتفا
 ایدر لر مضاف الیهی تقدیم اولمز بیرنده تور لر مثلا خواجه سراسی در لر اصلی
 خواجه سراسیدر لر سراسر پرده ده در لر پرده سراسی ده در لر **قاعده** نسبت
 ایکی در لر بری نسبت لازمه در لر متبدل و متغیره اولماز و بری نسبت
 غیر لازمه در لر که متبدل و متغیره اولور مذکور حرف یا نک مدلولی اولن نسبت
 نسبت مطلقه در لر لازم اولسون تازی ده کی کبی غیر لازم اولسون کتابه
 اولان کبی دین سماوی دین غیر سماوی یا انتقال جائز در لر اول سبیدن
 کتابینک کتابه نسبت غیر لازمه در لر **قاعده** تاز اسم مصدر در تازیدن دن
 تازی دن چمقی در لر شول آت که آنده اول حالت اوله او که تازی در لر
 خود را چنان چاپک نه بینم که با تازی سواران بر نشینم
تازی عربی معنا سنه ده کلور تازی و در لر ضحاک تازی عبارت
 زنده

اولان تازی بو معنایه در **بور اوده** ده یا تک مدلولی اولن نسبت نسبت لازمه در
قاعده آخری لغت فارسی ده نسبت لازمه به مخصوصها آخر اسم لائق اولای نامی
 ساکنه دلات ایدر **روزه** ده کی تا کبی **روزه** اورج در **روزی** کونک در
 اورجک اختصاصی وار در کنده که **معنای روز** در نسبتی نسبت لازمه در
 اول سبیدن مایی اکا تخصیص اتمش در **اما** کونک اختصاصی بو قدر کوننده
 ولیکن **بجمله** نسبتی وار در **اول سبیدن** ونده یا **یا** اکتفا اولندی دست و
 مادی اول مادی **هوان** دو کجه دست و دید کله **دست** که ال در اختصاصی
 اولدوغی اجل دن در **و دیده** کی مادی اول مادی **دید** دیدن اسم مصدر در
 گفت گفتن دن اسم مصدر اولدوغیلین کوزه دیده و دید کله مذکور اسم
 مصدرک معنایه انتساب خاص اولدوغندن اوتر و در **دوده** کی
 مادی اول مادی **دود** دوتن در **اکا** نسبت مخصوصه سی اولدوغندن
 اوتر و او جاخه **دوده** در **ساره** ده کی مادی اول مادی **سار** و پیدر
 اکا اختصاصی اولدوغی چون کله پوشه **ساره** در **سار**
زنب ساره هندوینی بر گرفت برهنه سر و دست بر سر گرفت
قاعده سر کوتری باش در **سار** خصوصیه پیدر **اک** نیک چه مذکور اوز
 فرقی بو بیت دن ظاهر در **سری** کش بد از مشک **سار** و فر
 فروزنده جهت جوشش و قمر روی سرده داخل در **سار** دن

خارج در **ننه** که بو بیتن ظاهر در **سار** کوی که زرگیرست سیه سار و سرخ
 در آهین درمی که همه روزست در **تمت** شاخسار بوداق **سار**
 کوهسار طالع و پرسی در **چشمه** سار بخار منعی در **سار** بور اوده استغاره
 اولو بدر **رخسار** ده کی کبی که **یک** خاک ورتا سنده غی یومر چه بر نه در لر
قاعده مذکور تا اسم مفروضه لائق اولدوغیلین **اسم** مگر کبه ده لائق اولور
مثلا **کوساله** در لر **بر** یاشن کچه دک کا و پی بیکه ترک ده اکا بوز اغو در لر
 اصل کا و ساله در **بر** ییلدن تجاوزا تیموب طوغدوغی یله اختصاصی اولدوغندن
 اوتر و بوز اغویه کوساله در لر **قاعده** آخری نسبت ده کی **ما** دست و ده
ما دکل در **بو** تا علامه صیغه مفعول در **که** آخر فعل ماضی به زیاده ایدر لر
 اسم مفعول اولور **رسته** و **شکسته** **خسته** در لر **رست** فعل ماضی در
 رستن دن **شکست** فعل ماضی در **شکستن** دن **خست** ده فعل ماضی در
خستن دن **قاعده** آخری **خلمه** ده کی **ما** ساکنه گاه اولور **علامت** صیغه
 فاعل اولور **اما** اول وقت فعل ماضی به داخل اولور **بلکه** فعل مضارع
 جمعند لائق اولور **مثلا** **حجم** یورچی بیدرونده **یلچی** بیدرونده در لر
رؤ **رؤ** فعل مضارع در **رفتن** دن و **دیدن** دن **آخ** لرنده
 نون ساکنک زیاده سی علامت جمع در **داننده** ده کی **خواننده** ده
 کبی **آند** اولن **ما** بو **داننده** و **خواننده** جمع مضارع در **دانستن** دن

و خوان دندان **قاعده** آخری لسان فارسی ده آخر کلمه به لاق اولان مای
 ساکنه گاه ولور و صفت عامه دن اسمیه خاصه به نقل چون ده ولور
 سبزه ده کی و بنفشه ده کی کبی و پیروزه ده کی و کلکونه ده کی
 و زرده ده کی کبی و سپیده ده کی ماکبی سبز و صف عام دره
 اطلاق اولنر سبزه نباتدن بر نوع مخصوصک اسم خاصه دره
 سبز چشمن سبز چون نوبهار دره بزیر الملق تند چون روزگار
 سبزه توصیف اولنور سبزه ایله توصیف اولنر مثلا برک سبز دره برک سبزه
 دفر لر بلکه سبزه تر دره آخونه ملاحق اولد و غندن صوکره موصوف اولور
 صفت اولنر **سپید** دخی سبزه کبی و صف عام دره هر آق سپید دره لر
 سپیده خصوصیل صبح صادق اسم خاصه دره صباح وقتنه عجم سپیده دم
 دره نته که بوبیتده واقع دره **سپیده** دم که شدم محرم سرای سرور
 شنیدم آیت تو بوالله از لب حور **فائده** کلکون مرکتبره بر جوی
 کل دره که معناسی مطلق چک دره مخصوص چک مراد اولنر اضا نقل تعیین
 ایدر لر مثلا کل با دام کل زنبق دره نته که بوبیت ده واقع دره
 کل زنبق و لیکن ناشکفت میان یاسمین و لاله خفت
 جزوی اخوی **کون** دره ترک ده در لو دید کلام معیندن عبارت تره در لو در لو
 و یکسیر ده عجم کونا کون دره ایکی در لو یکسیر ده عجم دو کونه دره

۱۲۷
 ۱۲۵

چوشه دید آن دو باد تنگ بسته صبار ابرو کونه رنگ بسته
قاعده تشبیه ده مبالغه قصد اید یک عجم مشبهی مشبهک خشنده و حال ایدر
 دخی مشبه بهک اسید کون لفظنه ترکیب ایدر ده جمله ایله مشبهی توصیف ایدر
 مثلا کل تشبیه ده مبالغه قصد **کلکون** دره صو یه تشبیه ده مبالغه قصد
 اتسه آب کون دره هر آنکه که تشنه شوی تو بخون
 بیالای آن دشنه آبکون کلکون و صف عام دره بیان اولن
 وجه اولر نه کلکونه اسم خاصه دره شول آله زینتک که عورتلر آنکل یوزلرن
 دوز لر کلکونه دره رخ از کلکونه چون کلنار تر کرد
 بیک خنده جهاننی پر شکر کرد **فائده** خنده تک آخونده غی ما دخی
 و صفت عامه دن اسمیه خاصه به نقل چون غنچه ده کی ماکبی خندیدن
 و غنچیدن لیکن خند و غنچ اسم و صف مصدری دره کوییدندن
 و بوییدندن کوی ال بوی کبی مقام توصیف ده استعمال اولنر
بوی لغت مشترکه دره وضع عام ال مذکور معنا چون وضع اولنر و غلین
 وضع خاص ال رایچه چون وضع اولنر معنای ثانیه سی مراد اولنر مقام
 موصوفه ایدر اولنور مثلا بوی خوش دره **قاعده** اخوی پنجه ده کی
 هفت ده کی تنگ ده کی ما دخی مذکور ما دره پنج مطلق بش دره هفت ایدر
 پنجه و هفت مخصوص اسم دره معروف اولنر اسمی لرا چون تنگ ده مطلق

یوفقه در تنه که خصوصیه بدو زده ناک اسمی در تنه بونک کبی و کلدر او نده غی
 یا تشبیه ای چون در که سابقا بیان اولوب در اغاجک وزو کنه تنه در لر حیوان تنه
 تشبیه ای در لر **قاعده** نخستین کبایمی نماید در حخت
 تنه کیر دانکه کند پنج سخت **قاعده** مذکور ما اسم مفروه لاحق
 اولند و غلین اسم مرکبه ده لاحق اولور لوزینه ده کی بتخاله ده کی کبی
 کر مایه ده کی کبی در وازه ده کی چارچوبه ده کی دستوانه ده کی انکشوانه ده کی
 ما کبی لوزینه مطلقا با دام ایچ اولان نشور لوز که با دام در انتساب اولدی
 اعتبار یل یای نسبت کنور و یله آخنده نونک زیاده سنک وجهی سابقا بیان اولمشور
 لوزینه خصوصیه شکر بوره کلک اسم خاصه در **کراب** مطلقا اسمی صوره کر مایه خصوصیه
 ایچ نیک اسم خاصه در بتخال مطلق حور ترر استمد طوتن کشیک بد تنه ظاهر اولور
 بتخاله خصوصیه او چوق و دکلی نشانک که استمد طوتن کشیک طودا غنده چقر اسم
 خاصه در **درواز** مطلقا آجوق قابور در اصل در باز در مرکب در در الیه بازون
 در قبور در باز آجوق در در وازه خصوصیه قات سز بویک قبونک اسم خاصه در
چارچوب مطلقا درت اغاج در چارچوبه خصوصیه چو جویه نیک اسم خاصه در
دستوانه و انکشوانه نیک اصطلاح دست بانه و انکش بانه در ما با او و قلب اولمشور
 خوشا و ده کی کبی اصطلاح خوش آب در لغت فارسی ده بان حافظ معناسه در
 قوری بی دشت بان باغ کبی سز باغبان در لر دستوان و انکشوان مطلقا

و بر مق صغلین در خصوصیه دستوانه بویک کبک اسم خاصه در خرنده ده کی
 ما و غی بو ما در **خرنبد** مطلقا خرنبلایچی در خرنده خصوصیه اول خدمت عادت
 ایدن نیک نیک اسم خاصه در **قاعده** نسبت لازمه ایکی قسم در بر قسمی
 نسبت جلییه در بر قسمی نسبت غیر جلییه در مذکور مای نسبت نیک مد لور نسبت
 لازمه مطلقه در جلییه اولسون دیده ده اولان نسبت کبی غیر جلییه اولسون
 دست ده اولن نسبت کبی خصوصیه نسبت لازمه جلییه به لغت فارسی
 و او ساکنه دلالت ایدر آخر اسم لاحق اولدی و غی حالده هندونک نیکونک
 آخنده غی و او کبی هندی مطلقا دیار هنده منسوب اولندر هندو
 شول جیل مخصوص در که مذکور دیاره اختصاصی جلی در عرب و جم و ترک
 و دیلم کبی که مهربسی بر جیل خاصه مخصوص اسم در اول سبیدندر که تیغ هندی
 در لر تیغ هندو و یملر لر عربستان و بختستان و دلیستان و ترکستان و ندک
 کبی هندوستان و نور هندستان و غنر رومیستان و مند و ک کبی
 هندونک نشاسی مذکور دیار هنده در هندینک و یله و کلدر غیر
 یردن واروب اول یرده توطن ایدن کمنه لر هندی در لر رومی ده
 و غی حال بویله در **فایده** ستان لغت فارسی ده مطلق یره و یملر شول
 یره در لر که منشأ اوله مثلاً کلستان کل بتن یره در لر خلستان خمابتن
 یره در لر دختستان انج بتن یره در لر قو خولو چچکل اولن یره بوستان

جیل
بیکر و کانیغور در لر

در لر بوی که قوت در منش اولد و غی اعتبار یله در سو ق مهورده بز آرتان
 دید کلری طائفه بز آرتک صنعت نیک رواجی در و کند و لرکا اول حاده نشو
 و ناسی انده ولد و غندن او تر و در کابلستان و زابلستان و غی مغند و
 کبی در اصل کابلستان و زابلستان ایری و او ک اظهارنده ثقلت
 اولد و غندن او تر و حذف اولمش در فائده اخوی نیکونک اصل نیک در
 مقابل بر در — هر که او نیک میکند یا بد
 نیک و بد هر چه میکند یا بد نیکلی ایلک در آخونده غی یا یایی نسبت
 نیکو مقابل زشت در که کو گجک لک ده کی معنا نیکوده وار در چرکن لک ده کی
 معنا زشت ده وار در جیب حالت در که اول و او ساکنک مدلولی اولمش در
 نیک ال نیکونک فرقه هند و اله هند نیک فرقه کبی در لفظ نیکو و نگاه و لور
 حرف یای حذف ایر لر نیکو در لر — هر که شاه آن کند که او کو بید
 حیف باشد که جز نیکو کو بید تحقیق مذکور معنای دلالت حقیقه
 یا لکوز و او ساکنک نکل در بلکه و او ال بانک مجموعک در اول و او و صکره
 بر یایی ساکنده وار در حذف اولمش در نیکونک و هند و نکل اصلای
 نیکوی و هندوی در بر شینه اضافت مقامنده اول یایی اظهار ایر لر
 مثلاً روی نیکویش و موی هندویش در لر —
 اگر آن ترک شیرازی بدست آرد اولارا نجال هندویش خشم سمر قند و بخارا را

یایی و صفت ایراد نه حاجت او بچی مذکور حرف یانک اظهاری لازم اولور
 مثلاً نیکوی در لر — نیکوی بابدان کردن چنانست
 که بد کردن بجای نیک مردان و یک نیکوی کردن اندر حق کرکان
 بدی باشد بحق گو سفندان حق مقام نیکگی کردن ایدی ضرورت
 شعرا قضا سید نیکونک مناسب استعاره طریقیه استعمال اولمش در
 قاعده لغت فارسی ده هر یک که الغدن و یا و او و صکره واقع اولد
 حذف اولمش مثلاً جا پادشا از و تا در لر اصل جای و پادشای
 و از و تایی در نته که جو رو مو در لر اصل جوی روی موی
 اضافت محکنده و توصیف مقامنده مذکور یایی اظهار ایر لر
 مثلاً جوی آب روی خوب موی تو در لر یایی وحدت الحاق
 ایدی یک ده اول یایی اظهار ایر لر نته که بو بیت ده واقع در لر
 از و تایی حلقه کشته خفته زیر دامن زان بچشم رسم که کرد و از و تایی
 از و تایی ده کی یانک اظهارینه سبب لحوق یایی وحدت در از و تایی
 یانک ظهورنه سبب اضافت در قاعده اخوی سابقا بیان اولنا تایی
 نسبت ال کاه و لور تشبیه قصد ایر لر مثلاً کوزه بکزه دو کی چون بکاره
 چشمه در لر نشان هدف در اکا تشبیه هر علامته نشانه در لر کمان
 یایی در متعب یابینه کانه در لر خان کار بان سرای در او خانه دید کلری

اکا تشبیهاً در آستانه و آشیانه و آوازه ده ده حال بویله در بو منوال
 اوزرنه در **تتم** قاعده مذکوره کاه اولور الف و نون زیاده بیدر لر
 یای نسبت ده زیاده تکرار یای سابقاً اولوب در ستری نه ایدر که ده عیان
 اولوبدر مثلاً دیوه تشبیه ده دیوانه در لر جانه تشبیه ده جانانه در لر مذکور حرف
 مانگ بر لولنده قوت اولدوغندن اوتر و نته که مقدمات تحیر و تقریر اولمشده
 مقام تشبیه ده ایراد ایدر لر یای نسبتی ایراد اتمز لر **قاعده** اخوی معنای
 نسبته مبالغه قصد ایدر کور یای نسبتک آخونه بر نون ساکن زیاده
 ایدر لر مثلاً انگشترین زمین بالین در لر اصیل انگشتری زمینی بانی در
 انگشترک بیانه سابقاً اولوبدر اما معنای زمینی زمه منسوب در **زم**
 برو و تدر زستان دید کلری فصل شتایه اول اعتبار له در که برودت
 هفکامی در ارضک طبیعت برودت اوزرنه اولمغن زمه نسبت اولمشده
 معنای **باله** منسوب در **بال** قول باشی در که ترکیده که او موز باشی
 در لر یصدوغه بالین دید کلری که نسبت اولدوغندن اوتر و در بوستین
 و پشمین و لعلین و زرین و سیمین و روپین و آهنین و چکین
 و برین و وزیرین و زبرین و رنگین ده اولان نونلر و فی مذکور نونلر در
تتم قاعده مذکوره نخستین ده اولن یا و نون ده مذکور لر ده اولن
 یا و نون کبی در اصیل نخست در معناسی اوک در نخستین معناسی اوک کبی

فائده فرزین مذکور جنس دن و کلدر اصیل برزین در لغت فارسی ده
 شایع در بانی فایه تبدیل اصحاب آتش که نک معظم لرندن آیین مجوسی
 رعایت و اول دینک تر و یخنده عنایت ایدر نک بریدر
 تحلیل و ارتشکستان باطل را دل مخالف اوشد برادر برزین
شعب شولیکه مبداء عددک یک در آخونه لاحق اولور و فی معدود
 معناسن افاده ایدر اصیل یای نسبت در اول معدودوی عدد مذکوره
 نسبت تعیین ایدر یک اول عدد در که معناسی بر یکی اول معدود در که
 معناسی برنشد در بو فرقک معیاری اولدر که تعدا و مراد اولمشد یک
 دو سه چار و نور یکی دو سه و نمر معدود دن اخبار قصد اولمشد
 یکی را دیدم و نور یک را دیدم و نمر یک کس و نور یکی کس **فائده**
 ذات مبهم یکی تک مهنومندن خود در کسک و فی مدلولی ذات مبهم در
 اول سبیدن ایکسنی جمع اتمز لر بوراد ن ظاهراً اولدیکه مذکور یانگ مدلوله
 مجرد نسبت و کل در بلکه معنای نسبت دن متحصل اولور بر معنی در اول
 سبیدن مزبور یای نسبتک شعبه سی عدد اولمغنق انشب در نخستین ده کس
 یا و فی فی الحقیقه یای نسبتک شعبه سی اولن یا در نخستین لفظک
 حالی یکی الیکه کبی در معنای رابع که وحدت در که مقابله کثرت در
 لغت فارسی ده اول معنای افاده قصد اولمشد آخونله به حرف یا لاحق ایدر لر

لسان عربیده اول معناده تنوین تعبیر ایدر لر. مثلاً عرب. بر مقام و یکج یرده
 مقام در عجم معانی در نته که شاعرک بو بیتدن ظاهر در
 بزم دو جنبید معانی که دید جای دو شمشیر نیامی که دید
معنای خاص ابهام در مقابلی تعیین در اول معنای افاده قصدتسه لر
 فارسی عبارتله آخر کلمه یه حرف یا الحاق ایدر لر. لسان فارسی ده بویا لسان
 عربیده کی تنوین تکبیرینه در جنس دن فرد غیر معنی مراد اولوب اول
 معنادن تعبیر قصد اولسه اول جنسک اسنک آخونه عجم یا الحاق ایدر عرب
 تنوین تکبیر کتور. مثلاً ار الرنده از و چوق جنس فرق دن. نسبه یوق در و یکج
 یرده عجم میان ایشان فرق نیست در عربیس بنهما فرق در
 فی المثل در میان این دو کمال نیست فرق مکر بمویی چند
 مراد شاعر کلام مذکور دن. فرق واحد یعنی دکل در. والا غرضی که جنس
 فرق نئی در حاصل اولمز زیرا اول تقدیر چه نعی وحدت احتمال اولور. و حد
 نعی جنس نعیستلزم دکل در. زیرا جنس کثرت ضمننده بولنور.
 بلکه مرادی فرد غیر معینی نعی در. آنک نعی جنسک نعیستلزم در. زیرا
 جنسک وجوده لا علی تعیین فردک وجودی لازم در. بوقاعده نکره.
 سیاق نعی ده واقع اولسه عموم افاده ایدر. دید کلمی محل ده تحقیق و نته
 بای وحدت اله بای بهامک فرق بورادن ظاهر اولور. بر سنده معتبر اولان

آینق فردک وحدتی در تعیینی و عدم تعیینی منظور دکل در. اول بر سنده
 معتبر اولان اینق فردک ابهامی در. وحدتی جهتی دکل در **قاعده** فرق نیست
 اله. فرق نیستک ار اسنده فرق دقیق وار در. بو جهتد نک. فرق نیست و یکج
 ابتداء جنس فرق نعی ایدر. فرق نیست و یکج ابتداء اول جنسندن
 فرد غیر معینی نعی در. نعی جنس آنک نغینه لازم کلور. نعی جنس مراد اولان
 یرده عبارت ثانیه ابلغ در. عبارت اولی دن. نکایت حقیقت دن ابلغ
 اولدوغی کبی. زیرا اول تقدیر چه معنای مراد دلیل اله افاده اولمش
 اولور. هم احتمال وار در که نعی جنس دن مراد. فرد کمالک نعی اولان
 زیرا فرد کمالی منزله جنبه تنزیل ایدوب. اندن اسم جنس تعبیر اتک
 بلغاتک اعتبار اتنده وار در. فرد غیر معینی نعی ده بوناک کبی احتمال یوق در
 اول سببدن عبارت اولی ناک معنای مراده و لالتنده نو عاضف وار در
 معاونته قرینه یه احتیاج وار در. عبارت ثانیه ده اول حالت یوق در.
تهدید اول ایکی معنا ناک که بریسی وحدت و بری ابهام در. هر برین
 اوج معنی متفرع اولور. معانی فرعی که اول ایکی اصل دن منشعب
 اولور. التی در اصل اولدن منشعب لان شعبه لر بونلور. قلت
 و کثرت و غایت **شعب** اولی نته که لسان عربیده تنوین
 وحدت اله. قلت ارادت اولنر. وحدت اله قلت ار اسنده مناسب

اولد و غندن او تر ولسا فارسى تود اول يايلىكه كه وحدت دلالت ايدر. معنائى
 قلت اراده اولنور. نته كه شاعرك بو كلامنده واقع اولمش در
 في المثل درميا اين دو كمال نيست فرقى مگر بويي چند
 فرقى ده كى ياي وحدت دن مراد قلت فوق در لسان ترك ده دغى بو تعبيري واردر
 عبارت برله قلت اراده ايدر لر. بر قح قل در لر. لفظ برون. و فرقى ده كى ياي
 وحدت دن مراد. مقابل كثرت اولان وحدت و كل در. زير معنائى چند ده
 و قح ده اولان كثرت اكاناخ در. بلكه وحدت قريب اولن قلت در. كه وحدت
 حكمنده قلنش در. اكانايت قريب اعتباريله **شعبه** ثابته نته كه لسان
 عبيده احد ضد نيك عبارتي آخر اچون استعاره اولنور. لسان فارسي ده دغى
 بر شريك لفظي ضد چون استعاره اولنر. بو قاعده يه بنا. مذكور ياي وحدت
 ال. معنائى كثرت اراده اولنر. نته كه بو بيت ده واقع اولمش در
 چو لشكر بيد آن نوازش كرى بلكين لشكرى كشت هر لشكرى
 لشكر ثابتي ده كى ياي نسبت در. لشكر اولده كى ياي وحدت در.
 كثرت اچون استعاره اولمش در. شاعرك مرادى افراد لشكر دن هر فرد
 باشقه باشنه بر چوق لشكر اولدى ديك در **شعبه** ثالثه نته كه لسان
 عبيده تنوين وحدت له غابت قصد اولنر. مثلا جنس حيا بدن بر نوع
 غيب ديك يروه غشاوه دنور. قوله تع و على بصار هم غشاوه دن

192
 131

معنائى مقصوده مبالغه كه مقامه مناسب در. ابلغ و جهل حاصل اولور.
 تنوين مذكور دن نوع غيب مراد اولماق. لسان فارسي ده دغى اول يايلىكه
 كه وحدت دلالت ايدر. غابت قصد ايدر لر. لفظ آتشي ده كى يايلىكه بو
 بيت ده واقع اولوب در. باز آمد آن مهي كه نديدن فلک بخواب
 آور و آتشي كه غير و. بهج آب لفظ مهي ده كى ياي وحدت در.
 لفظ آتشي ده كى ياي وحدت در. اما عبارت اولي ده اول يا حقيقته
 اوزرينه در. مراد شاعرينه كلدى شول بر آي كه فلک آنى دوشنده كورش
 و كل در ديك در. عبارت ثابته ده استعاره اولمش در. معنائى غابت
 اچون مراد شاعر غيب اولد كور دى كه صبح بر صويله سونينر ديك در **تمه**
 تهيد سابق اصل ثابته دن متفرع اولن شعبه لر بونلر در. تحقير تعظيم تهويل
 شعبه اولي نته كه لسان عبيده تنوين تنكير ال تحقير قصد اولنر. لسان فارسيده
 دغى اول يايلىكه كه تنكير. دلالت ايدر. تحقير قصد اولنر لفظ خوي ده كى يايلىكه
 كه بو بيت ده واقع اولمش در. تو آور دى اورا بدین داستان
 و كرنى خوي بود در سيستان حرف يادن بوراوه معنائى وحدت
 قصد اولمش و كل در. قصد اولمشك و جهس دغى بو قدر. زير اول تقدير
 نه فائده خبر بولنر. نه لازم فائده خبر مخاطبك معلومى در. اول امر لك
 ايكسبده فائده يه صلاحيته بو قدر. بلكه حرف مذكور اهام اچون ايراد اولن

آنو که تحقیر قصد اولمش در ابهام الی تحقیر مناسبتی ظاهر در شول اعتبار له
 که ابهام وجه تعیین دن عاری اولمش ایهام ایبر مبهمک **شعب**
 ثانیه نته که لغت عربیه ده تنوین تنکیر الی تعظیم قصد اولنور نشافارسی
 وخی اول یا یله تنکیر مقامنه قایم اولور تعظیم قصد اولنور لفظ جایی ده
 یا یکی که بوبیت ده واقع اولمشدر کسی با کسی که من بی کسم
 کرم دست گیری بجایی رسم لفظ جایی ده بو مقام ده مراد
 مطلق منزله دکل در بلکه منزله عظیمه در تحقیق مذکور یا دن وحدت اراده
 آنکل تعظیم قصد اولمشق دن ابهام اراده آنکل تعظیم قصد اولمشق اولی در
 اگر چه ایسه ده قصد تعظیمه وسیله اولور معنای اولده وسیله لک ظاهر در
 زیر انفراد عظمت شان لایق اولن اوصاف دندر اما معنای ثانی ده بو
 اعتبار له در که ابهام ده تعیین حد دن که حد تعیین اولمش مستلزم در مبهمک
 تجاوزن ابهام ایبر وجه اولیت اولدر که بو طریق الی قصد تعظیم ده مبالغه
 ارتق در اول سبب دن مذکور حرف یا نکل معناسند معنای تعظیم اصل
 ثانی نکل شعبه لرندن عد اولمشق نسب کورلدی **فائد** معنای کثرت الی
 اگر چه که مذکور معنی مشترک در مطلق زیاده ده اما انده غی زیاده
 فی الکنم در بونده غی زیاده فی الکیف در مقابل لری اعتبار یله برندن
 امتیاز لری وخی ظاهر در تکثیر مقابل تعلیل در تعظیمک مقابل تحقیر در

تعلیق
 در کماله واقع اولمش

۱۲۱
 ۱۲۱

شعب ثالثه نته که لساعری ده تنوین تنکیر الی تهویل قصد اولنور
 لسافارسی ده وخی اول یا یله که تنکیر مقامنه قایم اولور مذکور معنی قصد اولنور
 مثلا قورقج از دما و یکسیره از دمای در لر نته که شاعرک بوبیتند
 واقع اولمشدر از دمای حلقه کشته خفته زیر دهم
 زان تجسیم ترسم که کرد از در دمای من **معنای** سادس تعلیق در
 حرف یا آخر فعل ماضی یا لاحق اولور اول فعلک معناسنی تجنیز دن که
 قطع او زنه خبر در تعلیق صرف ایبر مثلا مقام تجنیز ده بود و نور که معنای
 اولدی در مقام تعلیق ده **بودی** و نور معناسنی اولیدی در
 اگر شاه را شاه بودی پدر مراب نشانندی بران تحت زر
 مذکور یا آخر فعل ماضی یا لاحق اولد وخی کبی آخر فعل مضارع ده
 لاحق اولور ایک معناسنی تجنیز دن تعلیق صرف ایبر شول معنای
 افاده ایبر که لساکر کیده وندن ایدی لفظی الی تعبیر ایبر لر مثلا مقام
 تجنیز ده استر در لر **بم** خواهد در مقام تعلیقده استر ایدی در لر **بم**
 خواهدی در **شهی** کز تو ترسان بود خواهدی
 که در کام شیران نهان باشدی **فائد** مذکور حرف معنای تعلیق
 افاده تده و کندن او تر و در که لاحق اولد وخی فعلی البته سیاق شرط ده
 واقع اولور و قوعی برشی آخرک قوعنه متعلق اولمان فعلک اخونه

تعلیق
 در کماله واقع اولمش

تعلیق
 در کماله واقع اولمش

لاحق اولی **شعب** است فارسی ده معنای تنه ای چون مخصوصی ادات
 یو قدره انچون باشقه صیغه تعیین اولنماش در معنای تعلیق نو عا
 مناسبته اولدو غندن و ترو آخونه مذکور حرف تعلیق لاحق اولان
 کلمه مقام تنه ده استعمال ایدر لر تعیین مراده دلالتی قرینه حالتیه یه
 حواله ایدر لر مثلا نو لیدی دیکجی یوده چه بودی در لر **مصرع**
 چه بودی کر نه بودی آشنایی **شعب** اخوی معنای تعلیق
 معنای ترتیبی متضمن اولدو غندن و ترو مذکور یاکه آخو فعل ماضی یه
 لاحق اولور ترتیب مجزا چون دخی استعمال اولنر نته که بوبیتده
 واقع اولوب در **شعب** چو بر شک بودی سهم شک رنگ
 بفر شک رفیچا چاک شک عبارت چو دلالت ایدر که شاعر
 تعلیق معنای قصد اتمش در بلکه ترتیب قصد اتمش در مرادی فعل
 اول بولند و غی کبی فعل نمانده بولنر بلا تکلف و لا تراخ دیکجی در
 معنای تعلیق قصد اولجی بو غرض حاصل اولنر متعلق علیه که چو غندن
 متعلق و چو دی متر اخی اولمق جایز در **شعب** مذکور یا نته که
 مقام تعلیق ده هم شرطه هم جایه لاحق اولور مقام ترتیب ده دخی هم
 مرتب هم مرتب علیه لاحق اولور **شعب** اخوی مذکور یا معنا
 تعلیق افاده اتر و کندن و ترو خصوصیه وصیت و سپارش مقامنده

استعمال اولنر اول معنای خاص را ده اولنر بخصوصیه خوف مذکور
 اول وقتن امره لاحق اولور ماضی یه و مضارع لاحق اولنر معنای
 امری تنجیه حالیدن تعلیق استقبالی یه نقل ایدر وصیت و سپارش
 معنای حاصل اولور مثلا امر تنجیه ده بین و نهای در لر امر
 تعلیق ده بین و نهای در لر **شعب** لکر در راه بین شاه نورا
 بشاه نو نهای ماه نورا **معنای سابع** مال دره برایشک
 اخوی نیه وار جمن یا بر امر نیه منتهی اولدو غن یا نیه لاحق ایدر کن
 افاده ایراد ایدر لر لفظ مصدر ک آخونه بریای ساکن الحاق
 ایدر لر اول مقصود اولن معنای افاده ایدر لر مثلا دیکجی ییکجی
 دیکجی یوده کفتمی و خور و غی در لر معنای سومی سولیمکه لایق کلام
 و یکه منتهی اولان طعام در و پلنمکه مستحق کشی یه کشتنه که جکه
 رفتنی در لر نته که بوبیت ده واقع اولوب در **شعب**
 چو نتوان رفتنی را داشت در بند کره سبتن چو موران بر شکم چند
 بالآخر اولجی نسنه یه بودنی در لر نته که بوبیت ده واقع اولوب در
 گذشته خود گذشت بودنی بود بشیماننی دار دکون سوو
فائده مذکور یا نته آخو مصدره اختصاصی اولوب افاده ایدر کی معنا
 مصا در دن غیر یه افاده ایدر کی چون بعضی اول یا یه یا یه مصدر

دید لر. معناسن معنای مصدری صند لر. اول کلام لری توضیحه قابل
 مذکور یا تک مصدره انتسابه وار. اما آخری بین البطلان در افاده
 ابتدای معنای حرف مزبور. معنای مصدری و کل در ذکر اولان انتساب
 دخی انتساب لفظی در معنوی و کل در مذکور بانگ افاده تدوکی
 معناسن معنای مصدره انتسابی یوقدر. اول سبب معنای مزبور
 اصول معانیدن عد اولندی معنای نسبتک شعبه سی اعتبار
 اولندی **معنای نامن** نغی در بو معنای افاده ایدن لغت فاسد
 فی الحقیقه حرف نوذر. مفتوح استعمال و لفظی آخونه بر ما ساکن
 کتور لر نه در لر. مکسور استعمال اید یک آخونه بر یای ساکن کتور لر
 نی در لر. یوقا و یک برده عجم فی در لر. ونه در لر. یوقدر و یک برده
 نیست در لر. اول بر فی استعمال اتمز لر. بورادن اکلفور که خوف بانگ
 دخلی مذکور معنای. حرف بانگ دخلی کبی و کل در. بعضی محل ده انسر
 معنای نغی افاده سیر و کل در. پس بوا اعتبار له مذکور معنای حرف مزبور
 نسبت جایز اولدی **قاعده** نیست مقابل مست در هستی
 وارد لقی نیستی یوقلق در نیست مرکب در کل. نغی الیه کل. رابطه
 اصل فی است در ترکیب و لفظی الف حذف و لفظی در. اوستون
 حذف اولندی و غی کبی اصل او است در هست دخی مرکب در مذکور

رابطه الیه عبارت نمون که. معنای وجوده فی الجمله دلالتی وار در
 اصلندی یکی الف ایدی ترکیب و لفظی یکی ده حذف اولندی
قاعده استک معناسی در در. هستک معناسی وار در. مجازاً گاه اولر
 هست معناسنده است استعمال اولر. ننگه بویتده واقع
 اولوب در **در** جهان کر چه سر سر لاله زار است
 برهنه پامروا نجا که خار است مراد شاعر یا لاین ایتق کتمه شول
 برده که دیکن وار در. یا لاین ایتق کتمه شول برده که دکن در دیک
 و کل در. تحقیق لغت فارسی ده است رابطه اید و کند رئیس
 اکثراً ابن سینا اشارات ده تصریح اتمش در. شول مقام ده که
 بو کلامی ذکر اتمش در. وقد یحذف ذلک یعنی اللفظ الثالث الدال
 علی معنی الاجتماع من الموضوع والمجمول فی لغات کما یحذف تارة فی
 لغة العرب الاصلیة کقولنا زید کاتب و حقه ان یقال زید هو
 کاتب وقد لا یکن حذفه فی بعض اللغات کما فی الفارسیة الاصلیة
 وهو است فی قولنا زید و بیر است. و هذا اللفظ تسمی رابطه
 مذکور عبارتک رابطه اید و کند غافل اولد و چون بعضی افعال
 عجم که میسر صدر الدین بن محمد عنوانیله. بین لانام اشتهاری وار در
 شرح تجرید حاشیه سنده زید هست. و زید نیست. ذکر رابطه

خانی در ویش در فاضل مذکور که معارضی که جلال الدین دوانی در مکه
 مشهور کلام مذکور که در توده بونی یا زمش در که عدم ذکر رابطه
 فیها لایدل علی انتقائها علی انهم یقولون زید موجود است زید
 موجود نیست انگ وافی منبای کلامی است رابطه اولی باشد
تمت این سینا کلام منقوی یکی مقدمه مشتمل اولدی
 برسی بو که عبارت است لغت فارسی ده رابطه در برسی وافی بو که
 مذکور لغت ده رابطه حذف و ملحق جائز و کل در بو یکی مقدمه تک
 ترتیبی اقتضات و کی سابقا تقریر اولند و غی کبی هست ده نیست
 مرکب اوله لر بر جزلی است اوله **قاعده** لغت فارسی ده هسته
 ال بود تک معناری بری برندن ممتاز در نته که سابقا تعیین تسبیب
 اولندی هستی تک معناسی و ارفق در بود تک معناسی و ملحق در
 که عرب دلنده اول معنادن عبارت کون ال تعبیر ایدر لر وجود لفظی
 کون لفظه مرادف در سید شریف که حاشیه تجرید نه هستیل بودنی
 فرق اتمیوب وجود ک تفسیر نه ایکنه بله ذکر اتمشدر اصابت اتمشدر
تحقیق معنای هسته معنای وجوده معایر ایدر کنه دلیل قطعی
 بودر که است رابطه در موجوده ملحق اولور موجوده است در لر
 هسته لاحق اولمزه هست است و نیز لر اما بوده است در لر مذکور را

۱۴۱
 ۳۳

بود لفظه که مرادف موجود در لاحق اولور اگر هستی تک معناسی وجود معناسی
 اولیدی موجوده لاحق اولن رابطه هسته و فی لاحق اولور وی نته که
 بوده لاحق اولور معنای بود معنای وجوده اولد و غی چون **قاعده**
 لسان بیده وجوده کونک تامه سنی ناقصه سی اولد و غی کبی لسان فارسی ده
 و فی بودک تامه سنی ناقصه سی وار در مثلا زید کاتب بوده در عجم عبارت
 بودی کانه تامه مکلند استعمال ایدر کانه ناقصه مکلند ده استعمال
 ایدر صار معناسی اراده اتمه شد ایراد ایدر مثلا عرب زید کان فقیر
 صار غنیاً در عجم فقیر بود غنی شد در اما لسان ترکیده بو فرق یوقدر کان
 معناسی اولدی ال تعبیر اتم کلر نلین صار معناسی ده اولدی ال تعبیر ایدر لر
 مثلا زید فقیر اولدی غنی اولدی در لر **قاعده** عجم یوقدر و یکجیر ده
 نیست در مثلا زید فقیر و کل در غنی در و یلو اولسه زید فقیر نیست
 غنیست در معنای ثانی دن عرب لیس ال تعبیر ایدر لیس فقیر در
 معنای اولدن لا ال تعبیر ایدر انده شک یوقدر و یکجیر ده لاریب فیه
قاعده لغت فارسی ده معنای نعی چون که لسان بیده کی لم معناسی
 نون مفتوحه وضع اولمشدر مذکور حرف چکنه فعله داخل اولور اول
 فعلک معناسی فاعلندن نعی ایدر متصل استعمال اولمحق حرف یا به احتیاج
 اولمزه مثلاً نداد و نده در لر اما چکنه فعل دن متصل استعمال اولنه آخره

حرف یا الحاق اول نورنی در نور حرکت اصلی سی که فتحی آید می کسره به تبدیل
 اول نور قاعده اخیری مذکور حرف نفع فعله داخل اول یحقی حال ذکر اولان
 متوال و زرنه در اما اسم داخل اول یحقی اول اسم اگر مشتق آید دان کسبه
 بنیابگی حرف نغیک آخنده الف زیاده پیدر لر نادان و نابینا در لر ندان
 و بنینا و نیز لر آخنده حرف با زیاده سیله ده استعمال و نمنه ندان
 و بنینا و نیز لر و اگر شتق و کل ایسه جا مد ایسه اوچ حال دن جانے
 و کلدر بری بود که اول اسم مد لولی ذات مخض اوله سر کبی در کبی
 بری ده بو که مد لولی وصف مخض اوله شکیب کبی زیب کبی بره ذخی بو که
 مد لولی ذات موصوف اوله بر وصف زاید اسم مذکور و ضمناً و لاتی اوله
 مرد کبی زن کبی قسم اول دن و ثانی دن اولن اسم مذوره حرف
 یا لکوز داخل اولور نه الفله داخل اولور بلکه تا یله داخل اولور مثلا
 نسر و نیای و نریبا و شکیب و نیز لر تا سزا و ناپای و نازیبا و ناشکیبا
 و نیز لر نه سر و نه پای و نه زیبا و نه شکیب در لر قسم ثالثی اولن اسم
 یا لکوز داخل اولور یا الفله یا تا یله داخل اولور مثلا نمر و نیز لر
 نامر و در لر یا نمر و در لر قاعده اخیری مذکور نون الفله نادان منفرد
 اولد و غی حالده لساعه بیده کی لم معناسن افاده پیدر نته که سابقه
 اشارت اولن شد مثلا عرب لم یغرب در عجم نمر در اور مدی و یکج

۱۴۷
 ۱۴۵

ییده منفرد اولیوب تا یله بله اول یحقی لساعه بیده لامعناسن افاده پیدر
 ندر در و نه عورت در و یکج ییده عرب لاجل و لا افره در عجم نمر
 است و نه زن در الفله بله اول یحقی لساعه بیده کی لیس معناسن افاده پیدر
 مثلا عالم و کلدر بصیر و کل در و یکج ییده لبس بعالم لبس بصیر در لر
 عجم نادان و نابینا در معنای تاسع افراد در بای مفتوحه که لسان
 فارسی ده معنای معیته دلالت پیدر مثلا سکل کتدم و یکج ییده عجم بتو
 رقم در اول بانگ آخنده یای ساکنه الحاق اول نور فتحی سی کسره به تبدیل
 اولور نون نغی ده کی کبی ذخی اول معنای معیثک مقابل کی معنای انفراد در
 افاده پیدر اول معنای لساعه بیده دون عبارتیه تعبیر پیدر مثلا
 عرب بد و نیز در عجم بی او در قاعده لساعه بیده مذکور معنای لایله
 تعبیر پیدر مثلا مشتق نمر و یکج ییده بدون الحکفه ده در لر
 بلا کلفه ده در لر اما ضمایر ده دخول مخصوص در دون لفظنه انله لا
 داخل اولور مثلا عجم بی من بی تو بی او در عرب بدون بدونک بدون
 در لر بو محل ده لا استعماله مجال بوق در قاعده اخیری نته که مذکور حرف یا
 فعل داخل اولور و مشتقه داخل اولور مثلا بز و نیز لر بای مفتوحه اله
 بدان و نیز لر بو باد ذخی او نه کوزه در انک اثر نجه کیدر نه فعل داخل اولور
 مشتقه داخل اولور مثلاً بی زو و نیز لر بی دان و نیز لر نته که سایر

اقسام اسم داخل اولور باسر و بازیت فر بازن و باشوم در لر بو خصوصاً
 بایله بی سابقاً مذکور اولن نایله بی کبی در **جس** ثالث دن اولن یاکه حرف زاید
 اصلاً و لایحه یوقدره نه مستقلاً و نه متضمناً الی غیر معانی دن بر معنایه کرکسه
 اول معناستقل اولسون کرکسه غیر مستقل اولسون اول سبب دن نه حرف
 مباحه دن در نه حرف معانی و ندر بلکه سابقاً بیان اولن فائده چون
 زیاده اولنور لسان فارسی ده نغی چون اولان نون مفتوحه نک و نهی
 چون اولن میم مفتوحه نک آخونه لاحق اولور شول قس که اول حرف کرک اولی
 الف اولان کلمه به داخل اولور مثلاً کلمه دی و یک برده نیامه در لر اصیل نامده
 اصیل اوزر نه ده استعمال اولنر کلمه دی یک برده نیامه در لر اصیل ماآد در
 میم فتحه سینه و الفک مدینه خواتانیسی باکیوز الف مدوده ده دکل در
 بلکه الف با دن مرتب بر کلمه دن ترخیم اولن شد آخ کلمه ده واقع اولان
 حرف یانک حذف لسان فارسی ده شایع در نته که سابقاً ذکر اولن شد
 مانک اصیل فی الحقیقه مای در حرف یا حذف اولن قد خیمه ما قالم شد
 سهولت تلفظ چون بر با زیاده اولن شد میا اولن شد صوت
 مای که لغت عربی ده صوتک اسمی در اشتباه دن خلاص اولن شد لفظ
 تمانیک آخنده واقع اولن یاکه شاعرک بو بیتک
 من این ابیات را بردم تمامی پیش حضرت مخدوم جانے

۱۴۲
 ۱۳۴

آخنده واقع اولن شد
 حرف زواید و ندر حضرت
 شعر چون زیاده اولن شد
 م